

**STOP
THE
VIOLENCE**

Speak out
for girls' rights

ภายใต้โครงการ “ยุติความรุนแรง เป็นกระบอกเสียงเพื่อสิทธิเด็กผู้หญิง”
สมาคมผู้นำหญิงประโยชน์แห่งโลก

VOICES AGAINST VIOLENCE

เสียงต้านความรุนแรง

การศึกษานอกกระบบ
โรงเรียน เพื่อมอบเฉพาะ
ให้เด็กและเยาวชนช่วย
กันยุติความรุนแรงต่อ
เด็กผู้หญิงและเยาวชนสตรี

คู่มือสำหรับ
หัวหน้าหมวด

World Association
of Girl Guides
and Girl Scouts

การจัดการสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยเพื่อพูดคุยอย่างเปิดกว้าง และตรงไปตรงมาเกี่ยวกับความรุนแรงเป็นปัจจัยสำคัญในการ ยุติความรุนแรง

Sangam World Centre leader

หลักสูตรนี้พัฒนาโดยสมาคมผู้บำเพ็ญประโยชน์แห่งโลก (WAGGGS) และองค์การเพื่อสตรี แห่งสหประชาชาติ (UN Women) โดยอาศัยข้อมูลจากองค์กรสมาชิก 20 แห่ง และ World Centre ของสมาคมผู้บำเพ็ญประโยชน์แห่งโลกสองแห่ง เพื่อใช้จัดกิจกรรมการเรียนรู้สำหรับ กลุ่มอายุ 5 - 25 ปี ไม่ว่าจะเป็นกลุ่มเด็กผู้หญิงโดยเฉพาะหรือการเรียนรู้ร่วมกันแบบไม่จำกัด เพศ หลักสูตรนี้ประกอบด้วยกิจกรรมที่หลากหลาย ซึ่งผู้จัดการสามารถเลือกกิจกรรม ให้เหมาะกับสถานการณ์ ผู้เรียน และวัตถุประสงค์ในการเรียนรู้

ขอยกคุณองค์กรสมาชิกนำร่องดังต่อไปนี้

1. บาฮามาส	12. เม็กซิโก
2. บุร์กินาฟาโซ	13. เนปาล
3. คอสตาริกา	14. นิวซีแลนด์
4. เดนมาร์ก	15. ไนจีเรีย
5. สาธารณรัฐประชาธิปไตยคองโก	16. ฟิลิปปินส์
6. ฟินแลนด์	17. รวันดา
7. เคนยา	18. แอฟริกาใต้
8. คูเวต	19. สหราชอาณาจักร
9. มาดากัสการ์	20. เยเมน
10. มาลาวี	21. Sangam World Centre ประเทศอินเดีย
11. โมลตา	22. Our Cabana World Centre ประเทศเม็กซิโก

หลักสูตรนี้ร่างและจัดทำโดย Hannah Wharf, Charlotte Barran, Claudia Briones, Gill Francis, Urjasi Rudra และ Amy Wilson ขอยกคุณหัวหน้าหมวด สมาชิกผู้บำเพ็ญประโยชน์ (Girl Guides and Girl Scouts) ที่มีส่วนสนับสนุนพัฒนาหลักสูตรนี้ ขอยกคุณสมาชิกของ UN Women, CREA และ WAGGGS สำหรับการสนับสนุนในครั้งนี้

หลักสูตรนี้ได้รับการพัฒนาและปรับปรุงตามคำแนะนำของกลุ่มผู้ช่วยชาย องค์กรสมาชิกสมาคมผู้บำเพ็ญประโยชน์แห่งโลก รวมถึงเด็กผู้หญิงและเยาวชนสตรีจำนวนมาก หลักสูตรนี้มุมมองมาจากคนที่หลากหลาย เนื้อหาบางจุดอาจไม่ได้สะท้อนมุมมองของสมาคมผู้บำเพ็ญประโยชน์แห่งโลก สมาชิกสมาคม หรือองค์การเพื่อสตรีแห่งสหประชาชาติ

สารบัญ

ยินดีต้อนรับสู่คู่มือเล่มนี้.....	01
ทำไม WAGGGS จึงจัดตั้งโครงการ	02
คู่มือนี้มีอะไรบ้าง	02
ส่วนที่หนึ่ง: ข้อควรรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับหลักสูตร	03
ปัจจัยและสาเหตุที่ทำให้เด็กผู้หญิงและเยาวชนสตรีเผชิญความรุนแรงและการทำร้าย.....	04
หลักสูตรนี้สำคัญอย่างไร	06
ใครใช้หลักสูตรนี้ได้บ้าง	06
กลุ่มอายุ	07
เนื้อหาในหลักสูตร.....	07
หลักการสำคัญของหลักสูตร.....	08
ผลการเรียนรู้.....	09
การรับเครื่องหมายแสดงความสามารถ	09
ส่วนที่สอง: การเตรียมความพร้อม.....	10
10 ขั้นตอนในการเตรียมความพร้อมสำหรับหลักสูตรเพื่อยุติความรุนแรง	11
1. เข้าร่วมการอบรม	11
2. ประเมินความเสี่ยงในการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตร	12
ชั้น i: ประสบการณ์เกี่ยวกับความรุนแรง.....	12
ชั้น ii: ทักษะชีวิตอันตราย	12
ชั้น iii: พันธมิตรและการต่อต้าน	13
ชั้น iv: ระบุความเสี่ยง	14
ชั้น v: ปลอดภัยอันตราย	15
เกณฑ์ประเมินระดับความไม่ปลอดภัยในการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตร	15
3. ทำความเข้าใจกระบวนการคุ้มครองเยาวชน	16
4. สานสัมพันธ์ในระดับท้องถิ่น.....	19
5. ตัดสินว่าความรุนแรงรูปแบบใดเกิดขึ้นบ่อยในชุมชนของคุณ	20
6. เตรียมตัวรับมือ	21
7. สร้างสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยและเกื้อหนุน	22
8. ร่างจรรยาบรรณสำหรับหัวหน้าหมวด.....	25
9. จัดทำหลักสูตรของตัวเอง.....	26
10. ประเมินผล (ก่อนและหลังการเรียนรู้).....	28

สารบัญ (ต่อ)

ส่วนที่สาม: บ่มเพาะความรู้.....	29
ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับความเท่าเทียมระหว่างเพศ.....	31
ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับความรุนแรงต่อผู้หญิงและเด็กผู้หญิง.....	34
ข้อควรรู้: ความรุนแรงในครอบครัวและเด็ก.....	39
ข้อควรรู้: การคุกคามทางเพศ.....	42
ข้อควรรู้: ความรุนแรงทางเพศ.....	46
ข้อควรรู้: ความรุนแรงจากคนรัก.....	50
ข้อควรรู้: การเชื่อมโยงเด็กผู้หญิงเข้ากับเรื่องเพศ.....	53
ข้อควรรู้: การรับอวัยวะเพศหญิง.....	56
ข้อควรรู้: การแต่งงานในวัยเด็กและการคลุมถุงชน.....	59
ข้อควรรู้: ความรุนแรงต่อผู้หญิงและเด็กผู้หญิงในฐานะการละเมิดสิทธิมนุษยชน.....	62
คำแนะนำ: การร่วมมือกับผู้ชายและเด็กผู้ชายเพื่อยุติความรุนแรงต่อผู้หญิงและเด็กผู้หญิง.....	65
คำแนะนำ: ควรทำอะไรถ้า.....	68
คำแนะนำ: ทักษะและวิธีจัดหลักสูตร.....	70
คำแนะนำ: แต่ละคนเรียนรู้ได้ต่างกัน.....	73
คำแนะนำ: ให้พ่อแม่และผู้ดูแลเด็กเข้ามามีส่วนร่วม.....	74
เครื่องมือ: การวางแผนและการประเมิน: สำหรับรุ่นน้อยและรุ่นนักศึกษาทั้งรุ่นกลางและรุ่นใหญ่.....	76
เครื่องมือ: การวางแผนและการประเมิน: สำหรับรุ่นน้อยและรุ่นนักศึกษา.....	78
เครื่องมือ: การวางแผนและการประเมิน: สำหรับรุ่นกลางและรุ่นใหญ่.....	88
ความคิดเห็นที่หัวหน้าหมวดมีต่อหลักสูตรเสียงด้านความรุนแรง.....	103
เครื่องมือ: เชิญชวนชุมชนเข้ามามีส่วนร่วม.....	108
อภิธานศัพท์.....	109
ภาคผนวก: นโยบายการคุ้มครองเด็กของ WAGGGS.....	112
เอกสารอ้างอิง.....	117

STOP
THE
VIOLENCE

Speak out
for girls' rights

ยินดีต้อนรับสู่คู่มือเล่มนี้

จากเสียงกระซิบ สู่เสียงตะโกน

ในเดือนกรกฎาคม ค.ศ. 2011 สมาคมผู้นำหญิงประชนั้แห่งโลก (WAGGGS) เปิดตัวโครงการ “**ยุติความรุนแรง เป็นกระบอกเสียงเพื่อสิทธิเด็กผู้หญิง**” ซึ่งได้ดำเนินการทั่วโลกจนถึงปี ค.ศ.2020 เด็กผู้หญิงและผู้หญิงหลายล้านคนทั่วโลกต้องเผชิญกับความรุนแรงหลายรูปแบบทุกวัน มีผู้หญิงมากถึง 7 ใน 10 คนตกเป็นเหยื่อของความรุนแรงทางร่างกายและ/หรือทางเพศอย่างน้อยหนึ่งครั้ง¹

กว่าเรื่องนี้กลับไม่ค้ยมีคนพูดถึงและแทบไม่มีใครลงมือหยุดยั้งเลย ข้อมูลข่าวสารและการลงทุนเพื่อยุติความรุนแรงต่อผู้หญิงและเด็กผู้หญิงมีน้อยจนน่าใจหาย

เนื่องจากมีสถานะเป็นทั้งผู้หญิงและเด็ก เด็กผู้หญิงจึงเป็นกลุ่มเสี่ยงต่อความรุนแรงมากเป็นพิเศษ ไม่ว่าจะเป็นความรุนแรงทางเพศ ทางร่างกาย ทางการเงิน ทางอารมณ์ หรือทางจิตใจ อีกทั้งความรุนแรงเหล่านี้ยังเกิดขึ้นได้ทุกที่ ในบ้าน ในความสัมพันธ์ ในมิตรภาพ ในโรงเรียน ในชุมชน ในที่ทำงาน และในพื้นที่พิพาท เด็กผู้หญิงและเยาวชนสตรีทั่วโลกต่างตกเป็นเหยื่อของความรุนแรงหลากหลายรูปแบบ เช่น การคุมคามทางเพศ การถูกคนรักทำร้าย และความรุนแรงในครอบครัว นอกจากนี้ บางครั้งความรุนแรงก็มาในรูปแบบของคำนิยามที่สับสนต่อกันมายาวนานอย่างการขริบอวัยวะเพศหญิง การแต่งงานในวัยเด็ก และการทำแท้งการกเป็นเพศหญิง

โครงการ ‘**ยุติความรุนแรง เป็นกระบอกเสียงเพื่อสิทธิเด็กผู้หญิง**’ ของ WAGGGS มีองค์ประกอบสำคัญห้าประการ ดังนี้

1. การรณรงค์สร้างความตระหนักทั่วโลก
2. โครงการอบรม
3. งานวิจัยและนโยบาย
4. ขอความร่วมมือ
5. การลงมือปฏิบัติในชุมชน

หลักสูตรนี้เป็นส่วนหนึ่งของโครงการอบรม โดยใช้การศึกษานอกระบบโรงเรียนเป็นเครื่องมือในการยุติความรุนแรงต่อเด็กผู้หญิงและผู้หญิง พร้อมทั้งสนับสนุนให้เด็กและคนวัยหนุ่มสาวเรียนรู้เกี่ยวกับความรุนแรงเข้าใจสิทธิของตนเอง รวมถึงสามารถพูดท้วงและลงมือต่อต้านความรุนแรงที่เกิดขึ้นในชีวิตและในชุมชนได้อย่างมั่นใจ

“

อย่าสงสัยเลยว่าคนกลุ่มเล็ก ๆ
ที่มีความมุ่งมั่นจะสามารถ
เปลี่ยนแปลงโลกได้จริงหรือไม่
เพราะตลอดเวลาที่ผ่านมัล้วน
มีแค่คนเหล่านี้ที่เป็นผู้เปลี่ยนโลก

”

Margaret Mead นักมานุษยวิทยาชาวอเมริกัน

ทำไม WAGGGS จึงดำเนินโครงการ เพื่อยุติความรุนแรงต่อเด็กผู้หญิง และเยาวชนสตรี

WAGGGS เป็นกระบอกเสียงเพื่อสิทธิเด็กผู้หญิงและจุดประกายให้เกิดการเปลี่ยนแปลงมาอย่างยาวนาน รัฐหรือไม่ว่ากิจกรรมผู้นำเพียงประโยชน์ก่อตั้งขึ้นจากเด็กผู้หญิงและเยาวชนสตรีกลุ่มหนึ่งรวมตัวกันทำงานชุมนุมลูกเสือ ซึ่งจัดขึ้นที่คริสตลพาลาเซในลอนดอน เมื่อปี ค.ศ.1909 เพื่อเรียกร้องให้เด็กผู้หญิงและเยาวชนสตรีสามารถเป็นส่วนหนึ่งของการลูกเสือได้

“ถ้าเด็กผู้หญิงรู้สึกที่ตนเองพึงมี พวกเธอจะกล้าพูดมากขึ้นว่า “คุณไม่มีสิทธิ์ทำแบบนั้น” นอกจากนั้น พวกเธอยังจะตระหนักได้เมื่อเห็นคนกำลังตกที่นั่งลำบากอยู่และรู้ว่าจะขอความช่วยเหลือจากใครได้บ้าง”

Group leader, Finland

โครงการยุติความรุนแรง เป็นกระบอกเสียงเพื่อสิทธิเด็กผู้หญิงของ WAGGGS นั้นต่อยอดมาจากประวัติการก่อตั้งข้างต้น โดยโครงการสนับสนุนให้เด็กผู้หญิงและเยาวชนสตรีใช้เสียงของตัวเองขับเคลื่อนและรณรงค์ให้ทั่วโลกยุติความรุนแรง จากเสียงกระซิบเล็ก ๆ ในวันนี้ได้กลายเป็นเสียงตะโกนในวันนี้ เราทุกคนจำเป็นต้องออกมาพูด รวมพลังกัน และขับเคลื่อนให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทั่วโลก!

- **เพราะเราต้องทำ...**
ความรุนแรงต่อเด็กผู้หญิงและผู้หญิงเป็นปัญหาที่พบได้ทั่วไปในทุกมุมโลก แม้กระทั่งในชุมชนที่เราให้คำมั่นว่าจะสร้างความเปลี่ยนแปลงให้จงได้ ความรุนแรงเกิดขึ้นกับสมาชิกของพวกเรา ครอบครัวของพวกเรา และเพื่อนพ้องของเรา เรามีหน้าที่ต้องรับผิดชอบเด็กผู้หญิงและเยาวชนสตรีเหล่านั้น พร้อมทั้งมอบพลังให้พวกเขากล้าพูดและลงมือต่อต้านความรุนแรง
- **เพราะเด็กผู้หญิงเป็นหัวใจสำคัญ**
เด็กผู้หญิงเป็นหนึ่งในทรัพยากรที่สำคัญที่สุดของโลกที่ยังไม่ได้ปลดปล่อยศักยภาพออกมาอย่างเต็มที่ พวกเธอสามารถปูทางอนาคตให้ตัวเองและเป็นผู้นำในการสร้างความเปลี่ยนแปลงให้กับชุมชนและโลกได้
- **เพราะเราทำได้...**
เราเป็นองค์กรอาสาสมัครเพื่อเด็กผู้หญิงและเยาวชนสตรีที่ใหญ่ที่สุดในโลก โดยมีสมาชิกผู้นำเพียงประโยชน์ประมาณ 10 ล้านคนใน 145 ประเทศ สมาชิกหลายคนกำลังร่วมมือกันอย่างจริงจังเพื่อยุติความรุนแรง
- **เพราะเด็กผู้หญิงและเยาวชนสตรีบอกเราว่าการศึกษานี้สำคัญมาก...**
โครงการนี้จัดสร้างขึ้นหลังจากพูดคุยกับเด็กผู้หญิง เยาวสตรี และองค์กรสมาชิกของเราเกี่ยวกับปัญหาที่พวกเขากังวลและอยากจัดการมากที่สุด
- **เพราะการศึกษาเป็นกุญแจสำคัญ...**
การศึกษาโดยเฉพาะการศึกษานอกกระบบโรงเรียน เป็นปัจจัยสำคัญในการยุติความรุนแรง เราเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษานอกกระบบโรงเรียน ทั้งนี้การศึกษานอกกระบบโรงเรียนมีบทบาทอย่างยิ่งในการสร้างความเปลี่ยนแปลง โดยจะมอบพลังให้เด็กผู้หญิงและเยาวชนสตรี จนพวกเธอสามารถทำความเข้าใจและกล้าใช้สิทธิของตนเอง นอกจากนี้ การศึกษานอกกระบบโรงเรียนยังช่วยจัดการกับต้นตอของความรุนแรง เช่น การเหมารวมทางเพศและความไม่เท่าเทียม พร้อมทั้งดึงเด็กผู้ชายและเยาวชนชายเข้ามามีส่วนร่วมด้วย
- **เพราะไม่มีใครทำ...**
คุณอาจจะคิดว่าตอนนี้มีโครงการมากมายที่รณรงค์ให้ยุติความรุนแรงต่อเด็กผู้หญิงและเยาวชนสตรี แต่โครงการที่มีอยู่นั้นยังไม่เพียงพอ บางโครงการมุ่งเน้นยุติความรุนแรงต่อผู้หญิงเท่านั้น ในขณะที่บางโครงการมุ่งเน้นยุติแค่ความรุนแรงรูปแบบหนึ่ง ๆ ในสถานที่หนึ่ง ๆ ทว่ากลับไม่มีโครงการใดที่ขอบเขตครอบคลุมทั่วโลกและมุ่งเน้นที่ยุติความรุนแรงทุกรูปแบบที่มีต่อเด็กผู้หญิงและเยาวชนสตรี

ถ้าเราไม่ลุกขึ้นมาทำ แล้วใครล่ะที่จะทำ www.stoptheviolencecampaign.com

คู่มือนี้มีอะไรบ้าง

คู่มือเล่มนี้เขียนขึ้นเพื่อช่วยให้หัวหน้าหมวดอย่างคุณเผยแพร่หลักสูตรที่สำคัญและน่าสนใจนี้ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งในการยุติความรุนแรงต่อเด็กผู้หญิงและเยาวชนสตรี คู่มือเล่มนี้แบ่งออกเป็นสามส่วน

1. **ส่วนที่หนึ่ง** เป็นการแนะนำหลักสูตร
2. **ส่วนที่สอง** มีรายการสิ่งที่ต้องทำให้คุณเตรียมตัวก่อนเผยแพร่หลักสูตร เช่น การประเมินความเสี่ยงเพื่อดูว่าหลักสูตรนี้จะส่งผลกระทบต่อชุมชนแค่ไหนและเพื่อให้สามารถเผยแพร่หลักสูตรได้อย่างปลอดภัย
3. **ส่วนที่สาม** ประกอบด้วยข้อควรรู้ คำแนะนำ และเครื่องมือที่จะช่วยบ่มเพาะความรู้และทักษะในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ในหลักสูตร

คุณควรเตรียมตัวให้พร้อมและอ่านเนื้อหาทั้งสามส่วนให้ครบถ้วนก่อนเริ่มหลักสูตรนี้

หลักสูตรนี้จะเผยแพร่ผ่านช่องทางออนไลน์ด้วย ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของ ผู้มีส่วนร่วมทุกคนจึงสำคัญมาก หากคุณต้องการติชมและเสนอแนะเกี่ยวกับกิจกรรมในหลักสูตร สามารถส่งอีเมลมาที่ stoptheviolence@waggs.org เราจะนำข้อเสนอแนะที่ได้รับมาปรับปรุงหลักสูตรออนไลน์ต่อไป

หมายเหตุสำคัญเกี่ยวกับความปลอดภัยและประเด็นทางจริยธรรมในการเผยแพร่หลักสูตรนี้

เนื่องจากหัวข้อของหลักสูตรนี้เป็นประเด็นที่ละเอียดอ่อน หัวหน้าหมวดจึงต้องพิจารณาความเสี่ยงด้านความปลอดภัยและจริยธรรมทุกอย่างที่อาจเกิดขึ้นในระหว่างเผยแพร่หลักสูตร โดยเฉพาะความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับการเปิดเผยความรุนแรงที่เกิดขึ้นในครอบครัวหรือวงสังคมที่ใกล้ชิดกับผู้เยาว์ หัวหน้าหมวดจำเป็นต้องศึกษากระบวนการคุ้มครองเยาวชน ทำความเข้าใจเนื้อหาในคู่มือเล่มนี้ (ดูเพิ่มเติมที่ส่วนที่ 2 รายการเตรียมความพร้อม ขั้นตอนที่ 3) และทำตามขั้นตอนดังกล่าวอย่างเคร่งครัด เช่น รายงานการเปิดเผยความรุนแรงของเด็กที่อายุต่ำกว่า 18 ปีผ่านช่องทางที่เหมาะสม

“ข้าพเจ้าคิดว่าเราสามารถพูดคุยเกี่ยวกับปัญหานี้กันได้ เราจำเป็นต้องรวบรวมความกล้าเพื่อพูดคุยเรื่องนี้ เพราะนี่คือหัวข้อที่ต้องห้าม”

Group leader, Denmark

ส่วนที่หนึ่ง:

ข้อควรรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับหลักสูตร

เนื้อหาในส่วนนี้

ปัจจัยและสาเหตุที่ทำให้เด็กผู้หญิงและเยาวชนสตรีเผชิญความรุนแรงและการทำร้าย

หลักสูตรนี้สำคัญอย่างไร

ใครใช้หลักสูตรนี้ได้บ้าง

กลุ่มอายุ

เนื้อหาในหลักสูตร

หลักการสำคัญของหลักสูตร

ผลการเรียนรู้

การรับเครื่องหมายแสดงความสามารถ

ส่วนที่หนึ่ง: ข้อควรรู้เบื้องต้น

เราทุกคนสามารถร่วมมือกันเพื่อป้องกันความรุนแรงต่อเด็กผู้หญิงและเยาวชนผ่านการปกป้องสิทธิมนุษยชนและสนับสนุนความเท่าเทียม หลักสูตรนี้สร้างพื้นที่ปลอดภัยและส่งเสริมให้ผู้เข้าร่วมสามารถพัฒนาทักษะชีวิตใหม่ ๆ เรียนรู้เกี่ยวกับสิทธิของตนเอง พุดคุยและท้าทายบรรทัดฐานทางเพศเชิงลบ และตระหนักว่ามีคนพร้อมสนับสนุนหากพวกเขาเลือกที่จะเปิดเผยประสบการณ์การถูกทำร้ายหรือความรุนแรง ผู้เข้าร่วมสามารถใช้ความรู้และทักษะของตนในการเป็นกระบอกเสียงและลงมือปฏิบัติเพื่อให้คนในชุมชนตระหนักว่าตนเองมีบทบาทสำคัญในการปกป้องสิทธิของเด็กผู้หญิงและเยาวชน

หลักสูตรนี้ยึดหลักสำคัญที่ว่าความรุนแรงต่อเด็กผู้หญิงและเยาวชน คือเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชน² โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อส่งเสริมสิทธิของเด็กผู้หญิงและเยาวชน เพื่อให้พวกเขาสามารถใช้ชีวิตที่ปราศจากความรุนแรงและไม่ต้องหวาดกลัวความรุนแรง

ปัจจัยและสาเหตุที่ทำให้เด็กผู้หญิงและเยาวชนเผชิญความรุนแรงและการทำร้าย

เด็กผู้หญิงและเยาวชนทั่วโลกเผชิญกับการทำร้ายและความรุนแรงทางร่างกาย ทางเพศ ทางอารมณ์ ทางจิตใจ และทางการเงิน ความรุนแรงต่อเด็กผู้หญิงและเยาวชนเกิดขึ้นในทุกประเทศทั่วโลก โดยไม่จำกัดอายุ เชื้อชาติ เพศวิถี ระดับการศึกษา และสถานะทางเศรษฐกิจและสังคม เด็กผู้หญิงและเยาวชนสามารถประสบกับความรุนแรงรูปแบบต่าง ๆ ได้ตั้งแต่อยู่ในครรภ์จนถึงวัยผู้ใหญ่ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- ความรุนแรงก่อนคลอดจากการเลือกเพศของการกและการยุติการตั้งครรภ์
- ในวัยเด็ก หากผู้ใหญ่ชอบการกเพศชายมากกว่า อาจส่งผลให้เด็กผู้หญิงถูกทอดทิ้ง ได้รับประทานอาหารน้อยกว่าเด็กผู้ชาย หรือไม่ได้รับการดูแลทางการแพทย์ที่เพียงพอจนนำไปสู่การขาดกรมการหญิง
- ในวัยทารกและวัยเด็ก เด็กผู้หญิงอาจเผชิญกับความรุนแรงในครอบครัว การทารุณกรรมเด็ก และการร่วมประเวณีร่วมสายโลหิต ซึ่งอาจนำไปสู่อันตรายทางร่างกาย ทางเพศ และทางจิตใจได้
- ในวัยเด็กและวัยรุ่น เด็กผู้หญิงมีแนวโน้มที่จะประสบกับความรุนแรงทางเพศมากกว่าเด็กผู้ชาย อีกทั้งยังอาจถูกแสวงหาประโยชน์ทางเพศหรือถูกค้ามนุษย์เพื่อประโยชน์ทางเพศด้วย
- เด็กผู้หญิงอาจตกเป็นเหยื่อของขนบธรรมเนียมที่อันตราย เช่น การแต่งงานในวัยเด็ก การคลุมถุงชน หรือการขีบอวัยวะเพศหญิง เยาวสตรีอาจเสี่ยงต่อการถูกทำร้ายอันเนื่องมาจากสินเดิมหรือ “อาชญากรรมเพื่อรักษาเกียรติ” ซึ่งนำไปสู่การขาดกรมการของเธอ
- ในวัยเด็กและวัยรุ่น เด็กผู้หญิงอาจถูกกลั่นแกล้งทางเพศเนื่องจากเพศสภาพไม่เป็นไปตามบรรทัดฐานและการเหมารวมทางเพศ
- เด็กผู้หญิงและเยาวชนอาจประสบกับการคุกคามทางเพศ (หรือบางครั้งเรียกว่า “การหยอกล้อ”) ในที่สาธารณะ เช่น ตามท้องถนน บนระบบขนส่งสาธารณะ และในสถานต่างๆ เช่น โรงเรียนและที่ทำงาน
- ในวัยรุ่น เยาวสตรีอาจประสบกับความรุนแรงจากคนรัก ส่งผลให้เกิดอันตรายทางร่างกาย ทางเพศ ทางจิตใจ ทางการเงิน และบางครั้งอาจถึงแก่ชีวิต พวกเขาจะมีแนวโน้มที่จะประสบกับความรุนแรงจากการตามจับโดยถูกสะกดรอยตามและคุกคามอีกด้วย
- เด็กผู้หญิงและเยาวชน ยังประสบกับความรุนแรงทางเพศในช่วงสงครามและในกรณีพิพาทต่าง ๆ เนื่องจากฝ่ายตรงข้ามใช้พวกเขาเป็นเป้าในการลงโทษชุมชนของพวกเขา

ส่วนที่หนึ่ง: ข้อควรรู้เบื้องต้น

บทบาทและพฤติกรรมที่แตกต่างกันของเพศหญิงและเพศชายได้รับการหล่อหลอมและส่งเสริมจากบรรทัดฐานทางเพศ การเหมารวม และความคาดหวังของสังคม ความคาดหวังทางสังคมเหล่านี้กำหนดว่าผู้หญิงและผู้ชายควรทำพฤติกรรมใดจึงจะเหมาะสม ส่งผลให้เกิดความไม่เท่าเทียมกัน โดยเพศหนึ่งจะได้รับอำนาจมากกว่าในขณะที่อีกเพศตกอยู่ในสภาวะเสียเปรียบ ในหลายสังคม ผู้หญิงถูกมองเป็นเหยื่อผู้เคราะห์ร้ายและมีสถานะทางสังคมต่ำกว่า ผู้ชายสามารถควบคุมผู้หญิงได้ ความไม่เท่าเทียมกันดังกล่าวเพิ่มความเสี่ยงที่เด็กผู้หญิงและเยาวชนจะประสบกับความรุนแรงและอาจขัดขวางไม่ให้พวกเขาหลีกเลี่ยงจากการถูกทำร้ายหรือขอความช่วยเหลือ ความรุนแรงต่อผู้หญิงและเด็กผู้หญิงเป็นผลมาจากการที่พวกเขาขาดอำนาจควบคุม จากบรรทัดฐานทางสังคมที่กำหนดบทบาทของผู้ชายและผู้หญิงอย่างตายตัว และจากการให้ภัยคุกคามที่ลงมือทำร้าย ความไม่เท่าเทียมระหว่างเพศและการเลือกปฏิบัติทำให้เด็กผู้หญิงและผู้หญิงถูกมองว่าต่ำต้อยหรือด้อยค่ากว่าเด็กผู้ชายและผู้ชาย ปัจจัยทั้งสองอย่างถือเป็นต้นตอและผลสืบเนื่องของความรุนแรงต่อผู้หญิงและเด็กผู้หญิง แนวคิดนี้ค่อนข้างซับซ้อน แต่คุณสามารถเรียนรู้เพิ่มเติมได้ในหัวข้อความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับความเท่าเทียมระหว่างเพศในส่วนที่ 3 (หน้า 31) ของคู่มือเล่มนี้

เมื่อความไม่เท่าเทียมทางเพศเกิดขึ้นควบคู่กับการเลือกปฏิบัติรูปแบบอื่น ๆ ที่ผู้หญิงและเด็กผู้หญิงต้องเผชิญเนื่องจากปัจจัยต่าง ๆ เช่น อายุ ชาติพันธุ์ ความพิการ สถานที่ วรรณะ ศาสนา และสถานะทางเศรษฐกิจและสังคม ความเสี่ยงที่จะเกิดความรุนแรงมักเพิ่มขึ้นอย่างพุ่งพรวด ตัวอย่างเช่น ผู้หญิงพื้นเมืองในแคนาดามีโอกาสเสียชีวิตจากความรุนแรงมากกว่าผู้หญิงคนอื่น ๆ ในวัยเดียวกันถึงห้าเท่า ในยุโรป อเมริกาเหนือ และออสเตรเลีย ผู้หญิงพิการเกินครึ่งเคยถูกทำร้ายร่างกาย เปรียบเทียบกับอัตรา 1 ใน 3 ของผู้หญิงไม่พิการ³ เด็กผู้หญิงและเยาวชนเสี่ยงต่อความรุนแรงมากกว่าคนกลุ่มอื่น ๆ เนื่องจากมีสถานะเป็นทั้งผู้หญิงและเด็ก เท่ากับว่าพวกเขามีโอกาสถูกเลือกปฏิบัติทั้งทางเพศและทางอายุ หากพวกเขาเป็นชนพื้นเมือง พิการ หรือเผชิญกับการเลือกปฏิบัติรูปแบบอื่นด้วย ความเสี่ยงดังกล่าวก็ยิ่งพุ่งสูงขึ้นไปอีก

นอกจากนี้ยังมีปัจจัยอื่น ๆ ในระดับบุคคล ความสัมพันธ์ ชุมชน และสังคมที่อาจเพิ่มความเสี่ยงที่ผู้ชายจะลงมือทำร้ายและเด็กผู้หญิงและเยาวชนจะประสบกับความรุนแรง ตัวอย่างเช่น เด็กผู้ชายที่เห็นตัวอย่างการใช้ความรุนแรงมีความเสี่ยงเพิ่มขึ้นที่จะกลายเป็นผู้ก่อความรุนแรงในอนาคตหากไม่ได้รับการอบรมอย่างเหมาะสม ในทำนองเดียวกัน เด็กผู้หญิงที่เห็นตัวอย่างการใช้ความรุนแรงหรือเคยถูกทำร้ายอาจเสี่ยงที่จะถูกทำร้ายอีกในวัยผู้ใหญ่หากไม่ได้รับคำแนะนำที่เหมาะสม ทั้งนี้การเรียนจบชั้นมัธยมศึกษาเป็นหนึ่งในปัจจัยที่สามารถป้องกันความรุนแรงได้ การพิจารณาทั้งปัจจัยป้องกันและปัจจัยเสี่ยงนั้นจำเป็นอย่างยิ่งหากต้องการป้องกันหรือรับมือกับความรุนแรงต่อเด็กผู้หญิงและเยาวชน

ความเชื่อมโยงระหว่างความไม่เท่าเทียมทางเพศและความรุนแรง

- ผู้ชายและเด็กผู้ชายมีแนวโน้มที่จะไม่เคารพผู้หญิงและเด็กผู้หญิง หากพวกเขาไม่ได้รับการปลูกฝังให้ปฏิบัติต่อพวกเขาอย่างเท่าเทียม
- ผู้หญิงและเด็กผู้หญิงมีแนวโน้มที่จะไม่ตระหนักว่าพวกเขากำลังเผชิญกับความรุนแรงอยู่ หากพวกเขาเคยชินกับการได้รับการปฏิบัติที่ต่างออกไปด้วยเหตุผลที่ว่าพวกเขาคือผู้หญิง

(Girlguiding UK)

โครงการคาดหวังความเคารพในรัฐเท็กซัส สหรัฐอเมริกา ช่วยให้นักเรียนที่ได้รับการอบรมเกี่ยวกับความรุนแรงจากคนรักสามารถระบุสัญญาณเตือนของความสัมพันธ์ร้าย ๆ ได้ดีขึ้น ทั้งยังเชื่อมั่นอย่างแรงกล้าว่าการทำร้ายกันในความสัมพันธ์เป็นสิ่งที่ยอมรับไม่ได้⁴ ในแคนาดามีการอบรมที่คล้ายกันนี้ให้กับเด็กอายุ 11-16 ปีเป็นเวลาสามปี โดยมุ่งส่งเสริมความเท่าเทียมระหว่างเพศและการยุติความรุนแรง ผลลัพธ์แสดงให้เห็นว่าคนวัยหนุ่มสาวอดทนต่อการถูกทำร้ายและความรุนแรงทางร่างกายน้อยลง และเมื่อเผชิญความขัดแย้งพวกเขาก็เลือกแก้ปัญหาด้วยแนวทางที่หนักแน่นแต่ไม่แข็งกร้าว หลังจากจบโครงการ นักเรียนที่เข้าร่วมต่างรายงานว่าพวกเขามีแนวโน้มที่จะยุติความสัมพันธ์ที่รุนแรง⁵

ส่วนที่หนึ่ง: ข้อควรรู้เบื้องต้น

หลักสูตรนี้สำคัญอย่างไร

การศึกษาจากระบบโรงเรียนเป็นปัจจัยสำคัญในการสร้างความเปลี่ยนแปลง หลักสูตรนี้มอบความรู้ ทักษะ รวมถึงโอกาสในการเปลี่ยนแปลงทัศนคติและช่วยกันยุติความรุนแรง จึงเป็นเหมือนพื้นที่เล็ก ๆ ที่ปลอดภัยและพร้อมสนับสนุนให้เยาวชนเรียนรู้เกี่ยวกับสิทธิของตนเอง พลังพูดคุยและยืนหยัดต่อสู้กับความรุนแรงต่อผู้หญิงและเด็กผู้หญิง นอกจากนี้ หลักสูตรยังช่วยให้ความรู้และข้อมูลที่เหมาะสมกับเยาวชนที่ต้องการเปิดเผยประสบการณ์ความรุนแรงของตัวเอง

หลักสูตรนี้ออกแบบขึ้นเพื่อผู้ที่กำลังอยู่ในช่วงวัยสำคัญของชีวิตอันเป็นช่วงที่เหมาะสมกับการสร้างมิตรภาพและความสัมพันธ์ ในช่วงวัยนี้ พวกเขาจะพิจารณาความหมายของชีวิตและหล่อหลอมความเชื่อ ทัศนคติ และค่านิยมของตนเองเกี่ยวกับบรรทัดฐาน บทบาท และความคาดหวังทางเพศ หลังจากนั้นเมื่ออายุมากขึ้น พวกเขาจะเริ่มสำรวจเรื่องเพศ หลักสูตรนี้นำเสนอแนวทางที่ยืดหยุ่นและเป็นศูนย์กลางและเน้นการโต้ตอบกันในสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยและเกื้อหนุน เพื่อให้เยาวชนพูดคุยเปิดอกเกี่ยวกับความสัมพันธ์ ความเท่าเทียมระหว่างเพศ และการการุณกรรม

ใครใช้หลักสูตรนี้ได้บ้าง

กิจกรรมในหลักสูตรนี้ได้รับการพัฒนาเพื่อใช้กับสมาชิกผู้นำพิญประโยชน์ องค์กรเยาวชนต่าง ๆ โรงเรียน ตลอดจนกลุ่มอื่น ๆ

ไม่ว่าจะเป็นกลุ่มเด็กผู้หญิงล้วนหรือกลุ่มสหศึกษาและไม่ว่าจะอาศัยอยู่ที่ใดบนโลกก็ใช้หลักสูตรนี้ได้ เนื่องจากสามารถปรับใช้กับบริบททางวัฒนธรรม สังคม และกฎหมายที่หลากหลาย ทั้งยังมีกิจกรรมมากมายให้เลือกตามความต้องการและวัตถุประสงค์การเรียนรู้ ในบางบริบทผู้เข้าร่วมอาจรู้สึกสบายใจกับแค่บางหัวข้อ คุณในฐานะหัวหน้าหมวดจึงต้องใช้ความชำนาญและวิจารณญาณเพื่อตัดสินใจว่ากิจกรรมใดเหมาะสมกับหมวดของคุณและปรับใช้ให้เหมาะสม คุณอาจจะเริ่มด้วยการพูดถึงประเด็นที่ไม่ละเอียดอ่อนมากเกินไป ก่อนจะค่อย ๆ สังเกตความมั่นใจจนสามารถจัดการเรียนรู้ในหัวข้อที่ท้าทายยิ่งขึ้น

หัวหน้าหมวดต้องผ่านการอบรมและทำรายการสิ่งที่ต้องทำในการเตรียมความพร้อม (ส่วนที่ 2 ของหลักสูตรนี้) ให้ครบถ้วนก่อนเริ่มหลักสูตร หากคุณเป็นหัวหน้าหมวด WAGGGS และต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับการอบรม คุณสามารถติดต่อองค์กรสมาชิกที่คุณสังกัดอยู่หรือองค์กร WAGGGS หรือไปที่ www.stoptheviolencecampaign.com หากคุณไม่ได้เป็นสมาชิก WAGGGS และต้องการใช้หลักสูตรนี้ คุณสามารถขอข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับวิธีการเรียนรู้ได้ที่ stoptheviolence@waggs.org

หากหลังการฝึกอบรม คุณต้องการความช่วยเหลือเพิ่มเติมเพื่อจัดการพูดคุยและกิจกรรมในหัวข้อที่ละเอียดอ่อน คุณสามารถขอความช่วยเหลือและการฝึกอบรมเพิ่มเติมได้จากองค์กรสมาชิกที่คุณสังกัดอยู่หรือผู้เชี่ยวชาญนอกองค์กร เนื่องจากบางบทเรียนก็จำเป็นต้องมีผู้เชี่ยวชาญในสาขานั้น ๆ มาเป็นวิทยากรรับเชิญหรือผู้ช่วยดำเนินกิจกรรม คุณอาจขอความร่วมมือจากองค์กรหรือบริการเพื่อสตรีในประเทศในการจัดการเรียนรู้หรือการอบรมให้หัวหน้าหมวด เพื่อเปิดโอกาสให้คุณได้ทำความเข้าใจเกี่ยวกับปัญหาและร่วมมือกับองค์กรในประเทศ โดยสามารถค้นหารายชื่อองค์กรเพื่อผู้หญิงและเด็กผู้หญิงได้ทางอินเทอร์เน็ต

คำติชม ความคิดเห็น และข้อเสนอแนะของคุณจะช่วยพัฒนาหลักสูตรให้ดียิ่งขึ้น คุณสามารถส่งความคิดเห็นของคุณมาที่ stoptheviolence@waggs.org และหากต้องการดาวน์โหลดทรัพยากรการเรียนรู้ อัปเดตข่าวสารล่าสุด หรือหาข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับโครงการระดับโลกของ WAGGGS คุณสามารถเข้าไปเยี่ยมชมเว็บไซต์ของเราได้ที่ www.stoptheviolencecampaign.com

“

เราปรับใช้กิจกรรมในหลักสูตรเพื่อให้สอดคล้องกับกลุ่มเด็กผู้หญิงที่เราดูแลและเพื่อให้เหมาะสมกับช่วงอายุของพวกเธอ

”

Guide leader, UK

ส่วนที่หนึ่ง: ข้อควรรู้เบื้องต้น

กลุ่มอายุ

หลักสูตรนี้แบ่งกลุ่มอายุออกเป็น 4 กลุ่ม ได้แก่ รุ่นนกอ้อย รุ่นนกสีฟ้า รุ่นกลาง และรุ่นใหญ่ โดยแต่ละช่วงวัยมีกิจกรรมที่ต่างกันไป คู่มือเล่มนี้จะช่วยให้จัดกิจกรรมเหล่านั้นได้ง่ายดายขึ้น กิจกรรมสำหรับแต่ละช่วงวัยเน้นความรุนแรงต่อเด็กผู้หญิงและเยาวชนสตรีในรูปแบบที่แตกต่างกัน คุณสามารถเลือกได้เองว่ากิจกรรมจากช่วงวัยใดเหมาะกับหมวดของคุณ เช่น คุณอาจมองว่ากิจกรรมในช่วงรุ่นนกสีฟ้าเหมาะสมที่สุด

“ เราสามารถและเรา
ต้องยุติการละเมิดสิทธิ
มนุษยชนให้ได้ ”

Girl Guide leader, Kenya

1. รุ่นนกอ้อย

ครอบคลุมช่วงอายุประมาณ 5 - 7 ขวบ โดยเน้นไปที่หัวข้อความรุนแรงในครอบครัวและเด็ก การทารุณกรรมเด็ก การคุกคามทางเพศ และการกลั่นแกล้ง

2. รุ่นนกสีฟ้า

ครอบคลุมช่วงอายุประมาณ 8 - 11 ปี โดยเน้นไปที่หัวข้อความรุนแรงในครอบครัวและเด็ก การขริบอวัยวะเพศหญิง การทารุณกรรมเด็ก การคุกคามทางเพศ และการกลั่นแกล้ง

สำหรับเด็กรุ่นนกอ้อยและรุ่นนกสีฟ้า หัวข้อเหล่านี้ไม่ควรเกี่ยวข้องกับความรุนแรงตรง ๆ แต่ควรพูดถึงการทำร้ายและการทำให้เกิดความไม่พอใจ กิจกรรมในช่วงวัยเหล่านี้จะเป็นการเล่น เกม สร้างมิตรภาพ เรียนรู้เกี่ยวกับอวัยวะในร่างกาย และพูดคุยเรื่องความรู้สึก

3. รุ่นกลาง

ครอบคลุมช่วงอายุประมาณ 12 - 16 ปี โดยเน้นไปที่หัวข้อการคุกคามทางเพศ การกลั่นแกล้ง การขริบอวัยวะเพศหญิง การแต่งงานในวัยเด็ก การคลุมถุงชน ความรุนแรงจากคนรัก การเชื่อมโยงเด็กผู้หญิงเข้ากับเรื่องเพศ และความรุนแรงในครอบครัว

4. รุ่นใหญ่

ครอบคลุมช่วงอายุประมาณ 17 - 25 ปี โดยเน้นไปที่หัวข้อความรุนแรงจากคนรัก การแต่งงานในวัยเด็ก การคลุมถุงชน ความรุนแรงในครอบครัว การเชื่อมโยงเด็กผู้หญิงเข้ากับเรื่องเพศ และความรุนแรงทางเพศ

เด็กในรุ่นกลางและรุ่นใหญ่อาจเริ่มสร้างความสัมพันธ์ในช่วงต้นก่อนจะเริ่มสำรวจเรื่องเพศเมื่ออายุมากขึ้น กิจกรรมในช่วงวัยนี้จึงเปิดโอกาสให้เด็ก ๆ ได้ใคร่ครวญเกี่ยวกับอัตลักษณ์ของตัวเอง ตระหนักถึงการทารุณกรรม พัฒนาทักษะและความมั่นใจในการสร้างความสัมพันธ์ที่ให้เกียรติกัน รวมถึงเสาะหาความช่วยเหลือเมื่อประสบกับความรุนแรงทุกรูปแบบ

หลักสูตรนี้มีอิทธิพลในด้านใดบ้าง

หลังจากจบหลักสูตรนี้ เราสามารถมีส่วนร่วมในการยุติความรุนแรงได้ในหลายระดับ ดังนี้

เปลี่ยนแปลงชีวิต

- เสริมสร้างความนับถือตนเองให้เด็กผู้หญิงและเยาวชนสตรี
- ค้ำคองและสนับสนุนเด็กและเยาวชนที่เคยถูกทำร้ายหรือเสี่ยงที่จะถูกทำร้าย
- ส่งเสริมต้นแบบความเป็นชายและความเป็นหญิงที่หลากหลาย
- ส่งเสริมให้เด็กผู้หญิงและเยาวชนสตรีเข้าถึงทรัพยากรได้มากขึ้น
- บ่มเพาะความเป็นผู้นำในหมู่เด็กผู้หญิงและเยาวชนสตรี

เปลี่ยนแปลงความสัมพันธ์

- สร้างพื้นที่ปลอดภัยและให้การสนับสนุน
- ต่อต้านการเลือกปฏิบัติและความรุนแรงต่อเด็กผู้หญิงและเยาวชนสตรี
- แสดงแบบอย่างของความสัมพันธ์ที่ให้เกียรติกัน
- บ่มเพาะความเข้าใจและความเคารพต่อเด็กผู้หญิงและเยาวชนสตรี
- ดึงเด็กผู้ชายและผู้ชายเข้ามามีส่วนร่วมในการกำจัดความรุนแรงต่อเด็กผู้หญิงและเยาวชนสตรี

เปลี่ยนแปลงชุมชน

- ร่วมมือกับชุมชนเพื่อเปลี่ยนทัศนคติ ความเชื่อ และขนบธรรมเนียมที่สนับสนุนการใช้ความรุนแรงต่อเด็กผู้หญิงและเยาวชนสตรี
- รณรงค์เรื่องความเท่าเทียมระหว่างเพศและการยุติการเลือกปฏิบัติต่อเด็กผู้หญิงและเยาวชนสตรี
- แจกแจงการเหมารวมทางเพศและมายาคติเกี่ยวกับความรุนแรง
- สร้างความตระหนักรู้และสนับสนุนการดำเนินการทางกฎหมายเพื่อยุติความรุนแรงต่อเด็กผู้หญิงและเยาวชนสตรี
- ร่วมมือกับองค์กรในประเทศเพื่อรณรงค์ให้เกิดบริการช่วยเหลือที่มีคุณภาพยิ่งขึ้น

เปลี่ยนแปลงสังคม

- ส่งเสริมสิทธิของเด็กผู้หญิงและเยาวชนสตรี
- ดำเนินโครงการเพื่อบริการที่มีคุณภาพมากขึ้นหรือต่อต้านการเลือกปฏิบัติและความรุนแรง พร้อมทั้งเรียกร้องให้ภาครัฐและ/หรือชุมชนกำจัดและป้องกันความรุนแรงต่อเด็กผู้หญิงและเยาวชนสตรีในทุกรูปแบบ
- ทำทนายสื่อที่เสนอภาพเด็กผู้หญิงและเยาวชนสตรีในแบบที่ตายตัว

หลักการสำคัญของหลักสูตร

1. ใช้แนวทางที่ยึดหลักสิทธิมนุษยชน แจ่มใสให้เด็กผู้หญิงและเยาวชนสตรีทราบถึงสิทธิของพวกเขาและมอบพลังให้พวกเขากล้าใช้สิทธิเหล่านั้น รวมถึงกระตุ้นให้ชุมชนรับผิดชอบต่อบทบาทในการสนับสนุนสิทธิของเด็กผู้หญิงและเยาวชนสตรีและบทบาทในการป้องกันความรุนแรง
2. ดำเนินงานในสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยและเกื้อหนุน หัวหน้าหมวดต้องปฏิบัติตามนโยบายและกระบวนการคุ้มครองเยาวชนของต้นสังกัดหรือ WAGGGS ต้องไม่ยอมรับหรืออดทนต่อความรุนแรงและการทารุณกรรมทุกรูปแบบ และต้องไม่ให้อภัยทัศนคติที่เป็นอันตราย
3. ตระหนักว่าเด็กและเยาวชนเป็นแกนนำหลักในชีวิตของพวกเขาเอง รวมถึงมีบทบาทสำคัญในการปรับเปลี่ยนทัศนคติและสร้างความตระหนักรู้เกี่ยวกับการยุติความรุนแรงต่อเด็กผู้หญิงและเยาวชนสตรี
4. ยอมรับว่าความไม่เท่าเทียมระหว่างเพศเป็นสาเหตุและผลสืบเนื่องของความรุนแรงต่อเด็กผู้หญิงและเยาวชนสตรี
5. ใช้แนวทางการศึกษานอกระบบโรงเรียนเพื่อท้าทายบรรทัดฐาน ทัศนคติ และพฤติกรรมที่เป็นอันตรายเพื่อยุติความรุนแรงต่อเด็กผู้หญิงและเยาวชนสตรี
6. พัฒนาหลักสูตรระดับโลกที่มีความยืดหยุ่น ตรงประเด็น และเหมาะสมกับวัฒนธรรมของแต่ละพื้นที่
7. ประสานงานกับชุมชนและสร้างความสัมพันธ์กับผู้ปกครอง โรงเรียน ผู้นำชุมชน บริการช่วยเหลือ และองค์กรเพื่อสตรี
8. ตระหนักว่าผู้ชายและเด็กผู้ชายมีบทบาทสำคัญในการยุติความรุนแรง ถึงผู้ชายและเด็กผู้ชายเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรม สร้างพื้นที่ปลอดภัยให้พวกเขาได้ไตร่ตรองและตั้งคำถามกับความไม่เท่าเทียมระหว่างเพศและความรุนแรง พร้อมทั้งกระตุ้นให้พวกเขามีบทบาทอย่างแข็งขันในการป้องกันและยุติความรุนแรงต่อเด็กผู้หญิงและเยาวชนสตรี
9. ดำเนินงานโดยยึดผู้รอดชีวิตเป็นศูนย์กลาง เคารพสิทธิและเสรีภาพของผู้รอดชีวิต และตอบสนองความต้องการของพวกเขาด้วยการให้ความช่วยเหลือและสนับสนุนเด็กที่เปิดเผยประสบการณ์ความรุนแรง โดยคำนึงถึงช่วงอายุของพวกเขาตามนโยบายคุ้มครองเยาวชนของประเทศหรือของ WAGGGS
10. ยึดแนวทางที่มีหลักฐานยืนยันว่าได้ผล หลักสูตรนี้พัฒนาขึ้นจากโครงการที่ผ่านการพิสูจน์มาแล้วว่าสามารถยุติความรุนแรงทั่วโลกได้จริง ทั้งยังผ่านการตรวจสอบจากผู้ในระดับโลกที่เชี่ยวชาญด้านการยุติความรุนแรงต่อเด็กผู้หญิงและเยาวชนสตรี และรวบรวมข้อมูลจากประสบการณ์ของกลุ่มผู้นำพิชญประโยชน์

“

ในแง่ของการป้องกัน ทุกคน (เด็กผู้ชาย เด็กผู้หญิง ผู้ชาย ผู้หญิง และคนอื่น ๆ ที่ไม่ได้จัดตัวเองอยู่ในกลุ่มเพศดังกล่าว) จำเป็นต้องได้รับการศึกษาเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชน ทุกคนต้องรู้ว่าความรุนแรงต่อเด็กผู้หญิงและเยาวชนสตรี (หรือต่อใครก็ตาม) เป็นสิ่งที่ยอมรับไม่ได้ ประชาชนต้องรู้ว่าพวกเขาทำอะไรได้บ้างเพื่อช่วยยุติความรุนแรงต่อเด็กผู้หญิงและเยาวชนสตรีและรู้วิธีการปฏิบัติตัวและให้ความช่วยเหลือผู้ที่ตกเป็นเหยื่อ (หากได้รับการร้องขอ)

”

Sangam group leader

ส่วนที่หนึ่ง: ข้อควรรู้เบื้องต้น

ผลการเรียนรู้

หลักสูตรมีผลการเรียนรู้หลัก 6 ประการเพื่อบ่มเพาะความรู้ความเข้าใจของผู้เข้าร่วมด้วยกิจกรรมที่เหมาะสมกับช่วงวัย

1. **เริ่มต้น** สร้างพื้นที่ปลอดภัยและเกื้อหนุน เพื่อให้เด็กและเยาวชนสามารถพูดคุยเกี่ยวกับความไม่เท่าเทียมระหว่างเพศและความรุนแรงต่อเด็กผู้หญิงและเยาวชนสตรี

2. **ใคร่ครวญ** เกี่ยวกับความเท่าเทียมระหว่างเพศและความหมายของการเป็น “ตัวเอง” เพื่อนำไปสู่การทำความเข้าใจเรื่องเพศ บทบาทบรรทัดฐาน และความคาดหวังก่อนจะเริ่มส่งเสริมความเท่าเทียม

3. **ระบุ** และทำความเข้าใจความรุนแรงต่อเด็กผู้หญิงในรูปแบบต่าง ๆ พร้อมทั้งเรียนรู้สัญญาณเตือนของความรุนแรง

4. **ส่งเสริม** ความสัมพันธ์ที่เกี่ยวข้องกันและบ่มเพาะทักษะในการสร้างความสัมพันธ์และการให้ความช่วยเหลือเพื่อนรอบข้าง

5. **เป็นกระบอกเสียง** เพื่อสิทธิของเด็กผู้หญิงและสร้างความตระหนักรู้เกี่ยวกับสิทธิมนุษยชนของเด็กผู้หญิงและเยาวชนสตรี

6. **ลงมือปฏิบัติ** เพื่อยุติความรุนแรง โดยพัฒนาและดำเนินโครงการรณรงค์หรือกิจกรรมภายในชุมชนเพื่อสร้างความตระหนักรู้เกี่ยวกับการยุติความรุนแรงต่อเด็กผู้หญิงและเยาวชนสตรี

การรับเครื่องหมายแสดงความสามารถ

ผู้เข้าร่วมจะได้รับเครื่องหมายแสดงความสามารถหลังจากทำกิจกรรมในหลักสูตรครบทุกหัวข้อตามที่กำหนด ดังนี้

- กิจกรรมเริ่มต้น
- ทำกิจกรรมไตร่ตรอง ระบุ ส่งเสริม เป็นกระบอกเสียง หัวข้อละหนึ่งกิจกรรม รวมเป็นสี่กิจกรรม
- จบท้ายด้วยกิจกรรมลงมือปฏิบัติ

คุณสามารถเลือกวิธีจัดกิจกรรมทั้งหมดได้อย่างได้เองเพื่อให้เหมาะกับหมวดของคุณ เช่น จัดการประชุมสัปดาห์ละครั้งเป็นเวลาหกสัปดาห์ จัดการอบรมเพื่อทำกิจกรรมทั้งหมดในครั้งเดียว จัดค่าย/สัมมนาครั้งละสั้น ๆ อย่างต่อเนื่อง หรือจัดการเรียนรู้ระยะยาวโดยทำกิจกรรมทั้งหมดอย่างสลับกับกิจกรรมทั่ว ๆ ไป และการประชุมกลุ่ม บางกิจกรรมอาจต้องใช้เวลามากกว่าหนึ่งวัน หากเป็นอย่างนั้นก็อย่างกังวลไป เนื่องจากบางประเด็นละเอียดอ่อนเป็นพิเศษและพูดยาก คุณจึงต้องใช้เวลาผู้เข้าร่วมทำความเข้าใจ ตั้งคำถาม และทำทาบบรรทัดฐานทัศนคติ และพฤติกรรมที่สนับสนุนความไม่เท่าเทียมระหว่างเพศและความรุนแรงต่อเด็กผู้หญิงและเยาวชนสตรี

การยุติความรุนแรงต่อเด็กผู้หญิงและเยาวชนสตรี เป็นการเดินทางอันยาวไกลที่คุณเพิ่งเริ่มออกเดิน

เด็กผู้หญิงมักขาดพื้นที่ที่เหมาะสม ปลอดภัย และเกื้อหนุน เช่น โรงเรียน การศึกษาระบุว่าพื้นที่ที่เหมาะสมสำหรับเด็กผู้หญิงมักเป็นพื้นที่ที่จัดสรรโดยรัฐบาล องค์กรระหว่างประเทศ และองค์กรนอกภาครัฐเพื่อปกป้องและส่งเสริมสิทธิมนุษยชนของเด็กผู้หญิง เด็กผู้หญิงจำเป็นต้องมีสิทธิ์มีเสียงและสามารถมีส่วนร่วมในการส่งเสริมโอกาสในชีวิตและศักยภาพของตนเองในฐานะมนุษย์คนหนึ่ง°

Division for the Advancement of Women and
UNICEF

หลักสูตรนี้ไม่เพียงมีบทบาทสำคัญในการยุติความรุนแรงต่อเด็กผู้หญิงและเยาวชนสตรีเท่านั้น แต่ยังเป็นกระบอกเสียงเพื่อให้คนสนใจเรื่องนี้อีกด้วย ท้ายที่สุดหลักสูตรนี้จะนำไปสู่โครงการที่ช่วยแก้ปัญหาความรุนแรงต่อเด็กผู้หญิงและเยาวชนสตรี...

Girl Guide leader, Malta

ส่วนที่สอง:

การเตรียมความพร้อม

เนื้อหาในส่วนนี้

- 10 ขั้นตอนในการเตรียมความพร้อมสำหรับหลักสูตรเพื่อยุติความรุนแรง
1. เข้าร่วมการอบรม
2. ประเมินความเสี่ยงในการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตร
3. ทำความเข้าใจกระบวนการคุ้มครองเยาวชนในประเทศของคุณ
4. สานสัมพันธ์ในระดับท้องถิ่น
5. ตัดสินว่าความรุนแรงรูปแบบใดเกิดขึ้นบ่อยในชุมชนของคุณ
6. เตรียมตัวรับมือ
7. สร้างสภาพแวดล้อมที่เกื้อหนุนและปลอดภัย
8. ร่างจรรยาบรรณสำหรับหัวหน้าหมวด
9. จัดทำหลักสูตรของตัวเอง
10. ประเมินผล (ก่อนและหลังการเรียนรู้)

ส่วนที่สอง: การเตรียมความพร้อม

การยุติความรุนแรงต่อเด็กผู้หญิงและเยาวชนต้องอาศัยความกล้าหาญและเวลา การเป็นกระบอกเสียงเพื่อต่อต้านความรุนแรงต่อเด็กผู้หญิงและเยาวชนอาจฟังดูเป็นโครงการที่ใหญ่เกินเอื้อมและน่าหวาดหวั่น ดังนั้น คุณจึงต้องเตรียมความพร้อมก่อนเริ่มหลักสูตร

10 ขั้นตอนในการเตรียมความพร้อมสำหรับหลักสูตรเพื่อยุติความรุนแรง

ก่อนจะเริ่มหลักสูตร คุณต้องเตรียมความพร้อมตามรายการสิ่งที่ต้องทำดังต่อไปนี้

- 1 เข้าร่วมการอบรม
- 2 ประเมินความเสี่ยงในการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตร
- 3 ทำความเข้าใจกระบวนการคุ้มครองเยาวชนในประเทศของคุณ
- 4 สานสัมพันธ์ในระดับท้องถิ่น
- 5 ตัดสินใจว่าความรุนแรงรูปแบบใดเกิดขึ้นบ่อยในชุมชนของคุณ
- 6 เตรียมตัวรับมือ
- 7 สร้างสภาพแวดล้อมที่เกื้อหนุนและปลอดภัย
- 8 ร่างจรรยาบรรณสำหรับหัวหน้าหมวด
- 9 จัดทำหลักสูตรของตัวเอง
- 10 ประเมินผล (ก่อนและหลังการเรียนรู้)

1. เข้าร่วมการอบรม

คุณจะจัดการเรียนรู้หลักสูตรนี้ได้ก็ต่อเมื่อผ่านการฝึกอบรมสำหรับหัวหน้าหมวดเพื่อส่งเสริมความเข้าใจเกี่ยวกับปัญหาความรุนแรงต่อเด็กผู้หญิงและผู้หญิง เรียนรู้วิธีการจัดการกับการเปิดเผยประสบการณ์ของผู้เข้าร่วม และสร้างความมั่นใจในการดำเนินกิจกรรมสมาคม/องค์กรต้นสังกัดควรให้คุณเข้าร่วมการอบรมก่อนจะอนุญาตให้คุณจัดการเรียนรู้

นอกเหนือจากการฝึกอบรมที่กล่าวไปข้างต้น คุณสามารถ

- ก. สอบถามองค์กรในประเทศที่รณรงค์ต่อต้านปัญหาความรุนแรงต่อผู้หญิงว่าพวกเขาจัดการอบรมหรือสามารถให้คำแนะนำกับคุณได้หรือไม่
- ข. เข้าไปดูเว็บไซต์โครงการยุติความรุนแรงของ WAGGGS (www.stoptheviolencecampaign.com) เพื่อดูข้อมูลเกี่ยวกับโครงการฝึกอบรมหรือการสัมมนาผ่านเว็บสำหรับมือใหม่ นอกจากนี้ยังสามารถเข้าไปที่ <http://www.wagggs.org/en/world/centres> เพื่อดูปฏิทินกิจกรรมสำหรับโครงการฝึกอบรมต่าง ๆ

2 ประเมินความเสี่ยงในการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตร

หลักสูตรนี้มุ่งเผชิญหน้ากับทัศนคติที่ฝังรากลึกและทำลายโครงสร้างในสังคมจึงอาจมีผู้เข้าร่วมที่ตกอยู่ในภาวะสุ่มเสี่ยง ตัวอย่างเช่น ผู้เข้าร่วมที่เป็นผู้เยาว์อาจประสบกับความรุนแรงในครอบครัว ในกรณีนี้ คุณต้องปฏิบัติตามด้วยนโยบายคุ้มครองเยาวชนอย่างเคร่งครัด ส่วนผู้เข้าร่วมที่โตขึ้นมาหน่อยอาจพบเจอความรุนแรงในความสัมพันธ์ หากพวกเขาพยายามเดินออกมาจากความสัมพันธ์นั้นหรือทำลายผู้ที่ก่อความรุนแรง พวกเขาอาจเสี่ยงที่จะเผชิญกับความรุนแรงมากกว่าเดิมถ้าไม่ได้รับการสนับสนุนอย่างเพียงพอ นอกจากนี้ ทุกคนในหลักสูตรอาจถูกชุมชนต่อต้านเมื่อเริ่มทำลายบรรทัดฐานและทัศนคติทางเพศ ดังนั้นจึงจำเป็นต้องลดความเสี่ยงเหล่านี้ให้เหลือน้อยที่สุด โดยเฉพาะในระหว่างทำกิจกรรมรณรงค์

หัวหน้าหมวดทุกคนที่จัดการเรียนรู้หลักสูตรนี้จะต้องหาทางลดความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นระหว่างจัดการปัญหาความรุนแรงในชุมชน โดยสามารถปฏิบัติตามกระบวนการห้าขั้นตอนสั้น ๆ ด้านล่าง ซึ่งจะช่วยให้เข้าใกล้สภาพแวดล้อมรอบตัวและป้องกันความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นต่อคุณหรือผู้เข้าร่วมหลักสูตร

ขั้น i

ทำความเข้าใจประสบการณ์เกี่ยวกับความรุนแรง

กำหนดระดับความรุนแรงที่เกิดขึ้นในชุมชนของคุณ

ขั้น ii

ทัศนคติอันตราย

ทำความเข้าใจทัศนคติของคนในพื้นที่ที่มีต่อความรุนแรงต่อเด็กผู้หญิงและเยาวชนสตรี

ขั้น iii

พันธมิตรและการต่อต้าน

วาดแผนภาพแนวร่วม พันธมิตร และผู้ที่ต่อต้าน

ขั้น iv

ระบุความเสี่ยง

ทำความเข้าใจความเสี่ยงในการจัดหลักสูตรและหาวิธีลดความเสี่ยงเหล่านี้

ขั้น v

ปลอดภัย

ตัดสินใจว่าจะจัดการเรียนรู้หลักสูตรเสี่ยงด้านความรุนแรงในชุมชนอย่างไรให้ปลอดภัย

อันตรายและความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้น

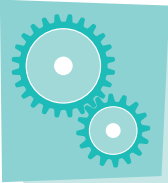
- ชุมชนอาจวิพากษ์วิจารณ์เด็กและเยาวชนที่ไม่ทำตามบรรทัดฐานบทบาท และความคาดหวังสำหรับแต่ละเพศ หรือประณามเด็กและเยาวชนที่ทำลายทัศนคติ ความเชื่อ และบรรทัดฐานในชุมชน
- เด็กผู้หญิงที่โตขึ้นมาหน่อยและเยาวชนสตรีอาจตกอยู่ในสภาวะสุ่มเสี่ยงมากขึ้นหากพูดถึงความรุนแรงในความสัมพันธ์ของตนเองโดยไม่ได้รับการสนับสนุนอย่างเพียงพอ
- ชุมชนอาจใช้มาตรการที่รุนแรงเพื่อตอบโต้ผู้รอดชีวิตหรือต่อเด็กและเยาวชนที่เข้าร่วมหลักสูตรหากพวกเขาเป็นกระบอกเสียงในเรื่องนี้
- เด็กและเยาวชนอาจรู้สึกคับข้องใจหลังจากตระหนักถึงความไม่เท่าเทียมและต้องการเห็นชุมชนเปลี่ยนแปลงภายในชั่วข้ามคืน
- ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรงอาจรู้สึกบอบช้ำอีกครั้งขณะเปิดเผยประสบการณ์ของตนเอง
- ผู้รอดชีวิตจากความรุนแรงอาจรู้สึกผิดหวังหากไม่ได้รับความช่วยเหลืออย่างเต็มที่เมื่อพวกเขาร้องขอ

ขั้น I ประสบการณ์เกี่ยวกับความรุนแรง

รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับความรุนแรงรูปแบบต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในชุมชนหรือประเทศของคุณ โดยอาจค้นหาข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต พูดคุยกับองค์กรเพื่อสตรีในประเทศ สอบถามหน่วยงานระดับท้องถิ่นและระดับชาติ หรือตรวจสอบข้อมูลจากสำนักงานสถิติแห่งชาติ ข้อมูลที่คุณรวบรวมจะบอกได้คร่าว ๆ ว่าคุณควรให้ความสำคัญกับความรุนแรงรูปแบบใด (ดูเพิ่มเติมที่ส่วนที่ 2 รายการเตรียมความพร้อม ขั้นตอน 5) จากนั้นจึงไล่เรียงความเสี่ยงต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

ขั้น II ทัศนคติอันตราย: ตรวจสอบและทำความเข้าใจทัศนคติของคนในพื้นที่ที่มีต่อความรุนแรงต่อเด็กผู้หญิงและเยาวชนสตรี

คุณจำเป็นต้องตรวจสอบทัศนคติของคนในพื้นที่และประเมินอันตรายที่อาจเกิดขึ้นกับเด็กและเยาวชนหากพวกเขาทำลายทัศนคติเหล่านั้น อย่าลืมว่าคนส่วนใหญ่ยังมีทัศนคติที่มองความรุนแรงต่อเด็กผู้หญิงและเยาวชนสตรีเป็นเรื่องปกติ หรืออาจให้อภัยและแก้ต่างให้ความรุนแรงดังกล่าว ตัวอย่างเช่น ในสหราชอาณาจักร ผู้คนร้อยละ 36 เชื่อว่าผู้หญิงเป็นฝ่ายผิดเต็ม ๆ หรือผิดบางส่วนหากถูกล่วงละเมิดทางเพศหรือข่มขืนในขณะที่มีเมานอกจากนี้ ร้อยละ 26 ยังเชื่อว่าผู้หญิงเป็นฝ่ายผิดหากแต่งกายเซ็กซี่หรือเปิดเผย⁷ ข้อมูลจาก UNICEF ระบุว่าผู้หญิงอายุ 15 – 49 ปีเกือบครึ่งหนึ่งในประเทศกำลังพัฒนาคิดว่าสามีสามารถชกต่อย/ทุบตีภรรยาได้อย่างชอบธรรมในบางสถานการณ์⁸

เครื่องมือ: ตรวจสอบทัศนคติของคนในพื้นที่ที่มีต่อความรุนแรง ต่อเด็กผู้หญิงและเยาวชน

อ่านข่าวเกี่ยวกับความรุนแรง ความไม่เท่าเทียมระหว่างเพศ หรือการเลือกปฏิบัติในหนังสือพิมพ์ท้องถิ่น หนังสือพิมพ์ระดับประเทศ และเว็บไซต์ข่าวออนไลน์เป็นประจำ แล้วลองถามตัวเองด้วยคำถามด้านล่าง

คุณสามารถใช้คำถามเหล่านี้สัมภาษณ์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รวมถึงกลุ่มและบริการเพื่อสิทธิของผู้หญิงและเด็กในประเทศ เพื่อรวบรวมมุมมองของพวกเขาเกี่ยวกับทัศนคติของคนในพื้นที่ได้เช่นกัน

คำถามที่น่าสนใจ

คนในพื้นที่มีทัศนคติอย่างไรต่อความรุนแรงต่อเด็กผู้หญิงและเยาวชน?

บทบาท บรรทัดฐาน ความคาดหวัง และการเหมารวมเกี่ยวกับเด็กผู้หญิง เด็กผู้ชาย ชายหนุ่ม และเยาวชนมีอะไรบ้าง?

ชุมชนในพื้นที่มีทัศนคติอย่างไรเกี่ยวกับเรื่องความสัมพันธ์และเรื่องเพศ?

คุณรู้จักองค์กรหรือบุคคลใดบ้างที่ยังคงยึดถือทัศนคติ รวมถึงบรรทัดฐาน ความคาดหวัง และการเหมารวมทางเพศดังกล่าว?

ขั้น III พันธมิตรและการต่อต้าน: วาดแผนภาพแนวร่วม พันธมิตร และผู้ที่ต่อต้าน

การวาดแผนภาพเป็นเครื่องมือที่มีประโยชน์อย่างมากในการจัดทำรายชื่อคนที่มีแนวโน้มจะเป็นแนวร่วมและพันธมิตร ตลอดจนคนที่อาจจะต่อต้าน โดยคุณสามารถวาดแผนภาพได้ตามขั้นตอนต่อไปนี้

1. ในวงกลมกลางหน้ากระดาษ ให้เขียนคำว่า 'ยุติความรุนแรงต่อเด็กผู้หญิงและเยาวชน' หรือความรุนแรงรูปแบบที่พบเจอบ่อยในชุมชนของคุณ (ดูขั้น I) หรือที่คุณค้นพบ (ดูเพิ่มเติมที่รายการเตรียมความพร้อม ขั้นตอนที่ 5)
2. ใช้ปากกาสีเขียวเขียนชื่อบุคคล กลุ่ม หรือองค์กรในชุมชนหรือประเทศของคุณที่**อาจสนใจปัญหานี้และสนับสนุน**การเปลี่ยนแปลงที่คุณมุ่งหวัง ขอบเขตการทำงานของพวกเขามักเกี่ยวข้องกับปัญหานี้โดยเฉพาะ เกี่ยวข้องแคในภาพรวมกว้าง ๆ เช่น สิทธิของเด็กผู้หญิง หรือความรุนแรงต่อผู้หญิงและเด็ก หรือเป็นส่วนหนึ่งของเครือข่ายที่สมาชิกของคุณสังกัดอยู่ เช่น เครือข่ายผู้ปกครอง โรงเรียน และสโมสรเยาวชน เป็นต้น ตรงที่ว่างข้าง ๆ รายชื่อเหล่านี้ ให้คุณเขียนว่าบุคคล กลุ่ม และองค์กรดังกล่าวจะ**สนับสนุนหลักสูตร**นี้ได้อย่างไรบ้าง
 - ก. ใส่เครื่องหมายดอกจัน (*) ข้างรายชื่อบุคคล กลุ่ม หรือองค์กรที่คุณร่วมมือด้วยอยู่แล้ว
 - ข. ใส่เครื่องหมายแฮช (#) ข้างรายชื่อบุคคล กลุ่ม หรือองค์กรที่น่าจะช่วยให้คุณจัดหลักสูตรนี้ได้อย่างเต็มศักยภาพที่สุด เนื่องจากพวกเขามีอิทธิพลในชุมชนหรือประเทศของคุณ มีทรัพยากรมากพอ หรือเหตุผลอื่น ๆ
 - ค. วางแผนติดต่อแนวร่วมดังกล่าว โดยอาจพูดคุยเป็นการส่วนตัวหรือจัดประชุมเพื่อพูดคุยพร้อมกันทุกคน
3. ใช้ปากกาสีแดงเขียนชื่อบุคคล กลุ่ม หรือองค์กรในชุมชนหรือประเทศของคุณที่**อาจสนใจปัญหานี้ แต่ในขณะเดียวกันก็อาจต่อต้านการเปลี่ยนแปลง**
 - ก. ตรงที่ว่างข้าง ๆ รายชื่อเหล่านี้ ให้คุณเขียนว่าทำไมบุคคล กลุ่ม และองค์กรดังกล่าวจึงอาจต่อต้านหลักสูตรนี้ เหตุผลเป็นเพราะค่านิยม ความเชื่อ องค์ความรู้ แนวโน้มที่จะสูญเสียอำนาจ หรืออย่างอื่น?
 - ข. ใส่เครื่องหมายดอลลาร์ (\$) ข้างรายชื่อบุคคล กลุ่ม และองค์กรที่มีแนวโน้มที่จะต่อต้านหรือขัดขวางการจัดหลักสูตรนี้มากที่สุด พร้อมทั้งระบุว่าพวกเขามักจะขัดขวางอย่างไรบ้าง?
 - ค. วางแผนว่า คุณจะจัดการกับผู้ต่อต้านที่มีอำนาจมากที่สุดได้อย่างไร เป็นไปได้ไหมที่จะโน้มน้าวให้พวกเขาเลิกต่อต้าน การดำเนินการตามแผนการดังกล่าวจะปลอดภัยหรือไม่?

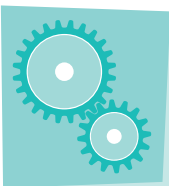
ส่วนที่สอง: การเตรียมความพร้อม

ขั้น IV ระบุความเสี่ยง: ทำความเข้าใจความเสี่ยงในการจัดหลักสูตร

การสร้างการเปลี่ยนแปลงไม่ได้ปราศจากความเสี่ยงเสมอไป โดยอาจมาพร้อมความเสี่ยง เช่น สังคมไม่ยอมรับ การถูกจับกุม หรืออันตรายทางร่างกาย เด็กผู้หญิงและเยาวชนสตรีที่รู้สึกว่าพวกเธอสามารถควบคุมชีวิตตัวเองได้หลังจากได้เรียนรู้เกี่ยวกับสิทธิที่พึงมีอาจเผชิญกับปฏิกิริยาตอบโต้ที่รุนแรงจากสมาชิกในครอบครัว เพื่อน ครู และคนอื่น ๆ ที่ไม่พร้อมรับการเปลี่ยนแปลง นอกจากนี้ยังมีความเสี่ยงอื่น ๆ เช่น การถูกเบียดเบียนความสนใจจากการะผูกพันอื่น ไม่ว่าจะเป็นการเรียน การทำงาน งานบ้าน การใช้เวลากับเพื่อนและครอบครัว หรือความรู้สึกผิดหวังหากความพยายามไม่เกิดผลหรือไม่เห็นผลที่ต้องการในทันที

คุณจึงต้องระบุความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นจากการพยายามยุติความรุนแรงต่อเด็กผู้หญิงและผู้หญิงในประเทศและชุมชนของคุณ เมื่อรู้แล้วว่าความเสี่ยงมีอะไรบ้าง คุณก็สามารถตัดสินใจได้ว่า จะดำเนินการอย่างไรให้ปลอดภัยที่สุด

นอกจากนั้น อย่าลืมพิจารณาความเสี่ยงร่วมกับบริบทและคิดกลยุทธ์เพื่อลดความเสี่ยงดังกล่าว ตัวอย่างเช่น หากดำเนินการในประเทศที่ความสัมพันธ์ระหว่างเพศเดียวกันเป็นสิ่งผิดกฎหมาย คุณจำเป็นต้องตัดสินใจว่าจะทำกิจกรรมต่าง ๆ อย่างไรจึงเหมาะสม พร้อมทั้งโน้มน้าวให้ผู้นำชุมชนสนับสนุนหลักสูตรนี้

เครื่องมือ : วิธีระบุความเสี่ยง

ความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นในระหว่างกิจกรรมรณรงค์เรื่องความรุนแรงต่อเด็กผู้หญิงและเยาวชนสตรีมีอะไรบ้าง ความเสี่ยงดังกล่าวอาจเป็นความเสี่ยงทางอารมณ์ สังคม และร่างกาย โดยอาจเกิดขึ้นในครอบครัว ความสัมพันธ์ โรงเรียน และชุมชน

เมื่อรู้แล้วว่ามีความเสี่ยงอะไรบ้าง ให้ตัดสินใจว่าความเสี่ยงแต่ละอย่างมีแนวโน้มที่จะเกิดขึ้นมากน้อยเพียงใดและจะรุนแรงเพียงใด จากนั้นจึงร่วมมือกับองค์กรสมาชิกเพื่อคิดกลยุทธ์ในการจัดการหรือลดทอนความเสี่ยงเหล่านั้น ความเสี่ยงบางอย่างจำเป็นต้องหลีกเลี่ยงโดยสิ้นเชิง เช่น ความเสี่ยงที่มีโอกาสเกิดสูงและจะส่งผลกระทบต่อรุนแรง ในขณะที่ความเสี่ยงบางอย่างก็สามารถลดทอนได้ด้วยการเลือกแนวทางที่เสี่ยงน้อยกว่าหรือนำให้พ่อแม่/ผู้ปกครองของเด็กผู้หญิงสนับสนุนแผนปฏิบัติการของคุณ ทว่าความเสี่ยงบางอย่างนั้นถือว่าคุ้มค่าหากไม่คุกคามความปลอดภัยของผู้เข้าร่วม

อย่างไรก็ตาม ให้พิจารณาอย่างรอบคอบว่าความเสี่ยงไหนมีแนวโน้มที่จะส่งผลกระทบต่อรุนแรงและเป็นอันตรายหรือไม่ หากมีความเสี่ยงดังกล่าวก็ไม่ควรจัดหลักสูตรนี้

โอกาสเกิดต่ำ ผลกระทบไม่รุนแรง ดำเนินการได้	โอกาสเกิดต่ำ ผลกระทบรุนแรง ป้องกันความเสี่ยงหรือจัดการกับผลกระทบที่อาจเกิดขึ้น
โอกาสเกิดสูง ผลกระทบไม่รุนแรง ดำเนินการได้	โอกาสเกิดสูง ผลกระทบรุนแรง หลีกเลี่ยง

ส่วนที่สอง: การเตรียมความพร้อม

ขั้น V ปลอดภัย:

ตัดสินใจว่าจะจัดการเรียนรู้หลักสูตรเสียงด้านความรุนแรงในชุมชนอย่างไรให้ปลอดภัย

การเป็นกระบอกเสียงต่อต้านความรุนแรงต่อเด็กผู้หญิงและเยาวชนต้องอาศัยความกล้าหาญและเวลา หลังจากระบุระดับความรุนแรงที่เกิดขึ้นในประเทศ ทักษะที่อาจเป็นอันตราย รวมถึงความเสี่ยงและการต่อต้านหลักสูตรแล้ว ขั้นตอนต่อไปคือการตัดสินใจว่าจะสามารถจัดหลักสูตรได้อย่างปลอดภัยหรือไม่ จำไว้ว่าคุณไม่มีทางจัดหลักสูตรได้อย่างปลอดภัย หากในชุมชนไม่มีบริการช่วยเหลือผู้รอดชีวิตทั้งเด็กและผู้ใหญ่

พิจารณาข้อมูลทั้งหมดที่คุณรวบรวมในขั้น i - iv และถามตัวเองด้วยคำถามต่อไปนี้

- คุณสามารถลดความเสี่ยงข้างต้นเพื่อจัดหลักสูตรอย่างปลอดภัยได้หรือไม่?
- ประโยชน์ของหลักสูตรนี้มีมากกว่าความเสี่ยงหรือไม่?
- คุณได้รวบรวมรายชื่อบุคคลและองค์กรที่อาจต่อต้านหลักสูตรนี้และคิดกลยุทธ์ในการรับมือหรือยัง?
- สุดท้ายแล้วคุณรู้สึกสบายใจที่จะนำเสนอหลักสูตรนี้หรือไม่?
- อย่างทำให้ตัวคุณเอง หมดของคุณ หรือสมาคมที่คุณสังกัดตกอยู่ในความเสี่ยง

เกณฑ์ประเมินระดับความปลอดภัยในการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตร

เมื่อประเมินความเสี่ยงแล้ว คุณอาจตัดสินใจว่าคุณไม่อาจจัดหลักสูตรอย่างปลอดภัยได้ ต่อไปนี้เป็นเกณฑ์ที่จะช่วยยืนยันว่าคุณไม่ควรดำเนินโครงการต่อ

- ผลลัพธ์มีแนวโน้มที่จะส่งผลกระทบต่อหมวด สมาคมแห่งชาติ หรือชุมชน
- ไม่มีบริการช่วยเหลือเด็กผู้หญิงและเยาวชนในพื้นที่ดังกล่าว หากเป็นเช่นนี้ ห้ามจัดหลักสูตรเด็ดขาด ทว่าคุณสามารถรณรงค์เพื่อส่งเสริมการจัดตั้งบริการช่วยเหลือในพื้นที่แทนได้
- บรรดาหัวหน้าหมวดไม่เห็นด้วยกับเนื้อหาของหลักสูตร หากหัวหน้าหมวดต่อต้านหลักสูตรและไม่คิดว่าความรุนแรงต่อผู้หญิงและเด็กผู้หญิงเป็นเรื่องสำคัญ อย่าจัดหลักสูตรจนกว่าคุณจะสร้างความตระหนักรู้ ส่งเสริมความเข้าใจในประเด็นดังกล่าว และจัดการอบรมให้พวกเขาได้สำเร็จ
- บุคคลหรือองค์กรในชุมชนต่อต้านหลักสูตรหรือไม่ ลองร่วมมือกับพวกเขาดูก่อน และถ้าสุดท้ายคุณตัดสินใจว่าหลักสูตรจะทำให้พวกเขาไม่พอใจและทำให้สมาชิกของคุณตกอยู่ในความเสี่ยงเกินควรก็อย่าจัดหลักสูตร
- มีองค์กรอื่นที่ทำงานเกี่ยวกับปัญหาในพื้นที่ดังกล่าวหรือเปล่า คุณสามารถขอแรงสนับสนุนจากพวกเขาได้หรือไม่ หากไม่มีและคุณรู้สึกว่าความต้องการจำเป็นเพิ่มเติม อย่จัดหลักสูตรจนกว่าคุณจะได้รับการฝึกอบรมอย่างเพียงพอ
- สมาชิกอารมณ์เสีย อึดอัด หรือโกรธในระหว่างทำกิจกรรมหรือไม่ เด็กผู้หญิงและเยาวชนที่เข้าร่วมอาจไม่พร้อมเสมอไป ส่วนชายหนุ่มและเด็กผู้ชายอาจรู้สึกหงุดหงิด อับอาย โกรธ หรืออารมณ์เสียในระหว่างกิจกรรมเช่นกัน ถ้าเป็นเช่นนั้น คุณอาจไม่ควรดำเนินหลักสูตรต่อ ให้เลือกจบหลักสูตรอย่างนุ่มนวลเหมาะสม คุณต้องแน่ใจว่าสมาชิกจะได้รับการช่วยเหลือทุกเมื่อที่ต้องการ อย่าลืมปฏิบัติตามนโยบายและกระบวนการคุ้มครองเยาวชนอย่างเคร่งครัด (ดูเพิ่มเติมที่ส่วนที่ 2 รายการเตรียมความพร้อม ขั้นตอนที่ 3)
- การจัดกิจกรรมส่งเสริมบทบาท ความคาดหวัง และบรรทัดฐานทางเพศหรือไม่ อย่จัดหลักสูตรหากคุณไม่สามารถอำนวยความสะดวกในการพูดคุยและสร้างพื้นที่ที่ปลอดภัยและให้เกียรติกัน

หมายเหตุสำหรับหัวหน้าหมวด: เกณฑ์ประเมินนี้ยังมีช่องโหว่อยู่บ้าง คุณหรือสมาคมผู้บำเพ็ญประโยชน์ อาจค้นพบเกณฑ์อื่นเพิ่มเติมที่ช่วยตัดสินใจระดับความปลอดภัยและความเหมาะสมในการจัดหลักสูตร หากคุณไม่สามารถจัดหลักสูตรได้เนื่องจากไม่ผ่านเกณฑ์ข้างต้นนั้นไม่ได้หมายความว่าหมดโอกาสในการร่วมยุติความรุนแรงต่อเด็กผู้หญิง คุณสามารถทำโครงการเพื่อกำจัดอุปสรรคเหล่านั้นและสร้างสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยและเกื้อหนุนต่อการจัดหลักสูตรในอนาคต หากต้องการความช่วยเหลือ กรุณาติดต่อ WAGGGS ผ่านทางอีเมล stoptheviolence@waggs.org

3 ทำความเข้าใจกระบวนการคุ้มครองเยาวชน

กระบวนการคุ้มครองเด็กและเยาวชนจากอันตรายและกระบวนการจัดการกับการเปิดเผยข้อมูลเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง คุณต้องทำความเข้าใจนโยบายคุ้มครองเด็กในประเทศ ค้นหาข้อมูลในการส่งต่อเด็กไปยังสถานที่ที่เหมาะสมหากสถานการณ์น่ากังวลกว่าปกติ และศึกษาวิธีรับมือเมื่อเด็กเปิดเผยประสบการณ์ความรุนแรงที่ตนเองพบเจอ แล้วทำตามกระบวนการและวิธีดังกล่าวอย่างเคร่งครัด ในระหว่างหลักสูตร อย่าลืมให้ข้อมูลเกี่ยวกับสายด่วนและบริการที่เด็กสามารถขอความช่วยเหลือได้ หากไม่มีบริการเหล่านั้นในพื้นที่ ให้ดูว่ามีตัวเลือกอื่นหรือไม่ พร้อมทั้งพิจารณาอย่างรอบคอบว่าควรจัดหลักสูตรในพื้นที่นี้ไหม

เข้าอบรมกระบวนการคุ้มครองเยาวชน

สมาคมผู้บำเพ็ญประโยชน์ ฝ่ายบริการเพื่อเยาวชนในพื้นที่ หรือองค์กรอาสาสมัครในท้องถิ่นอาจจัดกิจกรรมฝึกอบรมให้กับหัวหน้าหมวดที่ทำงานกับเด็ก คุณต้องเข้าร่วมการอบรมเหล่านี้เพื่อเรียนรู้เกี่ยวกับการสังเกตสัญญาณการทารุณกรรมเด็กและกระบวนการคุ้มครองเยาวชน หากสงสัยว่าสมาชิกกำลังประสบกับความรุนแรง ถ้าไม่สามารถหากิจกรรมอบรมทำเองนี้ได้ คุณควรยื่นเรื่องขอให้องค์กรสมาชิกจัดการอบรมดังกล่าว

รับมือกับการเปิดเผยประสบการณ์

เมื่อมีคนเล่าประสบการณ์ความรุนแรงที่พวกเขาพบเจอให้คุณฟัง คุณอาจรู้สึกเหมือนต้องแบกรับภาระอันหนักอึ้ง ทว่าเชื่อเถอะว่าคุณสามารถเปลี่ยนชีวิตพวกเขาได้ด้วยการทำสิ่งเล็กๆ น้อยๆ ที่สำคัญมาก นั่นคือ แสดงให้บุคคลนั้นเห็นว่าคุณเชื่อเขา ในระหว่างรับฟัง ให้ค่อยๆ บอกไว้ว่าสิ่งที่พวกเขาประสบถือเป็นความรุนแรงรูปแบบหนึ่ง หลังจากนั้นจึงแนะนำบริการที่พวกเขาสามารถขอความช่วยเหลือได้ อย่าพยายามแก้ปัญหาให้พวกเขาด้วยตนเอง ให้ทำตามกระบวนการคุ้มครองเยาวชนอย่างเคร่งครัด เมื่อเด็กเปิดเผยประสบการณ์ให้คุณฟัง ระวังอย่าถามพวกเขามากเกินไป เนื่องจากคำถามของคุณอาจแทรกแซงการไต่สวนของเจ้าหน้าที่และทำให้พวกเขาบอบช้ำอีกครั้งหากคุณไม่ได้ใช้เทคนิคที่ถูกต้อง ถ้าไม่มีบริการช่วยเหลือในพื้นที่นั้นๆ คุณไม่ควรจัดการเรียนรู้หลักสูตรโดยเด็ดขาด หากมีข้อสงสัยเพิ่มเติม สามารถขอคำแนะนำได้จากสมาคมในประเทศหรือ WAGGGS (stoptheviolence@waggggs.org)

ทั้งนี้คุณต้องตระหนักว่าหัวหน้าหมวดอาจได้รับผลกระทบจากเนื้อหาของหลักสูตร เนื่องจากเคยเผชิญกับความรุนแรงมาก่อนหรือยังคงเผชิญอยู่ ตรวจสอบให้แน่ใจว่าพวกเขาเชื่อว่าควรเปิดใจกับใครและรู้ว่าพวกเขาไม่จำเป็นต้องจัดหลักสูตรหากรู้สึกอึดอัดใจ ถ้าเป็นไปได้ ให้สอบถามสมาคมในประเทศ (หรือประเทศสมาชิก) เกี่ยวกับนโยบายช่วยเหลือหัวหน้าหมวดเหล่านี้

พื้นที่ปลอดภัย: ควรทำอย่างไรหากเด็ก (อายุต่ำกว่า 18 ปี) เล่าประสบการณ์ความรุนแรงให้ฟัง

เมื่อบุคคลอายุต่ำกว่า 18 ปีเปิดเผยประสบการณ์ความรุนแรงของตนเอง หัวหน้าหมวดจำเป็นต้องรายงานเรื่องนี้ต่อหน่วยงานคุ้มครองเยาวชนในพื้นที่และ/หรือส่งต่อไปยังหน่วยงานทางกฎหมาย ในระหว่างที่พวกเขาเปิดเผยประสบการณ์ หัวหน้าหมวดต้องตั้งใจฟังโดยไม่ถามอะไรมากเกินไป เมื่อส่งต่อเด็กไปยังหน่วยงานอื่น อย่าลืมดูแลเด็กจนกระทั่งกระบวนการส่งต่อเสร็จสิ้นด้วยดี คุณต้องแจ้งให้เด็กทราบก่อนว่าคุณจำเป็นต้องรายงานเรื่องนี้ตามที่กฎหมายและกระบวนการคุ้มครองเยาวชนกำหนด พร้อมทั้งยืนยันให้พวกเขาสบายใจว่าคุณจะรายงานเรื่องนี้ต่อคนที่สามารถช่วยพวกเขาได้จริงๆ เท่านั้น

คุณอาจสังเกตเห็นตัวบ่งชี้บางอย่างว่าเด็กหรือเยาวชนในหมวดกำลังประสบกับความรุนแรง ตัวอย่างเช่น เด็กอาจมีบาดแผลตามร่างกาย หยุดเรียน เศษยา ซิมเคร้า หรือวัตถุกักขัง อย่างไรก็ตาม ตัวบ่งชี้เหล่านี้อาจไม่ได้เกี่ยวข้องกับปัญหาความรุนแรงเสมอไป คุณจึงควรพูดคุยกับเด็กและส่งต่อไปยังหน่วยงานด้านการคุ้มครองเยาวชน

หากเด็กที่อายุต่ำกว่า 18 ปี เล่าประสบการณ์ความรุนแรงให้ฟัง คุณสามารถทำตามขั้นตอนง่าย ๆ ดังต่อไปนี้

ส่วนที่สอง: การเตรียมความพร้อม

ตอบสนอง

- ตั้งใจฟังอย่างสงบ พยายามอย่าแสดงอาการวิตกกังวลหรือตกใจ
- ไม่มองว่าเรื่องที่ฟังเป็นเรื่องเล็กน้อย ยืนยันให้เขา/เธอมั่นใจว่าคุณอยู่ข้างพวกเขา แต่อย่าสัญญาในสิ่งที่คุณทำจริงไม่ได้
- ให้การสนับสนุน ทำความเข้าใจ และยืนยันให้พวกเขามั่นใจในทันที พร้อมอธิบายว่าคุณจำเป็นต้องรายงานต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง แต่จะบอกเฉพาะคนที่จำเป็นต้องรู้เรื่องนี้เท่านั้นเพื่อให้พวกเขาได้รับความช่วยเหลือ การสนับสนุน และการปกป้องที่เหมาะสม
- ขอบคุณเธอ/เขาที่เล่าให้คุณฟัง หยั่งเชิงว่าพวกเขารู้สึกอย่างไร แต่อย่าชี้หน้าว่าพวกเขาควรรู้สึกอย่างไร
- อย่าตัดสินเธอ/เขาหรือผู้ก่อความรุนแรง
- หลีกเลี่ยงการถามคำถามหรือการกดดันให้เธอ/เขาพูดถึงประสบการณ์ดังกล่าว เพราะนั่นอาจทำลายกระบวนการสอบสวนของเจ้าหน้าที่ที่คุณควรให้พวกเขาคุยกับผู้เชี่ยวชาญในด้านนี้แทน
- อธิบายขั้นตอนต่อไป และแจ้งให้เด็กทราบหากคุณจำเป็นต้องพูดคุยกับหัวหน้าหน่วยงานคุ้มครองเยาวชนหรือส่งเรื่องต่อ หากเด็กเสี่ยงที่จะตกอยู่ในอันตรายหากปล่อยเด็กกลับไป คุณควรให้พวกเขาอยู่กับคุณก่อนหรือส่งตัวไปยังสถานที่ปลอดภัยที่มีผู้ใหญ่คอยช่วยเหลือ
- ดำเนินการให้เร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้

ไตร่ตรองและประเมินสถานการณ์ร่วมกับหัวหน้าหน่วยงานคุ้มครองเยาวชน

- เขา/เธอกำลังเจ็บปวดหรือถูกทำร้ายหรือไม่?
- เขา/เธอเสี่ยงที่จะได้รับอันตรายเพิ่มหรือไม่?
- มีคนอื่นตกอยู่ในสถานการณ์เสี่ยงดังกล่าวด้วยหรือไม่?
- เขา/เธอต้องการการดูแลทางการแพทย์หรือไม่?
- ควรส่งต่อไปยังหน่วยงานภายนอกทันทีหรือไม่?
- หากคำตอบของคำถามเหล่านี้คือใช่ ให้ตกลงรายละเอียดและดำเนินการตามแผนการทันที

ส่งต่อ

- สำหรับเด็กโต คุณควรให้ความรู้พวกเขาเกี่ยวกับบริการที่เขา/เธอสามารถขอความช่วยเหลือได้ เช่น สายด่วนที่เขา/เธอสามารถติดต่อได้เอง แต่ถ้าเขา/เธอเผชิญอันตรายหรือตกอยู่ในความเสี่ยง ให้อธิบายว่าคุณต้องรายงานต่อเจ้าหน้าที่พร้อมบอกเหตุผลให้ชัดเจน
- อยู่กับเธอ/เขาจนกว่าคุณจะส่งต่อพวกเขาให้เจ้าหน้าที่ดูแลต่อไป

รายงาน

- ทำบันทึกกลับเป็นลายลักษณ์อักษรโดยละเอียดเกี่ยวกับการเปิดเผยประสบการณ์ดังกล่าวและการดำเนินการของคุณกับหัวหน้าหน่วยงานคุ้มครองเยาวชน สมาคมของคุณอาจกำหนดรูปแบบรายงานไว้แล้ว แต่คุณสามารถพิจารณาใส่ข้อมูลด้านล่างนี้ในรายงานด้วย
- ระบุชื่อ วันเกิด สัญชาติ เพศ ที่อยู่ และหมายเลขโทรศัพท์ของเด็ก รวมถึงสิ่งที่คุณกังวล ชื่อ บทบาท และช่องทางการติดต่อของคุณ สรูปอาการและ/หรือการบาดเจ็บอื่นๆ ที่คุณสังเกตเห็น ภาษาแม่ของเด็ก ความพิการใด ๆ ที่เกี่ยวข้อง และรายละเอียดทางการแพทย์ของเด็ก หากคุณรู้เรื่องสมาชิกในครอบครัวของพวกเขา ให้แนบรายละเอียดเหล่านั้นไว้ด้วย โดยเฉพาะถ้าสมาชิกดังกล่าวอยู่ในวัยเด็กเช่นกัน
- ส่งรายงานไปยังหัวหน้าหน่วยงานคุ้มครองเยาวชนในสมาคมที่คุณสังกัดอยู่และระวังให้พวกเขาเก็บเรื่องนี้ไว้เป็นความลับ
- ตรวจสอบให้แน่ใจว่าข้อมูลจะถูกเก็บเป็นความลับและจะไม่รั่วไหลไปยังผู้ที่ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับกระบวนการคุ้มครองเยาวชน การพูดเรื่องนี้ออกไปนับเป็นการนิรโทษกรรม ซึ่งสามารถสร้างความเจ็บปวด ความเสียหาย และอันตรายได้
- ตรวจสอบให้แน่ใจว่าคุณได้รับความช่วยเหลือเป็นอย่างดีในระหว่างจัดการกับการเปิดเผยประสบการณ์ความรุนแรง เนื่องจากการเปิดเผยลักษณะนี้อาจทำให้คุณหมดสติได้

หากการเปิดเผยดังกล่าวเกี่ยวข้องกับเหตุการณ์ในอดีตโดยไม่มีแนวโน้มที่จะเกิดขึ้นอีกในปัจจุบัน คุณควรส่งเรื่องนี้ให้หน่วยงานคุ้มครองเยาวชนในพื้นที่ ซึ่งอาจมีการหารือกันต่อไปว่าจำเป็นต้องดำเนินการใด ๆ หรือไม่ ไม่ว่าจะในกรณีไหน คุณต้องชี้แจงกับเด็กว่าคุณจะต้องรายงานเรื่องนี้ต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง⁹

ส่วนที่สอง: การเตรียมความพร้อม

รับมือกับการเปิดเผยจากผู้ใหญ่

ดังที่กล่าวไปแล้ว การรายงานการเปิดเผยความรุนแรงของเด็กอายุต่ำกว่า 18 ปีเป็นกระบวนการสำคัญที่ช่วยปกป้องพวกเขาจากอันตราย อย่างไรก็ตาม ในกรณีการเปิดเผยประสบการณ์ความรุนแรงของผู้ใหญ่เพศหญิง หากรักษาความลับไม่ได้ก็อาจเป็นอันตรายถึงชีวิตได้ ดังนั้นคุณจึงไม่จำเป็นต้องรายงานเรื่องนี้ให้หน่วยงานใดทราบ แต่ถ้าคุณรู้สึกกังวลและต้องการหารือเกี่ยวกับกระบวนการและความช่วยเหลือที่เหมาะสม คุณสามารถพูดคุยกับหน่วยงานคุ้มครองเยาวชนของสมาคมที่คุณสังกัดได้

พื้นที่ปลอดภัย: ควรทำอย่างไรหากเยาวชนหรือผู้ใหญ่ (อายุมากกว่า 18 ปี) เล่าประสบการณ์ความรุนแรงให้ฟัง

ตอบสนอง

- ตั้งใจฟังอย่างสงบและหยิ่งเชิงว่าพวกเขารู้สึกอย่างไร
- ไม่มองว่าเรื่องที่ฟังเป็นเรื่องเล็กน้อย ยืนยันให้เขา/เธอมั่นใจว่าคุณอยู่ข้างพวกเขา แต่อย่าสัญญาในสิ่งที่คุณทำจริงไม่ได้
- อย่ากดดันให้พูดถึงประสบการณ์ดังกล่าวถ้าเธอ/เขาไม่ยอมพูดถึง
- อย่าตัดสินเธอ/เขา หรือผู้ก่อความรุนแรง
- รักษาความลับ
- ถ้าพวกเขาไม่สามารถขอความช่วยเหลือจากใครได้ แต่คุณกังวลเกี่ยวกับความปลอดภัยของเธอ/เขา ให้ส่งเรื่องต่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ให้ข้อมูล

- กระตุ้นให้เธอขอความช่วยเหลือ
- ให้ข้อมูลเกี่ยวกับบริการช่วยเหลือที่เกี่ยวข้องซึ่งเธอ/เขาสามารถติดต่อได้ด้วยตัวเอง
- แจ้งให้เธอ/เขารายงานถึงขั้นตอนต่อไปและทางเลือกที่ทำได้

สนับสนุน

- ให้การสนับสนุน ทำความเข้าใจ และยืนยันให้พวกเขามั่นใจในทันที
- หากกำลังสนับสนุนให้ตัวเอง เนื่องจากการรับมือกับการเปิดเผยประสบการณ์นี้อาจทำให้คุณหดหูได้

รับมือกับการเปิดเผยเกี่ยวกับผู้ก่อความรุนแรง

เมื่อมีการเปิดเผยหรือสงสัยว่าผู้ที่เกี่ยวข้องกับกรจัดหลักสูตรก่อความรุนแรงเสียหาย หรือมีคนสงสัยว่าพฤติกรรมของพวกเขาอาจเข้าข่ายการก่อความรุนแรง ให้ดำเนินการตามขั้นตอนต่อไปนี้

- ส่งเรื่องไปยังนายกสมาคมผู้บำเพ็ญประโยชน์
- ลงบันทึกประจำวันหรือแจ้งความไว้ก่อนในทุกกรณีเนื่องจากอาจมีการกระทำผิดทางอาญาเกิดขึ้น
- ปฏิบัติตามกระบวนการคุ้มครองเยาวชนที่เสี่ยงต่ออันตรายตามที่ระบุไว้ข้างต้น
- พักงานเจ้าหน้าที่หรืออาสาสมัครที่ถูกกล่าวหาหรือตกเป็นผู้ต้องสงสัย โดยไม่ได้หมายความว่าข้อกล่าวหาเป็นจริง แต่จำเป็นต้องดำเนินการเช่นนี้เพื่อปกป้องเด็กที่อาจเป็นเหยื่อและเพื่อป้องกันข้อครหาอื่น ๆ ในภายภาคหน้า
- ระงับการสอบสวนทางวินัยขององค์กรไว้ก่อนจนกว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจ หน่วยงานบริการสังคม หรือหน่วยงานทางกฎหมายจะดำเนินงานเสร็จสิ้น¹⁰

แจ้งข้อมูลเกี่ยวกับบริการช่วยเหลือและการรักษาความลับสำหรับเยาวชนที่อายุต่ำกว่า 18 ปี

ทุกครั้งที่เริ่มและสิ้นสุดแต่ละกิจกรรม ให้แจ้งข้อมูลแก่เด็กและเยาวชนทุกคนเกี่ยวกับบริการช่วยเหลือในพื้นที่ โดยอาจแจกโปสเตอร์ข้อมูล หมายเลขสายด่วน และแผ่นพับให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรม

นอกจากนี้ คุณจำเป็นต้องให้ความรู้เกี่ยวกับการรักษาความลับแก่เด็กและเยาวชน (อายุต่ำกว่า 18 ปี) หากเด็กอายุต่ำกว่า 18 ปี เปิดเผยประสบการณ์ความรุนแรง หัวหน้าหมวดต้องปฏิบัติตามขั้นตอนของสมาคม และรายงานการเปิดเผยต่อหน่วยงานคุ้มครองเยาวชนในพื้นที่หรือส่งเรื่องต่อไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง หากผู้เปิดเผยเป็นผู้ใหญ่ ให้รักษาความลับอย่างเคร่งครัด

การรักษาความลับ

อย่าสัญญากับเด็กอายุต่ำกว่า 18 ปี ว่าคุณจะไม่เก็บเรื่องที่พวกเขาเล่าเป็นความลับ พยายามโน้มน้าวให้พวกเขาตกลงให้คุณส่งเรื่องต่อไปยังหน่วยงานบริการสังคมหรือหน่วยงานกฎหมายที่เกี่ยวข้องเพื่อดำเนินการตามความเหมาะสม¹¹

4 สานสัมพันธ์ในระดับท้องถิ่น

การร่วมมือกับองค์กรอื่น ๆ และผู้เชี่ยวชาญด้านความรุนแรงเด็กผู้หญิงและเยาวชนจะทำให้การจัดหลักสูตรประสบความสำเร็จมากยิ่งขึ้น คุณสามารถระบุรายชื่อผู้ที่อาจเป็นพันธมิตรได้ด้วยวิธีต่อไปนี้

- ระบุรายชื่อผู้เชี่ยวชาญและองค์กรในพื้นที่ที่ทำงานเกี่ยวกับความรุนแรงต่อผู้หญิงและเด็กผู้หญิง
- ระบุรายชื่อบริการช่วยเหลือผู้รอดชีวิตและเหยื่อความรุนแรง

ใช้เครื่องมือ “วาดแผนภาพแนวร่วม พันธมิตร และผู้ที่ต่อต้าน” (หน้า 13)

วางแผนว่าจะติดต่อใครผ่านช่องทางใด**โดยใช้เครื่องมือ** “เชิญชวนชุมชนเข้ามามีส่วนร่วม” (หน้า 103)

ชุมชนควรมีส่วนร่วมในการพัฒนาและจัดหลักสูตร เนื่องจากพวกเขาไม่เพียงเป็นกำลังสนับสนุนสำคัญเท่านั้น แต่ยังช่วยให้การยุติความรุนแรงมีโอกาสได้ผลมากขึ้นอีกด้วย

ติดต่อหน่วยงานบริการและองค์กรต่าง ๆ เพื่อสานสัมพันธ์ พร้อมทั้งขอคำแนะนำในการจัดหลักสูตรให้ปลอดภัย เหมาะสม และตรงจุด สอบถามหน่วยงานบริการในพื้นที่ว่าพวกเขาสามารถช่วยเหลือเยาวชนที่กำลังประสบ กระทบการ หรือเห็นด้วยกับความรุนแรงได้อย่างไรบ้าง องค์กรในพื้นที่อาจจัดการฝึกอบรมสำหรับหัวหน้าหมวดหรืออาจร่วมจัดกิจกรรมกับคุณ ลองค้นหาข้อมูลว่ามีโครงการใดในชุมชนที่คุณเข้าร่วมได้หรือไม่ พูดคุยกับบริการคุ้มครองเยาวชนในพื้นที่เกี่ยวกับกระบวนการส่งเรื่องต่อ แจ้งให้พันธมิตรทราบความคืบหน้าของหลักสูตรและเชิญพวกเขามาพูดคุยกันเป็นครั้งคราว

อย่าลืมแจ้งผู้นำชุมชนและผู้ปกครองของเด็ก ๆ ว่าคุณกำลังจะจัดหลักสูตรนี้ จากนั้นให้แจ้งผลการเรียนรู้กับพวกเขาอย่างสม่ำเสมอจนจบหลักสูตร

ผู้ปกครองและผู้ดูแลเด็กเป็นพันธมิตรที่สำคัญต่อความสำเร็จของหลักสูตรนี้ พวกเขาจึงควรรับทราบรายละเอียดและมีส่วนร่วมตลอดกระบวนการตั้งแต่เริ่มร่างหลักสูตร จัดการเรียนรู้ และสรุปผล

ดูรายละเอียดเพิ่มเติมที่คำแนะนำ “ให้พ่อแม่และผู้ดูแลเด็กเข้ามามีส่วนร่วม” (หน้า 74)

แผนผังด้านล่างนี้แสดงให้เห็นว่าทุกคนในชุมชนสามารถมีส่วนร่วมได้อย่างไร ลองวาดแผนผังคล้ายกันนี้เพื่อกำหนดทิศทางของการจัดหลักสูตรของคุณและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง

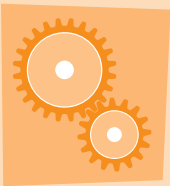

5 ตัดสินว่าความรุนแรงรูปแบบใดเกิดขึ้นบ่อยในชุมชนของคุณ

คู่มือเล่มนี้มีเครื่องมือมากมายให้คุณใช้เรียนรู้เกี่ยวกับความรุนแรงรูปแบบต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในชุมชนและประเทศของคุณ คุณสามารถใช้เครื่องมือด้านล่างนี้เพื่อค้นหารูปแบบความรุนแรงที่เกิดขึ้นบ่อยในชุมชนของคุณ โดยสอบถามองค์กรระดับท้องถิ่นและระดับชาติเกี่ยวกับประสบการณ์และความต้องการของเด็กผู้หญิงและเยาวชนในชุมชนดังกล่าว ลองหาข้อมูลในอินเทอร์เน็ต ฟังวิทยุ ดูรายการโทรทัศน์ หรือพูดคุยกับผู้เชี่ยวชาญ นอกจากนี้ คุณยังสามารถจัดกิจกรรมโดยให้สมาชิกอ่านข่าวในหนังสือพิมพ์เพื่อค้นหารูปแบบความรุนแรง แรงกดดัน และปัญหาที่เกิดขึ้นกับเด็กผู้ชายและเด็กผู้หญิง

หากต้องการวัดระดับความรู้และความตระหนักรู้เกี่ยวกับความรุนแรงต่อเด็กผู้หญิงและเยาวชน คุณสามารถให้สมาชิกทำแบบสอบถาม (สำหรับรุ่นกลางและรุ่นใหญ่ ดูหน้า 88) หรือกิจกรรม (สำหรับรุ่นน้อยและรุ่นกสิฟ้า ดูหน้า 78) ในหัวข้อเครื่องมือ “การวางแผนและการประเมิน: สำหรับรุ่นน้อยและรุ่นกสิฟ้า” และ “การวางแผนและการประเมิน: สำหรับรุ่นกลางและรุ่นใหญ่” ซึ่งอยู่ท้ายคู่มือเล่มนี้ ให้เลือกแบบสอบถามและกิจกรรมตามกลุ่มอายุของสมาชิกในหมวด (ดูเพิ่มเติมหน้า 76 และ 88) และอ่านข้อควรรู้ (ดูหน้า 38 - 64) เพื่อเรียนรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับความรุนแรงรูปแบบต่างๆ

หมายเหตุถึงหัวหน้าหมวด: ใช้เครื่องมือวัดระดับความตระหนักรู้และความเข้าใจของผู้บำเพ็ญประโยชน์ในพื้นที่ที่ปลอดภัยและเกื้อหนุน (ดูเพิ่มเติมที่ส่วนที่ 2 รายการเตรียมความพร้อม ขั้นตอนที่ 7) หลังจากใช้เครื่องมือ “การวางแผนและการประเมินผล” ให้จัดสรรเวลาเพื่อผู้เข้าร่วมต้องการพูดคุยกับคุณเป็นการส่วนตัว และอย่าลืมให้ช่องทางติดต่อบริการช่วยเหลือในพื้นที่แก่ผู้เข้าร่วมที่อายุมากพอ

เครื่องมือ: ระบุรูปแบบความรุนแรงที่เกิดขึ้นกับผู้หญิงและเยาวชน ในชุมชนหรือประเทศของคุณ

คุณอาจขอข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาความรุนแรงที่เกิดขึ้นกับผู้หญิงและเยาวชนในชุมชนและประเทศของคุณจากภาครัฐ กลุ่มเพื่อสิทธิสตรีและเด็ก ระดับชาติและระดับท้องถิ่น รวมถึงบริการช่วยเหลือในพื้นที่

คำถามที่ใช้ถามได้	เคล็ดลับ
สถิติความรุนแรงต่อผู้หญิงและเยาวชนในระดับท้องถิ่นและระดับชาติเป็นอย่างไรบ้าง	ทั่วโลกยังขาดข้อมูลเกี่ยวกับประสบการณ์ความรุนแรงที่ผู้หญิงและเยาวชนพบเจอ แต่ลองค้นหาข้อมูลที่คุณจะทำได้ เช่น สถิติในประเทศของคุณ
ความรุนแรงรูปแบบใดเกิดขึ้นกับผู้หญิงและเยาวชนในชุมชนของคุณ	
ภาครัฐออกกฎหมายใดบ้างเพื่อยุติความรุนแรงต่อผู้หญิงและเยาวชน	อาจไม่มีกฎหมายที่ใช้จัดการกับความรุนแรงต่อผู้หญิงและเยาวชนโดยเฉพาะ แต่หากมีกฎหมายครอบคลุมอาชญากรรมที่คล้ายคลึงกัน ให้ตรวจสอบว่าเด็กผู้หญิงจะได้รับการปกป้องจากกฎหมายดังกล่าวหรือไม่หากเกิดความรุนแรงขึ้นกับพวกเขา
กฎหมายดังกล่าวได้ผลเพียงใด	พิจารณากฎหมายที่บังคับใช้ยังมีช่องโหว่ตรงไหนบ้าง เด็กและเยาวชน (รวมถึงผู้หญิงและชุมชนโดยรวม) รับรู้ว่ามีกฎหมายเหล่านั้นหรือไม่ มีข้อมูลในการพิจารณาบังคับใช้กฎหมายหรือไม่ ถ้าไม่มี สาเหตุหลักที่ไม่มีคืออะไร เจ้าหน้าที่ตำรวจมองว่าการแจ้งเหตุรุนแรงเป็นเรื่องใหญ่ใหม่ กระบวนการยุติธรรมสำหรับผู้หญิงและเยาวชนไม่จำเป็นต้องใช้เงินมาก เข้าถึงได้ และน่าเชื่อถือหรือเปล่า มีข้อมูลเปรียบเทียบจำนวนการแจ้งความอาชญากรรมกับจำนวนคดีที่ได้รับโทษหรือไม่ เหยื่อสามารถเข้าถึงบริการช่วยเหลือได้ง่ายแค่ไหน

6 เตรียมตัวรับมือ

หาเวลาไตร่ตรองเกี่ยวกับความรุนแรงต่อเด็กผู้หญิงและเยาวชน หากคุณไม่มีเวลามากพอ เนื้อหาในหลักสูตร ลองขอความช่วยเหลือจากหัวหน้าหมวดของหมวดอื่น หากคุณเคยเผชิญหรือกำลังเผชิญกับความรุนแรงหรือต้องให้คำปรึกษาคนอื่นหลังจบกิจกรรม คุณควรถามข้อมูลช่องทางที่สามารถขอความช่วยเหลือได้ไว้ก่อน

ลองทำตามคำแนะนำต่อไปนี้ระหว่างไตร่ตรองเกี่ยวกับความรุนแรงต่อเด็กผู้หญิงและเยาวชน ความเท่าเทียมระหว่างเพศ รวมถึงประสบการณ์ทัศนคติ และความคิดเห็นของคุณเอง การหมั่นตั้งคำถามกับตัวเองบ่อย ๆ จะช่วยให้คุณไม่หลงทาง

- หาข้อมูลและศึกษาเอกสารต่าง ๆ เกี่ยวกับประเด็นเหล่านี้ โดยเฉพาะประเด็นที่คุณสนใจหรือรู้สึกว่าคุณไม่มีความรู้เพียงพอ อย่านองข้ามเอกสารที่ขัดแย้งกับสิ่งที่คุณค้นพบหรือความคิดเห็นของคุณ เพราะเพศเป็นหัวข้อที่เกี่ยวกันได้ไม่รู้จบ!
- คุณคิดว่าภาระการกระทำแบบใดนับเป็นความรุนแรงและการการุณกรรมต่อเด็กผู้หญิงและเยาวชน กิจกรรมบางอย่างในหลักสูตรนี้ส่งเสริมให้ผู้เข้าร่วมระบุความรุนแรงรูปแบบต่าง ๆ และทำกายบรรเทาพื้นฐานทางเพศ ลองทำกิจกรรมเหล่านั้นเพื่อวัดระดับความตระหนักรู้ของตัวเองและดูว่าคุณคิดเห็นอย่างไรต่อประเด็นต่าง ๆ ในกิจกรรม
- ไตร่ตรองความรู้สึกที่คุณมีต่อความรุนแรงต่อเด็กผู้หญิงและเยาวชน ขอความช่วยเหลือหากคุณต้องการ
- อ่านหนังสือและบล็อกรวมถึงดูข่าวและภาพยนตร์ เกี่ยวกับความรุนแรงต่อเด็กผู้หญิงและเยาวชนเพื่อทำความเข้าใจประเด็นนี้ให้ลึกซึ้งยิ่งขึ้น
- ค้นหาข้อมูลเกี่ยวกับกฎหมายและนโยบายระดับชาติที่เกี่ยวข้องกับความรุนแรงต่อเด็กผู้หญิงและเยาวชน
- หาความรู้เกี่ยวกับกฎหมายความเท่าเทียมระหว่างเพศในประเทศของคุณ รวมถึงสนธิสัญญาระหว่างประเทศและแถลงการณ์ระดับนานาชาติที่ส่งเสริมความเท่าเทียมระหว่างเพศ
- พูดคุยกับเพื่อนร่วมงานและเพื่อนฝูงเรื่องเพศสภาพ พวกเขาคิดอย่างไรเกี่ยวกับประเด็นเหล่านี้
- สังเกตว่าคนรอบข้างพูดถึงผู้ชาย ผู้หญิง และบทบาททางเพศอย่างไร
- สังเกตพฤติกรรมของตนเองที่มีต่อการกเพศชายและเพศหญิง วัยรุ่นชายและวัยรุ่นหญิง สตรีวัยผู้ใหญ่และบุรุษวัยผู้ใหญ่ คุณรู้สึกหรือมีพฤติกรรมต่อคนเหล่านั้นแตกต่างกันไปหรือไม่ เพราะอะไร
- ไตร่ตรองความหมายของคำว่าเพศสรีระและเพศสภาพ เพศสรีระเป็นแนวคิดทางชีววิทยาซึ่งบ่งชี้ว่าคุณเกิดมาพร้อมกับอวัยวะสืบพันธุ์ของเพศชายหรือเพศหญิง ในขณะที่เพศสภาพเป็นแนวคิดทางสังคมที่ไม่ตายตัว ดังนั้น เวลาอ่านหนังสือพิมพ์ ให้คุณมองโลกผ่านแนวคิดแบบเพศสภาพ แล้วถามตัวเองว่าภาพประกอบและเนื้อหาข่าวบรรยายผู้คนอย่างไร คนที่ถูกสัมภาษณ์เป็นใคร ผู้หญิงมักอยู่ในข่าวประเภทใด และผู้ชายมักอยู่ในข่าวประเภทใด¹²

7

สร้างสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยและเกื้อหนุน

คุณต้องสร้างพื้นที่ที่เกื้อหนุนต่อเด็กและเยาวชนจนพวกเขาารู้สึกสบายใจที่จะพูดคุยเรื่องสิทธิ ความเท่าเทียมระหว่างเพศ และความรุนแรงต่อเด็กผู้หญิงและเยาวชน

นอกจากนี้ คุณยังต้องร่างจรรยาบรรณที่เกื้อหนุน ละเอียดอ่อน และคำนึงถึงความหลากหลายและความแตกต่าง โดยเน้นย้ำกับพวกเขาอย่างอ่อนโยนว่าทั้งคุณและพวกเขาต่างต้องทำตามจรรยาบรรณ (ดูเพิ่มเติมที่ส่วนที่ 2 รายการเตรียมความพร้อม ขั้นตอนที่ 3)

เนื้อหาในส่วนนี้จะนำเสนอแนวทางในการสร้างพื้นที่ที่ปลอดภัย เกื้อหนุนเท่าเทียม และมีจริยธรรม

“ เราทุกคนควรหมั่นเกื้อหนุนและช่วยเหลือซึ่งกันและกันในระหว่างดำเนินโครงการเพื่อต่อสู้กับความรุนแรงต่อเด็กผู้หญิงและเยาวชน ”

Group leader, the Philippines

1. ปฏิบัติตามนโยบายและกระบวนการคุ้มครองเยาวชนในประเทศ

คุณต้องทำความเข้าใจและปฏิบัติตามนโยบายและกระบวนการคุ้มครองเยาวชนในประเทศ โดยสามารถดูรายละเอียดเพิ่มเติมที่ส่วนที่ 2 รายการเตรียมความพร้อม ขั้นตอนที่ 3

2. ย่อยยอมรับหรืออดทนต่อการใช้ภาษาหรือพฤติกรรมรุนแรงทุกรูปแบบ

ย่อยยอมรับหรืออดทนต่อการใช้ภาษาหรือพฤติกรรมรุนแรงทุกรูปแบบภายในหมวด ปฏิบัติตามจรรยาบรรณของหัวหน้าหมวดเพื่อสร้างความไว้วางใจและทำตัวเป็นแบบอย่างด้วยการแสดงพฤติกรรมที่น่าเคารพและมีความรับผิดชอบ ทำทนายการใช้ภาษาและพฤติกรรมทางเลือกปฏิบัติทุกรูปแบบ พร้อมทั้งห้ามทุกคนทำอย่างเด็ดขาด โดยเฉพาะการใช้ภาษาและพฤติกรรมที่เหยียดเชื้อชาติ เหยียดเพศ และเหยียดคนข้ามเพศ (ดูเพิ่มเติมที่ส่วนที่ 2 รายการเตรียมความพร้อม ขั้นตอนที่ 8)

ย่อยยอมรับหรืออดทนต่อการกลั่นแกล้งใด ๆ คุณต้องเข้าใจว่าพฤติกรรมการกลั่นแกล้งส่วนใหญ่เกี่ยวข้องกับเรื่องทางเพศหรือเพศสภาพ¹³ และสามารถเกิดขึ้นได้แม้แต่ในกลุ่มเด็กผู้หญิงล้วนหรือเด็กผู้ชายล้วน เด็กและเยาวชนอาจทำร้ายกันโดยการแพร่ข่าวลือ (ทางออนไลน์หรือออฟไลน์) เกี่ยวกับเพศสัมพันธ์ รูปร่าง และเรื่องเพศของเพื่อนคนอื่น ๆ จำไว้ว่าคุณจะต้องทำทนายการคุกคามหรือการกลั่นแกล้งทุกรูปแบบ

3. ดึงเด็กและเยาวชนทุกคนเข้ามามีส่วนร่วม

เด็กและเยาวชนทุกคนควรได้มีส่วนร่วมอย่างเท่าเทียมกัน คุณควรปรับกิจกรรมเพื่อให้ทุกคนสามารถเข้าร่วมได้ ตัวอย่างเช่น คุณอาจให้เด็ก ๆ จับกลุ่มเล็ก ๆ หรือจับคู่กันเพื่อที่เด็กและเยาวชนที่พูดไม่เก่งจะได้มีโอกาสพูดบ้าง หรืออาจให้เด็ก ๆ ผลัดกันเป็นหัวหน้า

สร้างโอกาสให้เด็กและเยาวชนกลุ่มต่าง ๆ ได้มีส่วนร่วม โดยต้องใส่ใจผู้รอดชีวิตจากความรุนแรงเป็นพิเศษเนื่องจากพวกเขาอาจประมาทกว่าคนอื่น ๆ

เด็กพิการในหมวดควรได้มีส่วนร่วมอย่างเท่าเทียมเช่นกัน พยายามทำความเข้าใจและปรับกิจกรรมให้เหมาะกับพวกเขา เช่น คุณอาจต้องใช้แบบฝึกหัดที่ต่างจากปกติ

4. ใช้ภาษาที่เหมาะสม

สื่อสารด้วยคำพูดที่ชัดเจนและเหมาะสมกับวัยของเด็กเพื่อให้เด็กทุกคนเข้าใจคุณ สอบถามว่ามีใครต้องการคำอธิบายเพิ่มเติมหรือไม่ ใช้ภาษาที่เป็นกลางทางเพศและระวังอย่าส่งเสริมการเหมารวมทางเพศหรือใช้ภาษาที่สื่อถึงการเลือกปฏิบัติ

ใช้ภาษาที่เหมาะสมในการบรรยายความรุนแรงต่อเด็กผู้หญิงและเยาวชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อพูดคุยกับเด็กรุ่นกนน้อยและรุ่นกนกีฬา คุณอาจเล่าให้พวกเขาฟังว่าเด็กผู้หญิงและเยาวชน ‘ทำร้าย’ ‘ทำให้เสียใจ’ หรือทำให้รู้สึกอึดอัดใจอย่างไรบ้าง

ส่วนที่สอง: การเตรียมความพร้อม

5. อย่าเหมารวมว่าผู้เข้าร่วมทุกคนต้องการความสัมพันธ์แบบเดียวกัน

อย่าเหมารวมว่าสมาชิกทุกคนในหมวดมีหรือต้องการมีความสัมพันธ์แบบเดียวกัน คุณต้องคำนึงถึงอัตลักษณ์ทางเพศและเพศวิถีที่ทุกประเภท ในขณะที่เดียวกันก็ไม่รู้ว่าคุณเป็นส่วนตัวของสมาชิกหากพวกเขาไม่ต้องการพูดคุยเกี่ยวกับเพศสภาพ อัตลักษณ์ สนิมทางเพศ และความสัมพันธ์ของตนเอง

6. เคารพความเชื่อทางวัฒนธรรมและศาสนา แต่ท้าทายทัศนคติที่ยอมรับความรุนแรงต่อเด็กผู้หญิงและเยาวชนสตรี

เคารพความเชื่อทางวัฒนธรรมและศาสนา แต่ท้าทายทัศนคติและการกระทำที่สนับสนุนความรุนแรงต่อเด็กผู้หญิงและเยาวชนสตรี การเปลี่ยนแปลงทัศนคติต้องอาศัยเวลา ความละเอียดอ่อน และการร่วมมือกับชุมชน ลองหาหรือกับองค์กรและแนวร่วมในพื้นที่เพื่อหาวิธีท้าทายความเชื่อและทัศนคติที่ยอมรับหรือก่อความรุนแรงต่อเด็กผู้หญิงและเยาวชนสตรีเนื่องจากความรุนแรงต่อเด็กผู้หญิงและเยาวชนสตรีทุกรูปแบบถือเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชน

เด็กและเยาวชนจะแสดงความคิดเห็นและบอกเล่าประสบการณ์ที่แตกต่างกัน ซึ่งอาจนำไปสู่การโต้เถียงอย่างดุเดือดได้ คุณต้องใช้ความละเอียดอ่อนในการรับมือกับสถานการณ์นี้เพื่อให้ทุกคนเคารพซึ่งกันและกัน ให้ใช้ทัศนคติและพฤติกรรมที่เปิดกว้าง โดยเปิดใจยอมรับว่าเราสามารถมองโลกได้หลายแง่มุม แต่ไม่ว่าจะแง่มุมไหนก็จำเป็นต้องท้าทายทัศนคติและการเหมารวมที่เป็นอันตรายอยู่เสมอ

7. ดึงเด็กผู้ชายและชายหนุ่มมาเป็นแนวร่วมในการยุติความรุนแรง

หาวิธีร่วมมือกับเด็กผู้ชายและชายหนุ่ม การมีส่วนร่วมของพวกเขาสำคัญต่อการส่งเสริมความเท่าเทียมระหว่างเพศและการยุติความรุนแรงต่อเด็กผู้หญิงและเยาวชนสตรี ผู้ชายและเด็กผู้ชายเป็นแนวร่วมที่สำคัญในการรณรงค์เพื่อยุติความรุนแรงต่อเด็กผู้หญิงและเยาวชนสตรี เด็กผู้ชายและชายหนุ่มบางคนอาจรู้สึกเหมือนโดนโจมตีเมื่อพูดคุยเรื่องนี้ พวกเขาอาจรู้สึกเหมือนถูกกล่าวหาว่าใช้ความรุนแรง คุณต้องพยายามทำให้พวกเขาเข้าใจว่าพวกเขาสามารถสร้างอิทธิพลเชิงบวกได้มากเพียงใดจากการเป็นกระบอกเสียงต่อต้านความรุนแรง

การเหมารวมทางเพศและอาการเกลียดกลัวผู้มีความหลากหลายทางเพศอาจทำให้เด็กผู้ชายและชายหนุ่มเปลืองทำพฤติกรรมเหมารวมแบบ 'ผู้ชาย' ที่ไม่ได้สะท้อนความรู้สึกนึกคิดที่แท้จริงของพวกเขา กิจกรรมในหลักสูตรนี้เปิดโอกาสให้เด็กผู้ชายและชายหนุ่มทำความรู้จักกับการเหมารวมดังกล่าวโดยไม่รู้สึกเป็น 'ศัตรู' กับคุณ

คุณต้องรู้ว่าเด็กผู้ชายและชายหนุ่มอาจประสบกับความรุนแรงในรูปแบบต่าง ๆ เช่นกัน หากเด็กผู้ชายเปิดเผยประสบการณ์เหล่านั้นออกมาให้คุณปฏิบัติตามนโยบายและกระบวนการคุ้มครองเยาวชนแบบเดียวกับเด็กผู้หญิง ดูรายละเอียดเพิ่มเติมที่หัวข้อ "ทำความเข้าใจกระบวนการคุ้มครองเยาวชน" ในส่วนที่ 2 รายการเตรียมความพร้อม ขั้นตอนที่ 3

หากต้องการคำแนะนำเพิ่มเติมให้อ่านหัวข้อ "คำแนะนำ: การร่วมมือกับผู้ชายและเด็กผู้ชายเพื่อยุติความรุนแรงต่อผู้หญิงและเยาวชนสตรี" (หน้า 65) และดูหัวข้อ "ทำความเข้าใจกระบวนการคุ้มครองเยาวชน" ในส่วนที่ 2 รายการเตรียมความพร้อม ขั้นตอนที่ 3

8. ทุกคนต้องเต็มใจเข้าร่วมหลักสูตรนี้และสามารถถอนตัวได้เมื่อต้องการ

อธิบายหลักสูตรและเนื้อหาของแต่ละกิจกรรมให้ผู้เข้าร่วมฟังอย่างชัดเจนในตอนต้นของแต่ละกิจกรรม โดยพวกเขาต้องเต็มใจเข้าร่วม ส่วนคุณเองก็ต้องมองให้ออกหากเด็กบางคนรู้สึกอึดอัดใจแต่ไม่ได้พูดออกมา ในระหว่างหลักสูตร พวกเขาควรมีโอกาสถอนตัวจากกิจกรรมต่าง ๆ ได้ทุกเมื่อ คุณจึงควรเตรียมกิจกรรมสำรองให้พวกเขาทำภายใต้การดูแลอย่างใกล้ชิด

เวลาจัดการสนทนาและกิจกรรมเกี่ยวกับเรื่องนี้ คุณต้องแจ้งขอบเขตเนื้อหาให้เยาวชนทราบก่อนเพื่อให้พวกเขาตัดสินใจว่าจะเข้าร่วมหรือไม่ พร้อมทั้งเตรียมกิจกรรมสำรองเพื่อคนที่เลือกไม่เข้าร่วม เช่น จัดมุมหนังสือหรือมุมศิลปะไว้ในห้อง โดยมีผู้ช่วยคอยกำกับดูแลอย่างใกล้ชิด อย่าลืมติดตามผลกระทบของกิจกรรมที่มีต่อเด็กทุกครั้ง แต่อย่าซักไซ้หรือบังคับให้พวกเขาเปิดใจ คุณต้องสร้างพื้นที่ที่ปลอดภัยและเกื้อหนุนแล้วเปิดโอกาสให้พวกเขาพูดออกมาเอง

สร้างสภาพแวดล้อมที่ทุกคนสามารถถอนตัวจากหลักสูตรได้โดยไม่ถูกตัดสินหรือได้รับผลกระทบเชิงลบในภายหลัง

ส่วนที่สอง: การเตรียมความพร้อม

9. ฐูวธีรับมือกับกลุ่มต่าง ๆ การสนทนาที่ก่อให้เกดข้อถกเถียง และหัวข้อละเอียดอ่อน

ใช้วิธีการที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง โดยจัดหลักสูตรที่ยึดความต้องการ ความกังวล และประสบการณ์ของผู้เรียนเป็นหลัก

พัฒนาหลักสูตรให้ตรงกับความต้องการของสมาชิกในหมวด ถ้าเป็นไปได้ ให้หาข้อมูลว่ามีความรุนแรงรูปแบบใดที่ไม่ค่อยมีการบันทึกไว้แต่อาจส่งผลกระทบต่อกลุ่มคนชายขอบ

ดูรายละเอียดเพิ่มเติมที่หัวข้อ “คำแนะนำ: ทักษะและวิธีจัดหลักสูตร” (หน้า 70)

10. เข้าใจความต้องการของผู้เข้าร่วมทุกคนและตระหนักว่าในหมวดอาจมีผู้รอดชีวิตและเหยื่อความรุนแรง

เนื่องจากอาจมีผู้รอดชีวิตและเหยื่ออยู่ในหมวด หัวหน้าหมวดทุกคนจึงจำเป็นต้องศึกษากระบวนการคุ้มครองเยาวชนที่ระบุไว้ในคู่มือเล่มนี้และปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด พร้อมทั้งรายงานการเปิดเผยประสบการณ์ความรุนแรงของเด็กอายุต่ำกว่า 18 ปีผ่านช่องทางที่เหมาะสม

สำหรับผู้ใหญ่ ให้เคารพอิสระและสิทธิในการตัดสินใจของผู้รอดชีวิต ผู้รอดชีวิตมักรู้ดีว่าการตอบสนองแบบใดมีประโยชน์และบริการใดบ้างที่จำเป็น ทำความเข้าใจครอบครัวและสภาพแวดล้อมทางสังคมของพวกเขาและดูแลให้พวกเขาได้รับสิ่งจำเป็นอย่างทันท่วงที สำหรับผู้รอดชีวิตจากความรุนแรงบางคน กระบวนการนี้อาจช่วยเพิ่มพลังให้พวกเขาฟื้นตัวได้เร็วขึ้น ตรวจสอบให้แน่ใจเสมอว่าผู้รอดชีวิตได้รับความช่วยเหลืออย่างเหมาะสม

ดูรายละเอียดเพิ่มเติมที่หัวข้อ “ทำความเข้าใจกระบวนการคุ้มครองเยาวชน” (รายการเตรียมความพร้อม ขั้นตอนที่ 3 หน้า 16)

11. ให้การสนับสนุนอย่างต่อเนื่อง

คุณจำเป็นต้องให้การสนับสนุนเด็กและเยาวชนอย่างต่อเนื่องเพื่อช่วยให้พวกเขาเข้าถึงบริการที่เกี่ยวข้องและพื้นที่ปลอดภัย

บางคนในชุมชนอาจรู้สึกต่อต้านหรือถึงขั้นแข็งกร้าวเมื่อทัศนคติของพวกเขาถูกตั้งคำถามหรือท้าทาย จึงอาจส่งผลให้สมาชิกในหมวดตกอยู่ในความเสี่ยงหากพวกเขาท้าทายคนเหล่านั้น คุณควรพูดคุยถึงความเสี่ยงและข้อควรระวังกับพวกเขาล่วงหน้า พร้อมทั้งดึงผู้นำชุมชน ครู และผู้ปกครองของเด็กเข้ามามีส่วนร่วมเพื่อจำกัดการต่อต้านและเพิ่มกำลังสนับสนุนให้เด็กผู้หญิงและเยาวชน

เด็กและเยาวชนที่ไม่ปฏิบัติตามบทบาท บรรทัดฐาน และความคาดหวังทางเพศอาจถูกทำให้อับอายหรือถูกทำร้ายได้ คุณควรสร้างพื้นที่ที่ผู้เข้าร่วมสามารถท้าทายความคาดหวังดังกล่าวได้อย่างปลอดภัยและเรียนรู้ว่าแนวคิดเรื่องเพศสภาพไม่ใช่เรื่องตายตัว

12. ประเมินความเสี่ยงและความเหมาะสมของสถานที่ตรวจสอบความปลอดภัยและความสะดวกสบาย

ประเมินความเสี่ยงของสถานที่ที่ใช้จัดกิจกรรมและตรวจสอบให้แน่ใจว่าสถานที่ดังกล่าวปลอดภัย สะดวกสบาย และเป็นส่วนตัว คุณอาจขอให้คนในหมวดช่วยกันจัดห้องก็ได้ อย่างสัมพันธ์พื้นที่สำหรับการสะท้อนความคิดเห็นไว้ให้ผู้เข้าร่วมที่ถอนตัวจากบางกิจกรรม โดยอาจจัดเป็นมุมเงียบ ๆ ที่นั่งได้อย่างสบายใจและมีรองหัวหน้าหมวดหรือเพื่อนคอยดูแล นอกจากนี้ คุณสามารถให้ผู้เข้าร่วมใช้พื้นที่ดังกล่าวในการไต่ตรองและประมวลหัวข้อต่าง ๆ เยี่ยม ๆ คนเดียว โดยเขียนสิ่งที่คิดลงในสมุดสะท้อนความคิดเห็นหรือหย่อนความคิดเห็นของตัวเองลงในกล่องแบบไม่ระบุตัวตน

13. ปกป้องข้อมูลเกี่ยวกับผู้เข้าร่วม

ตรวจสอบให้แน่ใจว่าข้อมูลทุกอย่างเกี่ยวกับระดับความตระหนักและความเข้าใจความรุนแรงรวมถึงผลการประเมินของผู้เข้าร่วมจะถูกเก็บเป็นความลับและได้รับการจัดการอย่างเหมาะสม

“แม้ว่าฉันจะรู้สึกกังวลกับหัวข้อนี้ในตอนแรก แต่การตอบสนองของเด็กผู้หญิงก็ทำให้ฉันประทับใจมาก พวกเขาบอกเล่าความกลัว/ความกังวลและความคิดของตัวเองออกมา... ฉันมีกำลังใจขึ้นมากที่เดียวเวลาพวกเขาเปิดใจถึงสิ่งที่ทำให้กังวล/หวาดกลัว”

Group leader, UK

8

ร่างจรรยาบรรณสำหรับหัวหน้าหมวดและผู้เข้าร่วม

ในช่วงเริ่มหลักสูตร คุณควรร่างจรรยาบรรณสำหรับหัวหน้าหมวดและสำหรับสมาชิกในหมวดเพื่อเป็นแนวทางว่าแต่ละคนควรปฏิบัติตัวอย่างไร

จรรยาบรรณสำหรับหัวหน้าหมวด

คำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้ขณะร่างจรรยาบรรณสำหรับหัวหน้าหมวดร่วมกับคนอื่น

ตั้งใจฟัง หรือฟังอย่างลึกซึ้ง

รับฟังความคิดเห็นของเยาวชน ตั้งคำถามปลายเปิดเพื่อกระตุ้นให้เกิดการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น เช่น ‘นี่น่าจะหมายถึงอะไร’ และ ‘กิจกรรมนั้นส่งผลกระทบต่อคุณอย่างไร’ กระตุ้นให้ผู้เข้าร่วมแสดงความคิดเห็นโดยยอมรับและสำรวจความรู้สึกนึกคิดของพวกเขา สร้างสภาพแวดล้อมที่ทำให้เกียรติกัน แต่อย่ากดดันต่อความคิดเห็นเชิงลบและเชิงวิพากษ์วิจารณ์ ส่งเสริมให้ทุกคนเข้าอกเข้าใจกัน ไม่ใจแคบ และไม่ด่วนตัดสิน

ทำตัวเป็นแบบอย่าง

หัวหน้าหมวดจำเป็นต้องทำตัวเป็นแบบอย่างด้วยการสร้างความสัมพันธ์ที่ให้เกียรติกัน ส่งเสริมความเท่าเทียม และทำกายภาพแข็งแรง เด็กและเยาวชนจะเรียนรู้จากการกระทำของคุณ สื่อสารระบับมักทำให้ความรุนแรงต่อเด็กผู้หญิงและเยาวชนสตรีดูเป็นเรื่องปกติ ทั้งยังยอมรับการคุกคามทางเพศและการกลั่นแกล้งกลาย ๆ เมื่อผู้หญิงและเด็กผู้หญิงเห็นการเลือกปฏิบัติและการทำร้ายบ่อยเข้าก็จะมองว่าเป็นเรื่องปกติในชีวิต ทว่าความรุนแรงต่อผู้หญิงและเด็กผู้หญิงไม่ใช่เรื่องปกติหรือเรื่องที่ยอมรับได้ คุณต้องสื่อสารข้อความนี้ให้ทุกคนในหมวดรับรู้และหาแบบอย่างที่ดีให้กับทั้งเพศชายและเพศหญิง

สร้างความสัมพันธ์ที่ไว้วางใจกัน

การพัฒนาความสัมพันธ์ที่หัวหน้าหมวดและผู้เข้าร่วมไว้วางใจและให้เกียรติกันจะช่วยให้คุณพูดคุยกันได้อย่างเปิดเผยและสร้างสรรค์ ในขณะเดียวกันก็รับประกันได้ว่าเด็กและเยาวชนจะกล้าขอความช่วยเหลือในยามจำเป็น แน่ใจว่าสิ่งที่พูดคุยกันย่อมต้องเก็บเป็นความลับ แต่การรักษาความลับก็มีข้อจำกัดเช่นกัน โดยเฉพาะกับเด็กอายุต่ำกว่า 18 ปีหรือหากหัวหน้าหมวดรู้สึกว่าเด็กหรือเยาวชนคนนั้นเสี่ยงที่จะเกิดอันตรายหรือทำร้ายบุคคลอื่น อย่างไรก็ดี ห้ามนำสิ่งที่พวกเขาเปิดเผยไปพูดกับคนอื่นที่ไม่ได้เกี่ยวข้องกับกระบวนการคุ้มครองเยาวชน

เคารพความแตกต่าง

แต่ละคนต่างมีภูมิหลัง ประสบการณ์ และวิถีชีวิตที่ต่างกันไป คุณควรเฉลิมฉลองความหลากหลายในหมวดและเคารพทุกคนอย่างเท่าเทียมกัน โดยไม่คำนึงถึงเชื้อชาติ อายุ เพศ รสนิยมทางเพศ ความสามารถ สถานะทางเศรษฐกิจและสังคม หรือศาสนา

จรรยาบรรณสำหรับสมาชิกในหมวด

ถามคำถามต่อไปนี้กับคนในหมวดเพื่อร่างจรรยาบรรณที่เหมาะสมกับความต้องการของผู้เข้าร่วม

- เราจะทำอย่างไรให้หลักสูตรนี้ปลอดภัย เกื้อหนุน และปราศจากความรุนแรงและการเลือกปฏิบัติ?
- เราจะสนับสนุนคุณหรือคนที่คุณรู้จักได้อย่างไรหากคุณหรือพวกเขาเผชิญความรุนแรง?
- เราจะทำอย่างไรให้ทุกคนมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ?
- คุณจะดึงคนทุกกลุ่มเข้ามามีส่วนร่วมได้อย่างไร?
- หากในหมวดมีเด็กผู้ชายอยู่ด้วย เราจะทำอย่างไรให้สถานที่นี้ปลอดภัยและสร้างสรรค์สำหรับทั้งเด็กผู้ชายและเด็กผู้หญิง?
- หากสมาชิกในหมวดมีอายุและความสามารถต่างกัน เราจะทำอย่างไรให้ทุกคนตามทันและไม่รู้สึกเหมือนถูกทิ้งไว้ข้างหลังหรือถูกละเลย?
- เราจะจัดการมุกตลกได้อย่างไร ในหลายสังคมคนใช้มุกตลกเพื่อกลบเกลื่อนความอับอายและความกลัว บางคนก็อ้างว่าการกลั่นแกล้งเป็นเพียงมุกตลกอย่างหนึ่ง อันที่จริงมุกตลกที่เหมาะสมสามารถคลายความตึงเครียดและสร้างความไว้วางใจที่ลึกซึ้งยิ่งขึ้นได้ ทว่าเราจะแน่ใจได้อย่างไรว่ามุกตลกของเราไม่ทำร้ายคนอื่น?

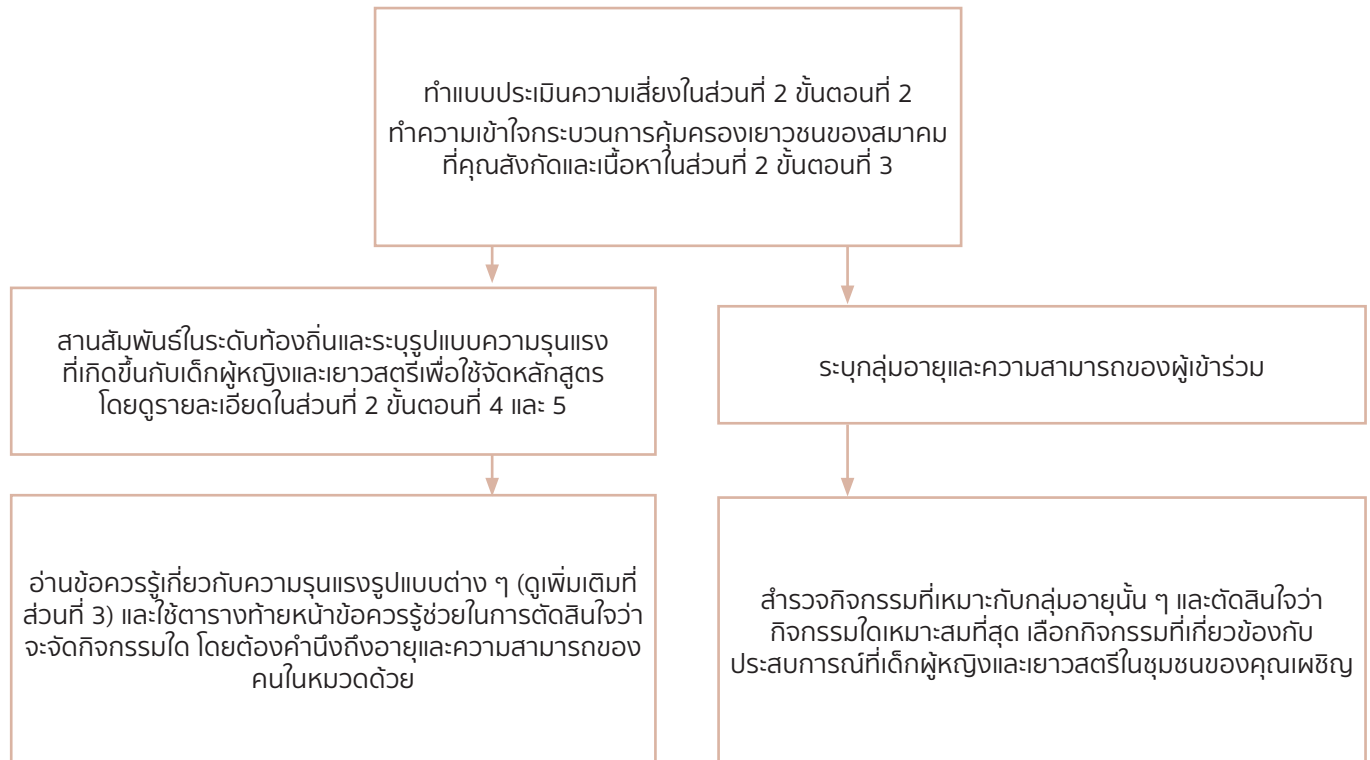
ส่วนที่สอง: การเตรียมความพร้อม

9 จัดทำหลักสูตรของตัวเอง

คู่มือกิจกรรมประกอบด้วยกิจกรรมในหัวข้อต่าง ๆ สำหรับแต่ละกลุ่มอายุเพื่อให้คุณสามารถจัดหลักสูตรที่ปลอดภัย ตรงประเด็น และน่าสนใจ สำหรับคนในหมวด

การเลือกกิจกรรม

เลือกกิจกรรมที่เกี่ยวข้องและเหมาะสมกับหมวดตามขั้นตอนต่อไปนี้

หลักสูตรของคุณ

คุณสามารถจัดกิจกรรมทั้งหกหัวข้อได้หลายวิธี ไม่ว่าจะเป็นการจัดครั้งละสัปดาห์เป็นเวลาหกสัปดาห์หรือมากกว่านั้น จัดให้จบในครั้งเดียว หรือ จัดเป็นค่าย/สัมมนาสั้น ๆ หลายครั้ง จำไว้ว่าคุณสามารถจัดหลักสูตรนี้สลับกับหลักสูตรปกติสำหรับกิจกรรมผู้นำเพื่อประโยชน์ เนื้อหาของ หลักสูตรนี้ทั้งเข้มข้นและละเอียดอ่อนจึงอาจกินเวลาพอสมควร ดังนั้น คุณอาจต้องแบ่งเป็นหัวข้อย่อย ๆ และจัดกิจกรรมมากกว่าหนึ่งครั้ง

คุณสามารถใช้ตารางในหน้าต่อไปในการวางแผนหลักสูตร

ส่วนที่สอง: การเตรียมความพร้อม

หัวข้อ	กิจกรรม	จำนวนชั่วโมง	ช่วงเวลาที่จัดกิจกรรม
	<p>เริ่มต้นสร้างพื้นที่ปลอดภัยและก้อนหินเพื่อให้เด็กและเยาวชนสามารถพูดคุยเกี่ยวกับความไม่เท่าเทียมระหว่างเพศและความรุนแรงต่อเด็กผู้หญิงและเยาวชนสตรี</p>		<p>จัดกิจกรรมหัวข้อเริ่มต้นก่อนวางแผนส่วนที่เหลือของหลักสูตร คุณจะได้แนวทางเกี่ยวกับประเด็นและปัญหาที่ควรพูดถึงในหลักสูตร</p>
	<p>ไตร่ตรองเกี่ยวกับความหมายของการเป็นเด็กผู้หญิงหรือเด็กผู้ชาย ทำความเข้าใจเรื่องความไม่เท่าเทียมระหว่างเพศและการเลือกปฏิบัติ ส่งเสริมความเท่าเทียมกัน</p>		
	<p>ระบุและทำความเข้าใจความรุนแรงต่อผู้หญิงและเด็กผู้หญิงในรูปแบบต่าง ๆ โดยเฉพาะรูปแบบที่เกิดขึ้นในชุมชนของคุณ</p>		
	<p>ส่งเสริมความสัมพันธ์ที่เกี่ยวข้องกันและบ่มเพาะทักษะในการสร้างความสัมพันธ์และการให้ความช่วยเหลือเพื่อนรอบข้าง</p>		
	<p>เป็นกระบอกเสียงเพื่อสิทธิของเด็กผู้หญิงและสร้างความตระหนักรู้เกี่ยวกับสิทธิมนุษยชนของผู้หญิงและเด็กผู้หญิง</p>		
	<p>ลงมือปฏิบัติเพื่อยุติความรุนแรง โดยพัฒนาและดำเนินโครงการรณรงค์หรือกิจกรรมเพื่อสร้างความตระหนักรู้เกี่ยวกับการยุติความรุนแรงต่อเด็กผู้หญิงและเยาวชนสตรี เข้าร่วมโครงการรณรงค์ระดับโลกที่มีเป้าหมายเพื่อยุติความรุนแรงต่อเด็กผู้หญิงและเยาวชนสตรี</p>		

10 ประเมินผล (ก่อนและหลังการเรียนรู้)

การจัดหลักสูตรที่สำคัญนี้เป็นเรื่องดี แต่คุณต้องทำความเข้าใจและประเมินผลกระทบที่มีต่อผู้เข้าร่วมและชุมชนของคุณ โดยรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับความรู้ ความตระหนัก และทัศนคติของผู้เข้าร่วมก่อนและหลังเข้าร่วมหลักสูตร การทราบข้อมูลดังกล่าวก่อนจัดหลักสูตรจะช่วยให้คุณพัฒนาและจัดทำหลักสูตรได้ตรงกับความต้องการของผู้เข้าร่วม ดูรายละเอียดเพิ่มเติมได้ในหัวข้อ “เครื่องมือ: การวางแผนและการประเมิน: สำหรับรุ่นน้อยและรุ่นนอสี่ฟ้า” (หน้า 78) และ “สำหรับรุ่นกลางและรุ่นใหญ่” (หน้า 88) คุณควรใช้เครื่องมือเหล่านี้ทั้งก่อนและหลังการจัดหลักสูตร เมื่อรวบรวมข้อมูลเรียบร้อยแล้ว คุณสามารถส่งรายงานข้อมูลให้กับ WAGGGS (ตามลิงค์ด้านล่าง) โดย WAGGGS จะใช้ข้อมูลนี้ศึกษาแนวโน้มในพื้นที่ต่าง ๆ ทั่วโลกและประเมินผลกระทบของหลักสูตรเสียงด้านความรุนแรง เพื่อดูว่ากิจกรรมผู้บำเพ็ญประโยชน์ที่เราดำเนินอยู่ มีส่วนช่วยในการยุติความรุนแรงต่อเด็กผู้หญิงและเยาวชนทั่วโลกอย่างไร ข้อมูลนี้จะเป็นหลักฐานไว้ใช้ในการเผยแพร่หลักสูตรในวงกว้างมากขึ้น เพื่อให้เด็กผู้ชาย เด็กผู้หญิง เยาวสตรี และเยาวชนชายมีโอกาสเรียนรู้เกี่ยวกับสิทธิของตนเองและวิธีเรียกร้องสิทธิดังกล่าว ข้อมูลทั้งหมดจะไม่มีกระบวนการระบุตัวตนผู้เกี่ยวข้อง

ลิงค์สำหรับส่งรายงานผลการประเมินให้ WAGGGS

ลิงค์สำหรับหัวหน้าหมวดที่ดูแลกลุ่มรุ่นน้อยและรุ่นนอสี่ฟ้า

<http://waggs.voices-against-violence-early-younger-years-leaders.sgizmo.com/s3/>

ลิงค์สำหรับหัวหน้าหมวดที่ดูแลกลุ่มรุ่นกลางและรุ่นใหญ่

<http://waggs.voices-against-violence-middle-older-years-leaders.sgizmo.com/s3/>

ลิงค์สำหรับผู้ประสานงานหลักสูตรเสียงด้านความรุนแรงในระดับประเทศ

<http://waggs.Voices-Against-Violence-MO.sgizmo.com/s3/>

ถ้าคุณต้องการเครื่องมือประเมินผลในรูปแบบกระดาษ กรุณาติดต่อเราที่ stoptheviolence@waggs.org

ส่วนที่สาม: บ่มเพาะความรู้

เนื้อหาในส่วนนี้

เนื้อหาในส่วนนี้จะให้ความรู้เกี่ยวกับความเท่าเทียมระหว่างเพศ ความรุนแรงเด็ก ผู้หญิงและเยาวชน และการจัดหลักสูตรอย่างมีประสิทธิภาพ โดยประกอบด้วย หัวข้อดังต่อไปนี้

ความรู้เบื้องต้นสองหัวข้อ ได้แก่ ความเท่าเทียมระหว่างเพศและความรุนแรงต่อเด็กผู้หญิงและเยาวชน

ข้อควรรู้ซึ่งนำเสนอข้อเท็จจริงและสถิติที่น่าสนใจเพื่อปูพื้นฐานความรู้เกี่ยวกับประเด็นสำคัญในหลักสูตรนี้

คำแนะนำในการจัดหลักสูตร

เครื่องมือในการวางแผนและประเมินผลการจัดการเรียนรู้ในหลักสูตร

ส่วนที่สาม: บ่มเพาะความรู้

ความรู้เบื้องต้น

- ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับความเท่าเทียมระหว่างเพศ
- ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับความรุนแรงต่อผู้หญิงและเด็กผู้หญิง

ข้อควรรู้

- ข้อควรรู้: ความรุนแรงในครอบครัวและเด็ก
- ข้อควรรู้: การคุกคามทางเพศ
- ข้อควรรู้: ความรุนแรงทางเพศ
- ข้อควรรู้: ความรุนแรงจากคนรัก
- ข้อควรรู้: การเชื่อมโยงเด็กผู้หญิงเข้ากับเรื่องเพศ
- ข้อควรรู้: การขริบอวัยวะเพศหญิง
- ข้อควรรู้: การแต่งงานในวัยเด็กและการคลุมถุงชน
- ข้อควรรู้: ความรุนแรงต่อผู้หญิงและเด็กผู้หญิงในฐานะการละเมิดสิทธิมนุษยชน

คำแนะนำ

- คำแนะนำ: การร่วมมือกับผู้ชายและเด็กผู้ชายเพื่อยุติความรุนแรงต่อผู้หญิงและเด็กผู้หญิง
- คำแนะนำ: ควรทำอย่างไรถ้า...
- คำแนะนำ: ทักษะและวิธีจัดหลักสูตร
- คำแนะนำ: รูปแบบการเรียนรู้
- คำแนะนำ: ให้พ่อแม่และผู้ดูแลเด็กเข้ามามีส่วนร่วม

เครื่องมือ

- การวางแผนและการประเมิน: สำหรับรุ่นนักเรียนและรุ่นนักศึกษา
- การวางแผนและการประเมิน: สำหรับรุ่นกลางและรุ่นใหญ่
- เครื่องมือ: เชิญชวนชุมชนเข้ามามีส่วนร่วม
- อภิธานศัพท์
- ภาคผนวก 1: นโยบายการคุ้มครองเด็กของ WAGGGS
- ภาคผนวก 2: ความคิดเห็นที่หัวหน้าหมวดมีต่อหลักสูตรเสียงต้านความรุนแรง

การพูดคุยกับเด็กเกี่ยวกับ ‘ประเด็นอ่อนไหว’ เป็นปัญหาที่จัดการได้ยาก บางประเด็นเป็นเรื่องน่าอายและไม่น่าพูดถึง บางประเด็นทำให้รู้สึกโง่ เวลาที่เราแทบไม่รู้จะอะไรเกี่ยวกับเรื่องนั้นเลย บางครั้งเราก็อยากปกป้องเด็ก ๆ ให้ไร้อะไรแบบนั้นตลอดไป เราเลยลังเลที่จะหยิบยกประเด็นบางอย่างขึ้นมาพูดหรือตอบคำถามเด็ก ๆ เกี่ยวกับประเด็นเหล่านั้น

Group leader from Malta

ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับ ความเท่าเทียมระหว่างเพศ

นิยามคำศัพท์

ในหลักสูตรนี้ “เพศสรีระ”
และ “เพศสภาพ” หมายถึงอะไร

“**เพศสรีระ**” หมายถึง ความแตกต่างทางชีววิทยาและทางสรีระระหว่างเด็กผู้หญิงกับเด็กผู้ชายและผู้หญิงกับผู้ชาย¹⁴

“**เพศสภาพ**” หมายถึง ลักษณะและโอกาสทางสังคมซึ่งเกี่ยวข้องกับความเป็นชายหรือความเป็นหญิง ความสัมพันธ์ระหว่างผู้หญิงกับผู้ชายและเด็กผู้หญิงกับเด็กผู้ชาย รวมถึงความสัมพันธ์ในหมู่ผู้หญิงหรือผู้ชายด้วยกันเอง ลักษณะ โอกาส และความสัมพันธ์เหล่านี้เกิดขึ้นจากโครงสร้างทางสังคมและได้รับการปลูกฝังผ่านกระบวนการขัดเกลาทางสังคม โดยขึ้นอยู่กับบริบทและเวลาจึงสามารถเปลี่ยนแปลงได้เสมอ เพศสภาพเป็นตัวกำหนดว่าผู้หญิงและผู้ชายถูกคาดหวังอย่างไร สามารถทำอะไรได้บ้าง และมีบทบาทสำคัญอย่างไรในบริบทหนึ่ง ๆ¹⁵

“**ผู้ชาย**” และ “**ผู้หญิง**” เป็นคำบอกเพศสรีระ ในขณะที่ “**ความเป็นชาย**” และ “**ความเป็นหญิง**” เป็นคำบอกเพศสภาพ แนวคิดเกี่ยวกับเพศสรีระในแต่ละสังคมไม่แตกต่างกันมากนัก แต่แนวคิดเกี่ยวกับเพศสภาพกลับมีความหลากหลายกว่านั้นมาก

ตัวอย่างลักษณะทางเพศสรีระ:

- ผู้หญิงมีประจำเดือนในขณะที่ผู้ชายไม่มี
- ผู้ชายมีอวัยวะในขณะที่ผู้หญิงไม่มี
- หน้าอกของผู้หญิงจะพัฒนาไปตามวัยและสามารถให้นมบุตรได้ในขณะที่ผู้ชายทำไม่ได้
- ผู้ชายโดยทั่วไปมีโครงสร้างกระดูกใหญ่กว่าผู้หญิง

ตัวอย่างบทบาทและการเหมารวมทางเพศสภาพ

- ในสหรัฐอเมริกา (และประเทศส่วนใหญ่) ผู้หญิงได้ค่าตอบแทนน้อยกว่าผู้ชายอย่างเห็นได้ชัดแม้ลักษณะงานจะเหมือนกัน
- ในพื้นที่ส่วนใหญ่ ผู้หญิงทำงานบ้านมากกว่าผู้ชาย
- ในหลายภูมิภาคทั่วโลก คนข้ามเพศและผู้ผ่านการแปลงเพศมักไม่ได้รับความเท่าเทียมในแง่ของการจ้างงาน ที่อยู่อาศัย และบริการสาธารณะ เนื่องจากอัตลักษณ์และการแสดงออกทางเพศของพวกเขา¹⁶

ความเท่าเทียมระหว่างเพศคืออะไร

ความเท่าเทียมระหว่างเพศ หมายถึง การที่เด็กผู้หญิง เด็กผู้ชาย ผู้ชาย และผู้หญิงได้รับสิทธิหน้าที่รับผิดชอบ และโอกาสที่เท่าเทียมกัน ความเท่าเทียมไม่ได้หมายความว่าผู้หญิงและผู้ชายเหมือนกัน แต่หมายความว่าสิทธิหน้าที่รับผิดชอบ และโอกาสที่ผู้หญิงและผู้ชายได้รับจะไม่ขึ้นอยู่กับว่าพวกเขาเกิดเป็นเพศชายหรือเพศหญิง ความเท่าเทียมระหว่างเพศไม่ได้ให้ความสำคัญกับผู้หญิงเท่านั้น แต่ยังคงครอบคลุมถึงผู้ชาย เด็กผู้ชาย และเด็กผู้หญิงด้วย โดยสังคมจะตระหนักว่าสิ่งที่ผู้หญิงและผู้ชายสนใจ จำเป็นต้องมี และให้ความสำคัญนั้นแตกต่างกัน ความเท่าเทียมระหว่างผู้หญิงและผู้ชายเป็นสิทธิมนุษยชนรูปแบบหนึ่ง¹⁷

ความไม่เท่าเทียมระหว่างเพศ หมายถึง ความแตกต่างและความไม่สมดุลระหว่างผู้หญิงกับผู้ชายและเด็กผู้หญิงกับเด็กผู้ชายในแง่อำนาจ สถานะ สิทธิ และโอกาส เพศสภาพเป็นแนวคิดที่สังคมประกอบสร้างขึ้นมาใช้ตัดสินว่าผู้หญิงและผู้ชายถูกคาดหวังอย่างไร สามารถทำอะไรได้บ้าง และมีบทบาทสำคัญอย่างไรในบริบทหนึ่ง ๆ ในสังคมส่วนใหญ่ผู้หญิงและผู้ชายมักมีความแตกต่างและไม่เท่าเทียมกันในหลายแง่มุม เช่น หน้าที่รับผิดชอบ สิ่งที่ต้องทำ การเข้าถึงและควบคุมทรัพยากร และโอกาสในการตัดสินใจ ส่งผลให้ผู้หญิงและเด็กผู้หญิงถูกเลือกปฏิบัติและไม่ได้รับสิทธิมนุษยชนอันพึงมี¹⁸ ความไม่เท่าเทียมระหว่างเพศและการเลือกปฏิบัติเป็นต้นตอของความรุนแรงต่อผู้หญิงและเด็กผู้หญิง

ข้อเท็จจริง

- ผู้หญิงต้องแบกรับผลพวงของความยากจนมากกว่าผู้ชาย ข้อมูลสถิติระบุว่าผู้หญิงมีแนวโน้มที่จะยากจนและเสี่ยงต่อความอดอยากมากกว่าเพราะเผชิญกับการเลือกปฏิบัติในด้านการศึกษา การดูแลสุขภาพ การจ้างงาน และการควบคุมสินทรัพย์¹⁹
- ทั่วโลกมีสมาชิกรัฐสภาหญิงเพียง 1 ใน 5 เท่านั้น²⁰
- ในเม็กซิโก ผู้หญิงที่ทำงานนอกบ้านต้องกลับมาทำงานบ้านอีก 33 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ในขณะที่ผู้ชายทำงานบ้านเพียงหกชั่วโมงต่อสัปดาห์²¹
- ทั่วโลกมีผู้บริหารอาวุโสหญิงเพียง 25 เปอร์เซ็นต์เท่านั้น²²
- ผู้หญิงทั่วโลกได้รับค่าตอบแทนน้อยกว่าผู้ชายที่ทำงานตำแหน่งเดียวกันเฉลี่ย 18 เปอร์เซ็นต์²³
- แซมเบีย (2005) มีปัญหาค่าตอบแทนที่ไม่เท่าเทียมกันสูงสุด โดยผู้หญิงได้รับค่าตอบแทนน้อยกว่าผู้ชายเกือบ 46 เปอร์เซ็นต์ รองลงมาคือเกาหลีใต้ (2007) ที่ 43 เปอร์เซ็นต์และอาเซอร์ไบจาน (2008) ที่ 37 เปอร์เซ็นต์²⁴

“ความไม่เท่าเทียมระหว่างเพศเพิ่มความเสี่ยงที่ผู้ชายจะก่อความรุนแรงต่อผู้หญิง ทั้งยังขัดขวางไม่ให้ผู้ตกเป็นเหยื่อขอความช่วยเหลือได้ง่าย”

World Health Organization²⁵

ความไม่เท่าเทียมระหว่างเพศเกี่ยวข้องกับความรุนแรงต่อเด็กผู้หญิงและเยาวชนอย่างไร

ความไม่เท่าเทียมระหว่างเพศเป็นต้นตอของความรุนแรงต่อเด็กผู้หญิงและเยาวชน ในขณะที่เดียวกันความรุนแรงต่อเด็กผู้หญิงและเยาวชนก็กระตุ้นให้เกิดความไม่เท่าเทียมระหว่างเพศมากยิ่งขึ้น

ความสัมพันธ์ระหว่างความไม่เท่าเทียมระหว่างเพศและความรุนแรง

- ผู้ชายและเด็กผู้ชายมักจะไม่เคารพผู้หญิงและเด็กผู้หญิง หากพวกเขาไม่ได้รับการปลูกฝังว่าอีกฝ่ายมีสถานะเท่าเทียมกับพวกเขา
- ผู้หญิงและเด็กผู้หญิงมีแนวโน้มที่จะไม่ตระหนักว่าตนเองกำลังประสบกับความรุนแรง หากพวกเขาเคยชินกับการได้รับการปฏิบัติอย่างไม่เท่าเทียมเพียงเพราะพวกเขาเป็นผู้หญิง

(Girlguiding UK)

บทบาทและพฤติกรรมที่แตกต่างกันของเพศหญิงและเพศชายได้รับการหล่อหลอมและส่งเสริมจากบรรทัดฐานทางเพศ การเหมารวม และความคาดหวังของสังคม ความคาดหวังทางสังคมเหล่านี้กำหนดว่าผู้หญิงและผู้ชายควรทำพฤติกรรมใดจึงจะเหมาะสม ส่งผลให้เกิดความไม่เท่าเทียมกัน ในหลายสังคม ผู้หญิงถูกมองเป็นเบี้ยล่างผู้ชายและมีสถานะทางสังคมต่ำกว่า ผู้ชายสามารถควบคุมผู้หญิงได้ ความไม่เท่าเทียมกันดังกล่าวเพิ่มความเสี่ยงที่เด็กผู้หญิงและเยาวชนจะประสบกับความรุนแรงและอาจขัดขวางไม่ให้พวกเขาหลีกเลี่ยงจากการถูกทำร้ายหรือขอความช่วยเหลือ

แนวคิดนี้อาจซับซ้อนไปบ้าง แต่คุณสามารถทำความเข้าใจได้ด้วยแนวทางต่อไปนี้

1. บทบาท บรรทัดฐาน และความคาดหวังทางเพศเป็นสิ่งที่สังคมประกอบสร้างขึ้นและอาจนำไปสู่การยอมรับและการเก้ต่างให้กับความรุนแรงต่อผู้หญิงและเด็กผู้หญิง ผู้หญิงและเด็กผู้หญิงมักเรียนรู้ที่จะยอมรับความรุนแรงในความสัมพันธ์และไม่ประหลาดใจเมื่อเกิดความรุนแรงขึ้น บางครั้งพวกเขาอาจถึงขั้นไม่ตระหนักว่าตนเองกำลังเผชิญความรุนแรงอยู่ในหลายชุมชน ผู้ชายและเด็กผู้ชายถูกคาดหวังให้แสดงบทบาทของผู้ชายที่แข็งแกร่งและเชิงก้าวร้าว ส่งผลให้สังคมยอมรับความรุนแรงได้อย่างง่ายดาย ตัวอย่างเช่น จากการสำรวจใน 17 ประเทศ (เช่น เยอรมนี แอฟริกาใต้ และเซอร์เบีย) คนอย่างน้อยหนึ่งในสี่คิดว่าผู้ชายสามารถยุติภรรยาได้โดยชอบธรรม²⁶ บรรทัดฐานทางสังคมทำนองนี้เป็นหนึ่งในสาเหตุของความรุนแรงต่อผู้หญิงและเด็กผู้หญิง
2. ความไม่เท่าเทียมระหว่างเพศและการเลือกปฏิบัติต่อผู้หญิงและเด็กผู้หญิงทำให้ทั้งสองฝ่ายมีอำนาจไม่เท่ากัน เมื่อผู้หญิงและเด็กผู้หญิงมีสถานะที่ต่ำกว่าในความสัมพันธ์ ชุมชน และสังคม พวกเขาจึงเสี่ยงที่จะประสบกับความรุนแรงมากยิ่งขึ้น เนื่องจากเด็กผู้ชายและผู้ชายอาจใช้อำนาจที่เหนือกว่ามาข่มขู่พวกเขา โดยก่อความรุนแรงทางร่างกาย ทางเพศ ทางอารมณ์ และทางเศรษฐกิจ ความไม่เท่าเทียมระหว่างเพศยังขัดขวางไม่ให้ผู้รอดชีวิตขอความช่วยเหลือได้ง่าย เนื่องจากถูกจำกัดการเคลื่อนไหว ไม่มีใครรับฟัง และไม่ได้รับสิ่งที่ควรได้รับ
3. เด็กและเยาวชนยังถูกกดดันให้ปฏิบัติตามบรรทัดฐาน บทบาท และความคาดหวังทางเพศ โดยอาจถูกลงโทษจากเพื่อน ชุมชน และสถาบัน หากไม่ปฏิบัติตาม การถูกตัดสินและลงโทษจากเพื่อนและชุมชนเพิ่มความเสี่ยงที่จะเกิดความรุนแรงมากยิ่งขึ้น ผู้หญิงและเด็กผู้หญิงมักเผชิญความรุนแรงเมื่อพวกเขาไม่ทำตามบทบาทที่สังคมกำหนด ส่วนเด็กผู้ชายและชายหนุ่มเองก็มีโอกาสประสบกับความรุนแรงในลักษณะเดียวกัน
4. ความไม่เท่าเทียมระหว่างเพศมองความสัมพันธ์ระหว่างเพศตรงข้ามกับความสัมพันธ์แบบรักร่วมเพศแตกต่างกันอย่างสิ้นเชิง โดยความสัมพันธ์ระหว่างเพศตรงข้ามถูกมองเป็นสิ่งปกติและเหนือกว่า ส่งผลให้เลสเบียน เกย์ ไบเซ็กชวล และคนข้ามเพศกลายเป็นคนชายขอบและเสี่ยงที่จะตกเป็นเหยื่อความรุนแรง

กิจกรรมส่วนใหญ่ในหัวข้อไต่ตรองมุ่งเน้นไปที่ความไม่เท่าเทียมระหว่างเพศ

“ความรุนแรงต่อผู้หญิงมีรากฐานมาจากการเลือกปฏิบัติและความไม่เท่าเทียมระหว่างชายและหญิง การยุติความรุนแรงดังกล่าวต้องอาศัยการเพิ่มพลังให้ผู้หญิงและส่งเสริมความเท่าเทียมระหว่างเพศ โดยเฉพาะด้านการศึกษานามียเจริญพันธุ์ สิทธิ และการเพิ่มอำนาจทางเศรษฐกิจและการเมือง การลงทุนในเรื่องเหล่านี้ไม่เพียงแต่จะช่วยยุติความรุนแรงได้เท่านั้น แต่ยังช่วยแก้ปัญหาความยากจนและเป็นผลดีต่อการพัฒนาโดยรวมด้วย²⁷”

UN Women

ความรู้เบื้องต้น เกี่ยวกับความรุนแรงต่อผู้หญิง และเด็กผู้หญิง

นิยามคำศัพท์

ปฏิญญาสหประชาชาติว่าด้วยการขจัดความรุนแรงต่อผู้หญิงนิยามคำว่าความรุนแรงต่อผู้หญิงไว้ว่าหมายถึง

การกระทำความรุนแรงต่อเพศหนึ่ง ๆ ส่งผลให้ผู้หญิงได้รับความกระทบกระเทือนหรืออันตรายทางร่างกาย ทางเพศ หรือทางจิตใจ เช่น การข่มขู่ว่าจะทำร้าย การบีบบังคับ หรือการลิดรอนเสรีภาพของอีกฝ่ายตามอำเภอใจ ไม่ว่าจะในที่สาธารณะหรือในที่ส่วนตัวก็ตาม รายการด้านล่างเป็นตัวอย่งความรุนแรงต่อผู้หญิงที่พบได้บ่อย แต่ยังมีความรุนแรงรูปแบบอื่น ๆ นอกเหนือจากนี้เช่นกัน

(ก) ความรุนแรงทางร่างกาย ทางเพศ และทางจิตใจที่เกิดขึ้นในครอบครัว เช่น การทุบตี การล่วงละเมิดทางเพศเด็กผู้หญิง ความรุนแรงอันเนื่องมาจากสินเดิม การข่มขืนจากคู่สมรส การขริบอวัยวะเพศหญิง ขนบธรรมเนียมที่เป็นอันตรายต่อผู้หญิง ความรุนแรงต่อผู้หญิงที่ไม่มีสามี และความรุนแรงอันเกี่ยวเนื่องจากการแสวงหาประโยชน์

(ข) ความรุนแรงทางร่างกาย ทางเพศ และทางจิตใจที่เกิดขึ้นในชุมชนทั่วไป เช่น การข่มขืน การล่วงละเมิดทางเพศ การคุกคามทางเพศ การข่มขู่ในที่ทำงาน สถานศึกษา และสถานที่อื่น ๆ การค้ามนุษย์ และการบังคับค้าประเวณี

(ค) ความรุนแรงทางร่างกาย ทางเพศ และทางจิตใจที่รัฐเป็นผู้กระทำหรือไม่ออกคำสั่งห้าม พุดง่าย ๆ ก็คือ ความรุนแรงทุกรูปแบบที่พุ่งเป้าไปยังเด็กผู้หญิงและเยาวชน

ในหลักสูตรนี้ คำว่าเด็กผู้หญิงและเยาวชนมีความหมายตามนิยามต่อไปนี้

“ความรุนแรงต่อเด็กผู้หญิงและเยาวชน หมายถึง ความรุนแรงไม่ว่าทางร่างกาย ทางเพศ หรือทางจิตใจที่เกิดขึ้นกับเด็กผู้หญิงในทุกรูปแบบ ไล่ตั้งแต่การข่มขู่ไปจนถึงการทุบตีใครสักคนเพราะพวกเขาคือเด็กผู้หญิงหรือผู้หญิง”

“ความรุนแรงต่อเด็กผู้หญิงและเยาวชนคือการกระทำใด ๆ ก็ตามที่ทำร้ายเด็กผู้หญิงและเยาวชนเนื่องจากเพศสภาพของพวกเขา”

10 ข้อเท็จจริงที่น่าสนใจเกี่ยวกับความรุนแรงต่อเด็กผู้หญิง

ความรุนแรงต่อเด็กผู้หญิงและเยาวชนเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชน เด็กผู้หญิงและเยาวชนเผชิญความรุนแรงทั้งในโรงเรียน ครอบครัว ความสัมพันธ์ใกล้ชิด ที่ทำงาน ศาสนสถาน ชุมชน และโลกออนไลน์ ความรุนแรงต่อเด็กผู้หญิงและเยาวชนเป็นปัญหาระดับโลกที่ไม่มีเส้นแบ่งทางสัญชาติ เศรษฐกิจ สังคม หรือเชื้อชาติ

- 1. ความรุนแรงในครอบครัว:** ผู้หญิง 15 – 71% เคยประสบความรุนแรงทางร่างกาย ทางเพศ หรือทั้งสองอย่างจากคู่สมรส²⁸
- 2. การล่วงละเมิดทางเพศ:** เด็กผู้หญิงและเยาวชนอายุต่ำกว่า 15 ปีมากถึง 1 ใน 5 เคยถูกล่วงละเมิดทางเพศ โดยส่วนใหญ่มักเกิดจากสมาชิกในครอบครัวที่เป็นผู้ชาย (ที่ไม่ใช่พ่อหรือพ่อเลี้ยง)²⁹ เด็กผู้หญิงประมาณ 150 ล้านคนเคยถูกบังคับให้มีเพศสัมพันธ์หรือประสบความรุนแรงทางเพศรูปแบบอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการสัมผัสทางร่างกาย³⁰
- 3. การคลุมถุงชนในวัยเด็ก:** หนึ่งในสามของเด็กผู้หญิงในประเทศกำลังพัฒนา (ไม่รวมจีน) มีแนวโน้มที่จะแต่งงานก่อนอายุ 18 ปี และหนึ่งในเก้าแต่งงานก่อนอายุ 15 ปี ในปี 2010 ผู้หญิงอายุ 20-24 ปีกว่า 67 ล้านคนเคยผ่านการแต่งงานในวัยเด็กมาก่อน หากแนวโน้มดังกล่าวยังคงดำเนินต่อไป ในทศวรรษหน้าจะมีเด็กผู้หญิงแต่งงานถึง 14.2 ล้านคนต่อปี นอกจากกรรวยาวรุ่นจะเสี่ยงเสียชีวิตจากการตั้งครรภ์และการคลอดบุตรแล้ว พวกเธอยังเสี่ยงจะตกเป็นเหยื่อความรุนแรง การทารุณกรรม และการแสวงหาประโยชน์อีกด้วย³¹
- 4. การขริบอวัยวะเพศหญิง:** เด็กผู้หญิงมากกว่า 140 ล้านคนเคยถูกขริบอวัยวะเพศหญิง³²
- 5. การแสวงหาประโยชน์ทางเพศ:** ผู้หญิงหลายล้านคนถูกค้ามนุษย์ โดย 98 เปอร์เซ็นต์หรือประมาณ 4.5 ล้านคนตกเป็นเหยื่อของการแสวงหาประโยชน์ทางเพศ³³
- 6. การคุกคามทางเพศ:** จากการสำรวจในมาลาวี นักเรียนหญิงจำนวน 50 เปอร์เซ็นต์รายงานว่าถูกครูหรือเพื่อนร่วมชั้นลวนลามโดยไม่ยินยอม³⁴ ในสหรัฐอเมริกา เด็กผู้หญิงอายุ 12-16 ปีจำนวน 83 เปอร์เซ็นต์เคยถูกคุกคามทางเพศในโรงเรียนรัฐบาล³⁵
- 7. การเลือกปฏิบัติ:** ทั่วโลกมีเด็กผู้หญิงที่ไม่รู้หนังสือประมาณ 59 เปอร์เซ็นต์หรือมากกว่า 130 ล้านคน³⁶
- 8. การฆาตกรรมทารกหญิง:** เด็กผู้หญิงอย่างน้อย 60 ล้านคนทั่วโลก “สูญหาย” ทั้งที่สมควรมีชีวิตอยู่³⁷
- 9. ความรุนแรงจากคนรัก:** ในสหราชอาณาจักร เด็กผู้หญิง 1 ใน 3 (อายุ 13-17 ปี) เคยถูกคนรักล่วงละเมิดทางเพศ และ 1 ใน 4 เคยถูกคนรักทำร้ายร่างกาย³⁸ ส่วนการศึกษาวัยรุ่นอายุ 15-19 ปีในแคนาดาพบว่า เด็กผู้หญิงจำนวน 54 เปอร์เซ็นต์เคยถูก “บังคับทางเพศ” ในระหว่างที่คบกับคนรัก³⁹
- 10. เชนไอวีและเอดส์:** เยาวสตรีอายุ 15-24 ปีทั่วโลกเป็นกลุ่มที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอนไอวีมากที่สุด โดยมีอัตราการติดเชื้อสูงกว่าชายหนุ่มสองเท่า จำนวนเยาวชนสตรีที่ติดเชื้อคิดเป็น 22 เปอร์เซ็นต์ของผู้ติดเชื้อเอนไอวีรายใหม่ทั้งหมด⁴⁰

ความรุนแรงต่อเด็กผู้หญิงและผู้หญิงส่งผลกระทบต่ออะไรบ้าง

ความรุนแรงต่อผู้หญิงและเด็กผู้หญิงสามารถส่งผลกระทบต่อร่างกาย อารมณ์ การเงิน และสังคม เช่น

- **ผลกระทบต่อร่างกาย** ได้แก่ การบาดเจ็บ อาการปวดศีรษะ ปวดหลัง หรือปวดท้อง สุขภาพไม่ดี อาการท้อแท้ ไรศภัยใช้เจ็บ และการเสียชีวิต
- **ผลกระทบต่อจิตใจ** ได้แก่ ความวิตกกังวล ความนับถือตนเองต่ำ ภาวะซึมเศร้า อาการนอนไม่หลับ ปัญหาสุขภาพจิต ความเครียดหลังเหตุการณ์สะเทือนใจ ความโดดเดี่ยวทางสังคม การถูกพลักไล่ให้เป็นคนชายขอบ ความเสี่ยงทางเพศที่เพิ่มขึ้น และการฆ่าตัวตาย
- **ผลกระทบต่อเพศและอนามัยเจริญพันธุ์** ได้แก่ การตั้งครรภ์โดยไม่ตั้งใจ ไรศติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ภาวะแทรกซ้อนในระหว่างตั้งครรภ์และคลอด ความเสี่ยงที่มารดาจะแท้งบุตรและเสียชีวิต รวมถึงความรุนแรงและการข่มขู่ซึ่งขัดขวางไม่ให้ผู้หญิงป้องกันตนเองจากการติดเชื้อเอชไอวีและ/หรือไม่ให้ตัดสินใจเรื่องเพศในแบบที่ดีต่อสุขภาพ⁴¹
- **ผลกระทบต่อการศึกษา** ได้แก่ ไม่มีสมาธิ ขาดเรียนบ่อย ผลการเรียนต่ำ ต้องย้ายโรงเรียน หรือต้องลาออกกลางคัน
- **ผลกระทบต่อเศรษฐกิจ** ได้แก่ ลางานน้อย ทำงานไม่มีประสิทธิภาพ และรายได้ลดลง
- **ค่าใช้จ่ายในประเทศ** ได้แก่ ค่าใช้จ่ายที่เพิ่มขึ้นในด้านการแพทย์และการดูแลสุขภาพสังคม กำลังผลิตลดลง และความยากจน

“เนื่องจากไม่มีใครสนใจความรุนแรงทางเพศในโรงเรียน เด็กผู้หญิงที่เผชิญความรุนแรงดังกล่าวจึงได้รับผลกระทบเชิงลบทางการศึกษาและอารมณ์ ส่งผลให้พวกเขาไม่อาจสำเร็จการศึกษาได้ตามที่ควรจะเป็น...การข่มขู่และความรุนแรงทางเพศรูปแบบอื่น ๆ ทำให้เด็กผู้หญิงเสี่ยงที่จะติดเชื้อไวรัสเอชไอวี/เอดส์ ซึ่งส่งผลกระทบต่อระบบการศึกษาและเป็นอุปสรรคต่อการศึกษา...โดยเฉพาะในเด็กผู้หญิง⁴²”

Human Rights Watch

อะไรคือสาเหตุที่ก่อให้เกิดความรุนแรงต่อเด็กผู้หญิงและผู้หญิง

สาเหตุของความรุนแรงต่อเด็กผู้หญิงและเยาวชนสตรีไม่อาจอธิบายได้โดยง่าย ต่อไปนี้คือสาเหตุส่วนหนึ่ง

- **ความไม่เท่าเทียมระหว่างเพศและการเลือกปฏิบัติ** เป็นสาเหตุและผลสืบเนื่องของความรุนแรงต่อเด็กผู้หญิงและเยาวชนสตรี เด็กผู้หญิงและเยาวชนสตรีไม่ได้รับอำนาจอย่างเท่าเทียมในชุมชน ความสัมพันธ์ หรือสังคม ซึ่งยังทำให้พวกเขาเสี่ยงต่อความรุนแรงและไม่สามารถขอความช่วยเหลือได้ ในขณะที่เดียวกัน ความรุนแรงต่อเด็กผู้หญิงและเยาวชนสตรีก็ตอกย้ำสถานะอันต่ำต้อยของพวกเขากับความเหลื่อมล้ำระหว่างผู้หญิงและผู้ชายในสังคม
- **อำนาจและการควบคุม** ความรุนแรงต่อเด็กผู้หญิงและผู้หญิงเป็นการวางอำนาจและควบคุมพวกเขาในรูปแบบหนึ่ง
- **วัฒนธรรมและการยอมรับ** ที่แตกต่างกันให้ความรุนแรงและเพิกเฉยต่อประสบการณ์ของเด็กผู้หญิงและเยาวชนสตรี ความไม่เท่าเทียมระหว่างเพศทำให้สังคมตอบสนองต่อความรุนแรงราวกับไม่ใช่เรื่องสำคัญ
- **เด็กผู้หญิงถูกมองว่าไร้ตัวตน** วัฒนธรรมในการปิดปากเงียบเมื่อเกิดความรุนแรงต่อเด็กผู้หญิงและเยาวชนสตรีทำให้ไม่ค่อยมีใครรู้หรือเข้าใจเกี่ยวกับความรุนแรงที่พวกเขาประสบ
- **กฎหมายที่ไม่เด็ดขาด** ไม่มีกฎหมายที่เหมาะสม หรือมีกฎหมายแต่บังคับใช้กลับไม่ได้ใช้มันยุติความรุนแรงต่อเด็กผู้หญิงและเยาวชนสตรี ส่งผลให้ผู้หญิงล่าถอย
- **ขาดความตระหนัก** ว่าความรุนแรงต่อเด็กผู้หญิงและเยาวชนสตรีคืออะไร ไม่รู้ว่าความรุนแรงดังกล่าวถือเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชน และไม่รู้จักกฎหมายหรือบริการช่วยเหลือที่เกี่ยวข้อง
- **ข้อจำกัดในการช่วยเหลือ** เด็กผู้หญิงและเยาวชนสตรีที่ประสบความรุนแรง เนื่องจากหลายครั้งบริการช่วยเหลือก็ไม่ได้ได้รับการปรับปรุงให้เหมาะสมกับความต้องการของพวกเขาหรือเข้าถึงได้ยาก (โดยเฉพาะในชนบทและพื้นที่ห่างไกล) บริการของบางหน่วยงานต้องได้รับความยินยอมจากผู้ปกครองก่อน
- **การใช้เรื่องเพศเป็นจุดขาย** ธุรกิจต่าง ๆ ใช้ภาพของผู้หญิงและเด็กผู้หญิงที่สื่อในทางเพศเพื่อกระตุ้นให้คนซื้อผลิตภัณฑ์ การทำแบบนี้อาจนำไปสู่การมองผู้หญิงและเด็กผู้หญิงเป็นเพียงวัตถุได้
- **ความยากจน** เพิ่มความเสี่ยงที่เด็กผู้หญิงและเยาวชนสตรีจะเผชิญความรุนแรง เนื่องจากความยากจนมักจำกัดทางเลือกและการเข้าถึงวิธีปกป้องตัวเองและหลีกเลี่ยงจากความรุนแรง
- **ข้อพิพาทและเหตุถูกเงิน** ในสถานการณ์เหล่านี้ เด็กผู้หญิงและเยาวชนสตรีเสี่ยงที่จะได้รับความรุนแรงมากขึ้น พวกเขาอาจถูกตัดขาดจากเครือข่ายที่ให้ความช่วยเหลือ ไม่มีการบังคับใช้กฎหมายอย่างเป็นทางการ และไม่สามารถเข้าถึงบริการช่วยเหลือหรือป้องกันภัยได้ นอกจากนี้ ความรุนแรงทางเพศยังถูกใช้เป็นอาวุธในสงครามจึงทำให้เด็กผู้หญิงและเยาวชนสตรีมีความเสี่ยงสูง
- **ขนบธรรมเนียมที่เป็นอันตราย** บั่นทอนสิทธิมนุษยชนและความอยู่ดีกินดีของเด็กผู้หญิงและเยาวชนสตรีตัวอย่างของขนบธรรมเนียมดังกล่าว เช่น การขริบอวัยวะเพศหญิง การแต่งงานในวัยเด็ก และการคลุมถุงชน ขนบธรรมเนียมเหล่านี้มักได้รับการสืบทอดมาอย่างยาวนาน ทั้งที่มีรากฐานมาจากความไม่เท่าเทียมระหว่างเพศและการเลือกปฏิบัติ

แหล่งเรียนรู้เพิ่มเติม

EU Review of Research on Factors at Play in Perpetration (2010)

Carol Hagemann-White, Barbara Kavemann, Heinz Kindler, Thomas Meysen, Ralf Puchert
http://ec.europa.eu/justice/funding/daphne3/multi-level_interactive_model/bin/review_of_research.pdf
– contains useful information on risk and protective factors.

EVAW A Different World is Possible: A call for long-term and targeted action to prevent violence against women and girls

(2011) End Violence against Women Coalition
http://www.endviolenceagainstwomen.org.uk/data/files/resources/19/a_different_world_is_possible_report_email_version.pdf

The UN Secretary-General's in-depth study on all forms of violence against women (2006)

<http://www.un.org/womenwatch/daw/vaw/SGstudyvaw.htm>

Gender matters: A manual on addressing gender-based violence affecting young people (2007)

Dennis van der Veur, Karolina Vrethem, Gavan Titley http://eycb.coe.int/gendermatters/pdf/Gender_matters_EN.pdf

It's all one curriculum (2009)

IPPF http://www.ippfwhr.org/en/allonecurriculum_en

Doorways training manuals On School-Related Gender-Based Violence Prevention and Response (2009)

USAID http://www.ungei.org/resources/files/Doorways_III_Teachers_Manual.pdf

A Young People's Toolkit on Issues Connected To Gender-Based Violence: Raising Awareness on Roles & Responsibilities in Relationships (2010)

Cambodia Ministry of Women www.giz.de/.../gtz2010-en-toolkit-gbv-kambodscha-introduction.pdf

White Ribbon Campaign: In A Box: Promoting Healthy Equal Relationships, A guide book for teachers and community leaders for Ontario youth ages 11 to 14 (2007)

<http://youthrive.ca/sites/youthrive.ca/files/resources/ciabeng.pdf>

Our right to be protected from violence: Activities for Learning and Taking Action for Children and Young People UNICEF

<http://www.unicef.org/violencestudy/pdf/Our%20Right%20to%20be%20Protected%20from%20Violence.pdf>

Empowering young women to change: a training manual (2006)

YWCA <http://www.worldywca.org/Resources/YWCA-Publications/Empowering-Young-Women-to-Lead-Change>

The Program H Manual (2002), Promundo

The Program H manual includes approximately 70 group activities for young men (ages 15 to 24) on gender, sexuality, reproductive health, fatherhood and care-giving, violence prevention, emotional health, drug use, and preventing and living with HIV and AIDS.

<http://www.promundo.org.br/en/activities/activities-posts/program-h-manuals-download/>

แหล่งเรียนรู้เพิ่มเติมเพื่อเพิ่มพูนความรู้ความเข้าใจ

Elimination of all forms of discrimination and violence against the girl child: Report of the Expert Group Meeting (2006)

The Division for the Advancement of Women in collaboration with UNICEF
http://www.un.org/womenwatch/daw/egm/elim-disc-viol-girlchild/EGM%20Report_FINAL.pdf

Violence prevention the evidence (2010), World Health Organization

http://www.who.int/violence_injury_prevention/violence/4th_milestones_meeting/publications/en/index.html

WHO Multi-country Study on Women's Health and Domestic Violence against Women Initial results on prevalence, health outcomes and women's responses (2005), World Health Organization

http://www.who.int/gender/violence/who_multicountry_study/en/

WHO Factsheets:

<http://www.who.int/mediacentre/factsheets/en/>

ข้อควรรู้เกี่ยวกับความรุนแรง ต่อเด็กผู้หญิงและเยาวชนสตรีทุกรูปแบบ

เนื้อหาในส่วนนี้ว่าด้วยคำจำกัดความสั้น ๆ สถิติ สาเหตุ และผลสืบเนื่องของความรุนแรงรูปแบบต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับเด็กผู้หญิงและเยาวชนสตรี พร้อมทั้งลิงค์ข้อมูลเพิ่มเติมในส่วนท้ายของข้อควรรู้แต่ละเรื่องมีรายการกิจกรรมเกี่ยวกับความรุนแรงที่ถูกพูดถึงในข้อควรรู้ดังกล่าว โดยคุณสามารถเลือกใช้ให้เหมาะกับกลุ่มอายุของผู้เข้าร่วมกิจกรรม

1. ความรุนแรงในครอบครัวและเด็ก
2. การคุกคามทางเพศ
3. ความรุนแรงทางเพศ
4. ความรุนแรงจากคนรัก
5. การเชื่อมโยงเด็กผู้หญิงเข้ากับเรื่องเพศ
6. การขริบอวัยวะเพศหญิง
7. การแต่งงานในวัยเด็กและการคลุมถุงชน
8. ความรุนแรงต่อผู้หญิงและเด็กผู้หญิง
ในฐานะการละเมิดสิทธิมนุษยชน

ข้อควรรู้: ความรุนแรงในครอบครัวและเด็ก

นิยามคำศัพท์

“ความรุนแรงในครอบครัว หมายถึง “พฤติกรรมการโจมตีทางร่างกาย ทางเพศ และทางอารมณ์/จิตใจ รวมถึงการขู่บังคับทางเศรษฐกิจหรือการเงิน โดยเกิดขึ้นระหว่างคนสองฝ่าย เช่น พ่อแม่กับลูก ผู้ที่ก่อความรุนแรงในครอบครัวมักมีเป้าหมายเพื่อวางอำนาจและควบคุมอีกฝ่ายหนึ่ง”⁴³

“Violence against the Child Report, United Nations”

แม้ว่าผู้หญิงบางคนจะก่อความรุนแรงต่อผู้ชาย และแม้ว่าจะพบความรุนแรงในความสัมพันธ์แบบรักร่วมเพศเช่นกัน ทว่าส่วนใหญ่แล้วความรุนแรงจากคนรัก/ความรุนแรงในครอบครัวมักเกิดจากผู้ชาย โดยมีผู้หญิงเป็นเหยื่อ

เด็กและเยาวชนจำนวนมากเคยเผชิญกับความรุนแรงในครอบครัว ไม่ว่าจะผ่านการเป็นเหยื่อโดยตรงหรือผ่านการเห็นคนอื่นในครอบครัวตกเป็นเหยื่อ

ข้อเท็จจริง

- ในบางประเทศ ผู้หญิงมากถึง 70 เปอร์เซ็นต์ต้องเผชิญความรุนแรงทางร่างกายและ/หรือทางเพศจากสามี/คนรัก ความรุนแรงเหล่านี้ส่วนใหญ่เกิดขึ้นในความสัมพันธ์ใกล้ชิด โดยมีผู้กระทำเป็นคนรักที่คบหากันอย่างลึกซึ้ง⁴⁴
- ในสหราชอาณาจักร เด็กอย่างน้อย 750,000 คนต่อปีเคยพบเห็นความรุนแรงในครอบครัว⁴⁵

ความรุนแรงต่อผู้หญิงที่พบบ่อยที่สุดคือความรุนแรงจากคนในครอบครัวหรือคนรักที่คบหากันอย่างลึกซึ้ง

ความรุนแรงในครอบครัวเกิดจากอะไร

สาเหตุที่ก่อความรุนแรงในครอบครัวไม่อาจอธิบายได้โดยง่าย ต่อไปนี้คือสาเหตุส่วนหนึ่ง

- **ความไม่เท่าเทียมระหว่างเพศและการเลือกปฏิบัติ** - ผู้ชายและเด็กผู้ชายมีแนวโน้มที่จะไม่เคารพผู้หญิงและเด็กผู้หญิงถ้าพวกเขาไม่ได้มองว่าอีกฝ่ายมีสถานะเท่าเทียม พวกเขาอาจถึงขั้นเชื่อว่าการทำร้ายเด็กผู้หญิงหรือผู้หญิงเป็นพฤติกรรมที่ยอมรับได้ ซึ่งยิ่งทำให้ผู้หญิงและเด็กผู้หญิงเสี่ยงต่อความรุนแรงและไม่สามารถขอความช่วยเหลือได้
- **อำนาจและการควบคุม** ความรุนแรงในครอบครัวเป็นการวางอำนาจและควบคุมผู้หญิงและเด็กผู้หญิงในรูปแบบหนึ่ง
- **เด็กถูกมองว่าไร้ตัวตน** เมื่อเกิดความรุนแรงในครอบครัว อาจไม่มีการรายงานไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง หรือในกรณีที่เด็กเปิดเผยว่าตนเองประสบความรุนแรงในครอบครัวก็อาจไม่มีการจัดการที่เหมาะสม โดยอาจไม่มีคนรับฟังหรือเชื่อพวกเขา อีกทั้งพวกเขายังอาจไม่ได้รับความช่วยเหลืออย่างที่ควรจะเป็นเมื่อพูดเรื่องนี้ออกมา
- **วัฒนธรรมการยอมรับ** ผู้คนอาจแตกต่างกัน เพิกเฉย และสนับสนุนความรุนแรงในครอบครัว ตัวอย่างเช่น บางสังคมมองว่าสามีควรมีอำนาจควบคุมเหนือภรรยา ในสังคมเช่นนี้ ความรุนแรงในครอบครัวจะกลายเป็นเรื่องปกติในชีวิต
- **เรื่องส่วนตัว** เนื่องจากความรุนแรงในครอบครัวเกิดขึ้นภายในบ้าน คนส่วนใหญ่จึงไม่ได้มองมันเป็นอาชญากรรม โดยคิดว่าเป็นเรื่องในครอบครัวหรือเรื่องส่วนตัวซึ่งคนอื่นไม่ควรเข้าไปยุ่งเกี่ยว คนในชุมชนอาจเลือกที่จะเพิกเฉย ในขณะที่ผู้บังคับใช้กฎหมายอย่างเจ้าหน้าที่ตำรวจอาจรู้สึกลำบากใจที่จะเข้าไปแทรกแซงถึงแม้จะได้รับการแจ้งความก็ตาม
- **กฎหมายที่ไม่ดีชัดขาด** ไม่มีกฎหมายที่ช่วยยุติความรุนแรงในครอบครัว ส่งผลให้ผู้กระทำผิดลอยนวล
- **ขาดการคุ้มครอง** เด็กและเยาวชนที่เป็นกลุ่มเสี่ยงอาจไม่สามารถเข้าถึงบริการช่วยเหลือและการคุ้มครองได้

ความรุนแรงในครอบครัวส่งผลกระทบต่ออย่างไรบ้าง?

- เด็กอาจได้รับอันตรายทางร่างกาย ทางเพศ และทางอารมณ์จากความรุนแรงในครอบครัว
- ความรุนแรงในครอบครัวอาจส่งผลกระทบต่อพัฒนาการทางร่างกายและอารมณ์ของเด็กในระยะยาว ทารกและเด็กเล็กที่พบเห็นความรุนแรงจะเกิดความเครียด ซึ่งอาจเป็นอันตรายต่อการพัฒนาของสมอง สติปัญญา และประสาทสัมผัส สมองของเด็กเล็กจะทำงานผิดปกติ ส่งผลให้เกิดความบกพร่องทางร่างกายและอารมณ์ในภายหลัง การพบเห็นความรุนแรงในครอบครัวคุกคามพัฒนาการของเด็กอย่างเห็นได้ชัด⁴⁶
- เด็กอาจมี**ปัญหาสุขภาพจิตในระยะยาว** เช่น มีพฤติกรรมก้าวร้าวหรือวิตกกังวล
- ความรุนแรงในครอบครัวอาจทำให้เด็กไม่มีสมาธิในการเรียน ส่งผลให้ผลการเรียนตกต่ำหรืออาจถึงขั้น**ลาออกกลางคัน**
- ความรุนแรงในครอบครัวทำให้เด็กมี**แนวโน้มที่จะลงสิ่งที่ยังอันตรายมากขึ้น** เช่น เสพยาและ/หรือมีพฤติกรรมทางเพศที่สุ่มเสี่ยง
- เด็กและเยาวชนอาจเรียนรู้ว่าความรุนแรงในครอบครัวเป็นเรื่อง ‘ปกติ’ ในความสัมพันธ์ ซึ่งอาจทำให้พวกเขามีแนวโน้มที่จะได้รับผลกระทบจากความรุนแรงเมื่อโตขึ้น โดยอาจเป็นเหยื่อหรือผู้ก่อความรุนแรงเสียเอง
- ความรุนแรงในครอบครัวยังส่งผลกระทบต่อความสามารถของเด็กและเยาวชนในการสร้างมิตรภาพที่ให้เกียรติกัน เด็กอาจประสบความโดดเดี่ยว กลายเป็น**คนเก็บตัว** และไม่สามารถหาเพื่อนได้ง่ายเนื่องจากอึดอัดใจที่จะเข้าสังคมหรือสับสนว่าพฤติกรรมใดบ้างที่สังคมยอมรับได้

แหล่งเรียนรู้เพิ่มเติม

Gender matters: A manual on addressing gender-based violence affecting young people (2007)

Council of Europe http://eycb.coe.int/gendermatters/pdf/Gender_matters_EN.pdf

It's all one curriculum (2009)

International Planned Parenthood Federation

This is a global activity pack that connects gender-based violence, HIV and sexuality education

http://www.ippfwhr.org/en/allonecurriculum_en

Doorways training manuals On School-Related Gender-Based Violence Prevention and Response (2009) USAID

This is a global education pack with information and activities for students and teachers.

http://www.ungei.org/resources/files/Doorways_III_Teachers_Manual.pdf

A Young People's Toolkit On Issues Connected To Gender-Based Violence: Raising Awareness on Roles & Responsibilities in Relationships (2010)

This is a Cambodian education resource and is full of information and activities that you could use with your group.

www.giz.de/.../gtz2010-en-toolkit-gbv-kambodscha-introduction.pdf

กิจกรรม

ตารางแสดงรายชื่อกิจกรรมเกี่ยวกับความรุนแรงในครอบครัวและเด็ก คุณอาจจำเป็นต้องปรับกิจกรรมให้เหมาะสมกับบริบทและหมวดของคุณ นอกจากนี้ คุณยังสามารถนำกิจกรรมในส่วนอื่น ๆ ที่ไม่ได้อยู่ในตารางมาปรับใช้กับหัวข้อความรุนแรงในครอบครัวได้เช่นกัน

หัวข้อ	กิจกรรม	รายละเอียด	อายุ
	มือที่คอยช่วยเหลือ	พูดคุยเกี่ยวกับเครือข่ายให้ความช่วยเหลือ เพื่อให้เด็ก ๆ รู้ว่าควรขอความช่วยเหลือจากที่ใดหากจำเป็น	รุ่นนน้อย
	แบ่งปันความลับ	การพูดคุยและแสดงบทบาทสมมติจะช่วยให้เด็ก ๆ เข้าใจความแตกต่างระหว่างความลับที่ควรและไม่ควรปกปิด	รุ่นนกีฬา
	เรื่องราวของผู้รอดชีวิต	เรียนรู้เรื่องราวของผู้รอดชีวิตและบริการช่วยเหลือผู้หญิงที่ประสบความรุนแรง โดยเล่าเหตุการณ์จริงเป็นกรณีศึกษาหรือเชิญองค์กรที่ทำหน้าที่ช่วยเหลือผู้รอดชีวิตมาเป็นวิทยากร	รุ่นกลาง
	รับบทที่ปรึกษา	เรียนรู้วิธีช่วยเหลือคนรู้จักที่เผชิญความรุนแรง	รุ่นกลาง
	สิทธิเด็ก	ระบายนโยบายสิทธิเด็กเพื่อปลูกฝังความเข้าใจว่าเด็กทุกคนมีสิทธิที่จะมีชีวิตอยู่โดยปราศจากความรุนแรงและความหวาดกลัวต่อความรุนแรง	รุ่นนน้อย
	โปสเตอร์รณรงค์	ทำโปสเตอร์ต่อต้านความรุนแรง	รุ่นนกีฬา
	นักเคลื่อนไหวในพื้นที่	เชิญนักเคลื่อนไหวที่ต่อต้านความรุนแรงมาเป็นวิทยากร	รุ่นกลาง
	ข้อกฎหมาย	เชิญวิทยากรมาร่วมกิจกรรม และให้เด็ก ๆ คิดตัวอย่างคดีทางกฎหมายและสถานการณ์เกี่ยวกับเหตุการณ์ความรุนแรง	รุ่นใหญ่
	อนุสัญญาว่าด้วยการขจัดความรุนแรงต่อผู้หญิงทุกรูปแบบ	สำรวจอนุสัญญาของสหประชาชาติที่เกี่ยวข้องกับความรุนแรงต่อผู้หญิง และพูดคุยกันว่าพวกเขาอยากเสนอข้อเสนอแนะใดต่อรัฐบาล	รุ่นใหญ่
	แผนปฏิบัติการแห่งชาติ	จับกลุ่มทำงานนำเสนอเกี่ยวกับความรุนแรงต่อเด็กผู้หญิงที่อยากให้รัฐบาลรับรู้	รุ่นใหญ่
	จัดโครงการรณรงค์ในชุมชน	พัฒนาและจัดโครงการรณรงค์ในชุมชนเพื่อสร้างความตระหนักรู้เกี่ยวกับการยุติความรุนแรงในครอบครัว	ทุกรุ่น

ข้อควรรู้:

การคุกคามทางเพศ

นิยามคำศัพท์

การคุกคามทางเพศ หมายถึง “พฤติกรรมทางเพศที่ไม่พึงประสงค์และไม่พึงปรารถนาที่รบกวนชีวิตของคุณ การคุกคามทางเพศเป็นพฤติกรรมที่คุณไม่ยินยอมหรือต้องการ เช่น การจูบ การสัมผัส และการตามจับที่คุณไม่สมัครใจ รวมถึงการสะกดรอยตาม”⁴⁷ บางครั้งก็เกิดขึ้นในรูปแบบของการรุกรานทางเพศและคำร้องขอเรื่องเพศที่ไม่พึงปรารถนา หรือการคุกคามทางร่างกายหรือวาจาที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ การคุกคามทางเพศอาจเกิดขึ้นผ่านคำพูด (การพูดถึงรูปร่าง/หน้าตา มุกตลกส่อนัยทางเพศ หรือการพูดจบบังคับ) กิริยาท่าทาง (การจ้องมองและผิวปาก) การกระทำ (การลวนลามหรือการล่วงละเมิดทางเพศ/ข่มขืน) และผ่านช่องทางออนไลน์ (การส่งข้อความเกี่ยวกับเรื่องทางเพศ การส่งข้อความจีบเชิงเพศ และการแสดงความคิดเห็นเชิงเพศ)

การคุกคามทางเพศอาจเกิดขึ้นจากเพื่อนหรือคนรู้จักกัน ในบางสังคม การรุกรานที่ไม่พึงประสงค์กลายเป็นเรื่องปกติจนคนที่คุกคามทางเพศไม่ตระหนักว่าตัวเองกำลังคุกคามทางเพศอยู่ และต่อให้มีคนพูดเตือน คนเตือนก็จะถูกว่ากล่าวหรือเพิกเฉย

นอกจากนี้ การคุกคามทางเพศยังอาจเกิดจากคนแปลกหน้าที่สาธารณะ เช่น บนระบบขนส่ง ในสวนสาธารณะ และบนท้องถนน การคุกคามทางเพศอาจเกิดจากคนที่มีความอำนาจ เช่น ในที่ทำงานหรือในโรงเรียน ปกติแล้วผู้ก่อเหตุจะเป็นครูโดยมีเหยื่อเป็นนักเรียน ในกรณีนี้ เหยื่อจะอยู่ในสถานะที่ประหลาดกว่าปกติ

เด็กและเยาวชนอาจเผชิญกับการกลั่นแกล้งและคุกคามจากคนที่เหยียดเพศ คนที่เกลียดกลัวคนข้ามเพศ หรือคนที่เกลียดกลัวผู้มีความหลากหลายทางเพศ เนื่องจากไม่ได้ปฏิบัติตามการเหมารวมบรรทัดฐาน และความคาดหวังทางเพศของสังคม เด็กและเยาวชนอาจถูกกดดันจากเพื่อนหรือผู้ใหญ่ให้ทำตามกรอบทางเพศอย่างที่ตั้งใจคาดหวัง ทั้งยังมักถูกละเลยเมื่อไม่ทำตามนั้น ตัวอย่างเช่น เด็กผู้ชายอาจถูกลั่นแกล้งเพราะอยากเล่นกับเด็กผู้หญิงในสนามเด็กเล่น เหตุการณ์แบบนี้อาจกลายเป็นแผลใจ รวมถึงกดดันให้พวกเขาต้องทำตามคนอื่น ๆ และไม่อาจเป็นคนแบบที่ตัวเองอยากเป็นได้

ข้อเท็จจริง

- ผู้หญิงประมาณ 40-50 เปอร์เซ็นต์ในสหภาพยุโรปถูกตามจับแบบไม่พึงประสงค์ ลวนลาม หรือคุกคามทางเพศรูปแบบอื่นในที่ทำงาน⁴⁸
- ในสหรัฐอเมริกา เด็กผู้หญิงอายุ 12-16 ปีจำนวน 83 เปอร์เซ็นต์เคยถูกคุกคามทางเพศในโรงเรียนรัฐบาล⁴⁹
- ในมาลาวี นักเรียนหญิงจำนวน 50 เปอร์เซ็นต์ที่ตอบสำรวจรายงานว่าถูกรังแกหรือเพื่อนร่วมห้องลวนลาม⁵⁰
- การสำรวจในวงแคบในประเทศแถบเอเชียแปซิฟิกระบุว่า แรงงานหญิงจำนวน 30-40 เปอร์เซ็นต์รายงานว่าเคยถูกคุกคามทางเพศ (ทางคำพูด การกระทำ หรือทางเพศ)⁵¹

ยุติ
การคุกคาม
ทางเพศ

การคุกคามทางเพศกลายเป็นเรื่องปกติและพบเห็นได้ทั่วไปโดยไม่มีใครออกมาคัดค้านวัฒนธรรมในโรงเรียนจะทำให้โรงเรียนกลายเป็นสนามฝึกก่อความรุนแรงในครอบครัว ความรุนแรงจากคนรัก และความรุนแรงอันเนื่องมาจากเพศสภาพ⁵²

Nan Stein, senior research scientist,
Wellesley Centre for Women (WCW)

การคุกคามทางเพศเกิดจากอะไร?

สาเหตุที่เกิดการคุกคามทางเพศไม้อาจอธิบายได้โดยง่าย ต่อไปนี้คือสาเหตุส่วนหนึ่ง

- **สถานะของเด็กผู้หญิงในสังคม** ความไม่เท่าเทียมระหว่างเพศและการเลือกปฏิบัติทำให้เด็กผู้หญิงและเยาวชนสตรีไม่ได้รับอำนาจที่เท่าเทียมกับเพศชาย การคุกคามทางเพศหรือการก่อความรุนแรงรูปแบบอื่นต่อพวกเขากลายเป็นเรื่องที่ยอมรับได้
- **อำนาจและการควบคุม** การคุกคามทางเพศเป็นการวางอำนาจและควบคุมผู้หญิงในรูปแบบหนึ่ง
- **ผู้หญิงถูกมองเป็นวัตถุ** ร่างกายของเด็กผู้หญิงและเยาวชนสตรีถูกมองเป็นวัตถุทางเพศที่ผู้คนสามารถวิพากษ์วิจารณ์และแตะต้องได้ตามใจ
- **วัฒนธรรมการยอมรับ** การคุกคามทางเพศไม่ถูกทำทาจึกลายเป็นเรื่อง 'ปกติ' ในชีวิตของเด็กและเยาวชน
- **กฎหมายที่ไม่ดีดขาด** ไม่มีกฎหมายสำหรับจัดการการคุกคามทางเพศ ส่งผลให้ผู้กระทำผิดลอยนวล หรือต่อให้มีกฎหมายดังกล่าว คนก็อาจไม่รู้หรือไม่มีการบังคับใช้อย่างจริงจัง

การคุกคามทางเพศส่งผลกระทบต่ออย่างไรบ้าง?

- การคุกคามทางเพศเป็น**อันตรายต่อเด็กและเยาวชน**ทั้งทางร่างกาย ทางเพศ และทางอารมณ์/จิตใจ เช่น ทำให้เด็กโดดเดี่ยว ไม่อยากอาหาร นอนไม่หลับ หรือแยกตัวออกจากสังคม
- เด็กผู้หญิงและเยาวชนสตรีที่ถูกคุกคามทางเพศในโรงเรียนหรือระหว่างทางจากลั้วที่จะไปโรงเรียน ส่งผลให้**ผลการเรียนต่ำหรือลาออกกลางคัน**
- เด็กผู้หญิงและเยาวชนสตรีรู้สึกไม่ปลอดภัยในที่สาธารณะหรือในที่ทำงาน ซึ่งอาจ**ลดความคล่องตัวและความสามารถในการมีส่วนร่วมในสังคมอย่างแข็งขัน**
- หากไม่มีใครทำทาจการคุกคามทางเพศ ความเชื่อที่ว่าเด็กผู้หญิงและเยาวชนสตรีควรมีสถานะต่ำต่อยในสังคมก็จะมีอยู่ชัวยังรากลึกลงอาจนำไปสู่**ความรุนแรงรูปแบบอื่น ๆ** ต่อเด็กผู้หญิงและเยาวชนสตรี

แหล่งเรียนรู้เพิ่มเติม

A qualitative study of children, young people and sexting (2012)

A report prepared for the NSPCC, Jessica Ringrose (Institute of Education, London) Rosalind Gill (King's College, London) Sonia Livingstone (London School of Economics) Laura Harvey (Open University) http://www.nspcc.org.uk/Inform/resourcesforprofessionals/sexualabuse/sexting-research-report_wdf89269.pdf

Hostile hallways: bullying, teasing and sexual harassment in schools (2001)

American Association of University Women, <http://www.aauw.org/learn/research/upload/hostilehallways.pdf>

Flirting or hurting? A teacher's guide to sexual harassment in schools (1993)

Wellesley College Center for Research on Women www.wgby.org

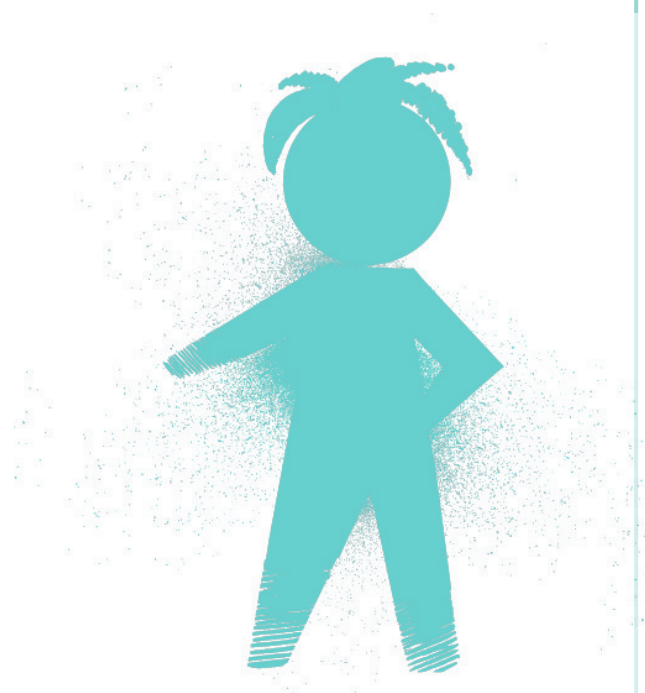

กิจกรรม

ตารางแสดงรายชื่อกิจกรรมเกี่ยวกับการคุกคามทางเพศ แต่บางกิจกรรมจะเกี่ยวข้องกับการคุกคามและการกลั่นแกล้งโดยรวม คุณอาจจำเป็นต้องปรับกิจกรรมให้เหมาะสมกับบริบท นอกจากนี้ คุณยังสามารถนำกิจกรรมในส่วนอื่น ๆ ที่ไม่ได้อยู่ในตารางมาปรับใช้กับหัวข้อการคุกคามทางเพศได้เช่นกัน

หัวข้อ	กิจกรรม	รายละเอียด	อายุ
	หุ่นมือ	ผู้เข้าร่วมประดิษฐ์หุ่นมือ คิดถึงเรื่องเกี่ยวกับการเหมารวมทางเพศและการที่เด็กถูกกลั่นแกล้งเมื่อพวกเขาไม่ทำตามบรรทัดฐาน บทบาท และความคาดหวังทางเพศ	รุ่นนักเรียน
	ตุ๊กตา	การเล่นตุ๊กตาจะเปิดโอกาสให้ผู้เข้าร่วมคิดถึงเกี่ยวกับการเหมารวมทางเพศและการที่เด็กถูกกลั่นแกล้งเมื่อพวกเขาไม่ทำตามบรรทัดฐาน บทบาท และความคาดหวังทางเพศ	รุ่นนักเรียน
	เล่นตามกฎ	การสวมบทบาททางเพศและเล่นไปตามกฎจะเปิดโอกาสให้ผู้เข้าร่วมคิดถึงเกี่ยวกับการเหมารวมทางเพศและการที่เด็กถูกกลั่นแกล้งเมื่อพวกเขาไม่ทำตามบรรทัดฐาน บทบาท และความคาดหวังทางเพศ	รุ่นนักศึกษา
	ชีวิตในกรอบ	ผู้เข้าร่วมคิดถึงข้อความที่พูดถึงการเป็นเด็กผู้หญิง “ແກ້” หรือ เด็กผู้ชาย “ແກ້” รวมถึงการเหมารวมทางเพศและการที่เด็กถูกกลั่นแกล้งเมื่อพวกเขาไม่ทำตามบรรทัดฐาน บทบาท และความคาดหวังทางเพศ	รุ่นกลาง
	ภาพแทนตัวฉัน	การอ่านนิตยสารและหนังสือพิมพ์จะเปิดโอกาสให้ผู้เข้าร่วมสำรวจว่าสื่อต่าง ๆ แทนภาพของผู้หญิงอย่างไร และพวกเขาจะถูกกลั่นแกล้งอย่างไร หากไม่เป็นไปตามภาพแทนดังกล่าว	รุ่นใหญ่
	พุดปฏีเสธ	สำรวจการตัดสินใจที่ต้องตัวที่ยอมรับได้และยอมรับไม่ได้	รุ่นนักเรียน
	เยือกเย็นเข้าไว้	เรียนรู้วิธีสงบสติอารมณ์เมื่อถูกกดดัน	รุ่นนักศึกษา
	พื้นที่ของฉัน	สำรวจขอบเขตและการตัดสินใจที่ต้องตัวที่ยอมรับได้และยอมรับไม่ได้ ซึ่งจะช่วยให้ผู้เข้าร่วมรู้ขอบเขตพื้นที่ของตัวเองและรู้วิธีหลีกเลี่ยงหรือป้องกันตัวจากการคุกคามทางเพศ	รุ่นนักศึกษา
	แผนที่ความปลอดภัย	ผู้เข้าร่วมใช้แผนที่ประกอบการพูดคุยเกี่ยวกับพื้นที่ปลอดภัยและการคุกคามในชุมชน	รุ่นกลาง
	การคุกคามทางเพศ	กิจกรรมนี้ช่วยให้ผู้เข้าร่วมเข้าใจความหมายของการคุกคามทางเพศมากขึ้น	รุ่นกลาง
	มือที่คอยช่วยเหลือ	ทำความรู้จักหน่วยงานที่ให้ความช่วยเหลือผู้ที่ถูกคุกคามทางเพศ	รุ่นนักเรียน
	ท่าไมตรีภาพ	การประดิษฐ์ท่าไมตรีภาพจะช่วยให้ผู้เข้าร่วมรู้ว่าพวกเขาต้องการอะไรจากมิตรภาพและจะช่วยเหลือกันได้อย่างไร	รุ่นนักศึกษา
	รับบทที่ปรึกษา	ผู้เข้าร่วมคิดถึงกรณีศึกษาเกี่ยวกับการคุกคามทางเพศและวิธีช่วยเหลือเพื่อน	รุ่นกลาง
	วิธีสื่อสาร	ผู้เข้าร่วมพัฒนาทักษะการสื่อสารของตนเอง	รุ่นกลาง

หัวข้อ	กิจกรรม	รายละเอียด	อายุ
	ขอบคุณที่รับฟัง	พัฒนาทักษะการฟังเชิงรุกเพื่อที่พวกเขาจะได้รับฟังและช่วยเหลือผู้ที่มีปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ	รุ่นใหญ่
	แทรกแซง	เล่นบทบาทสมมติพร้อมคิดถึงการแทรกแซงอย่างปลอดภัยเมื่อพบเห็นการคุกคามทางเพศ	รุ่นใหญ่
	เธอไม่ใช่อะไรใช้ไหม	แยกแยะอารมณ์ต่าง ๆ และพูดความรู้สึกในใจออกมา พร้อมทั้งคิดถึงการพูดออกมาดัง ๆ เมื่อถูกคุกคามทางเพศ	รุ่นนักเรียน
	พูดปฏิเสธ	กิจกรรมนี้ช่วยให้ผู้เข้าร่วมรู้วิธีพูดปฏิเสธเมื่อถูกคุกคามทางเพศ	รุ่นนักศึกษา
	ปกป้องตัวเอง	สำรวจปัจจัยเสี่ยงและปัจจัยปกป้องจากการคุกคามทางเพศ	รุ่นกลาง
	ความไม่เท่าเทียมทั่วโลก	สำรวจปัจจัยเสี่ยงของความรุนแรงรูปแบบต่าง ๆ ทั่วโลก รวมถึงการคุกคามทางเพศ	รุ่นกลาง
	อนุสัญญาว่าด้วยการขจัดความรุนแรงต่อผู้หญิงทุกรูปแบบ	สำรวจอนุสัญญาของสหประชาชาติที่เกี่ยวข้องกับความรุนแรงต่อเด็กผู้หญิงและเยาวชน พร้อมพูดคุยกันว่าพวกเขาอยากเสนอข้อแนะนำใดต่อรัฐบาล	รุ่นใหญ่
	แผนปฏิบัติการแห่งชาติ	จับกลุ่มทำงานนำเสนอเกี่ยวกับความรุนแรงต่อเด็กผู้หญิงที่สามารถส่งต่อถึงตัวแทนรัฐบาลได้	รุ่นใหญ่
	ข้อกฎหมาย	เชิญวิทยากรมาร่วมกิจกรรม และให้เด็ก ๆ คิดตัวอย่างคดีทางกฎหมายและสถานการณ์เกี่ยวกับเหตุการณ์ความรุนแรง	รุ่นใหญ่
	จัดโครงการรณรงค์ในชุมชน	พัฒนาและจัดโครงการรณรงค์ในชุมชนเพื่อยุติการคุกคามทางเพศ	ทุกรุ่น

ข้อควรรู้:

ความรุนแรงทางเพศ

นิยามคำศัพท์

ความรุนแรงทางเพศ หมายถึง “การกระทำทางเพศ การพยายามกระทำทางเพศ หรือการกระทำอื่น ๆ เพื่อบีบบังคับทางเพศ โดยไม่จำกัดระดับบริบทและความสัมพันธ์ระหว่างผู้กระทำและเหยื่อ เช่น การข่มขืน ซึ่งหมายถึงการใช้กำลังข่มเหงหรือการบังคับสอดใส่ อวัยวะเพศชาย อวัยวะส่วนอื่น ๆ หรือวัตถุแปลกปลอมเข้าไปในช่องคลอดหรือทวารหนักของอีกฝ่าย”⁵³

เด็กผู้หญิงและเยาวชนอาจถูกบังคับทางร่างกาย อารมณ์ หรืออื่น ๆ เพื่อให้ทำกิจกรรมทางเพศ เช่น แสดงความคิดเห็นทางเพศ ดูภาพสัมผัส มีเพศสัมพันธ์ทางปาก หรือมีเพศสัมพันธ์แบบสอดใส่ ความรุนแรงทางเพศเกี่ยวข้องกับแนวคิดเรื่องความยินยอม โดยผู้ใหญ่ต้องสามารถตอบตกลงหรือปฏิเสธพฤติกรรมทางเพศได้อย่างอิสระ หากพวกเขาไม่ยินยอมหรือไม่สามารถปฏิเสธได้ นั่นถือเป็นความรุนแรงทางเพศ ในกรณีของเด็กจะขึ้นอยู่กับประเทศ แต่ปกติแล้วความยินยอมจากเด็กในช่วงอายุหนึ่ง ๆ จะไม่ถือเป็นความยินยอม

เด็กผู้หญิงและเยาวชนอาจถูกบังคับให้ทำกิจกรรมทางเพศด้วยความกลัวและความรู้สึกที่พวกเขาไม่มีทางเลือก เด็กผู้หญิงอาจถูกคุกคาม ทำให้อับอาย ตัดสินบน หรืออยู่ขี้ขลาดให้ทำกิจกรรมทางเพศเพื่อแลกกับสิ่งต่าง ๆ เช่น อาหาร ที่พัก ยา เงิน ของขวัญ เครื่องสำอาง หรือความรัก นอกจากนี้ ความรุนแรงทางเพศอาจเริ่มต้นผ่านเทคโนโลยีดิจิทัล เช่น การถูกล่อลวงให้โพสต์ภาพทางเพศบนอินเทอร์เน็ต

ความรุนแรงทางเพศอาจเกิดขึ้นภายในครอบครัว ในความสัมพันธ์หรือในสถานการณ์ที่ผู้กระทำมีอำนาจเหนือกว่าเด็กผู้หญิงและเยาวชน ความรุนแรงทางเพศยังอาจเกิดขึ้นจากการค้ามนุษย์ ทั้งในประเทศและข้ามประเทศเพื่อแสวงหาประโยชน์ทางเพศ

ข้อเท็จจริง

- เด็กผู้หญิงอายุต่ำกว่า 18 ปีประมาณ 150 ล้านคนเคยถูกบังคับให้มีเพศสัมพันธ์หรือพบเจอความรุนแรงทางเพศรูปแบบอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการสัมผัสทางร่างกาย⁵⁵
- ข้อมูลปัจจุบันระบุว่าประมาณ 1 ใน 5 ของเด็กในยุโรปตกเป็นเหยื่อของความรุนแรงทางเพศ โดย 70-85 เปอร์เซ็นต์ ผู้กระทำเป็นคนที่เด็กรู้จักและเชื่อใจ⁵⁶
- จากการประมาณการแบบต่ำสุด มีผู้หญิง 20,000-50,000 คนถูกข่มขืนในช่วงสงครามปี ค.ศ. 1992-1995 ในบอสเนีย และเฮอร์เซโกวีนา นอกจากนี้ ผู้หญิงและเด็กผู้หญิงประมาณ 250,000-500,000 คนยังตกเป็นเป้าในการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ที่รวันดาในปี ค.ศ. 1994 ส่วนในภาคตะวันออกของสาธารณรัฐประชาธิปไตยคองโกก็มีคดีความรุนแรงทางเพศอย่างน้อย 200,000 คดีนับจากปี ค.ศ. 1996 โดยนับตามเอกสารที่มีารบันทึกเท่านั้น ตัวเลขที่แท้จริงน่าจะสูงกว่านี้มาก คดีส่วนใหญ่เกี่ยวข้องกับผู้หญิงและเด็กผู้หญิง⁵⁷
- การสำรวจความรุนแรงต่อเด็กระดับชาติแสดงให้เห็นว่า ผู้หญิงอายุ 18-24 ปีเกือบ 38 เปอร์เซ็นต์ในสวาซิแลนด์ 27 เปอร์เซ็นต์ในแทนซาเนีย และ 32 เปอร์เซ็นต์ในซิมบับเว รายงานว่าพวกเขาเผชิญความรุนแรงทางเพศตั้งแต่ก่อนอายุ 18 ปี⁵⁸
- ประสบการณ์การถูกบังคับให้มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกของวัยรุ่นหญิงอายุน้อยกว่า 15 ปีอยู่ระหว่าง 11-48 เปอร์เซ็นต์ทั่วโลก⁵⁹
- จากการสำรวจใน 4 ประเทศ เยาวสตรีเกือบ 1 ใน 4 รายงานว่าเพศสัมพันธ์ครั้งแรกของพวกเขาเกิดจากการถูกบีบบังคับ⁶⁰

เพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่ยั่งยืน เราจำเป็นต้องมีกฎหมายและนโยบายเพื่อปกป้องผู้หญิง แก้ปัญหาการเลือกปฏิบัติต่อผู้หญิง ส่งเสริมความเท่าเทียมระหว่างเพศ และก้าวไปสู่บรรทัดฐานและวัฒนธรรมที่นำมาซึ่งความสงบสุข⁵⁴

World Health Organization

เด็กผู้หญิงอายุต่ำกว่า 18 ปี
ประมาณ 150 ล้านคน
เคยเผชิญ
ความรุนแรง
ทางเพศ

ความรุนแรงทางเพศเกิดจากอะไร?

สาเหตุที่เกิดความรุนแรงทางเพศนี้อาจอธิบายได้โดยง่าย ต่อไปนี้คือสาเหตุส่วนหนึ่ง

- **สถานะที่ต่ำต้อยของเด็กผู้หญิง** ความไม่เท่าเทียมระหว่างเพศและการเลือกปฏิบัติเป็นทั้งสาเหตุและผลสืบเนื่องของความรุนแรงทางเพศต่อเด็กผู้หญิงและเยาวชนสตรี
- **อำนาจและการควบคุม** ความรุนแรงทางเพศเป็นการวางอำนาจและควบคุมผู้หญิงและเด็กผู้หญิงในรูปแบบหนึ่ง
- **ข้อจำกัดในการช่วยเหลือ** แทนที่จะมีบริการช่วยเหลือเด็กผู้หญิงและเยาวชนสตรีที่ประสบความรุนแรงทางเพศ หรือต่อให้มีก็ไม่ได้รับการปรับปรุงให้เหมาะสมกับความต้องการของเด็กผู้หญิงและเยาวชนสตรี บางบริการอาจเข้าถึงได้ยากอีกด้วย (โดยเฉพาะในชนบทและพื้นที่ห่างไกล)
- **กฎหมายที่ไม่เด็ดขาด** ไม่มีกฎหมายป้องกันความรุนแรงทางเพศหรือต่อให้มีก็ไม่เด็ดขาด ส่งผลให้ผู้กระทำผิดลอยนวล อีกทั้งผู้หญิงและเด็กผู้หญิงยังอาจไม่รู้ว่ามีกฎหมายดังกล่าวอยู่
- **วัฒนธรรมการยอมรับ** วัฒนธรรมดังกล่าวแตกต่างกันให้ความรุนแรงและเพิกเฉยต่อประสบการณ์ของเด็กผู้หญิงและเยาวชนสตรี ยิ่งไปกว่านั้น การเหมารวมเกี่ยวกับความเป็นชายยังอาจทำให้ผู้ชายและเด็กผู้ชายทำตาม/ยึดถือมุมมองที่ตายตัวเกี่ยวกับบทบาททางเพศและความเป็นชาย เช่น การเชื่อว่าผู้ชายต้องการเพศสัมพันธ์มากกว่าผู้หญิง หรือผู้ชายสามารถมีเพศสัมพันธ์กับผู้หญิงได้ทุกเมื่อโดยไม่จำเป็นต้องได้รับความยินยอมจากผู้หญิง
- **ข้อพิพาท ภัยพิบัติ และและเหตุฉุกเฉิน** ความรุนแรงทางเพศยังถูกใช้เป็นอาวุธในสงครามทั้งโดยตั้งใจและไม่ตั้งใจ จึงทำให้เด็กผู้หญิงและเยาวชนสตรีมีความเสี่ยงสูง

ความรุนแรงทางเพศส่งผลกระทบต่ออย่างไรบ้าง?

- เด็กผู้หญิงและเยาวชนสตรีอาจ**เผชิญความเจ็บปวดและอันตราย**ต่อสุขภาพจากความรุนแรงทางเพศ ทั้งยังอาจ**ตั้งครรภ์แบบไม่พึงประสงค์และติดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ เช่น เอชไอวี/เอดส์**
- ความรุนแรงทางเพศอาจ**ทำให้เด็กผู้หญิงและเยาวชนสตรีรู้สึกถูกล่วงละเมิดจนนำไปสู่ปัญหาสุขภาพจิต** เช่น ภาวะซึมเศร้า โรคเครียดหลังผ่านเหตุการณ์ร้ายแรง โรคนอนไม่หลับ โรคการกินผิดปกติ ความทุกข์ใจ และการพยายามฆ่าตัวตาย
- ความรุนแรงทางเพศจำกัดโอกาสในชีวิตของเด็กผู้หญิงและเยาวชนสตรี
- ความรุนแรงทางเพศ**เพิ่มแนวโน้มในการทำกิจกรรมเสี่ยง** เช่น การเสพยา การติดเหล้า และการมีพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงอันตราย
- เด็กและเยาวชนอาจเรียนรู้ว่าความรุนแรงทางเพศเป็นเรื่อง ‘ปกติ’ ในความสัมพันธ์และอาจนำไปสู่**ความรุนแรงมากขึ้นเมื่อพวกเขาเติบโต**
- เด็กผู้หญิงและเยาวชนสตรีอาจ**ถูกโดดเดี่ยว ต้องหยุดเรียนหรือหยุดงาน และไม่มีส่วนร่วมในสังคม**

แหล่งเรียนรู้เพิ่มเติม

Stop Rape now – A UN website on stopping rape in conflict. It has testimonies and advocacy materials that you can use with your group.

<http://www.stoprapenow.org/>

The underwear rule – An EU resource for parents to explain to children where others should not try to touch them, how to react and where to seek help. Use the information, the film and the book with your group to expand information on good touch and bad touch.

http://www.underwearrule.org/Default_en.asp

WHO Factsheet on violence against women

<http://www.who.int/mediacentre/factsheets/fs239/en/index.html>

Factsheet on Youth, Violence, Alcohol and Nightlife (2008)

Global Campaign for Violence Prevention and World Health Organization

www.cph.org.uk/showPublication.aspx?pubid=326

My dangerous lover boy – A UK short film on internal trafficking of young women into the sex trade. The film is in the form of a music video about a young women's experience of sexual exploitation. There is also an education resource called 'Love or lies' available.

<http://www.mydangerousloverboy.com/>

Lilya 4-Ever – This film shows the story of a young women trafficked into sexual exploitation in Europe. You can use it to talk about the experiences of young women when they are groomed into sexual exploitation by their partners. Watch the trailer here

<http://www.youtube.com/watch?v=LUHHSPP7XRM&feature=related>

Rising sexual exploitation in Philippines – This is a short news report on sexual exploitation in the Philippines. It contains a testimony from a young woman who was forced into sex work by a member of her family. Use with your group to explore the experiences of young women.

<http://www.youtube.com/watch?v=nCwe0ZKtXCA>

Very Young Girls – A documentary following young women at the New York GEMS (Girls' Education and Mentoring Services) which is a prostitution recovery support service. It looks at the reasons the young women and girls ended up in prostitution, their relationships with the men who exploit them, the help they receive from GEM and their hopes for the future. Use the short trailer in sessions

<http://www.youtube.com/watch?v=7fX6EaHuRCg>

Analysis of the situation of sexual exploitation of children in the Eastern and Southern Africa region, UNICEF

<http://www.unicef.org/events/yokohama/csec-east-southern-africa-draft.html>

Stolen Smiles – A summary report on the physical and psychological health consequences of women and adolescents trafficked in Europe (European Commission)

กิจกรรม

ตารางแสดงรายชื่อกิจกรรมเกี่ยวกับความรุนแรงทางเพศ คุณอาจจำเป็นต้องปรับกิจกรรมให้เหมาะสมกับบริบทและหมวดของคุณ นอกจากนี้คุณยังสามารถนำกิจกรรมในส่วนอื่น ๆ ที่ไม่ได้อยู่ในตารางมาปรับใช้กับหัวข้อความรุนแรงทางเพศได้เช่นกัน

หัวข้อ	กิจกรรม	รายละเอียด	อายุ
	หุ่นมือ	ผู้เข้าร่วมประดิษฐ์หุ่นมือ พลองพูดคุยเกี่ยวกับการเล่นกันของเด็กผู้ชายและเด็กผู้หญิง รวมถึงการตะแคงเนื้อตึงตัวที่ไม่เหมาะสม	รุ่นน้อย
	ความรุนแรงในข่าว	สำรวจเรื่องราวความรุนแรงทางเพศในสื่อ ภาพแทนของเยาวชนสตรี และความสัมพันธ์ พร้อมทั้งเขียนข่าวเกี่ยวกับความสัมพันธ์ที่ให้เกียรติกันและพูดคุยเกี่ยวกับความยินยอมและอันตรายจากความรุนแรงทางเพศ	รุ่นกลาง
	เนื้อเพลงและความรัก	สำรวจว่าเพลงต่าง ๆ กล่าวถึงความรุนแรง เยาวสตรี และความเท่าเทียมอย่างไร พร้อมทั้งพิจารณาว่าเนื้อเพลงเหล่านั้นสะท้อนความยินยอมทางเพศอย่างไร	รุ่นใหญ่
	พื้นที่ของฉัน	สำรวจขอบเขตและพื้นที่ส่วนตัวบนร่างกาย เรียนรู้วิธีหยุดคนที่พยายามตะแคงเนื้อตึงตัว	รุ่นกอล์ฟ
	แผนที่ความปลอดภัย	ผู้เข้าร่วมใช้แผนที่ประกอบการวิเคราะห์ชุมชนของพวกเขาและพูดคุยเกี่ยวกับพื้นที่ปลอดภัยและความหวาดกลัวความรุนแรงทางเพศในชุมชน	รุ่นกลาง
	ความเชื่อผิด ๆ ทั่วโลกเกี่ยวกับความรุนแรง	พูดคุยเรื่องความเชื่อผิด ๆ และทัศนคติเกี่ยวกับความรุนแรงต่อเด็กผู้หญิง	รุ่นกลาง
	สัญญาณเตือน	กิจกรรมนี้จะช่วยให้ผู้เข้าร่วมรู้ว่าต้องระวังเรื่องใดในความสัมพันธ์และนิยามพฤติกรรมการให้เกียรติและการทำร้ายตามความคิดของตัวเองโดยสัญญาณเตือนดังกล่าวอาจรวมถึงความรุนแรงทางเพศด้วย	รุ่นกลาง
	เส้นแบ่งขอบเขตของคุณอยู่ตรงไหน	พูดคุยเรื่องเพศสัมพันธ์และความยินยอม	รุ่นใหญ่
	ความรุนแรงรูปแบบต่าง ๆ	ฝึกวิธีการที่ปลอดภัยเมื่อพบเห็นความรุนแรงต่อเด็กผู้หญิงและเยาวชนสตรี	รุ่นใหญ่
	มาเรียนรู้เรื่องเพศและความสัมพันธ์กันเถอะ	สำรวจผลกระทบของสื่อลามกต่อเยาวชนและความสัมพันธ์ของพวกเขา คุณอาจพูดคุยเกี่ยวกับอุตสาหกรรมสื่อลามกในฐานะปัจจัยส่งเสริมการมองเยาวชนสตรีและเด็กผู้หญิงเป็นวัตถุทางเพศ	รุ่นใหญ่
	การแสวงหาประโยชน์ทางเพศ	ใช้จากและละครที่ช่วยกันแต่งขึ้น เพื่อพัฒนากระบวนการทางกฎหมายและจากที่เกี่ยวกับเหตุการณ์ความรุนแรง โดยกลุ่มมุ่งเน้นเรื่องความรุนแรงทางเพศ	รุ่นใหญ่
	วิธีสื่อสาร	พัฒนาทักษะการสื่อสารของตนเองและวิธีพูดถึงการให้หรือไม่ให้ความยินยอม	รุ่นกลาง
	แทรกแซง	จับกลุ่มทำงานนำเสนอเกี่ยวกับการยุติความรุนแรงต่อเด็กผู้หญิงที่สามารถส่งต่อถึงตัวแทนรัฐบาลได้	รุ่นใหญ่
	ขอบคุณที่รับฟัง	พัฒนาและจัดโครงการรณรงค์ในชุมชนเพื่อสร้างความตระหนักรู้เกี่ยวกับการยุติความรุนแรง	ทุกรุ่น
	อนุสัญญาว่าด้วยการขจัดความรุนแรงต่อผู้หญิงทุกรูปแบบ	สำรวจอนุสัญญาของสหประชาชาติที่เกี่ยวข้องกับความรุนแรงต่อผู้หญิงและเด็กผู้หญิง และพูดคุยกันว่าพวกเขาอยากเสนอข้อแนะนำใดต่อรัฐบาล	รุ่นใหญ่

ข้อควรรู้:

ความรุนแรงจากคนรัก

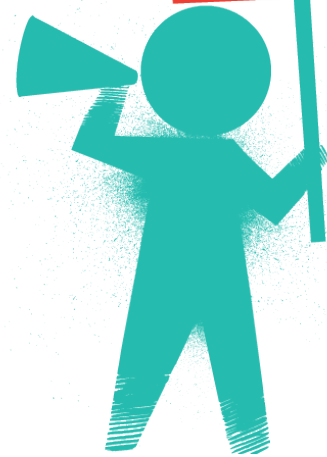
นิยามคำศัพท์

การทำร้ายหรือความรุนแรงจากคนรักเกิดขึ้นเมื่อคนที่กำลังคบหา ดูใจหรือตามจับก่อกวนความรุนแรงหรือขู่ว่าจะใช้ความรุนแรงต่อคนรัก หรืออดีตคนรัก รวมถึงเมื่อฝ่ายหนึ่งพยายามวางอำนาจและควบคุม อีกฝ่ายผ่านการทำร้าย/ความรุนแรง ซึ่งเกิดขึ้นได้หลายรูปแบบ ไล่ ตั้งแต่การล่วงละเมิดทางเพศ การคุกคามทางเพศ การข่มขู่ ความรุนแรงทางร่างกาย วาจา จิตใจ หรืออารมณ์ การทำให้อับอายในที่สาธารณะ และการสะกดรอยตาม การทำร้ายเหล่านี้อาจเป็นการทำร้ายจิตใจ การข่มขู่ทางอารมณ์ การล่วงละเมิดทางเพศ การทำร้ายร่างกาย และการบงการจิตใจ

ข้อเท็จจริง

- ในสหราชอาณาจักร เด็กผู้หญิงหนึ่งในสาม (อายุ 13-17 ปี) เคยถูกคนรักล่วงละเมิดทางเพศ และหนึ่งในสี่เคยถูกคนรักทำร้ายร่างกาย⁶²

เยาวชนสตรี
1 ใน 3
ในสหราชอาณาจักร
เคยถูกคนรัก
ละเมิดทางเพศ

“

เยาวชนที่เผชิญความรุนแรงในความสัมพันธ์ยังได้รับความช่วยเหลือไม่มากพอ...ผู้ที่ปฏิบัติงานช่วยเหลือเยาวชนจำเป็นต้องตื่นตัวกับปัญหาต่าง ๆ ให้มากขึ้น เช่น ปัญหาการทำร้ายกันในความสัมพันธ์ของวัยรุ่น ทั้งยังต้องรู้วิธีพูดคุยเกี่ยวกับประเด็นที่ละเอียดอ่อนเหล่านี้ด้วย โดยถ้าจะให้ดีผู้ที่ให้ความช่วยเหลือหรือคำแนะนำควรเป็นเพื่อนหรือทำตัวเหมือนเพื่อน เนื่องจากเยาวชนมักอยากปรึกษาปัญหากับเพื่อนมากกว่ากับผู้ใหญ่⁶¹

”

National Society for the Prevention of Cruelty to Children

การทำร้ายในความสัมพันธ์ที่ลึกซึ้งหรือความรุนแรงจากคนรักเกิดจากอะไร?

สาเหตุที่เกิกรการทำร้ายในความสัมพันธ์หรือความรุนแรงจากคนรักไม่อาจอธิบายได้ง่าย ต่อไปนี้คือสาเหตุส่วนหนึ่ง

- สถานะอันต่ำต้อยของผู้หญิงและเด็กผู้หญิง** นี่เป็นผลมาจากความไม่เท่าเทียมระหว่างเพศและการเลือกปฏิบัติ ผู้หญิงและเด็กผู้หญิงอาจมีอำนาจไม่เท่าเทียมกับฝ่ายชายในความสัมพันธ์และอาจถูกควบคุมจากความรุนแรงทางร่างกาย ทางเพศ ทางอารมณ์ และทางการเงิน
- เด็กผู้หญิงที่ไร้ตัวตน** สังคมในวงกว้างยังไม่ตระหนักถึงการทำร้ายเด็กผู้หญิงและเยาวชนสตรีในความสัมพันธ์ ส่งผลให้ไม่เข้าใจสิ่งที่พวกเขาประสบและจำเป็นต้องได้รับ
- วัฒนธรรมการยอมรับ** ผู้คนอาจแตกต่างกัน เพิกเฉย หรือถึงขั้นสนับสนุนการทำร้ายในความสัมพันธ์ ทักษะคติที่เป็นอันตรายอย่างการมองว่าเด็กผู้ชายต้องควบคุมเด็กผู้หญิงอาจส่งเสริมให้เกิดการยอมรับการทำร้ายในความสัมพันธ์ได้
- ข้อจำกัดในการช่วยเหลือ** แทบไม่มีองค์กรที่ช่วยเหลือและสนับสนุนเด็กผู้หญิงและเยาวชนสตรีที่เผชิญกับความรุนแรงจากคนรัก
- กฎหมายที่ไม่เด็ดขาด** ไม่มีกฎหมายปกป้องเด็กผู้หญิงจากความรุนแรงจากคนรัก ถ้ามีก็อาจไม่เด็ดขาด ไม่มีใครรู้ว่า มี หรือไม่มีการบังคับใช้เพียงพอ ส่งผลให้ผู้กระทำผิดลอยนวล
- ขาดการป้องกัน** เด็กผู้หญิงและเยาวชนสตรีที่อยู่ในกลุ่มเสี่ยงอาจไม่สามารถเข้าถึงบริการและการคุ้มครองที่เหมาะสมได้เมื่อต้องการ

ความรุนแรงจากคนรักส่งผลกระทบต่ออย่างไรบ้าง?

- เด็กผู้หญิงและเยาวชนอาจได้รับบาดเจ็บทางร่างกายหรือได้รับอันตรายทางสุขภาพจากความรุนแรงจากคนรัก
- ความรุนแรงจากคนรักอาจทำให้เด็กผู้หญิงและเยาวชนไม่สามารถมีส่วนร่วมในการตัดสินใจเกี่ยวกับกิจกรรมทางเพศหรือการคุมกำเนิด ซึ่งอาจส่งผลให้พวกเขาต้องตั้งครรภ์แบบไม่พึงประสงค์และติดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ เช่น เอชไอวี/เอดส์
- ความรุนแรงจากคนรักอาจนำไปสู่ปัญหาสุขภาพจิต เช่น ภาวะซึมเศร้า โรคเครียดหลังผ่านเหตุการณ์ร้ายแรง โรคนอนไม่หลับ โรคการกินผิดปกติ ปัญหาทางอารมณ์ และการพยายามฆ่าตัวตาย
- ความรุนแรงจากคนรักเพิ่มแนวโน้มที่เยาวชนจะทำกิจกรรมสุ่มเสี่ยง เช่น การเสพยา การติดเหล้า และการมีพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงอันตราย
- เด็กและเยาวชนอาจเรียนรู้ว่าการทำร้ายเป็นเรื่อง 'ปกติ' ในความสัมพันธ์และอาจนำไปสู่การประสบความรุนแรงมากขึ้นเมื่อพวกเขาเติบโต
- เด็กผู้หญิงและเยาวชนอาจถูกโดดเดี่ยว ลากออกจากโรงเรียนหรืองาน และไม่มีส่วนร่วมในสังคม

แหล่งเรียนรู้เพิ่มเติม

Expect Respect – SafePlace’s Expect Respect Program engages young people and adults in building healthy teen relationships and preventing dating and sexual violence. Use the Expect Respect pack to deliver a comprehensive programme on stopping dating violence.
<http://www.safeplace.org/page.aspx?pid=376>

Love is Respect – A USA website to engage, educate and empower youth and young adults to prevent and end abusive relationships. Use the quiz on relationships in your sessions.
<http://www.loveisrespect.org/dating-basics/dating-basics>

This is Abuse – A UK website for young people to learn about dating violence which includes information, myths and realities, short films and a message board. Use the films in your sessions to help young people to identify dating violence.
<http://thisisabuse.direct.gov.uk/>

กิจกรรม

ตารางแสดงรายชื่อกิจกรรมเกี่ยวกับความรุนแรงจากคนรัก คุณอาจจำเป็นต้องปรับกิจกรรมให้เหมาะสมกับบริบทและหมวดของคุณ นอกจากนี้คุณยังสามารถนำกิจกรรมในส่วนอื่น ๆ ที่ไม่ได้อยู่ในตารางมาปรับใช้กับหัวข้อความรุนแรงจากคนรักได้เช่นกัน

หัวข้อ	กิจกรรม	รายละเอียด	อายุ
	ความรุนแรงในข่าว	ผู้เข้าร่วมสวมบทบาทเป็นนักข่าวพลาจวิเคราะห์ข่าวในหนังสือพิมพ์และการบรรยายความสัมพันธ์และความรุนแรงในสื่อ	รุ่นกลาง
	เนื้อเพลงและความรัก	สำรวจว่าเพลงต่าง ๆ กล่าวถึงความรุนแรง เยาะสตรี้ และความเท่าเทียมอย่างไร พร้อมทั้งพิจารณาว่าเนื้อเพลงเหล่านั้นสะท้อนความรุนแรงจากคนรักอย่างไรและแต่งเพลงบรรยายความสัมพันธ์ที่พวกเขาต้องการ	รุ่นใหญ่
	บ้านมีความเท่าเทียมไหม	สำรวจบทบาทของเยาะสตรี้และชายหนุ่มในบ้าน แล้วพูดคุยเกี่ยวกับความเท่าเทียมและสิ่งที่ผู้เข้าร่วมคาดหวังให้เกิดขึ้นในบ้านของพวกเขาในอนาคต	รุ่นใหญ่
	พื้นที่ของฉัน	ให้ผู้เข้าร่วมเล่นเกมเพื่อเรียนรู้วิธีพูดออกมาตรง ๆ เมื่อตกอยู่ในสถานการณ์ที่น่าอึดอัดใจ	รุ่นนักศึกษา
	เข็มนาฬิกา	เรียนรู้วิธีสงบสติอารมณ์เมื่อถูกกดดัน	รุ่นนักศึกษา
	สัญญาณเตือน	ดูรูปภาพและอภิปรายเกี่ยวกับสัญญาณของความสัมพันธ์ที่ดีและแย่	รุ่นกลาง
	ความเชื่อผิด ๆ ทั่วโลกเกี่ยวกับความรุนแรง	พูดคุยเรื่องความเชื่อผิด ๆ และทัศนคติเกี่ยวกับความรุนแรงต่อเด็กผู้หญิง	รุ่นกลาง
	ความรุนแรงรูปแบบต่าง ๆ	พูดคุยเกี่ยวกับความรุนแรงต่อเด็กผู้หญิงและเยาะสตรี้ในรูปแบบต่าง ๆ	รุ่นใหญ่
	แบ่งปันความลับ	การพูดคุยและแสดงบทบาทสมมติจะช่วยให้เด็ก ๆ เข้าใจความแตกต่างระหว่างความลับที่ควรและไม่ควรปกปิด	รุ่นนักศึกษา
	เรื่องราวของผู้รอดชีวิต	เรียนรู้เรื่องราวของผู้รอดชีวิตและบริการช่วยเหลือผู้หญิงที่ประสบความรุนแรง โดยเล่าเหตุการณ์จริงเป็นกรณีศึกษาหรือเชิญองค์กรที่ทำหน้าที่ช่วยเหลือผู้รอดชีวิตมาเป็นวิทยากร	รุ่นกลาง
	รับบทที่ปรึกษา	เรียนรู้วิธีช่วยเหลือคนรู้จักที่เผชิญความรุนแรงในสถานการณ์ต่าง ๆ	รุ่นกลาง
	วิธีสื่อสาร	ผู้เข้าร่วมพัฒนาทักษะการสื่อสารของตนเอง	รุ่นกลาง
	แทรกแซง	เล่นบทบาทสมมติพร้อมฝึกการแทรกแซงอย่างปลอดภัยเมื่อพบเห็นความรุนแรงและการเลือกปฏิบัติ	รุ่นใหญ่
	อนุสัญญาว่าด้วยการขจัดความรุนแรงต่อผู้หญิงทุกรูปแบบ	สำรวจอนุสัญญาของสหประชาชาติที่เกี่ยวข้องกับความรุนแรงต่อผู้หญิง และพูดคุยกันว่าพวกเขาอยากเสนอข้อเสนอแนะใดต่อรัฐบาล	รุ่นใหญ่
	แผนปฏิบัติการแห่งชาติ	จับกลุ่มทำ งานนำเสนอเกี่ยวกับความรุนแรงต่อเด็กผู้หญิงที่สามารถส่งต่อถึงตัวแทนรัฐบาลได้	รุ่นใหญ่
	จัดโครงการรณรงค์ในชุมชน	พัฒนาและจัดโครงการรณรงค์ในชุมชนเพื่อสร้างความตระหนักรู้และเปลี่ยนแปลงทัศนคติเพื่อยุติความรุนแรงจากคนรัก	ทุกรุ่น

ข้อควรรู้: การเชื่อมโยงเด็กผู้หญิงและเยาวชน เข้ากับเรื่องเพศ

นิยามคำศัพท์

การเชื่อมโยงเข้ากับเรื่องเพศ หมายถึง การเข้าหาหรือมองบุคคลหนึ่งในฐานะวัตถุทางเพศโดยไม่สนใจศักดิ์ศรีและลักษณะนิสัยของบุคคลนั้น การเชื่อมโยงเด็กเข้ากับเรื่องเพศเกิดขึ้นเมื่อผู้ใหญ่ยึดยึดเรื่องเพศให้เด็กผู้หญิงและเด็กผู้ชาย ซึ่งยังไม่พร้อมรับเรื่องนี้ไม่ว่าจะทางอารมณ์ จิตใจ หรือร่างกาย⁶³ ส่งผลให้เด็กตระหนักถึงเรื่องเพศก่อนเวลาอันควรและมองตัวเองเป็นวัตถุทางเพศ โดยสาเหตุส่วนใหญ่มาจากการที่พวกเขาเห็นและได้ยินภาพและคำพูดทางเพศมากเกินไปโดยเฉพาะในโลกตะวันตก การเชื่อมโยงเข้ากับเรื่องเพศส่งเสริมบทบาท การเหมารวม และความคาดหวังทางเพศในเชิงลบ รวมถึงทัศนคติและพฤติกรรมที่เป็นอันตรายซึ่งอาจทำให้เด็กผู้หญิงและเยาวชนเสี่ยงต่อความรุนแรงยิ่งขึ้น

ในขณะเดียวกัน ข้อตรงข้ามของการเชื่อมโยงเข้ากับเรื่องเพศก็อันตรายไม่แพ้กัน โดยในบางพื้นที่จะมีการใช้รูปภาพเพื่อกดขี่เรื่องเพศของผู้หญิง ตัวอย่างเช่น นำเสนอภาพว่าผู้หญิงที่ดีคือผู้หญิงที่ไม่มีความต้องการทางเพศ บางครั้งภาพเหล่านี้ก็กดขี่เพศวิถีของผู้หญิงกลุ่มหนึ่ง ๆ โดยเฉพาะ เช่น หญิงพิการ เมื่อผู้หญิงไม่ปฏิบัติตามทัศนคติและการเหมารวมเหล่านี้ พวกเธออาจเผชิญกับความรุนแรงได้

ข้อเท็จจริง

- การศึกษาในปี ค.ศ. 2008 โดยสมาคมผู้นำหญิงประโยชน์แห่งสหราชอาณาจักรและมูลนิธิสุขภาพจิต⁶⁴ พบว่า การเชื่อมโยงเข้ากับเรื่องเพศก่อนวัยอันควรและการกดดันให้เติบโตเร็วเกินไปเป็น “อิทธิพลหลัก” สองประการที่ทำให้เด็กผู้หญิงเกิดภาวะกรวนกรวย
- การศึกษาเกี่ยวกับภาพยนตร์ลามกอนาจารยอดนิยมที่ออกฉายในปี ค.ศ. 2005 ในสหรัฐอเมริกาพบว่า จากลามกอนาจาร 89.9 เปอร์เซ็นต์เผยแพร่ให้เห็นความก้าวร้าวทางพฤติกรรมหรือคำพูด โดยความก้าวร้าวจำนวน 94.4 เปอร์เซ็นต์พุ่งเป้าไปที่ผู้หญิง⁶⁵
- การศึกษาของสหภาพยุโรปซึ่งสำรวจเยาวชน 25,000 คนใน 25 ประเทศชี้ให้เห็นว่า เยาวชน 23 เปอร์เซ็นต์เคยเห็นภาพทางเพศ (เช่น บนเว็บไซต์ โทรทัศน์ วิทยุ/ดีวีดี นิตยสาร หรือหนังสือ) 14 เปอร์เซ็นต์เคยเห็นภาพทางเพศบนเว็บไซต์ และ 15 เปอร์เซ็นต์เคยเห็นหรือได้รับข้อความทางเพศ⁶⁶
- จากการสำรวจในสหราชอาณาจักร นักเรียน 3 ใน 10 คนระบุว่า พวกเขาเรียนรู้เรื่องเพศจากภาพยนตร์⁶⁷

“ ความกังวลเกี่ยวกับการเชื่อมโยงเด็กและเยาวชนเข้ากับเรื่องเพศไม่ใช่ปรากฏการณ์ที่เพิ่งเกิดขึ้น อย่างไรก็ตาม การกระทำนี้เพิ่มขึ้นสูงขึ้นตามจำนวนเทคโนโลยีที่เยาวชนเข้าถึงได้ เช่น อินเทอร์เน็ตและโทรศัพท์มือถือ⁶⁸ ”

K Marvin

การเชื่อมโยงเข้ากับเรื่องเพศเกิดจากอะไร?

- **การใช้เรื่องเพศเป็นจุดขาย** ธุรกิจต่าง ๆ ใช้ภาพของผู้หญิงและเด็กผู้หญิงที่สื่อในทางเพศเพื่อกระตุ้นให้คนซื้อผลิตภัณฑ์ โดยมักเป็นภาพผู้หญิงและเด็กผู้หญิงกึ่งเปลือยหรือโพสท่าเซ็กซี่ บางครั้งร่างกายของพวกเธออาจกลายเป็นสินค้า สิ่งเหล่านี้ทำให้ผู้หญิงและเด็กผู้หญิงถูกมองเป็นวัตถุไว้เติมเต็มความสุขและความพึงพอใจทางเพศ คุณค่าของพวกเธอขึ้นอยู่กับว่าพวกเธอทำให้คนอื่นพอใจได้มากแค่ไหน
- **วัยเด็กถูกมองข้าม** เด็กถูกคาดหวังให้เป็นผู้ใหญ่ ความต้องการและความจำเป็นของเด็กผู้หญิงถูกมองข้าม แม้แต่เสื้อผ้าและของเล่นที่ขายทั่วไปก็สะท้อนเพียงความปรารถนาของผู้ใหญ่ (และมักเป็นผู้ใหญ่เพศชาย) ตัวอย่างเช่น ของเล่นอาจสะท้อนภาพผู้หญิงในฐานะวัตถุทางเพศหรือเพศที่อ่อนแอกว่าซึ่งต้องยอมจำนนต่อผู้ชาย เสื้อผ้าเองก็แสดงถึงความเป็นผู้ใหญ่ในบางครั้ง เช่น เสื้อชั้นในเสริมฟองน้ำสำหรับเด็ก
- **ภาพลามกอนาจารแสดงความรุนแรง** ภาพลามกอนาจารพบเห็นได้ทั่วไป เช่น ในมิวสิควิดีโอหรือนิตยสารที่มี กลุ่มเป้าหมายเป็นชายหนุ่ม สื่อเหล่านี้มักมองผู้หญิงเป็นวัตถุและนำเสนอภาพความรุนแรงว่าเป็นเรื่องปกติของการมีเพศสัมพันธ์ ซึ่งนับว่าน่ากังวลเนื่องจากนี้เป็นวิธีที่เยาวชนมักใช้เรียนรู้เรื่องเพศและความสัมพันธ์
- **เทคโนโลยีใหม่ ๆ** โทรศัพท์มือถือและสื่อสังคมออนไลน์สนับสนุนให้ผู้คนโพสต์และเผยแพร่รูปภาพของตนเองหรือคนอื่น เด็กและเยาวชนถูกกดดันให้นำเสนอภาพตนเองในลักษณะหนึ่ง ๆ
- **วัฒนธรรมการยอมรับ** ผู้คนปิดปากเงียบเมื่อเห็นการเชื่อมโยงเข้ากับเรื่องเพศและไม่เข้าใจผลกระทบต่อเด็กและเยาวชน

การเชื่อมโยงเข้ากับเรื่องเพศส่งผลกระทบต่ออย่างไรบ้าง?

รายงานล่าสุดจากรัฐบาลสหราชอาณาจักรพบว่า “การเชื่อมโยงเข้ากับเรื่องเพศทำให้เด็กถูกล่วงละเมิดทางเพศมากขึ้น บั่นทอนสุขภาพ และเพิ่มอัตราการเกิดความรุนแรงต่อผู้หญิงและเด็กผู้หญิง”⁶⁹ นอกจากนี้ยังมีผลเสียอื่น ๆ อีกมากมาย เช่น

- การเชื่อมโยงเข้ากับเรื่องเพศบ่มเพาะ**วัฒนธรรมที่ไม่ให้คุณค่ากับเด็กผู้หญิงและเยาวสตรี** “คนถูกมองเป็นวัตถุทางเพศและถูกใช้งานทางเพศ แทนที่จะได้รับการยอมรับในฐานะบุคคลที่มีความสามารถซึ่งสามารถทำและตัดสินใจสิ่งต่าง ๆ ได้อย่างอิสระ”⁷⁰
- เด็กอาจถูกโน้มน้าวให้มีเพศสัมพันธ์ตั้งแต่อายุน้อยและมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ซึ่งเพิ่มความเสี่ยงที่จะตั้งครรภ์แบบไม่พึงประสงค์และ**ติดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ เช่น เอชไอวี/เอดส์**
- เด็กอาจ**ยอมรับความรุนแรง**ในความสัมพันธ์ของพวกเขา เนื่องจากคิดว่าการมองผู้หญิงและเด็กผู้หญิงเป็นวัตถุทางเพศเป็นเรื่องปกติ รวมถึงคิดว่าความรุนแรงเป็นเรื่องปกติในความสัมพันธ์ทางเพศ โดยปัจจัยหลักมักเกิดจากการเห็นตัวอย่างตามสื่อต่าง ๆ เช่น การดูสื่ออนาจาร
- เด็กผู้หญิงและเยาวสตรีอาจถูก**คุกคามทางเพศ**โดยเด็กผู้ชายและชายหนุ่มที่เผยแพร่ภาพทางเพศของพวกเขา
- **ความมั่นใจในตนเองต่ำ** อาจเกิดจากการที่เด็กผู้หญิงและเยาวสตรีเปรียบเทียบกับภาพลักษณ์ที่ไม่สมจริงของผู้หญิง เด็กผู้หญิงและเยาวสตรีอาจ**มองตัวเองในแง่ลบ**และพยายามปลุกดันตัวเองให้กลายเป็นผู้หญิงเซ็กซี่ตามภาพลักษณ์ที่พวกเขาเห็นบ่อย ๆ ซึ่งอาจนำไปสู่ความผิดปกติด้านการกิน เช่น โรคนอนอริกเซียและบูลิเมีย
- เด็กผู้หญิงและเยาวสตรีอาจ**โตเกินวัย**และพลาดวัยเด็กไป
- เด็กผู้หญิงและเยาวสตรีอาจคิดว่ารูปร่างหน้าตาสำคัญกว่า**การศึกษาและหน้าที่การงาน**

แหล่งเรียนรู้เพิ่มเติม

EU Kids online

<http://www2.lse.ac.uk/media@lse/research/EUKidsOnline/EU%20Kids%20II%20%282009-11%29/EUKidsOnlineIIReports/Final%20report.pdf>

Killing us softly 4: Advertising's image of women – A short film of a lecture by Jean Kilbourne that shows the sexualisation of women and girls. You can use it to talk about the representation of women and girls and sexualisation.

<http://www.mediaed.org/cgi-bin/commerce.cgi?preadd=action&key=241>

Sexy Inc: Our Children Under Influence – A documentary by Sophie Bissonnette about the hypersexualization of our society and its effects on young people.

http://www.nfb.ca/film/sexy_inc/related_films

Makers – A documentary that explains the sexualisation of young women.

You can use this with middle and older years to look at sexualisation.

<http://www.makers.com/jean-kilbourne>

American Psychological Association task force on the sexualisation of girls –

learn more about sexualisation.

<http://www.apa.org/pi/women/programs/girls/report.aspx>

แรงกดดันให้
โตเกินวัยก่อ
ให้เกิดความ
กระวนกระวาย

กิจกรรม

ตารางแสดงรายชื่อกิจกรรมเกี่ยวกับการเชื่อมโยงเข้ากับเรื่องเพศ คุณอาจจำเป็นต้องปรับกิจกรรมให้เหมาะสมกับบริบทและหมวดของคุณ นอกจากนี้ คุณยังสามารถนำกิจกรรมในส่วนอื่น ๆ ที่ไม่ได้อยู่ในตารางมาปรับใช้กับหัวข้อการเชื่อมโยงเข้ากับเรื่องเพศได้เช่นกัน

หัวข้อ	กิจกรรม	รายละเอียด	อายุ
	หุ่นมือ	ผู้เข้าร่วมประดิษฐ์หุ่นมือ คิดถึงการเหมารวม ทัศนคติ และพฤติกรรมทางเพศ	รุ่นกน้อย
	คุณอยากเป็นอะไร	แสดงบทบาทสมมติพร้อมคิดถึงและพูดคุยเกี่ยวกับการเหมารวมทางเพศ เรื่องเพศ และความสัมพันธ์ที่ปรากฏในสื่อ	รุ่นกสีฟ้า
	ความรุนแรงในข่าว	ผู้เข้าร่วมสวมบทบาทเป็นนักข่าวพลาญวิเคราะห์ข่าวในหนังสือพิมพ์และการบรรยายความสัมพันธ์และความรุนแรงในสื่อ	รุ่นกลาง
	ภาพแทนตัวฉัน	การอ่านนิตยสารและหนังสือพิมพ์จะเปิดโอกาสให้ผู้เข้าร่วมสำรวจว่าสื่อต่าง ๆ แทนภาพของผู้หญิงอย่างไร	รุ่นใหญ่
	พุดปฏิเสธ	สำรวจการตัดสินใจที่ต้องตัวที่ยอมรับได้และยอมรับไม่ได้ พร้อมทั้งสำรวจการเชื่อมโยงเข้ากับเรื่องเพศด้วยการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำเสนอเรื่องการตัดสินใจในตัวในสื่อ	รุ่นกน้อย
	พื้นที่ของฉัน	สำรวจขอบเขตและการตัดสินใจที่ต้องตัวที่ยอมรับได้และยอมรับไม่ได้ ซึ่งจะช่วยให้ผู้เข้าร่วมรู้ขอบเขตพื้นที่ของตัวเอง	รุ่นกสีฟ้า
	การคุกคามทางเพศ	เรียนรู้เกี่ยวกับการคุกคามทางเพศ รวมถึงความสัมพันธ์กับการเชื่อมโยงเด็กผู้หญิงและเยาวชนสตรีเข้ากับเรื่องเพศ	รุ่นกลาง
	มาเรียนรู้เรื่องเพศและความสัมพันธ์กันเถอะ	ผู้เข้าร่วมพุดคุยกันว่าพวกเขาเรียนรู้เรื่องเพศและความสัมพันธ์จากที่ใด รวมถึงสำรวจผลกระทบที่สื่อลามกและการเชื่อมโยงเข้ากับเรื่องเพศมีต่อความรู้ความเข้าใจของพวกเขาในเรื่องเพศและความสัมพันธ์	รุ่นใหญ่
	เส้นแบ่งของคุณอยู่ตรงไหน	พุดคุยเรื่องเพศสัมพันธ์และความยินยอม รวมถึงวิธีให้หรือไม่ให้ความยินยอม	รุ่นใหญ่
	มือที่คอยช่วยเหลือ	ให้ความรู้เกี่ยวกับหน่วยงานที่ผู้เข้าร่วมสามารถขอความช่วยเหลือได้	รุ่นกน้อย
	กำไลมิตรภาพ	การประดิษฐ์กำไลมิตรภาพจะช่วยให้ผู้เข้าร่วมรู้ว่าพวกเขาต้องการอะไรจากมิตรภาพ	รุ่นกสีฟ้า
	รับบทที่ปรึกษา	ผู้เข้าร่วมไตร่ตรองกรณีศึกษาเกี่ยวกับการคุกคามทางเพศและวิธีช่วยเหลือเพื่อน	รุ่นกลาง
	แทรกแซง	เล่นบทบาทสมมติพร้อมไตร่ตรองเกี่ยวกับการแทรกแซงอย่างปลอดภัยเมื่อพบเห็นการคุกคามทางเพศและความรุนแรงทางเพศ	รุ่นใหญ่
	ปฏิเสธความรุนแรง	เรียนรู้การปฏิเสธการคุกคามทางเพศ	รุ่นกสีฟ้า
	อนุสัญญาว่าด้วยการขจัดความรุนแรงต่อผู้หญิงทุกรูปแบบ	สำรวจอนุสัญญาของสหประชาชาติที่เกี่ยวข้องกับความรุนแรงต่อผู้หญิงและผลลัพธ์ในการจัดการกับความรุนแรง	รุ่นใหญ่
	แผนปฏิบัติการแห่งชาติ	จับกลุ่มทำงานนำเสนอเกี่ยวกับความรุนแรงต่อเด็กผู้หญิงที่สามารถส่งต่อถึงตัวแทนรัฐบาลได้	รุ่นใหญ่

ข้อควรรู้:

การรับมืออวัยวะเพศหญิง

นิยามคำศัพท์

ตามนิยามขององค์การอนามัยโลก การรับมืออวัยวะเพศหญิงหรือการตัดอวัยวะเพศหญิง หมายถึง “ขั้นตอนทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับการกำจัดอวัยวะเพศหญิงส่วนนอกบางส่วนหรือทั้งหมด หรือการสร้างบาดแผลอื่น ๆ ให้กับอวัยวะเพศหญิงโดยไม่ได้มีเหตุผลทางการแพทย์”⁷¹ การรับมืออวัยวะเพศหญิงได้รับการยอมรับในระดับสากลว่าเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชนของเด็กผู้หญิงและผู้หญิง

ข้อเท็จจริง

- เด็กผู้หญิงและผู้หญิงประมาณ 100-140 ล้านคนทั่วโลกเคยถูกรับมืออวัยวะเพศหญิง
- ในแต่ละปี เด็กผู้หญิงมากกว่า 3 ล้านคนในแอฟริกาเสี่ยงที่จะถูกรับมืออวัยวะเพศหญิง⁷²

“ การตัดอวัยวะเพศหญิงเป็นการละเมิดสิทธิของมนุษย์ ผู้หญิง และเด็ก โดยเฉพาะสิทธิที่จะมีร่างกายที่สมบูรณ์ การตัดอวัยวะเพศหญิงมักเกิดขึ้นโดยที่เด็กผู้หญิงไม่เต็มใจ ทั้งยังเป็นการส่งเสริมความไม่เท่าเทียมระหว่างเพศอีกด้วย⁷³ ”

Orchid Project

การรับมืออวัยวะเพศหญิงเกิดจากอะไร?

สาเหตุที่เกิดการรับมืออวัยวะเพศหญิงไม่อาจอธิบายได้โดยง่าย ต่อไปนี้คือสาเหตุส่วนหนึ่ง

- **สถานะของเด็กผู้หญิงในสังคม** การรับมืออวัยวะเพศหญิงสะท้อนความไม่เท่าเทียมระหว่างเพศที่ฝังรากลึกและถือเป็นรูปแบบการเลือกปฏิบัติต่อผู้หญิงที่รุนแรงอย่างยิ่ง โดยเป็นผลมาจากบรรทัดฐานทางสังคมซึ่งมองว่าการรับมืออวัยวะเพศหญิงเป็นแนวทางในการเลี้ยงดูเด็กผู้หญิงที่เหมาะสม เนื่องจากเป็นวิธีที่ทำให้เด็กผู้หญิง ‘สะอาด’ และ ‘สวยงาม’ รวมถึงเตรียมพวกเธอให้พร้อมสำหรับวัยผู้ใหญ่และการแต่งงาน
- **การควบคุมและอำนาจ** ความกลัวเรื่องเพศวิถีของหญิงนั้นแพร่หลายเป็นวงกว้าง การรับมืออวัยวะเพศหญิงจึงถูกใช้ควบคุมและลดทอนเรื่องเพศและประสบการณ์ทางเพศของผู้หญิง เนื่องจากคนบางส่วนเชื่อว่าต้องควบคุมผู้หญิงให้มีพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม รักษาความบริสุทธิ์ก่อนแต่งงาน และชื่อเสียงต่อคู่สมรส ชุมชนหลายแห่งเชื่อว่าการรับมืออวัยวะเพศหญิงสามารถลดความใคร่ของผู้หญิงและช่วยป้องกันไม่ให้พวกเธอกระทำ “ผิด” ทางเพศจนทำลายเกียรติยศของครอบครัว
- **วัฒนธรรมการยอมรับ** ในบางชุมชน การรับมืออวัยวะเพศหญิงกลายเป็นแบบแผนทางสังคมซึ่งกดดันให้คนในสังคมต้องทำตาม บางครั้งการรับมืออวัยวะเพศหญิงก็เกี่ยวข้องกับความเชื่อทางศาสนา แม้จะไม่มีบทบัญญัติของศาสนาใดกำหนดไว้ก็ตาม
- **กฎหมายที่ไม่ดีดัดขาด** ไม่มีการบังคับใช้กฎหมายเพื่อยุติการรับมืออวัยวะเพศหญิงหรือกฎหมายไม่ดีดัดขาดพอ ส่งผลให้ผู้กระทำผิดลอยนวล ในบางประเทศอาจไม่มีกฎหมายห้ามการรับมืออวัยวะเพศหญิง
- **ข้อจำกัดในการช่วยเหลือ** อาจไม่มีบริการช่วยเหลือเด็กผู้หญิงและเยาวชนที่หนีรอดพ้นจากขบวนการนี้และปกป้องคนที่ยื่นหยัดต่อต้านการรับมืออวัยวะเพศหญิง อันที่จริงไม่ใช่แค่ผู้ชายเท่านั้นที่ส่งเสริมขบวนการนี้และปกป้องคนที่ยืนหยัดต่อต้านการรับมืออวัยวะเพศหญิง แม้กระทั่งผู้หญิงเองก็เห็นด้วยเช่นกัน

การรับมืออวัยวะเพศหญิงส่งผลกระทบต่ออย่างไรบ้าง?

- เด็กผู้หญิงและเยาวชนจะ**เสียเลือดและเจ็บปวดอย่างรุนแรง**ในระหว่างรับมืออวัยวะเพศหญิง
- การรับมืออวัยวะเพศหญิงเป็น**อันตรายต่อสุขภาพ**ของเด็กผู้หญิงและเยาวชน**ในระยะยาว** เนื่องจากชิ้นเนื้อส่วนที่ปกติและสมบูรณ์ถูกตัดออกไป ส่งผลให้ร่างกายทำงานผิดปกติ ติดเชื้อในระบบทางเดินปัสสาวะ เป็นโรคพีคัลนทิส มีบุตรยาก เกิดปัญหาช่องคลอดบุตร เพิ่มความเสี่ยงในการติดเชื้อเอชไอวี/เอดส์ และอาจถึงขั้นเสียชีวิตได้
- ขบวนการนี้**อาจส่งผลกระทบต่อเด็กผู้หญิงและเยาวชน** โดยทำให้พวกเขา**รู้สึกกลัว อับอาย และทุกข์**
- การรับมืออวัยวะเพศหญิงอาจทำให้**เยาวชนไม่สามารถสัมผัสความเพลิดเพลินทางเพศได้**
- การรับมืออวัยวะเพศหญิงนั้นเป็นการ**ควบคุมเด็กผู้หญิงและเยาวชน** พร้อมทั้งตอกย้ำสถานะที่ต่ำต้อยของพวกเธอและยกให้ผู้อื่นมีอำนาจเหนือพวกเธอและร่างกายของพวกเธอ
- การรับมืออวัยวะเพศหญิงอาจ**จำกัดทางเลือกในชีวิต**ของเด็กผู้หญิงและเยาวชน

แหล่งเรียนรู้เพิ่มเติม

Eliminating Female genital mutilation: An interagency statement (2008), UN agencies
http://whqlibdoc.who.int/publications/2008/9789241596442_eng.pdf

WHO factsheet on FGM

<http://www.who.int/mediacentre/factsheets/fs241/en/index.html>

กิจกรรม

ตารางแสดงรายชื่อกิจกรรมเกี่ยวกับการรับมือภาวะเพศหญิง คุณอาจจำเป็นต้องปรับกิจกรรมให้เหมาะสมกับบริบทและหมวดของคุณ นอกจากนี้คุณยังสามารถนำกิจกรรมในส่วนอื่น ๆ ที่ไม่ได้อยู่ในตารางมาปรับใช้กับหัวข้อการรับมือภาวะเพศหญิงได้เช่นกัน

หัวข้อ	กิจกรรม	รายละเอียด	อายุ
	หุ่นมือ	ผู้เข้าร่วมประดิษฐ์หุ่นมือเด็กผู้หญิงและเด็กผู้ชาย พลังแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับความคาดหวังที่สังคมมีต่อเด็กผู้ชายและเด็กผู้หญิง	รุ่นน้อย
	กฎครอบครัว	หัวหน้าหมวดสามารถปรับกิจกรรมนี้ให้เหมาะกับการพูดคุยเรื่องการรับมือภาวะเพศหญิง โดยถามความคิดเห็นของแขกรับเชิญเกี่ยวกับการรับมือภาวะเพศหญิง แต่ต้องไม่ทำให้แขกรับเชิญลำบากใจ	รุ่นสัปดาห์
	ชีวิตในรอบ	ผู้เข้าร่วมทบทวนว่าสังคมคาดหวังให้เด็กผู้หญิง และเด็กผู้ชายมีสภาพร่างกายอย่างไร พร้อมทั้งสำรวจการรับมือภาวะเพศหญิงในบริบทดังกล่าว	รุ่นกลาง
	การรับมือภาวะเพศ	เชิญวิทยากรมาร่วมพูดคุยเรื่องการรับมือภาวะเพศหญิง	รุ่นสัปดาห์
	การรับมือภาวะเพศ	พูดคุยเรื่องการรับมือภาวะเพศหญิงและความสัมพันธ์กับความไม่เท่าเทียมระหว่างเพศ	รุ่นกลาง
	ความเชื่อผิด ๆ ทั่วโลกเกี่ยวกับความรุนแรง	พูดคุยเรื่องความเชื่อผิด ๆ และทัศนคติเกี่ยวกับความรุนแรงต่อเด็กผู้หญิง	รุ่นกลาง
	ความรุนแรงรูปแบบต่าง ๆ	พูดคุยเกี่ยวกับความรุนแรงต่อเด็กผู้หญิงและเยาวชนในรูปแบบต่างๆ	รุ่นใหญ่
	เรื่องราวจากผู้ช่วยเหลือ	เชิญเจ้าหน้าที่จากหน่วยงานที่รณรงค์ยุติการรับมือภาวะเพศหญิง มาเล่าประสบการณ์ในการช่วยเหลือเด็กผู้หญิงและเยาวชน	รุ่นสัปดาห์
	รับบทที่ปรึกษา	เรียนรู้วิธีช่วยเหลือคนรู้จักที่เผชิญความรุนแรง	รุ่นกลาง
	เรื่องราวของผู้รอดชีวิต	เชิญวิทยากรมาบอกเล่าประสบการณ์ของเด็กผู้หญิงที่หลีกเลี่ยงจากการรับมือภาวะเพศหญิงหรือผู้หญิงที่เคยผ่านประสบการณ์ดังกล่าวและฟื้นตัวสามารถรณรงค์ต่อต้านขนบธรรมเนียมนี้	รุ่นกลาง
	โปสเตอร์รณรงค์	ทำโปสเตอร์ต่อต้านการรับมือภาวะเพศหญิง	รุ่นสัปดาห์
	นักเคลื่อนไหวในพื้นที่	เชิญนักเคลื่อนไหวที่ต่อต้านการรับมือภาวะเพศหญิงมาเป็นวิทยากร	รุ่นกลาง
	อนุสัญญาว่าด้วยการขจัดความรุนแรงต่อผู้หญิงทุกรูปแบบ	สำรวจอนุสัญญาของสหประชาชาติที่เกี่ยวข้องกับความรุนแรงต่อผู้หญิง และพูดคุยกันว่าพวกเขาอยากเสนอข้อเสนอใดต่อรัฐบาล	รุ่นใหญ่
	ข้อกฎหมาย	เชิญวิทยากรมาร่วมกิจกรรม และให้เด็ก ๆ คิดตัวอย่างคดีทางกฎหมายและสถานการณ์เกี่ยวกับเหตุการณ์ความรุนแรง	รุ่นใหญ่
	แผนปฏิบัติการแห่งชาติ	จับกลุ่มทำการนำเสนอเกี่ยวกับความรุนแรงต่อเด็กผู้หญิงที่สามารถส่งต่อถึงตัวแทนรัฐบาลได้ โดยร่วมมือกับแนวร่วมในพื้นที่	รุ่นใหญ่

ข้อควรรู้:

การแต่งงานในวัยเด็กและการคลุมถุงชน

นิยามคำศัพท์

การแต่งงานในวัยเด็กและการคลุมถุงชน หมายถึง การแต่งงานอย่างเป็นทางการที่เกิดขึ้นโดยไม่ได้ได้รับความยินยอมจากเด็กผู้หญิง เด็กผู้ชาย เยาวสตรี หรือชายหนุ่ม การแต่งงานของเด็กทุกรูปแบบ ถือเป็น การแต่งงานในวัยเด็กและการคลุมถุงชน เนื่องจากตามกฎหมายแล้วเด็ก (โดยมากหมายถึงอายุต่ำกว่า 18 ปี) ไม่สามารถให้ความยินยอมเรื่องการแต่งงานได้ ถึงแม้ชนบธรรมเนียมนี้จะเกิดขึ้นกับเด็กผู้ชายเช่นกัน แต่ส่วนใหญ่แล้วมักเกิดกับเด็กผู้หญิงมากกว่า นอกจากนี้ การอยู่กินกันแบบไม่เป็นทางการก็แพร่หลายในบางชุมชน โดยเด็กผู้หญิงจะถูกบังคับให้ใช้ชีวิตเหมือนคู่แต่งงานก่อนอายุ 18 ปี เรื่องนี้ขัดต่อสิทธิมนุษยชนเช่นเดียวกับการแต่งงานในวัยเด็กและการคลุมถุงชน ทั้งยังอาจส่งผลเสียร้ายแรงกว่าเนื่องจากเป็นการกระทำที่ไม่เป็นทางการ ดังนั้นจึงไม่อยู่ในเกณฑ์ที่กฎหมายจะจัดการและปกป้องเด็กผู้หญิงได้

การคลุมถุงชนเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นทั่วโลก และมักเป็นการแต่งงานกับคนต่างชาติ⁷⁹

Plan UK

ข้อเท็จจริง

- เด็กผู้หญิงมากกว่า 60 ล้านคนทั่วโลกแต่งงานก่อนอายุ 18 ปี
- ผลการสำรวจแนวโน้มพบว่า หนึ่งในสามของเด็กผู้หญิงในประเทศกำลังพัฒนา (ไม่รวมจีน) มีแนวโน้มที่จะแต่งงานก่อนอายุ 18 ปี และหนึ่งในเก้าแต่งงานก่อนอายุ 15 ปี ในปี ค.ศ. 2010 ผู้หญิงอายุ 20-24 ปีกว่า 67 ล้านคนเคยผ่านการแต่งงานในวัยเด็กมาก่อน หากแนวโน้มดังกล่าวยังคงดำเนินต่อไป ในทศวรรษหน้าจะมีเด็กผู้หญิงแต่งงานถึง 14.2 ล้านคนต่อปี⁷⁴
- เจ้าสาวเด็กเหล่านี้หลายคนประสบกับชีวิตแต่งงานที่เต็มไปด้วยความรุนแรงและการทารุณกรรม⁷⁵
- ทุกสามวันที่มีเด็กผู้หญิงหนึ่งคนถูกบังคับให้แต่งงาน⁷⁶
- ผู้หญิงอายุ 20-24 ปีเกือบครึ่งหนึ่งในเอเชียกลาง เอเชียใต้ และแอฟริกาตะวันตกแต่งงานตอนอายุ 18 ปี ส่งผลให้พวกเธอเสี่ยงที่จะตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควร ทุพพลภาพ และเสียชีวิต นอกจากนี้ พวกเธอยังถูกจำกัดไม่ให้ได้รับการศึกษาหรือออกไปทำงานนอกบ้านด้วย⁷⁷
- จากสถิติรายปีของประเทศกำลังพัฒนา มีเด็กผู้หญิงวัยรุ่นอายุ 15-19 ปีเกือบ 16 ล้านคนที่ต้องคลอดลูก โดยหนึ่งในสี่เป็นกรณีที่แต่งงานแล้ว นี่หมายความว่า การป้องกันการแต่งงานในวัยเด็กจะช่วยลดจำนวนการตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควรรวมถึงภาวะทุพพลภาพและการเสียชีวิตอันเนื่องมาจากการตั้งครรภ์ได้อย่างมหาศาล นอกจากนี้ยังช่วยลดความเสียหายที่เด็กผู้หญิงจะติดเชื้อเอชไอวีเช่นกัน⁷⁸

การแต่งงาน
ในวัยเด็กและ
การคลุมถุงชน
เกิดขึ้นทั่วทุกมุมโลก

การแต่งงานในวัยเด็กและการคลุมถุงชนเกิดจากอะไร?

สาเหตุที่เกิดการแต่งงานในวัยเด็กและการคลุมถุงชนไม่อาจอธิบายได้ง่าย ต่อไปนี้คือสาเหตุส่วนหนึ่ง

- **สถานะของเด็กผู้หญิงในสังคม** การแต่งงานในวัยเด็กและการคลุมถุงชนเชื่อมโยงกับความไม่เท่าเทียมระหว่างเพศอย่างแยกกันไม่ออก ปัญหานี้มีที่มาจากบรรทัดฐานทางสังคมที่เลือกปฏิบัติต่อผู้หญิงและเด็กผู้หญิง ในขณะที่ให้คุณค่ากับสิทธิและโอกาสของเด็กผู้ชาย และผู้ชาย ทักษะที่คิดว่าเด็กผู้หญิงเป็นภาระทางเศรษฐกิจหรือเป็นสินค้าสนับสนุนให้ชนบธรรมเนียมที่เป็นอันตรายนี้คงอยู่เรื่อยมา และชนบธรรมเนียมดังกล่าวก็ยังส่งเสริมความไม่เท่าเทียมระหว่างเพศให้แพร่หลายยิ่งขึ้นจนเกิดเป็นวงจรอันเลวร้ายไม่รู้จบ การแต่งงานในวัยเด็กและการคลุมถุงชนทำให้เด็กผู้หญิงไม่ได้สัมผัสกับชีวิตวัยเด็ก ไม่ได้รับการศึกษา จำกัดโอกาสในชีวิต เพิ่มความเสี่ยงที่จะเผชิญความรุนแรงและการทารุณกรรม รวมถึงเป็นอันตรายต่อสุขภาพ
- **ความยากจน** ครอบครัวที่ยากจนอาจมองเด็กผู้หญิงเป็นภาระค่าใช้จ่าย จึงบังคับให้พวกเขาแต่งงานเพื่อประหยัดเงิน ในบางชุมชน ครอบครัวของเด็กผู้หญิงจะได้รับเงินสินสอดจากการแต่งงานด้วย
- **ชนบธรรมเนียมที่เป็นอันตราย** แรงกดดันทางสังคมภายในชุมชนอาจชักนำให้ครอบครัวแต่งงานลูกสาววัยเด็กของตัวเองออกไป ตัวอย่างเช่น บางวัฒนธรรมเชื่อว่าถ้าลูกสาวแต่งงานก่อนถึงวัยแรกรุ่น ครอบครัวจะเกิดความพาสุกและโชคร้าย ขณะที่บางสังคมเชื่อว่าการแต่งงานในวัยเด็กจะปกป้องเยาวชนสตรีจากการถูกล่วงละเมิดทางเพศ ความรุนแรง การตั้งครรภ์ก่อนแต่งงาน และการนำความเสื่อมเสียมาสู่วงศ์ตระกูล
- **กฎหมายที่ไม่เด็ดขาด** ไม่มีกฎหมายควบคุมเรื่องนี้ ถ้ามีก็อาจไม่เด็ดขาดพอ ผู้คนไม่ตระหนักถึงกฎหมายดังกล่าว หรือไม่มีการบังคับใช้จริง
- **ข้อพิพาท ภัยพิบัติ และเหตุฉุกเฉิน** ภัยพิบัติและเหตุฉุกเฉินอาจทำให้ครอบครัวตัดสินใจแต่งงานลูกสาววัยเด็กออกไปเพื่อปกป้องพวกเขาจากความเสียหายต่าง ๆ เนื่องจากครอบครัวเหล่านี้เชื่อว่าตนเองไม่มีทางเลือกอื่นแล้ว
- **ข้อจำกัดในการช่วยเหลือ** อาจไม่มีบริการช่วยเหลือเด็กผู้หญิงและเยาวชนสตรีให้หลุดพ้นจากการแต่งงานในวัยเด็ก หรือหากมีก็อาจไม่เพียงพอ นอกจากนี้ บริการช่วยเหลือ โครงการเพื่อสังคม และนโยบายต่าง ๆ ยังมักมองข้ามเด็กผู้หญิงที่แต่งงานแล้ว

การแต่งงานในวัยเด็กและการคลุมถุงชนส่งผลกระทบต่ออย่างไรบ้าง?

- การแต่งงานในวัยเด็กและการคลุมถุงชนถือเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชนที่ส่งผลเสียต่อทั้งตัวเด็กและสังคมโดยรวม เนื่องจากทำให้เด็กผู้หญิงไม่ได้สัมผัสกับชีวิตวัยเด็ก **ไม่ได้รับการศึกษา** จำกัดโอกาสในชีวิต เพิ่มความเสี่ยงที่จะเผชิญความรุนแรงและการทารุณกรรม รวมถึงเป็นอันตรายต่อสุขภาพ
- เด็กผู้หญิงและเยาวชนสตรีมักต้องลาออกจากโรงเรียนเมื่อแต่งงานเพราะภาระงานบ้าน การคลอดบุตร และเพราะบรรทัดฐานทางสังคมที่มองว่าการแต่งงานและการเรียนเป็นสิ่งที่ไม่ไปด้วยกันไม่ได้ นี่ไม่เพียงเป็นการปฏิเสธสิทธิที่จะได้รับการศึกษาของเด็กผู้หญิงเท่านั้น แต่ยังส่งผลให้พวกเขามีโอกาสและทางเลือกน้อยลงด้วย การขาดการศึกษาส่งผลเสียในวงกว้างทั้งต่อตัวเด็กผู้หญิง ลูก ๆ ของพวกเขา และชุมชน
- การแต่งงานในวัยเด็กและการคลุมถุงชนมักนำไปสู่**ความรุนแรงทางร่างกาย ทางเพศ และทางอารมณ์** เด็กผู้หญิงที่แต่งงานตั้งแต่ยังเด็กมักไม่มีสถานะและอำนาจต่อรองกับสามีและครอบครัวของสามี ทำให้พวกเขาเสี่ยงที่จะได้รับความรุนแรงและถูกทำร้าย โดยมักจะถูกทุบตีหรือข่มขู่และมีแนวโน้มที่จะเชื่อว่าสามีมีสิทธิโดยชอบธรรมที่จะทุบตีภรรยา โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อเจ้าสาวเด็กและคู่สมรสอายุต่างกันมาก
- สำหรับเด็กผู้หญิงหลายคน การแต่งงานถือเป็นการเริ่มต้น**ความสัมพันธ์ทางเพศที่รุนแรงและกะทันหัน** โดยสามีมักอายุมากกว่าพวกเขาหลายปี เจ้าสาวเด็กไม่สามารถต่อรองเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ ปฏิเสธที่จะมีเพศสัมพันธ์ หรือยื่นกรานให้ใช้ถุงยางอนามัยได้ เชื้อนไขเหล่านี้ส่งผลให้เกิดการล่วงละเมิดทางเพศและความเสี่ยงต่อสุขภาพอย่างร้ายแรง เช่น การตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควรและการติดเชื้อทางเพศสัมพันธ์อย่างเอชไอวี/เอดส์ เจ้าสาวเด็กจำนวนมากเสียชีวิตระหว่างคลอดบุตรเนื่องจากอาจ**เข้าถึงการรักษาพยาบาลได้อย่างจำกัด**และร่างกายไม่พร้อมสำหรับการคลอดบุตร
- **ความโดดเดี่ยวทางสังคม**ที่เป็นผลมาจากการแต่งงานในวัยเด็กและการคลุมถุงชนมักทำให้เจ้าสาวเด็กแทบไม่มีโอกาสที่จะหลุดพ้นจากสามีที่ทำร้ายพวกเขาและขอความช่วยเหลือทางกฎหมาย พวกเขาต้องแยกจากครอบครัวและเพื่อนฝูง ทั้งยังไม่มีอิสระในการติดต่อกับเพื่อนวัยเดียวกันหรือร่วมกิจกรรมในชุมชน ทำให้ไม่มีโอกาสได้รับความคุ้มครองหรือมีส่วนร่วมในสังคม

แหล่งเรียนรู้เพิ่มเติม

Take the vow – PLAN website information on forced marriage with a short video you could use with your group.
<http://www.plan-uk.org/early-and-forced-marriage/>

กิจกรรม

ตารางแสดงรายชื่อกิจกรรมเกี่ยวกับการแต่งงานในวัยเด็กและการคลุมถุงชน คุณอาจจำเป็นต้องปรับกิจกรรมให้เหมาะสมกับบริบทและหมวดของคุณ นอกจากนี้ คุณยังสามารถนำกิจกรรมในส่วนอื่น ๆ ที่ไม่ได้อยู่ในตารางมาปรับใช้กับหัวข้อการแต่งงานในวัยเด็กและการคลุมถุงชนได้เช่นกัน

หัวข้อ	กิจกรรม	รายละเอียด	อายุ
	งานบ้าน	ทบทวนเกี่ยวกับความคาดหวังทางเพศในบ้าน รวมถึงความคาดหวังว่าจะแต่งงานเมื่อไหร่และกับใคร	รุ่นน้อย
	คุณอยากเป็นอะไร	พูดคุยเกี่ยวกับกฎกติกาเวลาเด็กผู้หญิงและเด็กผู้ชายเล่นด้วยกัน แล้วเชื่อมโยงไปยังกฎของชุมชนเกี่ยวกับการแต่งงาน	รุ่นกสิฟ้า
	กฎครอบครัว	ทบทวนว่าชีวิตครอบครัวสามารถกำหนดโอกาสให้เด็กผู้หญิงและเด็กผู้ชายอย่างไร	รุ่นกสิฟ้า
	ความเท่าเทียมในบ้าน	ทบทวนเกี่ยวกับความสัมพันธ์ที่ต้องการ	รุ่นใหญ่
	ทำไมเธอไม่หนีล่ะ	เรียนรู้เรื่องราวจากสถานการณ์จริงและพูดคุยเกี่ยวกับผลกระทบที่เด็กผู้หญิงและเยาวชนสตรีได้รับจากการแต่งงานในวัยเด็กและการคลุมถุงชน	รุ่นใหญ่
	ความรุนแรงรูปแบบต่าง ๆ	พูดคุยเกี่ยวกับความรุนแรงต่อเด็กผู้หญิงและเยาวชนสตรีในรูปแบบต่าง ๆ	รุ่นใหญ่
	รับบทที่ปรึกษา	เรียนรู้วิธีช่วยเหลือคนรู้จักที่เผชิญความรุนแรง	รุ่นกลาง
	สิทธิเด็กผู้หญิง	เรียนรู้ว่าการแต่งงานในวัยเด็กและการคลุมถุงชนคือการละเมิดสิทธิมนุษยชน	รุ่นกสิฟ้า
	โปสเตอร์รณรงค์	ทำโปสเตอร์ต่อต้านการแต่งงานในวัยเด็กและการคลุมถุงชน	รุ่นกลาง
	ข้อกฎหมาย	เชิญวิทยากรมาร่วมกิจกรรม และให้เด็ก ๆ คิดตัวอย่างคดีทางกฎหมายและสถานการณ์เกี่ยวกับเหตุการณ์ความรุนแรง	รุ่นใหญ่
	อนุสัญญาว่าด้วยการขจัดความรุนแรงต่อผู้หญิงทุกรูปแบบ	สำรวจอนุสัญญาของสหประชาชาติที่เกี่ยวข้องกับความรุนแรงต่อผู้หญิง และพูดคุยกันว่าพวกเขาอยากเสนอข้อแนะนำใดต่อรัฐบาล	รุ่นใหญ่
	แผนปฏิบัติการแห่งชาติ	จับกลุ่มทำการนำเสนอเกี่ยวกับความรุนแรงต่อเด็กผู้หญิงที่สามารถส่งต่อถึงตัวแทนรัฐบาลได้	รุ่นใหญ่
	จัดโครงการรณรงค์ในชุมชน	พัฒนาและจัดโครงการรณรงค์ในชุมชนเพื่อสร้างความตระหนักรู้เกี่ยวกับการยุติการแต่งงานในวัยเด็กและการคลุมถุงชน	ทุกรุ่น

ข้อควรรู้: ความรุนแรงต่อผู้หญิงและเด็กผู้หญิง ในฐานะการละเมิดสิทธิมนุษยชน

ความรุนแรงต่อเด็กผู้หญิงและเยาวชนสตรีเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชน ประเทศต่าง ๆ ทั่วโลกได้ลงนามในปฏิญญาและอนุสัญญาระหว่างประเทศหลายฉบับซึ่งกำหนดกรอบกฎหมายและนโยบายเพื่อรับรองสิทธิของเยาวชนสตรีและเด็กผู้หญิง

ในบรรดาข้อตกลงเพื่อยุติความรุนแรงต่อเด็กผู้หญิงและผู้หญิง ข้อตกลงสำคัญห้ามมิจากสหประชาชาติที่ควรกล่าวถึง ได้แก่ ปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการขจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรีในทุกรูปแบบ อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยสิทธิเด็ก ปฏิญญาว่าด้วยการขจัดความรุนแรงต่อสตรี และแผนปฏิบัติการกรุงปักกิ่ง โดยอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการขจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรีในทุกรูปแบบมุ่งเน้นไปที่สิทธิของเด็กผู้หญิงและผู้หญิง ขณะที่อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยสิทธิเด็กมุ่งเน้นไปที่สิทธิของเด็กอายุต่ำกว่า 18 ปี ส่วนปฏิญญาว่าด้วยการขจัดความรุนแรงต่อสตรีเป็นเอกสารฉบับแรกที่ระบุชัดเจนว่าความรุนแรงต่อผู้หญิงเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชนสำหรับแผนปฏิบัติการกรุงปักกิ่งนั้น หลัก ๆ แล้วมุ่งเน้นไปที่แผนปฏิบัติการ 12 ด้านเพื่อยุติการเลือกปฏิบัติต่อผู้หญิงและเด็กผู้หญิง โดยหนึ่งในด้านเหล่านั้นมีเป้าหมายหลักเพื่อยุติความรุนแรงต่อผู้หญิงและเด็กผู้หญิง

ปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน

<http://www.un.org/en/documents/udhr/>

เมื่อวันที่ 10 ธันวาคม ค.ศ. 1948 องค์การสหประชาชาติชุดใหม่ได้ลงนามในปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชนหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 เพื่อแสดงความยึดมั่นในอิสรภาพ ความยุติธรรม และสันติภาพของโลก ปฏิญญานี้วางแนวทางเกี่ยวกับสิทธิที่มนุษย์ทุกคนพึงมี ไล่ตั้งแต่สิทธิพลเมืองพื้นฐานไปจนถึงสิทธิทางการเมือง เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม เพื่อปูทางไปสู่กฎหมายสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศ โดยยอมรับว่ามนุษย์ทุกคนมีสิทธิที่จะได้รับความเคารพและการปฏิบัติอย่างเท่าเทียม

“ มนุษย์ทุกคนเกิดมา มีอิสรภาพ และ
ความเท่าเทียมกันทั้งในด้านศักดิ์ศรี
และสิทธิ
(มาตรา 1)

อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการขจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรีในทุกรูปแบบ

<http://www.un.org/womenwatch/daw/cedaw/>

สหประชาชาติร่างอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการขจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรีในทุกรูปแบบในปี ค.ศ. 1979 และมีผลบังคับใช้ในปี ค.ศ. 1981 โดยทุกประเทศได้ให้สัตยาบัน (ลงนามตามกฎหมาย) ยกเว้นสหรัฐอเมริกา ชูแดน โชมาลีเย อิหร่าน เกาหลีเหนือ และสองประเทศในหมู่เกาะแปซิฟิกอย่างปาเลาและตองกา

อนุสัญญานี้เป็นร่างกฎหมายระหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิสตรีที่ครอบคลุมการเลือกปฏิบัติต่อผู้หญิงและเด็กผู้หญิงในทุกรูปแบบ ไม่ว่าจะเป็นในเวทีการเมือง วัฒนธรรม ชีวิตครอบครัว เศรษฐกิจ หรือสังคม ที่สำคัญก็คือ อนุสัญญานี้ครอบคลุมสิทธิสตรีไว้ในสิทธิมนุษยชนและเรียกร้องความเท่าเทียมกันระหว่างผู้ชายและผู้หญิง โดยมีเป้าหมายในการดำเนินการระดับชาติเพื่อยุติการเลือกปฏิบัติต่อสตรีในทุกรูปแบบ ประเทศต่าง ๆ จะดำเนินการตาม “มาตรการที่เหมาะสมทุกอย่างรวมทั้งมาตรการทางกฎหมายเพื่อให้แน่ใจว่าผู้หญิงจะได้รับการสนับสนุนให้พัฒนาและก้าวหน้าอย่างเต็มศักยภาพ พวกเขาจะสามารถใช้สิทธิและเสรีภาพขั้นพื้นฐานได้อย่างเท่าเทียมกับผู้ชาย” (มาตรา 3)

ในแง่นี้ ประเทศที่ลงนามในอนุสัญญาระหว่างประเทศฉบับนี้มีหน้าที่ต้องดำเนินการที่จำเป็นทุกอย่างเพื่อปกป้องและรักษาสิทธิมนุษยชนของผู้หญิงและยุติการเลือกปฏิบัติต่อพวกเขาในทุกรูปแบบ ประเทศต่าง ๆ จะรายงานความคืบหน้าต่อคณะกรรมการอนุสัญญาในทุกสี่ปี

คณะกรรมการอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการขจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรีในทุกรูปแบบยังได้จัดทำคำแนะนำทั่วไปตามการวิเคราะห์ความคืบหน้าดังกล่าว แม้ว่าตัวอนุสัญญาเองจะไม่ได้กล่าวถึงความรุนแรงต่อผู้หญิงและเด็กผู้หญิงอย่างชัดเจน ทว่าคำแนะนำทั่วไปสองข้อ (12 และ 19) ก็ได้ชี้แจงว่าการเลือกปฏิบัติในอนุสัญญานั้นครอบคลุมถึงความรุนแรงต่อผู้หญิงเช่นกัน โดยคำแนะนำทั่วไปข้อ 19 เน้นย้ำว่าความรุนแรงต่อผู้หญิงและเด็กผู้หญิงเป็นการเลือกปฏิบัติต่อสตรีรูปแบบหนึ่ง ทั้งยังกล่าวถึงการป้องกันความรุนแรงต่อผู้หญิงและเด็กผู้หญิงด้วยการเรียกร้องให้มี “มาตรการป้องกัน ข้อมูลสาธารณะ และแผนการศึกษาเพื่อเปลี่ยนทัศนคติเกี่ยวกับบทบาทและสถานะของผู้ชายและผู้หญิง”⁸⁰ นอกจากนี้ คณะกรรมการยังแนะนำให้มีการจัดบริการช่วยเหลือผู้ที่ตกเป็นเหยื่อของความรุนแรงหรือผู้ที่เสี่ยงต่อความรุนแรงอีกด้วย

อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยสิทธิเด็ก

<http://www2.ohchr.org/english/law/crc.htm>

ในปี ค.ศ. 1989 สหประชาชาติได้รับรองอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก โดยขณะนี้มีประเทศที่ลงนามอนุสัญญาแล้ว 193 ประเทศ ยกเว้น สหรัฐอเมริกาและโซมาเลีย สิทธิเด็กมีผลกับเด็กทุกคนไม่ว่าจะอาศัยอยู่ที่ไหน มีวัฒนธรรม ศาสนา หรือภาษาใดก็ตาม เด็กทุกคนมีสิทธิที่จะมีชีวิตอยู่ มีสุขภาพที่ดี ได้รับการศึกษา ได้รับการคุ้มครองจากความรุนแรง การล่วงละเมิดทางเพศ และการละเลย รวมถึงมีสิทธิที่จะยุติการเลือกปฏิบัติ

หลักการร่วมระหว่างอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็กและอนุสัญญาว่าด้วยการจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรีในทุกรูปแบบ

การใช้สนธิสัญญาว่าด้วยการจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรีในทุกรูปแบบควบคู่กับอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็กมีประโยชน์อย่างมากต่อเด็กผู้หญิงและผู้หญิงในทุกช่วงวัยของชีวิต อนุสัญญาทั้งสองฉบับมีจุดร่วมดังต่อไปนี้

- สามารถนำไปใช้กับความต้องการเฉพาะด้านของเด็กผู้หญิงและผู้หญิงในฐานะสมาชิกของสังคมที่มักถูกเลือกปฏิบัติ
- ตระหนักถึงบทบาทสำคัญของสถาบันครอบครัวในสังคม
- ให้ความสำคัญเป็นพิเศษต่อสุขภาพ รวมทั้งสุขภาพทางเพศและอนามัยเจริญพันธุ์
- เน้นย้ำสิทธิที่จะได้รับการศึกษา
- เรียกร้องให้จัดการทำร้ายอันเนื่องมาจากเพศสภาพ การละเลย และขนบธรรมเนียมที่เป็นอันตราย
- ตั้งเป้าที่จะเพิ่มพลังให้ผู้หญิงและเด็กผ่านสิทธิในการมีส่วนร่วม⁸¹

ปฏิญญาสหประชาชาติว่าด้วยการจัดความรุนแรงต่อสตรี

http://www.un.org/ga/search/view_doc.asp?symbol=A/RES/48/104

ในปี ค.ศ. 1993 สหประชาชาติได้รับรองปฏิญญาว่าด้วยการจัดความรุนแรงต่อสตรี ซึ่งมีความสำคัญคือเป็นเอกสารฉบับแรกที่ระบุชัดเจนว่าความรุนแรงต่อผู้หญิงเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชน ทั้งยังหยิบยกประเด็นนี้มาพิจารณาในแง่ของกฎหมาย นโยบาย และแนวปฏิบัติระดับชาติ ในการนี้ได้มีการแต่งตั้งผู้เสนอรายงานพิเศษเพื่อทำหน้าที่สอบสวนสถานการณ์ความรุนแรงต่อผู้หญิงทั่วโลก รวมถึงสาเหตุและผลกระทบ

ปฏิญญาดังกล่าวนิยามว่าความรุนแรงต่อผู้หญิงคือ “การกระทำความรุนแรงใด ๆ อันเนื่องมาจากเหตุผลด้านเพศสภาพและส่งผลหรือมีแนวโน้มที่จะทำให้ผู้หญิงได้รับความกระทบกระเทือนหรืออันตรายทางเพศหรือจิตใจ เช่น การข่มขู่ การบีบบังคับ หรือการลิดรอนเสรีภาพตามอำเภอใจ ไม่ว่าจะเกิดขึ้นในที่สาธารณะหรือในชีวิตส่วนตัวก็ตาม”

นอกจากนี้ยังระบุด้วยว่าความรุนแรงต่อผู้หญิงและเด็กผู้หญิงเป็นทั้งสาเหตุและผลสืบเนื่องจากความไม่เท่าเทียมระหว่างผู้ชายกับผู้หญิงและเด็กผู้หญิงกับเด็กผู้ชาย

“ได้ตระหนักว่าความรุนแรงต่อผู้หญิงเป็นการแสดงความสัมพันธ์เชิงอำนาจที่ไม่เท่าเทียมกันระหว่างผู้ชายและผู้หญิงที่มีมาตั้งแต่อดีต ซึ่งชักจูงให้ผู้ชายครอบงำและเลือกปฏิบัติต่อผู้หญิง ทั้งยังขัดขวางไม่ให้ผู้หญิงก้าวหน้าอย่างเต็มศักยภาพ นอกจากนี้ ความรุนแรงต่อผู้หญิงยังเป็นกลไกทางสังคมที่สำคัญอย่างหนึ่งซึ่งทำให้ผู้หญิงถูกบังคับให้ตกเป็นเหยื่อของผู้ชาย”⁸²

ปฏิญญาและแผนปฏิบัติการกรุงปักกิ่ง

<http://www.un.org/womenwatch/daw/beijing/pdf/BDPfA%20E.pdf>

ในการประชุมสตรีโลก ปี ค.ศ. 1995 ที่ปักกิ่ง ประเทศ 189 ประเทศได้รับรองและให้สัตยาบันปฏิญญาและแผนปฏิบัติการกรุงปักกิ่ง ซึ่งระบุว่าสิทธิสตรีเป็นส่วนหนึ่งของสิทธิมนุษยชนและเน้นย้ำถึงความสำคัญของการเพิ่มพลังและการมีส่วนร่วมของผู้หญิง

แผนปฏิบัติการกรุงปักกิ่งดำเนินการวางแผนเพื่อยุติการเลือกปฏิบัติและเพิ่มพลังให้ผู้หญิง โดยมีข้อกังวลที่สำคัญ 12 ประการ หนึ่งในนั้นคือความรุนแรงต่อผู้หญิง แผนปฏิบัติการฉบับนี้ไม่มีผลผูกพันทางกฎหมาย แต่สามารถใช้เพื่อเร่งให้รัฐบาลดำเนินการได้

“การเพิ่มพลังและการมีส่วนร่วมของผู้หญิงบนพื้นฐานของความเท่าเทียมกันในทุกด้านของสังคม รวมถึงการร่วมตัดสินใจและมีพลังอย่างเต็มเปี่ยมเป็นพื้นฐานในการบรรลุความเท่าเทียม การพัฒนา และสันติภาพ สิทธิสตรีคือสิทธิมนุษยชน”⁸³

ความรุนแรง
ต่อเด็กผู้หญิงและ
เยาวชนสตรีคือ
การละเมิด
สิทธิมนุษยชน

สิทธิทางเพศและอนามัยเจริญพันธุ์

สิทธิทางเพศและอนามัยเจริญพันธุ์มีความสำคัญยิ่งต่อการเพิ่มพลังให้ผู้หญิง ส่งเสริมความเท่าเทียมทางเพศ และยุติความรุนแรงต่อผู้หญิง และเด็กผู้หญิง

สิทธิทางเพศเกี่ยวข้องกับเพศวิถี สนิมทางเพศ อัตลักษณ์ทางเพศ พฤติกรรมทางเพศ และสุขภาพทางเพศ ส่วนสิทธิอนามัยเจริญพันธุ์เกี่ยวข้องกับการเจริญพันธุ์ อนามัยการเจริญพันธุ์ และความเป็นพ่อแม่ สิทธิทั้งสองอย่างนี้มีแง่มุมที่ทับซ้อนอยู่ สิทธิอนามัยเจริญพันธุ์ได้รับการยอมรับในระดับสากลว่าเป็นสิทธิมนุษยชนในการประชุมระหว่างประเทศว่าด้วยประชากรและการพัฒนา ณ กรุงโคโรไนในปี ค.ศ. 1994 โดยมีประเทศทั้งหมด 179 ประเทศร่วมลงนาม สิทธิดังกล่าวยังได้รับการพูดถึงเพิ่มเติมในการประชุมทบทวนและเอกสารสรุปการประชุม (<http://www.un.org/popin/icpd/conference/offeng/poa.html>) การประชุมว่าด้วยประชากรและการพัฒนายกระดับความเท่าเทียมระหว่างเพศและการเพิ่มพลังให้ผู้หญิงขึ้นมาวาระสำคัญระดับโลก โดยยอมรับความสัมพันธ์ระหว่างสุขภาพกับสิทธิและความรุนแรงต่อผู้หญิงและเด็กผู้หญิงกับสิทธิอนามัยเจริญพันธุ์ ตัวอย่างเช่น มีการเน้นย้ำผลกระทบด้านสุขภาพจากความรุนแรงในครอบครัวต่อผู้หญิงและเด็กผู้หญิง พร้อมทั้งเรียกร้องให้รัฐบาลจัดสรรบริการสุขภาพอนามัยเจริญพันธุ์และเพศให้กับผู้หญิงทุกคน

โครงการปฏิบัติการดังกล่าวช่วยส่งเสริมความเข้าใจเรื่องสิทธิสตรีในฐานะสิทธิมนุษยชน โดยเรียกร้องให้ทุกฝ่ายให้ความสำคัญกับความต้องการและประสบการณ์ของผู้หญิงรวมถึงสิทธิทางเพศและสิทธิอนามัยเจริญพันธุ์ เนื่องจากสิทธิสตรีไม่เพียงเป็นสิทธิมนุษยชนเท่านั้น แต่ยังเป็นแนวทางในการยุติความยากจนและบรรลุการพัฒนาที่ยั่งยืนอีกด้วย

“การส่งเสริมความเท่าเทียมระหว่างเพศ ความเสมอภาค การเพิ่มพลังให้ผู้หญิง การกำจัดความรุนแรงต่อผู้หญิงในทุกรูปแบบ และการดูแลให้ผู้หญิงมีอำนาจในการควบคุมภาวะเจริญพันธุ์ของตนเอง ล้วนเป็นรากฐานที่สำคัญของประชากรและโครงการพัฒนาต่าง ๆ สิทธิมนุษยชนของผู้หญิงและเด็กผู้หญิงเป็นส่วนหนึ่งของสิทธิมนุษยชนซึ่งไม่อาจแบ่งแยกได้ ชุมชนระดับนานาชาติควรตั้งเป้าส่งเสริมให้ผู้หญิงได้มีส่วนร่วมอย่างเต็มที่และเท่าเทียมในชีวิตพลเรือน วัฒนธรรม เศรษฐกิจ การเมือง และสังคมทั้งในระดับชาติ ระดับภูมิภาค และระดับนานาชาติ รวมถึงควรกำจัดการเลือกปฏิบัติทุกรูปแบบที่เกิดขึ้นเพราะเพศ”⁸⁴

เป็นครั้งแรกที่มติของสมัชชาสหประชาชาติ (RES/67/144) ว่าด้วยการกวดขันการขจัดความรุนแรงต่อผู้หญิงในทุกรูปแบบกล่าวถึงสุขภาพทางเพศ อนามัยเจริญพันธุ์ และสิทธิอนามัยเจริญพันธุ์ เช่นเดียวกับการประชุมคณะกรรมการว่าด้วยสถานภาพสตรีสมัยที่ 57 ซึ่งวาระหลักคือการกำจัดและป้องกันความรุนแรงต่อผู้หญิงและเด็กผู้หญิงในทุกรูปแบบ

สิทธิทางเพศไม่ได้รับการยอมรับอย่างชัดเจนว่าเป็นสิทธิมนุษยชนสากลในข้อตกลงหรืออนุสัญญาใด ๆ ของสหประชาชาติ แต่ก็มี ความพยายามผลักดันอยู่ตลอดมา องค์การอนามัยโลกได้ให้คำนิยามสิทธิทางเพศไว้ในเว็บไซต์ http://www.who.int/reproductivehealth/topics/gender_rights/sexual_health/en/ อย่างไรก็ตาม คำนิยามนี้ไม่ใช่จุดยืนอย่างเป็นทางการของ WHO และไม่ควรมีการหยาบคายไปกล่าวอ้างเช่นนั้น

คำแนะนำ: การร่วมมือกับผู้ชายและเด็กผู้ชายเพื่อ ยุติความรุนแรงต่อผู้หญิงและเด็กผู้หญิง

ผู้ชายและเด็กผู้ชายเป็นปัจจัยสำคัญในการส่งเสริมความเท่าเทียมระหว่างเพศและยุติความรุนแรงต่อเด็กผู้หญิงและเยาวชนสตรี หลักฐานจำนวนมากแสดงให้เห็นว่าการให้ความรู้กับผู้ชายและเด็กผู้ชายสามารถลดแนวโน้มที่พวกเขาจะใช้ความรุนแรงต่อผู้หญิงได้ ด้วยเหตุนี้จึงจำเป็นต้องตั้งเด็กผู้ชายและผู้ชายเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของการพูดคุยและเป็นแนวร่วมในการยุติความรุนแรงต่อผู้หญิงและเด็กผู้หญิง

มีผู้ชายหลายกลุ่มทั่วโลกที่รณรงค์ให้ผู้ชายและเด็กผู้ชายมีส่วนร่วมในการส่งเสริมความเท่าเทียมระหว่างเพศและลดความรุนแรง ตัวอย่างเช่น โครงการรบบินสีขาวยูเอ็นเป็นกลุ่มผู้ชายซึ่งรณรงค์ให้ประเทศต่าง ๆ ยุติความรุนแรงต่อผู้หญิงและพยายามดึงผู้ชายเข้ามามีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหานี้

“ความรุนแรงต่อผู้หญิงเป็น ‘ปัญหาของผู้ชาย’ เพราะชีวิตของภรรยา แม่ พี่สาว น้องสาว ลูกสาว และเพื่อน ๆ ผู้หญิงของพวกเขากำลังถูกจำกัดจากความรุนแรงและการทำร้าย นี่เป็นปัญหาของผู้ชาย เพราะผู้ชายเป็นผู้นำชุมชนและมีอำนาจตัดสินใจ พวกเขาจึงมีบทบาทสำคัญในการช่วยยุติความรุนแรงต่อผู้หญิง ปัญหานี้เป็นเรื่องของผู้ชาย เพราะผู้ชายสามารถเป็นกระบอกเสียงและก้าวเข้าไปแทรกแซงเมื่อเพื่อนและญาติ ๆ เพศชายถูกหรือทำร้ายผู้หญิง ผู้ชายควรมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหานี้ เพราะผู้ชายส่วนน้อยปฏิบัติต่อผู้หญิงและเด็กผู้หญิงด้วยความรุนแรงและความเหยียดหยาม ดังนั้น ผู้ชายส่วนใหญ่จึงต้องลุกขึ้นมาช่วยสร้างวัฒนธรรมที่ไม่ยอมรับความรุนแรง”

Michael Flood, Activist

หลักสูตรนี้ดึงเด็กผู้ชายและชายหนุ่มเข้ามามีส่วนร่วมอย่างไรบ้าง

เด็กผู้ชายและชายหนุ่มเป็นมือไม้สำคัญในการรณรงค์เพื่อยุติความรุนแรงต่อเด็กผู้หญิงและเยาวชนสตรี เนื่องจากส่วนใหญ่แล้วผู้ชายและเด็กผู้ชายไม่ได้มีแนวโน้มจะใช้ความรุนแรง อีกทั้งบรรทัดฐาน ทักษะคติ และพฤติกรรมทางเพศก็อาจเป็นอันตรายต่อผู้ชายได้เช่นกัน ดังนั้นจึงควรพยายามทุกวิถีทางเพื่อให้แน่ใจว่าเด็กผู้ชายและชายหนุ่มที่เข้ามามีส่วนร่วมจะไม่ถูกกล่าวโทษว่าเป็นผู้ร้าย พวกเขาควรได้พื้นที่และเวลาในการทำกายและตั้งคำถามต่อแนวคิดและความคาดหวังเกี่ยวกับความเป็นชายที่เป็นอันตราย

ตลอดทั้งหลักสูตรนี้จะมีข้อมูลและคำแนะนำเกี่ยวกับวิธีดึงเด็กผู้ชายและชายหนุ่มเข้ามามีส่วนร่วม แต่ละกิจกรรมภายในหลักสูตรประกอบไปด้วยแนวทางต่อไปนี้

บทสนทนาที่ปลอดภัย: จัดสรรพื้นที่ปลอดภัยให้เด็กผู้ชายและชายหนุ่มพูดคุยเกี่ยวกับความไม่เท่าเทียมระหว่างเพศและความรุนแรงต่อผู้หญิงและเด็กผู้หญิง

เด็กผู้ชายและชายหนุ่มอาจไม่รู้หรือไม่เข้าใจเรื่องความรุนแรงต่อเด็กผู้หญิงและเยาวชนสตรี ตัวอย่างเช่น การวิจัยในสเปนพบว่ามีผู้ชายเพียง 1.2 เปอร์เซ็นต์เท่านั้นที่ตระหนักว่าความรุนแรงต่อผู้หญิงและเด็กผู้หญิงเป็นปัญหาร้ายแรง⁸⁵

เด็กผู้ชายและชายหนุ่มอาจรู้สึกหวาดหวั่นได้เช่นกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อต้องเผชิญกับประเด็นละเอียดอ่อนที่ทำให้พวกเขารู้สึกอึดอัดใจ ตัวอย่างเช่น หัวหน้าหมวดหลายคนรายงานว่าเด็กผู้ชายอาจ ‘ใจลอย’ เมื่อพวกเขารู้สึกหวาดกลัวหรือไม่สบายใจตอนอยู่ในกลุ่มที่เน้นทำกิจกรรมรับฟัง พูดคุย และแสดงความรู้สึก อย่างไรก็ตาม เด็กผู้ชายและชายหนุ่มส่วนใหญ่สนใจเรียนรู้เกี่ยวกับการป้องกันความรุนแรงต่อผู้หญิงและเด็กผู้หญิง เคล็ดลับต่อไปนี้จะช่วยให้เด็กผู้ชายและชายหนุ่มรู้สึกปลอดภัยในระหว่างการสนทนา

- ปรึกษาเด็กผู้ชายและชายหนุ่มล่วงหน้าเพื่อสำรวจว่าพวกเขาต้องการเรียนรู้เรื่องใดบ้าง แล้วจัดกิจกรรมโดยอ้างอิงจากคำตอบที่ได้รับ
- ดึงพวกเขาเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนากฎพื้นฐานและเน้นย้ำอย่างหนักแน่นแต่อ่อนโยนว่าทุกคนต้องรักหากฎ
- อย่ากำหนดระยะเวลากิจกรรมยาวเกินไป ในกิจกรรมแรก ๆ ให้ความสำคัญกับการทำภารกิจก่อน เมื่อเด็กผู้ชายรู้สึกมั่นใจมากขึ้น พวกเขาจะเปิดใจพูดถึงเรื่องความรู้สึกและความสัมพันธ์ออกมาเอง
- ตรวจสอบให้แน่ใจว่ากลุ่มเด็กผู้หญิงจะไม่หยอกล้อและทำให้เด็กผู้ชายดูโง่เขลา
- ทำกายการเหยียดเพศและอาการเกลียดกลัวผู้มีความหลากหลายทางเพศที่เกิดขึ้นในระหว่างกิจกรรม
- ดึงเด็กผู้ชายเข้ามาเป็นแนวร่วมในการยุติความรุนแรงต่อเด็กผู้หญิงและเยาวชนสตรี
- หลีกเลี่ยงการยกตัวอย่างเรื่องส่วนตัว แล้วใช้สรรพนามบุคคลที่สามและเทคนิคการเว้นระยะห่าง ตัวอย่างเช่น *สถานการณ์นี้มีทางเลือกอะไรบ้าง เด็กผู้ชายหรือเด็กผู้หญิงจะจัดการต่างกันอย่างไรในสถานการณ์นี้...*
- ตรวจสอบว่าเนื้อหาและรูปภาพใดที่คุณใช้ในกิจกรรมนำเสนอภาพรวมเกี่ยวกับความเป็นชาย

แคมป์เปลี่ยนชาย

เด็กผู้ชายและเยาวชนชายเป็นแนวร่วมสำคัญในการสร้างความตระหนักรู้ในการยุติความรุนแรงและควรมีส่วนร่วมในการพัฒนาและเผยแพร่ความรู้ตามเป้าหมายของโครงการ นอกจากนี้ เด็กผู้ชายและผู้ชายยังสามารถเป็นแบบอย่างที่ดีเพื่อส่งเสริมความเป็นชายที่นำเคารพ เด็กผู้หญิงและเด็กผู้ชายต่างได้รับประโยชน์จากผู้ชายที่ทำตัวเป็นแบบอย่างที่ดีและมีพฤติกรรมดังต่อไปนี้

- รับผิดชอบต่อความรุนแรงเป็นปัญหาที่เกี่ยวข้องกับผู้ชายและเด็กผู้ชาย
- ทำกายความรุนแรงต่อผู้หญิงและเด็กผู้หญิงโดยเข้าแทรกแซงอย่างปลอดภัยและให้การสนับสนุนเด็กผู้หญิงและผู้หญิง
- มีส่วนร่วมในการรณรงค์และป้องกัน
- คำว่าบาตรและต่อต้านพฤติกรรมและกิจกรรมที่เหยียดเพศ เกสียดกลัวผู้มีความหลากหลายทางเพศ และมีความรุนแรง เช่น มุกตลกที่ไม่เหมาะสมและสื่อลามกอนาจาร

เชิญผู้ชายมาช่วยจัดกิจกรรมหรือช่วยออกแบบและดำเนินการรณรงค์ คุณยังสามารถทำงานร่วมกับกลุ่มเด็กผู้ชายหรือชายหนุ่มในพื้นที่ โดยสำรวจว่าผู้นำชุมชนชายคนใดเป็นแบบอย่างที่เหมาะสม

ผู้ชายที่มีความรับผิดชอบ

ไม่ยอมรับการกระทำ ภาษา หรือพฤติกรรมที่รุนแรงในกลุ่ม ก่อนจัดกิจกรรม ให้ตกลงกับคนในหมวดเกี่ยวกับจรรยาบรรณในการร่วมกิจกรรมและระบุขอบเขตของพฤติกรรมที่ยอมรับได้และยอมรับไม่ได้ให้ชัดเจน

เด็กผู้ชายและชายหนุ่มจำเป็นต้องเรียนรู้และเข้าใจกรอบกฎหมายและสิทธิมนุษยชนที่เป็นรากฐานของสิทธิสตรีและการกำจัดความรุนแรงต่อผู้หญิง พวกเขาต้องตระหนักถึงบทบาทและความรับผิดชอบในการส่งเสริมสิทธิเหล่านี้ คุณควรร่วมมือกับเด็กผู้ชายและชายหนุ่มในการปลูกฝังการกระทำเชิงบวกเพื่อส่งเสริมความเท่าเทียมระหว่างเพศและป้องกันความรุนแรง โครงการริบบิ้นสีขาวเริ่มต้นในแคนาดาและปัจจุบันดำเนินการในกว่า 55 ประเทศ โดยมีขั้นตอนที่เด็กผู้ชายและชายหนุ่มควรทำตามดังต่อไปนี้

- ฟังผู้หญิง...เรียนรู้จากผู้หญิง
- เรียนรู้เกี่ยวกับปัญหา
- เรียนรู้ว่าการไม่ผู้ชายบางคนถึงใช้ความรุนแรง
- สนับสนุนโครงการริบบิ้นสีขาวหรือกิจกรรมอื่น ๆ ที่สนับสนุนให้ผู้ชายและเด็กผู้ชายมีส่วนร่วมในการส่งเสริมสิทธิสตรีและยุติความรุนแรงต่อผู้หญิงและเด็กผู้หญิง
- ทำกายภาษาเหยียดเพศและมุกตลกที่ทำให้ผู้หญิงเสื่อมเสีย
- เรียนรู้วิธีระบุและต่อต้านการคุกคามทางเพศและความรุนแรงในที่ทำงาน โรงเรียน และครอบครัว
- สนับสนุนโครงการและองค์กรเพื่อผู้หญิงในพื้นที่
- ตรวจสอบว่าพฤติกรรมของตนเองมีส่วนทำให้เกิดปัญหาอย่างไร
- มุ่งหาวิธีแก้ปัญหาระยะยาว⁶⁶

ในฐานะหัวหน้าหมวด คุณจะต้องดูแลให้สภาพแวดล้อมมีความปลอดภัยและเอื้อต่อการเรียนรู้ของเด็กผู้ชายและเด็กผู้หญิง อย่าทำให้ตัวเองหรือคนอื่นตกอยู่ในอันตรายและต้องมีผู้ใหญ่อีกคนอยู่กับคุณหรืออยู่ใกล้ ๆ เสมอ

ปฏิวัติความเป็นชาย

(ความคาดหวังต่อเด็กผู้ชายหรือผู้ชาย)

เด็กผู้ชายและผู้ชายควรได้รับโอกาสพูดคุยเกี่ยวกับเพศสภาพและความเป็นชาย พร้อมทั้งเรียนรู้จากภาพลักษณ์และแบบอย่างที่น่านับถือเพื่อเปลี่ยนแนวคิดเรื่องความเป็นชายของพวกเขา

เด็กผู้ชายเรียนรู้เกี่ยวกับความเป็นชายและความคาดหวังต่อบทบาท ทัศนคติ และพฤติกรรมของผู้ชายจากผู้ชายในครอบครัวและเพื่อนผู้ชาย ประสบการณ์ดังกล่าวอาจเป็นไปในเชิงบวกหรือเชิงลบก็ได้ โดยประสบการณ์เชิงลบจะนำเสนอมุมมองความเป็นชายแบบแคบ ๆ นอกจากนี้ อิทธิพลอื่น เช่น สื่อต่าง ๆ มักทำให้เกิดมุมมองผิด ๆ ที่ว่าผู้ชายมีสองแบบคือพวกที่แข็งแกร่งและกล้าหาญกับพวกที่อ่อนแอและไร้ประโยชน์ ทัศนคติที่แท้จริงแล้วความเป็นชายและการแสดงออกถึงความเป็นชายมีหลายวิธีและควรมีหลายวิธี เพศสภาพเป็นสิ่งสิ้นโกลและไม่มีกรอบตายตัว กิจกรรมในหลักสูตรนี้จะพาผู้เข้าร่วมไปสำรวจบรรทัดฐาน บทบาท และความคาดหวังทางเพศในสังคม พร้อมทั้งกระตุ้นให้ผู้เข้าร่วมคิดทบทวนถึงความหมายของการเป็น ‘ตัวจริง’ และค้นหาแนวทางในการเป็นตัวของตัวเอง

บรรทัดฐานและค่านิยมทางเพศที่เป็นอันตรายและความไม่เท่าเทียมระหว่างเพศอาจส่งผลกระทบต่อเด็กผู้ชายและผู้ชายได้เช่นกัน พวกเขาสามารถถูกขังอยู่ในกรอบการเหมารวมความเป็นชายในเชิงลบ ซึ่งอาจตรงข้ามกับความคิดและความรู้สึกที่แท้จริงของพวกเขา

ดังนั้นชายหนุ่มและเด็กผู้ชายจึงต้องได้รับโอกาสตั้งคำถามเกี่ยวกับบทบาท ความคาดหวัง และการเหมารวมดังกล่าว โดยคุณควรตรวจสอบให้แน่ใจว่าความคิดและความคิดเห็นของพวกเขามาจากใจจริง ๆ และคุณไม่ได้ ‘บอกพวกเขาว่าควรเป็นหรือทำอะไร’

สอบถามผู้ชาย: หลักสูตรนี้ต้องตอบสนองความต้องการของเด็กผู้ชายและชายหนุ่มในหมวดของคุณ คุณต้องปรึกษาพวกเขาและให้พวกเขาช่วยตัดสินใจเกี่ยวกับกิจกรรมหรือการรณรงค์ที่จะจัดขึ้น ชายหนุ่มและเด็กผู้ชายควรได้รับการสนับสนุนให้เสนอวิธีสื่อสารและดึงชายหนุ่มและเด็กผู้ชายคนอื่น ๆ เข้ามามีส่วนร่วม

รับฟังความต้องการและประสบการณ์ของชายหนุ่ม เด็กผู้ชายและชายหนุ่มแต่ละคนมีความแตกต่างกันและมีภูมิหลัง อายุ เพศ ฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม ประเทศ และวัฒนธรรมที่แตกต่างหลากหลาย ผู้ชายอาจผ่านประสบการณ์ที่ต่างกันขึ้นอยู่กับเวลาและสถานที่ ตัวอย่างเช่น ผู้ชายอาจรู้สึกมีอำนาจเหนือภรรยาเมื่ออยู่ที่บ้านแต่อาจรู้สึกถูกกดขี่และไร้อำนาจในที่ทำงาน⁸⁷ คุณควรเปิดโอกาสให้เด็กผู้ชายและชายหนุ่มได้บอกเล่าประสบการณ์ของตัวเองและพูดคุยเกี่ยวกับแรงกดดันที่พวกเขาอาจรู้สึก พวกเขาต้องรู้สึกปลอดภัยและมีเวลาและพื้นที่ในการถ่ายทอดความคิดแบบดั้งเดิมเกี่ยวกับความเป็นชาย พลังไต่ตรงคำถามเกี่ยวกับอัตลักษณ์ทางเพศและเพศวิถีของตนเอง

เด็กผู้ชายและชายหนุ่มอาจประสบหรือพบเห็นความรุนแรงในชีวิต โดยทั่วไปแล้วแทบไม่มีใครพูดถึงประสบการณ์ของเด็กผู้ชายและชายหนุ่มเลย พวกเขาจึงอาจขอความช่วยเหลือและการสนับสนุนได้ยาก คุณจำเป็นต้องจัดสภาพแวดล้อมให้เด็กผู้ชายและชายหนุ่มรู้สึกปลอดภัยและสบายใจพอที่จะบอกเล่าประสบการณ์หากพวกเขาต้องการ นอกจากนี้ คุณต้องมีเวลาว่างก่อนและหลังกิจกรรมเพื่อพวกเขาต้องการคุยกับคุณเป็นการส่วนตัว หากเด็กผู้ชายหรือชายหนุ่มในหมวดเปิดเผยประสบการณ์ความรุนแรง คุณต้องปฏิบัติตามนโยบายและกระบวนการคุ้มครองเด็กและคำแนะนำที่ไว้ไว้ในส่วนที่ 2 ของคู่มือเล่มนี้

แหล่งเรียนรู้และข้อมูลเพิ่มเติม

The AIM Framework Addressing and Involving Men and Boys to Promote Gender Equality and End Gender Discrimination and Violence (Michael Kaufman)

Available in English and French.

The Role of Men and Boys in Achieving Gender Equality.

Report of the Expert Group Meeting organized by the United Nations Division for the Advancement of Women in collaboration with ILO and UNAIDS, 21-24 October 2003, Brasilia, Brazil. Available in English.

The Men's Bibliography (compiled by Michael Flood).

This is an extensive virtual library on men, masculinities, gender, and sexualities. Available in English.

Masculinidades y Equidad de Género/Masculinities and Gender Equality.

This is an extensive virtual library of resources in Spanish.

For more resources on working with men and boys, visit:

<http://www.whiteribbon.ca/>

<http://goodmenproject.com/>

10 things that men can do to prevent gender violence

<http://www.jacksonkatz.com/wmcd.html>

<http://www.promundo.org.br/en/about-us/introduction/>

www.michaelkaufman.com/

<http://www.wecanendvaw.org/>

<http://manupcampaign.org/>

Engaging Boys and Young Men in the Prevention of Sexual Violence: A systematic and global review of evaluated interventions | 2011 <http://www.svri.org/menandboys.pdf>

<http://www.menengage.org/> is a global network of men's organizations

คำแนะนำ: ควรทำอย่างไรถ้า...

คุณอาจเผชิญกับความท้าทายในขณะที่จัดหลักสูตร ต่อไปนี้คือเคล็ดลับในการจัดการกับความท้าทายที่พบได้บ่อย

หัวหน้าหมวดคนอื่นไม่กล้าจัดหลักสูตรนี้

ให้หัวหน้าหมวดทุกคนมีส่วนร่วมในการเตรียมหลักสูตร โดยพวกเขาต้องรู้ว่าตัวเองกำลังทำอะไรอยู่ เปิดโอกาสให้พวกเขาบอกข้อกังวลของตัวเองในพื้นที่ที่ปลอดภัยและเกื้อหนุน ตรวจสอบให้แน่ใจว่าทุกคนเตรียมพร้อมเป็นอย่างดีและได้พูดคุยเรื่องความเสี่ยงและวิธีแก้ปัญหาต่าง ๆ กันแล้ว เช่น ความเสี่ยงและปัญหาในการเปิดเผยข้อมูล หัวหน้าหมวดทุกคนควรผ่านการอบรมเพื่อจัดหลักสูตรนี้ รวมทั้งต้องสามารถขอความช่วยเหลือจากหัวหน้าหมวดคนอื่นได้ถ้ามีเรื่องอึดอัดใจ

ผู้ปกครองและผู้ดูแลเด็กรู้สึกกังวล

ให้ผู้ปกครองและผู้ดูแลเด็กเข้ามามีส่วนร่วมในขั้นตอนการวางแผน มั่นใจความคืบหน้าให้พวกเขาทราบ (ดูตัวอย่างจดหมายได้ในหน้าต่อ ๆ ไป) รับฟังข้อกังวลของพวกเขา และปรับเปลี่ยนตามความคิดเห็นที่ได้รับ คุณอาจประหลาดใจกับปฏิกิริยาของพวกเขา! เปิดโอกาสให้พวกเขาพาลูกออกจากการทำกิจกรรมได้ทุกเมื่อที่ต้องการ ขอให้ผู้ปกครองและผู้ดูแลเด็กเข้าร่วมกิจกรรม โดยร่วมพูดคุย ชมละครบทบาทสมมติ หรือประดิษฐ์งานศิลปะร่วมกับลูก พยายามเปิดช่องให้ผู้เข้าร่วมและผู้ปกครอง/ผู้ดูแลเด็กได้ทำกิจกรรมร่วมกัน

ผู้เข้าร่วมพูดสิ่งที่ไม่เหมาะสม

ท้าทายคำพูดที่ไม่เหมาะสมหรือความเข้าใจผิดอย่างอ่อนโยน อธิบายอธิบายภาษาหรือความคิดเห็นที่เหยียดเพศหรือเป็นอันตราย มั่นใจตรวจสอบกับผู้เข้าร่วมหลังจากแต่ละกิจกรรมเพื่อดูว่าพวกเขารู้สึกอย่างไร หากผู้เข้าร่วมอารมณ์เสีย รู้สึกเหมือนถูกกล่าวหา หรือก้าวร้าวในระหว่างกิจกรรม นั่นอาจเป็นสัญญาณว่าผู้เข้าร่วมกำลังประสบหรือก่อความรุนแรง อย่าลืมปฏิบัติตามนโยบายและกระบวนการคุ้มครองเยาวชน ขององค์กรผู้บำเพ็ญประโยชน์

คุณสามารถแบ่งคนในหมวดออกเป็นกลุ่มย่อยตามช่วงอายุเพื่อจะได้เลือกหัวข้อสนทนาที่เหมาะสมได้ง่ายขึ้น หากเกิดเหตุการณ์ที่ไม่คาดคิด ให้ตัดสินใจโดยใช้ธรรมาบรรณที่คุณร่างตอนเริ่มต้นกิจกรรม

ผู้เข้าร่วมไม่อยากพูดถึงบางหัวข้อ

ให้พวกเขามีส่วนร่วมในระบบการวางแผน พวกเขาจะยังสามารถควบคุมสิ่งที่ต้องทำได้ เปิดช่องให้เด็กผู้หญิงสามารถถอนตัวจากกิจกรรมได้อย่างอิสระ พร้อมทั้งจัดเตรียมกิจกรรมสำรองให้พวกเขาโดยมีผู้ใหญ่คอยดูแลอยู่ใกล้ ๆ ตรวจสอบให้แน่ใจว่าผู้เข้าร่วมต้องการความช่วยเหลือหรือไม่ แต่อย่ากดดันให้พวกเขาพูดหากพวกเขาไม่เต็มใจ

เตรียมแผนสำรองให้ผู้เข้าร่วมได้มีโอกาสพูดคุย ตัวอย่างเช่น พวกเขาอาจเปิดใจกับหัวหน้าหมวดคนอื่นได้อย่างสบายใจมากกว่า

คุณตอบคำถามของผู้เข้าร่วมไม่ได้

หากคุณไม่ทราบคำตอบ ให้นอกพวกเขาว่าคุณขอเวลาไปหาข้อมูลก่อนแล้วจะมาตอบในครั้งต่อไป ไม่มีใครคาดหวังให้คุณต้องตอบได้ทุกคำถาม แต่อย่าลืมหาคำตอบ! หรือคุณอาจจะเชิญผู้เชี่ยวชาญมาเป็นวิทยากรเลยก็ได้

หัวหน้าหมวดบางคนคิดว่าพวกเขาไม่มีหน้าที่ต้องยุติความรุนแรง

หัวหน้าหมวดบางคนอาจคิดว่าความรุนแรงต่อผู้หญิงและเด็กผู้หญิงเป็นเรื่องทางวัฒนธรรมหรือเรื่องส่วนตัว คุณต้องทำความเข้าใจให้ชัดเจนว่าวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ศาสนา และความเชื่อไม่ใช่ข้อแก้ตัวในการใช้ความรุนแรง จากสถิติแล้ว ความรุนแรงอันเนื่องมาจากเพศสภาพมักกระทำโดยคนที่เหยื่อรู้จัก การที่ความรุนแรงเกิดขึ้นที่ส่วนตัวไม่ได้หมายความว่ามันจะเป็นเรื่องที่ยอมรับได้ ไม่ว่าความรุนแรงจะเกิดขึ้นในบริบทใดก็ถือเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชนและเป็นเรื่องผิดอย่างแท้จริง เด็กผู้หญิงและผู้หญิงทุกคนควรได้รับสิทธิมนุษยชนอย่างเต็มที่ ความรุนแรงต้องถูกกำจัดออกไปจากทุกด้านของชีวิต คุณควรเตือนหัวหน้าหมวดคนอื่น ๆ ว่าผู้บำเพ็ญประโยชน์มีหน้าที่ในการจัดการกับปัญหานี้ เนื่องจากครอบคลุมเครือข่ายเด็กผู้หญิงและเยาวชนสตรีหลายล้านคน ซึ่งในจำนวนนี้อาจมีคนได้รับผลกระทบจากความรุนแรงอยู่ด้วย ผู้บำเพ็ญประโยชน์มีโอกาสได้เรียนรู้ปัญหาในสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยและเกื้อกูล

หัวหน้าหมวดบางคนคิดว่าความรุนแรงต่อผู้หญิงและเด็กผู้หญิงไม่ใช่ปัญหาในประเทศของพวกเขา

ความรุนแรงต่อเด็กผู้หญิงเกิดขึ้นในทุกประเทศ ถึงแม้จะไม่มีกฏหมายก็ตาม เนื่องจากเหยื่ออาจปิดปากเงียบเพราะความกลัว ความลำบากใจ หรือความอับอาย บางประเทศก็ไม่มีกฎหมายและบริการช่วยเหลือที่เหมาะสม ส่งผลให้มีการบันทึกเหตุการณ์รุนแรงต่าง ๆ ผู้คนมักไม่ยอมพูดถึงความรุนแรง ดังนั้น ถึงแม้คุณจะคิดว่าประเทศของคุณไม่มีการใช้ความรุนแรง แต่ก็เป็นไปได้สูงว่าจริง ๆ แล้วความรุนแรงกำลังเกิดขึ้นอยู่ในบ้านร่วมชอยเดียวกับคุณหรือในโรงเรียนแถวบ้านคุณ

ลองสำรวจสถิติในพื้นที่ พร้อมทั้งขอให้บริการช่วยเหลือและองค์กรเพื่อสตรีในพื้นที่ดังกล่าวร่วมมือกับหัวหน้าหมวดในองค์กรของคุณเพื่อเพิ่มพูนความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความรุนแรงต่อผู้หญิงและเด็กผู้หญิงในพื้นที่ ให้สมาชิกในหมวดเข้ามามีส่วนร่วมและสอบถามว่าพวกเขาคิดว่านี่เป็นปัญหาสำคัญหรือไม่ นอกจากนี้ คุณอาจจะพูดคุยเรื่องความสัมพันธ์ทั่ว ๆ ไป ก่อนแล้วค่อยพูดถึงเรื่องความรุนแรงต่อผู้หญิงและเด็กผู้หญิง

มีคนถามว่าทำไมถึงเน้นแค่เด็กผู้หญิง

เด็กผู้ชายเองก็ประสบความรุนแรงอันเนื่องมาจากเพศสภาพเช่นกัน พวกเขาอาจมีความสัมพันธ์ที่มีแต่การทำร้าย เพชฌฆาตความรุนแรงในครอบครัว ถูกคุกคามทางเพศ ถูกกลั่นแกล้งเพราะเพศวิถี ถูกคลุมถุงชน ถูกแสวงหาประโยชน์ทางเพศ ถูกข่มขืน ถูกล่วงละเมิดทางเพศ ถูกสังคามกลั่นแกล้ง หรือมีแนวคิดเชิงลบเกี่ยวกับความเป็นชาย แต่โครงการรณรงค์นี้เน้นความรุนแรงต่อผู้หญิงและเด็กผู้หญิง เพราะเด็กผู้หญิงและผู้หญิงประสบความรุนแรงและการทารุณกรรมมากกว่าเด็กผู้ชาย พวกเขาได้รับผลกระทบมากกว่าอย่างเห็นได้ชัด

การมีส่วนร่วมอย่างแข็งขันของเด็กผู้ชายและผู้ชายเป็นปัจจัยสำคัญในการยุติความรุนแรงต่อผู้หญิงและเด็กผู้หญิง เด็กผู้ชายและเด็กผู้หญิงรวมถึงผู้หญิงและผู้ชายต้องร่วมมือกันเพื่อปกป้องสิทธิของผู้หญิงและเด็กผู้หญิง พร้อมทั้งป้องกันและกำจัดความรุนแรงต่อผู้หญิงและเด็กผู้หญิง หลักสูตรจึงสนับสนุนให้เด็กผู้ชายมีส่วนร่วมด้วย

มีคนเชื่อว่าความสัมพันธ์แบบรักร่วมเพศเป็นเรื่องผิด

อาการเกลียดกลัวผู้มีความหลากหลายทางเพศคือความกลัวและข้อห้ามเกี่ยวกับเพศวิถี มีคนมากมายในโลกที่มีความสัมพันธ์แบบรักร่วมเพศ ความสัมพันธ์ระหว่างคนสองคนที่ยินยอมพร้อมใจทั้งคู่ถือเป็นสิทธิมนุษยชน ในบางประเทศ การรักร่วมเพศเป็นสิ่งผิดกฎหมาย แต่กฎหมายดังกล่าวละเมิดสิทธิมนุษยชนของพวกเขา

มีคนเชื่อว่าขนบธรรมเนียมที่เป็นอันตราย เช่น การแต่งงานในวัยเด็ก การคลุมถุงชน หรือการชริบอวัยวะเพศหญิงเป็นสิ่งที่ยอมรับได้

การชริบอวัยวะเพศหญิง การแต่งงานในวัยเด็ก และการคลุมถุงชนเป็นความรุนแรงต่อผู้หญิงและเด็กผู้หญิงรูปแบบหนึ่ง โดยเป็นทั้งการทำร้ายและการละเมิดสิทธิมนุษยชน หากคุณทำกายขนบธรรมเนียมที่เป็นอันตรายเหล่านี้ในชุมชนของคุณ คุณอาจเผชิญการต่อต้านได้ ดังนั้นจึงจำเป็นต้องจัดการอย่างละเอียดอ่อนและระมัดระวัง คุณต้องอดทนและค่อย ๆ โน้มน้าวให้คนในชุมชนเปลี่ยนมาอยู่ฝ่ายเดียวกับคุณ โดยอาจเริ่มจากการเสาะหาแนวร่วมในชุมชน เช่น ผู้นำทางจารีตประเพณี วัฒนธรรม และศาสนา รวมทั้งอ้างถึงสนธิสัญญาสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศ

ขอบขอบคุณผู้บำเพ็ญประโยชน์จากสหราชอาณาจักรสำหรับเนื้อหาบางส่วนในหัวข้อนี้

คำแนะนำ: ทักษะและวิธีจัดหลักสูตร

การรับฟัง

ในฐานะผู้จัดกิจกรรม คุณต้องปรับกิจกรรมและหลักสูตรตามความต้องการของบุคคลและกลุ่มโดยรวม วิธีที่ดีที่สุดคือการรับฟังอย่างตั้งใจ และมีประสิทธิภาพซึ่งจะช่วยให้คุณ

- สร้างความไว้วางใจ
- ได้ยินสิ่งที่แต่ละคนพูด
- ชี้แจงหากจำเป็น โดยใช้คำพูดของผู้เรียนหรือของคุณเอง
- สังเกตเห็นสัญญาณทั้งแบบวัจนภาษาและอวัจนภาษาจากผู้เข้าร่วม
- แสดงการมีส่วนร่วมของคุณ เช่น พยักหน้าหรือสบตา
- แสดงความคิดเห็นหรือสรุปและยืนยันบทสนทนา
- อ้างถึงข้อตกลงที่มีอยู่
- แสดงความเข้าใจผ่านภาษากาย น้ำเสียง ฯลฯ
- หมั่นตรวจสอบการมีส่วนร่วมของคนในหมวดและสังเกตว่ามีใครแสดงท่าทางเบื่อหน่ายหรือไม่
- คัดค้านในเชิงบวก⁸⁸

นอกจากนี้ หากผู้เข้าร่วมมีทั้งเด็กผู้ชายและเด็กผู้หญิง คุณต้องจัดหลักสูตรในรูปแบบที่ตอบสนองความต้องการของผู้เข้าร่วมทุกคน

การแลกเปลี่ยนความคิดเห็น

คุณควรใช้กิจกรรมที่ส่งเสริมการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเพื่อให้เด็กและเยาวชนสามารถไตร่ตรองปัญหาและคิดหาทางออกได้ด้วยตัวเอง ส่งผลให้พวกเขาได้เรียนรู้อย่างแท้จริงและจดจำเนื้อหาได้อย่างแม่นยำ วิธีดังกล่าวยังช่วยให้พวกเขาได้ฝึกฝนทักษะการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพอีกด้วย เวลาจัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนความคิดเห็น คุณต้องใช้เวลาไว้พอสมควรเนื่องจากมักมีหลายประเด็นให้พูดถึง อย่างไรก็ตาม คุณไม่จำเป็นต้องหยิบยกมาพูดทุกประเด็น เพราะจุดประสงค์ที่แท้จริงของการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นคือการพูดคุยอย่างสนุกสนานและน่าสนใจ ไม่ใช่การพยายามครอบคลุมทุกหัวข้อ

ต่อไปนี้เป็นรายการคำถามรูปแบบต่าง ๆ ที่สามารถใช้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นอย่างสร้างสรรค์ได้

- คำถามปลายเปิด ใช้เพื่อลดการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นด้วยคำถาม เช่น อะไร เมื่อไหร่ ที่ไหน และอย่างไร คุณควรเปลี่ยนคำถาม 'ทำไม' เป็น 'อะไร' และ 'อย่างไร' เพื่อให้ผู้เข้าร่วมจดจำได้ดียิ่งขึ้น นอกจากนี้ยังสามารถขอให้ผู้เข้าร่วม 'บรรยาย...' หรือ 'ช่วยเล่าเรื่อง...ให้ฟังหน่อยได้ไหม'
- คำถามลงลึก ใช้เพื่อสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม เช่น 'ผลที่ตามมาแบบไหน...' 'คุณไม่ชอบอะไรเป็นพิเศษ...' 'ช่วยเล่าให้ฟังอย่างละเอียดหน่อยได้ไหมว่า...' 'อะไรเป็นเรื่องยอมรับได้...' และ 'เรื่องนี้ทำให้คุณรู้สึกไม่ดีแค่ไหน...' คำถามเหล่านี้ช่วยสำรวจสาเหตุและผลกระทบได้
- คำถามท้าทาย ใช้เพื่อท้าทายข้อความที่ประกอบด้วยคำว่า 'ไม่เคย' 'เสมอ' และ 'ทั้งหมด' ลองหาหลักฐานมาโต้แย้งข้อความเหล่านี้และคิดหาทางเลือกที่ต่างออกไป
- คำถามขอความชัดเจน ใช้เพื่อให้แน่ใจว่าทุกคนเข้าใจประเด็นที่ผู้พูดพยายามสื่อ เช่น 'คุณช่วยอธิบายได้ไหมว่า...'
- ขยายความการเปรียบเทียบ เช่น 'ดีกว่า' 'แย่กว่า' หรือ 'น้อยกว่าอะไร...'
- เปลี่ยนทิศทาง ใช้เมื่อต้องการให้คนอื่นได้ตอบคำถามบ้าง เช่น 'คุณจะตอบคำถามนี้ว่าอย่างไร...'
- คำถามปลายปิด ใช้เพื่อตรวจสอบข้อเท็จจริงและสมมติฐาน
- หยุดชั่วคราว ใช้เมื่อต้องการให้ผู้เข้าร่วมมีเวลาไตร่ตรองคำถาม หากหยุดชั่วคราวในเวลาที่เหมาะสมก็จะสามารถดึงดูดให้ผู้คนมีส่วนร่วมในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นได้มากขึ้นอย่างมหาศาล
- คำถามแบบห่วงโซ่ ใช้สร้างกระบวนการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นตั้งแต่แนวคิดเริ่มต้น การถามลงลึก การขยายความ ไปจนถึงการเปลี่ยนทิศทางเมื่อจำเป็น⁸⁹

ตอบสนองความต้องการของผู้เข้าร่วม

สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่ดีที่สุดคือสภาพแวดล้อมที่ผู้คนรู้สึกปลอดภัย มีแรงกระตุ้น และมีความท้าทาย รายการตรวจสอบต่อไปนี้จะช่วยให้คุณตอบสนองความต้องการของผู้เข้าร่วมได้อย่างมีประสิทธิภาพในขณะที่วางแผนและจัดหลักสูตร

- ขอคำปรึกษาก่อนและตลอดการจัดหลักสูตร
- ใช้วิธีการที่ปลอดภัย หลีกเลี่ยงการลงลึกเรื่องส่วนตัว และใช้เทคนิคการเว้นระยะห่างและสรรพนามบุคคลที่สาม ตัวอย่างเช่น ใช้สถานการณ์สมมติที่มีตัวละครใกล้เคียงกับประสบการณ์ของผู้เข้าร่วม แต่ไม่ใช่ประสบการณ์ส่วนตัวของพวกเขาเอง ในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ให้ถามคำถาม เช่น คุณจะแนะนำเพื่อนอย่างไรหากเธอ/เขาอยู่ในสถานการณ์ที่... ใช้โครงเรื่องจากละครโทรทัศน์ ตรวจสอบให้แน่ใจว่าคุณใช้เวลาเท่า ๆ กันเมื่อพูดถึงประเด็นเกี่ยวกับเด็กผู้ชายและเด็กผู้หญิง อย่าสนับสนุนการกล่าวโทษและการแข่งขันระหว่างเด็กผู้หญิงและเด็กผู้ชาย
- ตรวจสอบว่าทรัพยากรทั้งหมดที่คุณใช้ไม่ได้แนะนำมุมมองที่แคบหรือเหมารวมเกี่ยวกับการเป็นผู้หญิง/เด็กผู้หญิงหรือการเป็นผู้ชาย/เด็กผู้ชาย
- สร้างความมั่นใจด้วยสิ่งที่ได้ผลและจดบันทึกไว้เพื่อใช้ในครั้งต่อไป!

จำไว้ว่าคุณกำลังเรียนรู้ไปพร้อมกับผู้เข้าร่วม ดังนั้น อย่าลืมหาเวลาประมวลข้อมูลและพัฒนาทักษะที่จำเป็นต่อการจัดหลักสูตร

บทบาทสมมติ

กิจกรรมส่วนหนึ่งในหลักสูตรนี้เป็นการแสดงบทบาทสมมติสั้น ๆ จากสถานการณ์ที่กำหนดหรือที่ผู้เข้าร่วมแต่งขึ้นเอง นี่เป็นเทคนิคสำคัญที่จะช่วยให้เด็กและเยาวชนเว้นระยะห่างจากหัวข้อที่พูดคุยกันและสำรวจสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างปลอดภัย

คุณควรให้ผู้เข้าร่วมแสดงบทบาทสมมติโดยคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้

- บอกแนวทางที่ชัดเจนว่าพวกเขาต้องทำอะไร
- กำหนดเวลาที่รัดกุมและบอกให้พวกเขาเข้าใจว่าคุณไม่ได้คาดหวังผลงานชิ้นเอก
- ทุกคนในกลุ่มได้มีส่วนร่วมอย่างแข็งขัน
- ความคิดสร้างสรรค์ที่ช่วยบ่มเพาะทักษะการแสดงละคร
- สภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการแสดงบทบาทสมมติ

จับกลุ่มเล็ก ๆ หรือจับคู่

หลายกิจกรรมจำเป็นต้องจับกลุ่มเล็ก ๆ หรือจับคู่เพื่อให้เด็กและเยาวชนที่ไม่ค่อยพูดได้มีโอกาสพูดคุยและมีส่วนร่วม รายการต่อไปนี้เป็นเคล็ดลับในการดูแลให้การจับกลุ่มและจับคู่เป็นไปอย่างราบรื่น

- ตรวจสอบให้แน่ใจว่าแต่ละกลุ่มประกอบด้วยเด็กและเยาวชนที่เข้ากันได้ดี พยายามอย่าให้เด็กที่ชอบกวนได้อยู่ด้วยกันเป็นกลุ่มก่อน
- รับทราบความต้องการของคนในหมวด หากมีทั้งเด็กผู้ชายและเด็กผู้หญิง คุณต้องตัดสินใจให้ได้ว่าควรให้เด็ก ๆ จับคู่กับคนเพศเดียวกันหรือจับคู่กับคนต่างเพศได้
- คุณอาจต้องเข้าไปคลุกคลีกับกลุ่มต่าง ๆ เพื่อให้แน่ใจว่าพวกเขาเข้าใจว่าต้องทำอะไร แต่ในขณะที่เดียวกันก็อย่าลืปล่อยให้พวกเขาลงมือทำด้วยตัวเอง
- จำไว้ว่าถ้าเด็กหรือเยาวชนคนไหนพูดเยอะเกินไป คุณสามารถมอบหมายให้พวกเขารับหน้าที่จดบันทึกในกลุ่มได้

เส้นเชื่อมมุมมอง

นี่เป็นเทคนิคในการเปิดบทสนทนา โดยขอให้ผู้เข้าร่วมนั่งตามจุดต่าง ๆ ของเส้นเชื่อมตามระดับความคิดเห็นของตัวเอง ตัวอย่างเช่น คุณอาจขึงเชือกจากมุมหนึ่งของห้องไปจรดอีกมุมหนึ่ง แล้วกำหนดแต่ละจุดบนเส้นเชือกให้เป็นระดับความถี่อย่าง 'เสมอ' 'บางครั้ง' และ 'ไม่เคย' เพื่อที่เด็ก ๆ จะได้ขยับตัวและเคลื่อนไหวเพื่อเปลี่ยนจุดยืนของตัวเองสำหรับแต่ละคำถาม

เทคนิคนี้ช่วยเน้นย้ำมุมมองที่แตกต่างกันได้เป็นอย่างดีอย่างยอดเยี่ยม อย่างไรก็ตาม คุณอาจเจอปัญหาเมื่อเด็กและเยาวชน 'ทำตามฝูงชน' และกลัวที่จะโดดจากเพื่อน หากเกิดสถานการณ์แบบนี้ขึ้น คุณสามารถเสนอทางเลือกเพื่อกระตุ้นให้ผู้เข้าร่วมพิจารณาจุดยืนของตัวเองใหม่ ตัวอย่างเช่น คุณอาจพูดว่า 'แต่จะเกิดอะไรขึ้นถ้า...' หรือ 'แล้วถ้าเกิดว่า...'

วาดรูปและประดิษฐ์

การใช้เวลาว่างที่ตรงงานศิลปะและงานประดิษฐ์ช่วยให้เด็กและเยาวชนได้คิดและประมวลประเด็นต่าง ๆ ทั้งยังได้พูดคุยกับคุณอย่างอิสระ ดังนั้น คุณต้องแบ่งเวลาไว้ให้พวกเขาอย่างเต็มที่

ร่วมมือกับแขกรับเชิญ

ในพื้นที่ของคุณน่าจะมีผู้เชี่ยวชาญด้านความรุนแรงต่อผู้หญิงและเด็กผู้หญิงที่สามารถสนับสนุนการจัดหลักสูตรของคุณและแบ่งปันความรู้ให้กับคนในหมวดได้ เด็กและเยาวชนมักจะสนใจวิทยากรภายนอก ส่งผลให้พวกเขามีโอกาสได้เรียนรู้จากผู้คนมากมาย คุณสามารถร่วมมือกับแขกรับเชิญได้ด้วยวิธีต่อไปนี้

- ร่วมมือกับบริการช่วยเหลือที่เกี่ยวข้อง
- ให้แขกรับเชิญมีส่วนร่วมในการออกแบบกิจกรรมหรือแม้แต่หลักสูตรที่คุณนำเสนอ
- แจ้งให้แขกรับเชิญทราบอย่างชัดเจนเกี่ยวกับความคาดหวังและจุดมุ่งหมายในการเรียนรู้ของกิจกรรมนั้น ๆ
- จำไว้ว่าคุณเป็นผู้เชี่ยวชาญในหมวดของคุณ ดังนั้น อย่าลืมอธิบายอายุและความสามารถของคนในหมวดให้แขกรับเชิญทราบเพื่อที่พวกเขาจะได้ปรับเนื้อหาที่พูดให้เหมาะสม
- คุณอาจสนับสนุนให้ผู้เข้าร่วมเขียนจดหมายเชิญพลางบอกเล่าสิ่งที่พวกเขาต้องการเรียนรู้ นอกจากนี้ยังสามารถให้พวกเขาเขียนจดหมายขอบคุณและจดหมายรายงานความคืบหน้าหลังจบกิจกรรมได้เช่นกัน

ร่วมมือกับกลุ่มนักศึกษา

การจัดหลักสูตรแบบสหศึกษาทำให้เกิดสภาพแวดล้อมที่เยาวชนสามารถเรียนรู้ที่จะผูกมิตรกันและทำความเข้าใจในความแตกต่างระหว่างพวกเขา หัวหน้าหมวดต้องเตรียมตัวด้วยการคำนึงว่าจะตอบสนองความต้องการของเด็กและเยาวชนอย่างไรในหมวดที่มีระดับวุฒิภาวะ ความคาดหวัง และประสบการณ์ที่ต่างกันไปในขณะเดียวกันก็ควรจัดกิจกรรมบางอย่างโดยให้จับกลุ่มหรือจับคู่กับเพศเดียวกัน นอกจากนี้ยังควรมีหัวหน้าหมวดทั้งเพศชายและเพศหญิง เนื่องจากเด็กผู้ชายและเด็กผู้หญิงมักได้รับแรงบันดาลใจจากหัวหน้าหมวดที่เป็นเพศเดียวกัน

ร่วมมือกับกลุ่มเด็กผู้หญิงหรือเด็กผู้ชายล้วน

ไม่ว่าจะเป็นกลุ่มสหศึกษา กลุ่มเด็กผู้หญิงล้วน หรือกลุ่มเด็กผู้ชายล้วนก็สามารถเป็นพื้นที่ปลอดภัยให้เยาวชนคิดทบทวนและพูดคุยกันได้ทั้งนั้น ทว่าในบางสถานการณ์ เยาวชนจะรู้สึกสบายใจกว่าถ้าได้อยู่ในกลุ่มที่มีแต่คนเพศเดียวกัน

นอกจากนี้ ถ้าผู้เข้าร่วมเป็นเด็กหรือเยาวชนที่มีความเสี่ยงสูงหรือคุณจัดหลักสูตรในสภาพแวดล้อมที่มีความอ่อนไหวทางวัฒนธรรม คุณอาจควรจัดหลักสูตรแบบเด็กผู้หญิงหรือเด็กผู้ชายล้วนมากกว่า

ดูคำแนะนำเพิ่มเติมได้ที่หัวข้อการร่วมมือกับผู้ชายและเด็กผู้ชายเพื่อยุติความรุนแรงต่อผู้หญิงและเด็กผู้หญิง

คำแนะนำ: แต่ละคนเรียนรู้ได้ต่างกัน

เราพยายามทำให้แน่ใจว่ากิจกรรมในหลักสูตรนี้มีความหลากหลายเพื่อให้สมาชิกทุกคนในหมวดมีส่วนร่วมได้ อย่างไรก็ตาม บางกิจกรรมอาจแฝงด้วยแนวคิดและการใช้ภาษาที่ยากเกินกว่าที่เด็กอายุน้อยจะเข้าใจ คุณจึงต้องจงระวังจุดนี้ให้ดี รายการด้านล่างประกอบด้วยประเด็นที่ควรระวังและวิธีทำให้กิจกรรมง่ายพอที่ทุกคนจะเข้าร่วมได้

พยายามปฏิบัติต่อทุกคนให้เหมือนกัน ดึงทุกคนเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรม อย่าใช้เคล็ดลับด้านล่างนี้แค่กับคนที่มีความยากเท่านั้น และหากใครไม่เข้าใจตรงจุดไหน ให้ช่วยเหลืออย่างอ่อนโยนและสร้างความมั่นใจให้พวกเขา

ค้นหาจังหวะของคนในหมวด อย่าเอาแต่พยายามครอบคลุมประเด็นทั้งหมดโดยไม่สนใจว่าทุกคนเข้าใจเนื้อหาหรือไม่ คุณต้องระวังไม่ปล่อยให้ผู้เข้าร่วมตามไม่ทันจนรู้สึกเบื่อหรือหงุดหงิด โดยอาจให้แต่ละคนรับบทบาทและทำภารกิจที่แตกต่างกันไป

ในกรณีที่จำเป็นต้อง**อ่าน** ให้พยายามอ่านออกเสียงด้วยตัวเองหรือขอให้ผู้เข้าร่วมช่วยอ่านให้เพื่อน ๆ ฟัง โดยอาจอ่านเดี่ยว ๆ อ่านเป็นกลุ่ม หรือจับคู่ก็ได้ การมีคนอ่านออกเสียงให้ทุกคนฟังจะช่วยให้คนที่อ่านไม่คล่องไม่ต้องรู้สึกอับอายและสามารถร่วมกิจกรรมได้อย่างเต็มที่

สมาชิกบางคนอาจ**เขียน**ได้ไม่คล่อง ดังนั้น เวลาทำกิจกรรมที่ต้องเขียน คุณควรให้ผู้เข้าร่วมจับคู่หรือจับกลุ่มกัน แล้วให้คนที่เขียนคล่องรับหน้าที่เขียน ถ้ากิจกรรมไหนไม่สามารถทำแบบนี้ได้ คุณอาจให้คนที่เขียนไม่คล่องวาดรูปแทนหรือคุณจะช่วยเขียนตามคำบอกของพวกเขาก็ได้

ในกรณีที่คุณเจอ**คำหรือแนวคิดที่ซับซ้อน** ให้อธิบายก่อนจะทดสอบความเข้าใจด้วยการขอให้ผู้เข้าร่วมยกตัวอย่างหรือตอบคำถาม เวลาอธิบายพยายามหาตัวอย่างที่ใกล้ตัวพวกเขา

เมื่อเนื้อหาพูดถึง**สถิติและเปอร์เซ็นต์** ให้พยายามอธิบายให้ผู้เข้าร่วมเห็นภาพ (เช่น ใช้สัดส่วนของพิซซ่า/เค้ก/ช็อกโกแลตแท่ง) เด็ก ๆ หลายคนมักไม่ค่อยเข้าใจเรื่องเปอร์เซ็นต์ในชีวิตจริง

พยายามอย่าออก**คำสั่ง**หลายอย่างพร้อมกัน ออกคำสั่งง่าย ๆ ทีละอย่าง พอทุกคนเข้าใจแล้วจึงค่อยออกคำสั่งต่อไป คุณสามารถทดสอบความเข้าใจด้วยการขอให้ผู้เข้าร่วมอธิบายคำสั่งให้คุณฟัง

ถ้าเป็นไปได้ ให้ทำภารกิจเป็น**ตัวอย่าง**ก่อน ผู้เข้าร่วมจะได้รู้ว่าต้องทำอะไร

คอยดูว่ามีใครไม่ได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมหรือไม่ บางทีพวกเขาอาจโมโหหรือถอนตัวกลางคันเนื่องจากอึดอัดใจ เบื่อ หรือไม่เข้าใจว่าต้องทำอะไร ถ้าเป็นไปได้ ให้คุณสอบถามพวกเขาอย่างเจียม ๆ และใจเย็น หากพวกเขาไม่ยอมบอก ให้แสดงให้พวกเขาว่าคุณพร้อมช่วยพวกเขาทุกเมื่อที่ต้องการ

ระวังอย่าให้มีการล้อเลียนกันเกี่ยวกับความสามารถในการเรียนรู้ ถ้าเกิดเหตุการณ์เช่นนั้น คุณต้องจัดการทันทีและทำความเข้าใจกับผู้เข้าร่วมให้ชัดเจนว่าการล้อเลียนเป็นสิ่งที่ยอมรับไม่ได้

คำแนะนำ: ให้ผู้ปกครองและผู้ดูแลเด็กเข้ามามีส่วนร่วม

คุณต้องพัฒนาหลักสูตรให้เหมาะกับความต้องการของคนในหมวด และสามารถนำไปใช้ในระดับชุมชนได้ ดังนั้น ผู้ปกครองและผู้นำชุมชนจึงควรเข้ามามีส่วนร่วมตั้งแต่ขั้นเริ่มต้น โดยคุณอาจจัดการประชุมแรกพบกับผู้ปกครองและผู้ดูแลเด็กเพื่อประเมินความต้องการและหารือเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตร จากนั้นจึงตั้งกลุ่มที่ปรึกษาในการจัดหลักสูตรซึ่งประกอบด้วยผู้ปกครอง ผู้ดูแลเด็ก และผู้นำชุมชน

ผู้ปกครองและผู้ดูแลเด็กบางคนอาจกังวลกับหลักสูตรนี้ คุณจึงต้องชี้แจงให้พวกเขาเข้าใจว่าพวกเขาสามารถพูดคุยกับหัวหน้าหมวดและพา เด็กๆ หรือ บุตรหลาน ออกจากการทำกิจกรรมได้ทุกเมื่อ ปกติแล้วแทบไม่มีผู้ปกครองคนใดให้เด็กๆ หรือ บุตรหลาน ออกจากหลักสูตรกลางคืน แต่คุณก็ควรต้องแจ้งข้อมูลนี้ให้พวกเขาได้รับรู้และการพิจารณาตัดสินใจของพวกเขา คุณสามารถใช้ตัวอย่างในหน้าต่อไปเป็นแนวทางในการเขียนจดหมายถึงผู้ปกครอง/ผู้ดูแลเด็ก พร้อมทั้งจัดการประชุมหรือพูดคุยกับพวกเขาทั้งก่อนเริ่มต้นและตลอดหลักสูตร

เน้นย้ำให้ผู้ปกครอง/ผู้ดูแลเด็กมั่นใจว่าการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ได้คำนึงถึงช่วงวัยของเด็ก คุณอาจให้พวกเขาตรวจสอบแผนการจัดกิจกรรมก่อนและขอคำแนะนำเพิ่มเติม แจ้งให้พวกเขาทราบว่ากิจกรรมเหล่านี้จะเปิดโอกาสให้สมาชิกได้พูดคุยเรื่องสำคัญในสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยและเกื้อหนุน เช่น ความหมายของการเป็นเด็กผู้หญิงหรือเด็กผู้ชาย มีตรรกภาพ และความสัมพันธ์ เพื่อนพ่อแม่อาจจะอยากสนับสนุนกิจกรรมนันทนาการหรือศึกษาแหล่งเรียนรู้เพิ่มเติมเช่นกัน

กิจกรรมต่าง ๆ เปิดโอกาสให้ผู้ปกครองและผู้ดูแลเด็กมีส่วนร่วมได้ คุณอาจเชิญพวกเขาเข้าร่วมกิจกรรมงานประดิษฐ์ เป็นวิทยากรบอกเล่าประสบการณ์ หรือตัดสินใจการประกวดโปสเตอร์ พ่อแม่อาจจะอยากสนับสนุนกิจกรรมนันทนาการหรือศึกษาแหล่งเรียนรู้เพิ่มเติมเช่นกัน

อย่าลืมแจ้งให้ผู้ปกครองและผู้ดูแลเด็กทราบว่าแต่ละกิจกรรมจะพูดถึงหัวข้อใดบ้าง พวกเขาจะได้ตัดสินใจว่าควรให้เด็กๆ เขาร่วมหรือไม่ คุณสามารถร่างจดหมายชี้แจงรายละเอียดกิจกรรมตามตัวอย่างในหน้าต่อไป

ผู้ปกครอง ผู้บริหารสถานศึกษา และผู้นำชุมชนควรมีส่วนร่วมในการหาวิธีที่ดีที่สุดในการปรับบริบทของหลักสูตรหรือร่วมมือกับเด็กผู้หญิงในชุมชน เพื่อที่พวกเขาจะได้ตระหนักและรับรู้เนื้อหาในหลักสูตรและไม่ตกใจเมื่อได้ยินเด็กผู้หญิงและเยาวชนสตรีพูดคุยเกี่ยวกับประเด็นที่ละเอียดอ่อน นอกจากนี้ยังควรให้ผู้ปกครอง ผู้บริหารสถานศึกษา และผู้นำชุมชนเข้าร่วมกิจกรรมและติดตามความคืบหน้าตลอดหลักสูตร พวกเขาจะได้พร้อมให้การสนับสนุนอย่างเต็มที่

Group leader, Malawi

เรียน ผู้ปกครองหรือผู้ดูแลเด็ก

ในอีกไม่กี่สัปดาห์ข้างหน้า เราจะดำเนินหลักสูตรที่มีวัตถุประสงค์เพื่อป้องกันความรุนแรงต่อเด็กผู้หญิงและเยาวชน ผู้เข้าร่วมจะได้สำรวจความรุนแรงรูปแบบต่าง ๆ ผ่านกิจกรรมตลอดทั้งหลักสูตร โดยเน้นไปที่ (ใส่ชื่อรูปแบบความรุนแรงที่คุณจะเน้นย้ำ) การตัดสินใจเน้นย้ำประเด็นเหล่านี้ถูกกำหนดโดย (ใส่ชื่อ) หลังจากทำการสำรวจประเด็นที่สมาชิกใน (ใส่ชื่อประเทศ) ต้องเรียนรู้ โดยอาศัย (ใส่วิธีที่คุณใช้สำรวจ เช่น สกิดระดับท้องถิ่นหรือระดับประเทศที่เกี่ยวข้องกับความรุนแรงต่อผู้หญิงและเด็กผู้หญิง)

เรา (ใส่รายละเอียดเกี่ยวกับหน่วยงานของคุณ) จัดหลักสูตรนี้ภายใต้โครงการริเริ่มระดับชาติและระดับนานาชาติ โดยร่วมมือกับสมาคมผู้บำเพ็ญประโยชน์แห่งโลก (WAGGGS) ซึ่งเป็นองค์กรอาสาสมัครเพื่อเด็กผู้หญิงที่ใหญ่ที่สุดในโลก โดยมีสมาชิกผู้บำเพ็ญประโยชน์มากกว่า 10 ล้านคนทั่วโลก ทางสมาคมตั้งเป้าที่จะยุติความรุนแรงผ่านโครงการต่าง ๆ หนึ่งในนั้นคือหลักสูตรการศึกษาสำหรับสมาชิกทุกคน WAGGGS และ (ใส่ชื่อองค์กรสมาชิก) เชื่อว่าหลักสูตรนี้เป็นสิ่งสำคัญ เพราะเรามีหน้าที่รับผิดชอบต่อเด็กผู้หญิงและเยาวชน นี่เป็นโอกาสอันดีที่จะส่งเสริมให้เด็กผู้หญิงกล้าพูดและลงมือจัดการประเด็นต่าง ๆ ที่สำคัญต่อพวกเขา

กิจกรรมในหลักสูตรดำเนินการตามหัวข้อต่อไปนี้

1. เริ่มต้นสร้างพื้นที่ที่เกื้อหนุนเพื่อให้เด็กและเยาวชนสามารถพูดคุยเกี่ยวกับความไม่เท่าเทียมระหว่างเพศและความรุนแรงต่อเด็กผู้หญิงและเยาวชน
2. ทบทวนเกี่ยวกับความหมายของการเป็นเด็กผู้หญิงหรือเด็กผู้ชายและทำความเข้าใจความไม่เท่าเทียมระหว่างเพศและส่งเสริมความเท่าเทียม
3. ระบุและทำความเข้าใจความรุนแรงต่อเด็กผู้หญิงในรูปแบบต่าง ๆ
4. ส่งเสริมความสัมพันธ์ที่เกื้อหนุนกันและบ่มเพาะทักษะในการสร้างความสัมพันธ์และการให้ความช่วยเหลือเพื่อนรอบข้าง
5. เป็นกระบอกเสียงเพื่อสิทธิของเด็กผู้หญิงและสร้างความตระหนักรู้เกี่ยวกับสิทธิมนุษยชนของผู้หญิงและเด็กผู้หญิง
6. ลงมือปฏิบัติเพื่อยุติความรุนแรง โดยพัฒนาและดำเนินโครงการรณรงค์หรือกิจกรรมเพื่อสร้างความตระหนักรู้เกี่ยวกับการยุติความรุนแรงต่อเด็กผู้หญิงและเยาวชน

เมื่อจบหลักสูตรนี้ บุคลากรของคุณจะเข้าใจสิทธิและความรับผิดชอบของตัวเอง รวมถึงวิธีดูแลตัวเองและผู้อื่นให้ปลอดภัยจากความรุนแรง พร้อมรับเครื่องหมายแสดงความสามารถ

ในทำนองเดียวกับโครงการอื่น ๆ ของเรา คุณสามารถมั่นใจได้ว่าข้อมูลและกิจกรรมในหลักสูตรนี้จะเหมาะสมกับอายุและความสามารถ และดำเนินการในสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัย เท่าเทียม และเกื้อหนุนกัน หัวหน้าหมวดล้วนผ่านการฝึกอบรมเพื่อจัดเตรียมหลักสูตรอย่างมีประสิทธิภาพ

แน่นอนว่าคุณสามารถพาบุคลากรออกจากการทำงานกิจกรรมบางอย่างหรือออกจากหลักสูตรเสียงด้านความรุนแรงได้ทุกเมื่อ เราจะไม่แจ้งคุณอย่างสม่ำเสมอว่าแต่ละกิจกรรมครอบคลุมหัวข้อใดบ้าง

หากต้องการทราบข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับโครงการเสียงด้านความรุนแรง คุณสามารถเข้าไปที่ (ใส่เว็บไซต์องค์กรสมาชิก... และ www.stoptheviolencecampaign.com) หรือติดต่อ (ใส่ชื่อหัวหน้าหมวดของคุณ) หากคุณมีข้อกังวลใด ๆ สามารถติดต่อเราได้ทันที

หากการเข้าร่วมหลักสูตรนี้สร้างความกังวลให้คุณหรือบุคลากรของคุณ เราขอแนะนำให้คุณติดต่อ (ใส่ชื่อหัวหน้าหมวด) เพื่อขอคำปรึกษาเกี่ยวกับบริการช่วยเหลือที่เหมาะสม

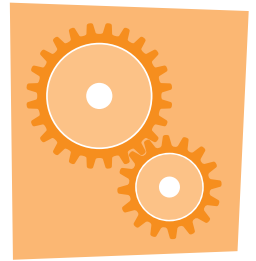
หลักสูตรนี้เป็นก้าวสำคัญในการยุติความรุนแรงต่อเด็กผู้หญิงและเยาวชน เรายินดีอย่างยิ่งที่คุณให้การสนับสนุนเพื่อสร้างโลกที่เด็กผู้หญิงและเยาวชนทุกคนปลอดภัยและได้รับความเท่าเทียม

ขอแสดงความนับถือ

(ใส่ชื่อและตำแหน่งของหัวหน้าหมวด)

เครื่องมือ:

การวางแผนและการประเมิน: สำหรับรุ่นน้อย-รุ่นกสิฟ้า และ รุ่นกลาง-รุ่นใหญ่

ข้อควรรู้เบื้องต้น

กิจกรรมสำหรับรุ่นน้อย - รุ่นกสิฟ้า และแบบสอบถามสำหรับรุ่นกลาง - รุ่นใหญ่เป็นเครื่องมือสำคัญที่จะช่วยให้คุณวางแผนจัดหลักสูตรได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยคุณสามารถใช้เครื่องมือเหล่านี้ประเมินทั้งก่อนและหลังการจัดหลักสูตร

- กิจกรรมสำหรับรุ่นน้อย - รุ่นกสิฟ้า
- แบบสอบถามสำหรับรุ่นกลาง - รุ่นใหญ่

ทำไมจึงต้องใช้เครื่องมือเหล่านี้?

คุณสามารถใช้เครื่องมือเหล่านี้ประเมินความรู้และทัศนคติของคนในหมวดเกี่ยวกับการเลือกปฏิบัติและความรุนแรงต่อเด็กผู้หญิงและเยาวชนแล้วใช้ผลการประเมินประกอบการตัดสินใจว่าควรเน้นย้ำประเด็นและกิจกรรมใดในหมวดของคุณ

นอกจากนี้ คุณยังสามารถใช้ผลการประเมินทั้งก่อนและหลังการจัดหลักสูตรเพื่อตรวจสอบผลกระทบของหลักสูตร พร้อมทั้งสำรวจว่าผู้เข้าร่วมเปลี่ยนแปลงทัศนคติหรือตระหนักเรื่องเพิ่มขึ้นหรือไม่

ผลการประเมินจะช่วยให้คุณ

- เข้าใจความเปลี่ยนแปลงที่คุณกำลังสร้างขึ้นในฐานะหัวหน้าหมวด
- สื่อสารกับผู้ปกครอง ผู้นำชุมชน ผู้สนับสนุน สื่อมวลชน และนักวิจัยถึงความเปลี่ยนแปลงที่หลักสูตรกำลังสร้างให้กับชุมชนและเหตุผลที่เด็กและเยาวชนควรเข้าร่วม
- ระบุด้านที่ต้องปรับปรุงในการวางแผนและจัดหลักสูตรในอนาคต

ก่อนดำเนินกิจกรรม คุณต้องศึกษาเนื้อหาส่วนที่ 2 รายการเตรียมความพร้อม ขั้นตอนที่ 2 ประเมินความเสี่ยงในการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตร ขั้นตอนที่ 3 ทำความเข้าใจกระบวนการคุ้มครองเยาวชน และขั้นตอนที่ 7 สร้างสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยและเกื้อหนุน ความรุนแรงเป็นหัวข้อที่ละเอียดอ่อนและท้าทาย คุณต้องเตรียมพร้อมรับมือกับคำถามของผู้เข้าร่วม หากสมาชิกในหมวดกังวลเกี่ยวกับเนื้อหาของกิจกรรมการประเมินหรือเปิดเผยเหตุการณ์ความรุนแรง คุณต้องปฏิบัติตามนโยบายคุ้มครองเยาวชนของสมาคมต้นสังกัด

คุณอาจต้องการพิจารณาภาษาที่คุณใช้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับสมาชิกรุ่นน้อย - รุ่นกสิฟ้า คำว่าความรุนแรงอาจเป็นคำที่ใหญ่เกินกว่าที่เด็กวัยนี้จะเข้าใจ คุณอาจพูดถึงเด็กผู้หญิงและเยาวชนที่ถูกรังแกหรือทำร้ายหรือทำให้รู้สึกไม่ดีแทน

ทำไม WAGGGS จึงต้องการประเมินหลักสูตร?

การประเมินผลกระทบของหลักสูตรเสียงด้านความรุนแรงมีความสำคัญต่อการทำความเข้าใจการดำเนินงานของขบวนการผู้นำพิญประโยชน์เพื่อยุติความรุนแรงต่อเด็กผู้หญิงและเยาวชนทั่วโลก

เมื่อคุณทำการประเมินก่อนและหลังการจัดหลักสูตรเรียบร้อยแล้ว ให้เปรียบเทียบผลลัพธ์ด้วยตัวคุณเองและรายงานข้อมูลไปยังองค์กรสมาชิกของคุณและสมาคมผู้นำพิญประโยชน์แห่งโลก โดยกรอกแบบฟอร์มรายงานผลการประเมินแบบออนไลน์หรือแบบกระดาษแล้วส่งมายัง WAGGGS (ดูข้อมูลเพิ่มเติมด้านล่าง) ทางสมาคมจะนำความคิดเห็นของคุณไปประเมินว่าหลักสูตรนี้มีประโยชน์แค่ไหนอย่างไร

สมาคมผู้นำพิญประโยชน์แห่งโลก (WAGGGS) จะใช้ผลการประเมินเพื่อรายงานประโยชน์ของหลักสูตรเสียงด้านความรุนแรงต่อรัฐบาล ผู้บริจาค และพันธมิตรหลักทั่วโลก และเพื่อแสดงให้เห็นว่าการศึกษามีความสำคัญต่อการป้องกันความรุนแรงอันเนื่องมาจากเพศสภาพ ตลอดจนช่วย WAGGGS ปรับปรุงหลักสูตรในอนาคต ข้อมูลทั้งหมดจะถูกเก็บรักษาแบบไม่เปิดเผยตัวตน

วิธีใช้เครื่องมือประเมินผลหลักสูตร

ก่อนเริ่มหลักสูตร

- 1: ใช้เครื่องมือประเมินผลก่อนเริ่มหลักสูตร
- 2: ทบทวนและเปลี่ยนถ้อยคำในกิจกรรมหรือแบบสอบถามหากจำเป็น เลือกส่วนที่เหมาะสมไปใช้กับผู้เข้าร่วม
- 3: ศึกษาเนื้อหาส่วนที่ 2 รายการเตรียมความพร้อม ขั้นตอนที่ 2 ประเมินความเสี่ยงในการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตร ขั้นตอนที่ 3 ทำความเข้าใจกระบวนการคุ้มครองเยาวชน และขั้นตอนที่ 7 สร้างสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยและถือหนุ่
- 4: บันทึกจำนวน/อายุ/เพศของผู้เข้าร่วมกิจกรรม
- 5: แจ้งผู้เข้าร่วมว่าพวกเขาไม่จำเป็นต้องเข้าร่วมกิจกรรมหากไม่ต้องการ
- 6: ใช้ผลการประเมินประกอบการตัดสินใจว่าคุณควรเน้นย้ำความรุนแรงต่อเด็กผู้หญิงและเยาวชนรูปแบบใดบ้าง
- 7: เมื่อผู้เข้าร่วมทำกิจกรรมเสร็จแล้ว ให้เก็บผลการประเมินในที่ปลอดภัยและเป็นความลับ

หลังจัดหลักสูตร

- 8: หลังจากจบมือปฏิบัติหรือภายในหนึ่งถึงสองเดือนหลังจากจบหลักสูตร ให้ผู้เข้าร่วมทำแบบสอบถาม/กิจกรรมเพื่อประเมินผลอีกครั้ง
- 9: บันทึกจำนวน/อายุ/เพศของผู้เข้าร่วมกิจกรรมอีกครั้งเพื่อให้คุณสามารถวัดการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นได้ รวบรวมผลการประเมินแล้วเก็บไว้ในที่ปลอดภัยและเป็นความลับ
- 10: เปรียบเทียบผลการประเมินก่อนและหลังการจัดหลักสูตร แล้ววิเคราะห์ว่าผู้เข้าร่วมแสดงการเปลี่ยนแปลงในด้านทัศนคติหรือความรู้บ้างหรือไม่ หากการเปลี่ยนแปลงเป็นไปในเชิงบวกให้นำข้อมูลดังกล่าวไปใช้ในการสื่อสารกับสื่อมวลชน ผู้บริจาค และองค์กรพันธมิตร

หมายเหตุสำหรับหัวหน้าหมวด :

คุณสามารถทำแบบสำรวจความคิดเห็นที่หัวหน้าหมวดมีต่อหลักสูตรเสียงด้านความรุนแรงในหน้า 103 เรายินดีรับฟังความคิดเห็นของหัวหน้าหมวดเช่นเดียวกับของผู้เข้าร่วม ความคิดเห็นของคุณจะช่วยให้ WAGGGS ปรับปรุงหลักสูตรและโครงการต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้นในอนาคต

คุณสามารถกรอกแบบสำรวจแบบกระดาษ แบบดิจิทัล (ขอแบบสำรวจดิจิทัลได้ที่ stoptheviolence@wagggworld.org) หรือแบบออนไลน์ผ่านทางเว็บไซต์ด้านล่างนี้ แบบสำรวจจะอยู่ด้านล่างแบบฟอร์มรายงานผลการประเมินสำหรับช่วงวัยต่าง ๆ

ข้อมูลติดต่อสำหรับรายงานผลการประเมิน

หลังจากประเมินหลังจบหลักสูตรแล้ว ให้คุณเข้าไปรายงานผลออนไลน์ได้ในหัวข้อ “Post-Curriculum Leader’s

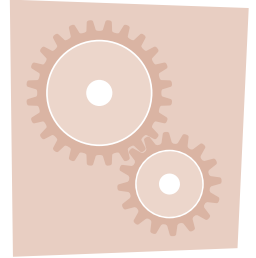
Report” (รายงานหลังจบหลักสูตรสำหรับหัวหน้าหมวด) คุณสามารถทำแบบสำรวจสำหรับหัวหน้าหมวดได้ในหน้าเว็บไซต์เดียวกัน

คุณสามารถส่งรายงานหลังจบหลักสูตรของรุ่นกน้อย – รุ่นกสีฟ้า สำหรับหัวหน้าหมวดได้ที่ <http://waggg.voices-against-violence-early-younger-years-leaders.sgizmo.com/s3/>

คุณสามารถส่งรายงานหลังจบหลักสูตรของรุ่นกลาง – รุ่นใหญ่ สำหรับหัวหน้าหมวดได้ที่ <http://waggg.voices-against-violence-middle-older-years-leaders.sgizmo.com/s3/>

หากคุณต้องการส่งรายงานในรูปแบบดิจิทัล สามารถขอแบบฟอร์มได้จาก stoptheviolence@wagggworld.org ถ้าคุณไม่สามารถเข้าถึงอินเทอร์เน็ตได้หรือไม่สามารถส่งรายงานผ่านช่องทางออนไลน์ คุณสามารถใช้เครื่องมือประเมินผลในหน้า 78 (รุ่นกน้อย - รุ่นกสีฟ้า) หน้า 96 (รุ่นกลาง - รุ่นใหญ่) และหน้า 103 (แบบสำรวจความคิดเห็นของหัวหน้าหมวด) แล้วส่งไปรษณีย์มาที่ WAGGGS (Voices against Violence Project Coordinator, Olave Centre, 12c Lyndhurst Road London NW3 5PQ UK)

เครื่องมือ: การวางแผนและการประเมิน: สำหรับรุ่นน้อย - รุ่นกสิฟ้า

กิจกรรมสำหรับรุ่นน้อย - รุ่นกสิฟ้า

คุณสามารถใช้กิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่งหรือทั้งหมดเพื่อประเมินว่าหมวดของคุณมีความรู้เรื่องความเท่าเทียมระหว่างเพศและความรุนแรงต่อเด็กผู้หญิงและเยาวชนมากน้อยเพียงใด การประเมินหลังจบหลักสูตรจะใช้กิจกรรมเดิมโดยมีคำถามเพิ่มเติมเล็กน้อย **โดยให้ทำภายใน 1-2 เดือนหลังจากจบหลักสูตรเพื่อวัดผลกระทบของหลักสูตร จากนั้นให้ส่งผลการประเมินทั้งก่อนและหลังหลักสูตรให้ WAGGGS (ดูรายละเอียดวิธีติดตามและบันทึกผลการประเมินในหน้า 76 และ 77)**

กิจกรรม ก. บทบาททางเพศ

ก่อนเริ่ม อย่าลืมบันทึกอายุและเพศของผู้เข้าร่วม

สำรวจทัศนคติของผู้เข้าร่วมที่มีต่อบทบาทและคุณลักษณะทางเพศ

- วาดตารางบทบาททางเพศบนกระดาษดำหรือกระดาษแผ่นใหญ่ แล้วเลือกข้อความจากกล่องแรกของภาพที่ 1 มาสองข้อความและจากกล่องที่ 2 หกข้อความ โดยให้สลับตำแหน่งของข้อความทั้งแปดเพื่อที่กิจกรรมจะได้ไม่จำง่ายเกินไป
- อ่านข้อความทีละข้อและถามผู้เข้าร่วมว่า 'ข้อความนี้อธิบายบทบาทของเด็กผู้หญิง ผู้หญิง เด็กผู้ชาย ผู้ชาย หรือทุกเพศ' (เช่น 'ใครล้างจาน' 'ใครเก่งคณิตศาสตร์')
- ขอให้ผู้เข้าร่วมติดสติ๊กเกอร์หรือทำเครื่องหมายบนคอลัมน์ที่พวกเขาคิดว่าอธิบายเพศของบทบาทในข้อความแต่ละข้อความได้ดีที่สุด (เช่น ข้อความนี้พูดถึงเด็กผู้หญิง/ผู้หญิง เด็กผู้ชาย/ผู้ชาย หรือทุกเพศ)
- หมายเหตุ: หากผู้เข้าร่วมยังอ่านหนังสือไม่คล่อง หัวหน้าหมวดอาจใช้ตารางรูปภาพสื่อความหมายถึงเพศและบทบาทต่าง ๆ แทน ดังในภาพที่ 2

ภาพที่ 1 บทบาททางเพศ

หัวหน้าหมวดเลือกข้อความด้านล่างมาสองข้อความ แล้วถามว่าข้อความดังกล่าวบรรยายบทบาทของเด็กผู้หญิง ผู้หญิง เด็กผู้ชาย ผู้ชาย หรือทุกเพศ	
จะเป็นคุณลุงเมื่ออายุมากขึ้น	จะเป็นคุณพ่อเมื่ออายุมากขึ้น
จะเป็นคุณป้าเมื่ออายุมากขึ้น	จะเป็นพี่สาว
จะเป็นคุณแม่เมื่ออายุมากขึ้น	จะเป็นคุณตาเมื่ออายุมากขึ้น
จะเป็นพี่ชาย	

หัวหน้าหมวดเลือกข้อความด้านล่างมาหกข้อความ		
ทำอาหารเย็น	เรียนต่อมหาวิทยาลัย	สวมเสื้อกีฬา
ล้างจาน	ชอบโตดเรียน	ผมสั้น
ทำความสะอาดบ้าน	เล่นฟุตบอล	สนใจรูปร่างหน้าตาของตัวเอง
ซ่อมข้าวของเครื่องใช้	เล่นแต่งตัว	อยากเป็นซูเปอร์ฮีโร่
เก่งคณิตศาสตร์	ชอบชมหวาน	อยากแต่งงาน
เก่งวิชาการอ่าน	ร้องไห้	ชอบเล่นรถบรรทุก
เรียนหนังสือต่อหลังอายุ 14 ปี	ชอบการ์ตูนหรือภาพยนตร์แอคชั่น	

รุ่นกน้อย - รุ่นกสีฟ้า

ภาพที่ 2 ตารางรูปภาพบทบาททางเพศ

โปรดทำสำเนาตารางนี้ไว้สองฉบับ เพื่อที่คุณจะสามารถเห็นความแตกต่างของก่อนและหลังหลักสูตรและอย่าลืมระบุว่าเป็นใดคือก่อนหรือหลังหลักสูตร

การประเมินก่อนหลักสูตร การประเมินหลังหลักสูตร (ลบให้เหลือแค่ข้อความที่เหมาะสม)			
			
			
			
			

ภาพที่ 3 กิจกรรม ก. ผลการประเมินก่อนหลักสูตร

บันทึกข้อความ 8 ข้อที่เลือกและจำนวนสติ๊กเกอร์/เครื่องหมายในแต่ละช่อง

ข้อความ	ผู้หญิง/เด็กผู้หญิง	ผู้ชาย/เด็กผู้ชาย	ทุกเพศ
1.			
2.			
3.			
4.			
5.			
6.			
7.			
8.			
จำนวนเครื่องหมายทั้งหมด			

ภาพที่ 4 กิจกรรม ก. ผลการประเมินหลังหลักสูตร

บันทึกข้อความ 8 ข้อที่เลือกและจำนวนสติ๊กเกอร์/เครื่องหมายในแต่ละช่อง

ข้อความ	ผู้หญิง/เด็กผู้หญิง	ผู้ชาย/เด็กผู้ชาย	ทุกเพศ
1.			
2.			
3.			
4.			
5.			
6.			
7.			
8.			
จำนวนเครื่องหมายทั้งหมด			

กิจกรรม ข. “บทบาทสมมติสถานการณ์ที่รุนแรงและไม่รุนแรง”

ในกิจกรรมนี้ หัวหน้าหมวดควรแสดงบทบาทสมมติหรือพูดคุยเกี่ยวกับสถานการณ์สามอย่าง โดยอาจใช้อุปกรณ์ประกอบฉาก เช่น ตุ๊กตาดมี มาแสดงแทนคนจริง เมื่อเป็นฉากที่มีเหตุการณ์รุนแรง ควรใช้การพูดคุยแทนการแสดงบทบาทสมมติในฉากนั้น ถามผู้เข้าร่วมว่าความรุนแรงคืออะไรและพวกเขาจะตอบสนองต่อสถานการณ์ดังกล่าวอย่างไร กิจกรรมนี้จะช่วยประเมินความเข้าใจของผู้เข้าร่วมเกี่ยวกับองค์ประกอบของความรุนแรง

- จากตัวเลือกตามตารางในภาพที่ 1 ให้เลือกสถานการณ์ที่ ‘ไม่รุนแรง’ มาหนึ่งสถานการณ์และสถานการณ์ที่ ‘รุนแรง’ มาสองสถานการณ์ จากนั้นจึงแสดงบทบาทสมมติร่วมกับผู้ช่วยหรือพูดคุยเกี่ยวกับสถานการณ์เหล่านั้น หากไม่มีผู้ช่วย ให้ใช้อุปกรณ์ประกอบฉากมาร่วมแสดงแทน คุณสามารถเพิ่มสถานการณ์ของคุณเองได้เช่นกัน

ภาพที่ 1

สถานการณ์ที่ไม่รุนแรง สำหรับเด็กรุ่นนน้อย - รุ่นนกีฬา	สถานการณ์ที่รุนแรง สำหรับเด็กรุ่นนน้อย - รุ่นนกีฬา
<ul style="list-style-type: none"> เด็กผู้ชายเตะไล่เด็กผู้หญิงเบา ๆ ในระหว่างเล่นเกม เด็กผู้ชายสวมกอดเด็กผู้หญิงที่กำลังร้องไห้ เด็กผู้ชายเผลอชนเด็กผู้หญิงตอนที่เขากำลังเดินไปอ่านหนังสือไป ชายหนุ่มช่วยพยุงเด็กผู้หญิงที่สะดุดล้ม 	<ul style="list-style-type: none"> ครูพูดกับเด็กผู้หญิงว่า “เด็กผู้หญิงนะไร้ประโยชน์” หลังจากเธอทำการบ้านคณิตศาสตร์ผิด เด็กผู้ชายตีเด็กผู้หญิงเพราะเธอทำการบ้านวิทยาศาสตร์ได้คะแนนดีกว่าเขา จากนั้นก็บอกเธอว่า “เธอต้องโกงแน่ ๆ” กลุ่มเด็กผู้ชายบนถนนเริ่มเดินตามเด็กผู้หญิงกลับบ้าน ทั้ง ๆ ที่รู้ว่ามันทำให้เธอไม่สบายใจ เด็กผู้หญิงถูกเรียกฉายาที่เหยียดเพศต่อหน้าคนหมู่มาก แล้วทุกคนก็หัวเราะกันอย่างสนุกสนาน เด็กผู้ชายผลักเด็กผู้หญิงและบอกว่าเธออ่อนแอเกินกว่าจะหยุดเขาได้ แม่ให้ลูกชายได้กินเยอะกว่าลูกสาว แม้ว่าลูกสาวจะหิว โดยบอกลูกสาวว่าเธอไม่ควรกินเยอะเพราะ “เด็กผู้ชายแข็งแรงกว่าเลยต้องกินเยอะกว่า”
สถานการณ์เพิ่มเติมสำหรับเด็กรุ่นนกีฬาเท่านั้น	
	<ul style="list-style-type: none"> ในระหว่างรับประทานอาหารเย็น เพื่อนของพ่อแม่วางมือบนตักเด็กผู้หญิง ถึงแม่เด็กผู้หญิงจะบอกให้เขาเอามือออกไป กลุ่มเด็กผู้ชายบังคับให้เด็กผู้หญิงถอดเสื้อผ้าและขู่ว่าจะทำร้ายหากเธอไม่ทำตาม

- หลังจากพูดคุยหรือแสดงบทบาทสมมติในแต่ละสถานการณ์แล้ว ให้บอกผู้เข้าร่วมว่าคุณจะถามคำถามสามข้อ ถ้าผู้เข้าร่วมเห็นด้วยกับคำถามข้อนั้น ๆ ก็ให้ยกมือขึ้น กิจกรรมจะสนุกมากขึ้นถ้าเปลี่ยนจากการยกมือเป็นการให้ผู้เข้าร่วมโยนลูกบอล/เหรียญลงไปถึงที่มีคำตอบแต่ละตัวเลือกติดอยู่หรือยื่นได้ป้ายที่ระบุตัวเลือกที่ต้องการ (ใช้ป้ายในภาพที่ 4 มาช่วยให้เห็นภาพชัดเจนขึ้นได้)

ก. “ใครคิดว่าตัวละครถูกทำร้าย”

ข. “ใครคิดว่าตัวละครไม่ได้ถูกทำร้าย”

ค. “ใครไม่แน่ใจว่าตัวละครถูกทำร้ายหรือเปล่า”

- หลังจากบันทึกคำตอบของผู้เข้าร่วมแล้ว ให้อธิบายให้พวกเขาฟังว่าสถานการณ์ใดมีคนถูกทำร้าย (สถานการณ์ที่รุนแรง) และสถานการณ์ใดไม่มีคนถูกทำร้าย (สถานการณ์ที่ไม่รุนแรง)
- อธิบายว่าความรุนแรงคือการกระทำใด ๆ ที่อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อบุคคลหนึ่งทั้งทางจิตใจ ร่างกาย หรืออารมณ์ พร้องทั้งย้ำเตือนผู้เข้าร่วมว่า พวกเขาไม่จำเป็นต้องเข้าไปแทรกแซงเพื่อยุติสถานการณ์รุนแรงเสมอไป เมื่อสถานการณ์ไม่ปลอดภัย พวกเขาไม่ควรเข้าไปแทรกแซงทุกกรณีเพื่อหลีกเลี่ยงอันตราย อย่างไรก็ตาม พวกเขาสามารถขอให้ผู้อื่นช่วยไปยุติความรุนแรงแทนได้

หมายเหตุถึงหัวหน้าหมวด: คำว่าความรุนแรงอาจเป็นคำที่ใหญ่เกินกว่าที่เด็กวัยนี้จะเข้าใจ คุณอาจใช้คำอื่นที่เหมาะสมกับวัยของพวกเขาแทน ตัวอย่างเช่น พูดถึงการทำร้ายหรือทำให้คนอื่นรู้สึกไม่ดี

รุ่นนกน้อย - รุ่นกสิฟ้า

ภาพที่ 2 กิจกรรม ข. ผลการประเมินก่อนหลักสูตร

บันทึกสถานการณ์รุนแรงสองอย่างที่ใช้ในกิจกรรมและคำตอบของผู้เข้าร่วมลงในตารางด้านล่าง แล้วรวมผลคะแนนในแต่ละช่อง

สถานการณ์รุนแรงที่ใช้ในกิจกรรม	ตัวละครไม่ได้ถูกทำร้าย	ตัวละครถูกทำร้าย	ไม่แน่ใจ
1.			
2.			
คะแนนรวม			

ภาพที่ 3 กิจกรรม ข. ผลการประเมินหลังหลักสูตร

สถานการณ์รุนแรงที่ใช้ในกิจกรรม	ตัวละครไม่ได้ถูกทำร้าย	ตัวละครถูกทำร้าย	ไม่แน่ใจ
1.			
2.			
คะแนนรวม			

ภาพที่ 4 การ์ดความคิดเห็น

ขั้นตอนต่อไปให้บอกผู้เข้าร่วมว่าคุณอยากพูดคุยเพิ่มเติมเกี่ยวกับสถานการณ์ 'รุนแรง' สองสถานการณ์ข้างต้น จากนั้นให้ถามคำถามต่อไปและบันทึกคำตอบลงในภาพที่ 5

เขา/เธอ (เหยื่อ) รู้สึกอย่างไรในสถานการณ์ดังกล่าว
[ให้ผู้เข้าร่วมแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน]

(ผู้กระทำ)สมควรกระทำเช่นนี้หรือไม่
[ขอให้ผู้เข้าร่วมยกมือขึ้นและนับจำนวนคนที่ตอบว่าควรและไม่ควร]

ใครคิดวิธีจัดการกับสถานการณ์ดังกล่าวโดยไม่ใช้ความรุนแรงได้บ้าง ใครคิดว่าตัวเองไม่สามารถทำอะไรในสถานการณ์นี้ได้บ้าง
[ขอให้ผู้เข้าร่วมยกมือขึ้นและนับจำนวนแต่ละตัวเลือก]

คุณจะทำอย่างไรถ้าพบเห็นสถานการณ์เช่นนี้

[ให้ผู้เข้าร่วมพูดอธิบายว่าพวกเขาจะทำอะไรและบันทึกคำตอบที่มีคนตอบมากที่สุด]

รุ่นนักเรียน - รุ่นนักศึกษา

ภาพที่ 5

แลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับสถานการณ์รุนแรง 1

บันทึกคำตอบลงในตารางทั้งก่อนและหลังหลักสูตร

“เขา/เธอ (เหยื่อ) รู้สึกอย่างไรในสถานการณ์ดังกล่าว”

บันทึกประเด็นสำคัญจากการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น

คำตอบก่อนหลักสูตร	คำตอบหลังหลักสูตร

“(ผู้กระทำ)สมควรกระทำเช่นนี้หรือไม่”

บันทึกจำนวนคนที่เลือกแต่ละคำตอบ

	สมควร	ไม่สมควร
จำนวนคำตอบก่อนหลักสูตร		
จำนวนคำตอบหลังหลักสูตร		

“ใครคิดวิธีจัดการกับสถานการณ์ดังกล่าวโดยไม่ใช้ความรุนแรงได้บ้าง ใครคิดว่าตัวเองไม่สามารถทำอะไรในสถานการณ์นี้ได้บ้าง”

บันทึกจำนวนคนที่เลือกแต่ละคำตอบ

	คิดวิธีจัดการโดยไม่ใช้ความรุนแรงได้	คิดว่าตัวเองไม่สามารถทำอะไรได้
จำนวนคำตอบก่อนหลักสูตร		
จำนวนคำตอบหลังหลักสูตร		

“คุณจะทำอย่างไรถ้าพบเห็นสถานการณ์เช่นนี้”

บันทึกการกระทำสำคัญ ๆ ที่ผู้เข้าร่วมพูดถึง

คำตอบก่อนหลักสูตร	คำตอบหลังหลักสูตร

รุ่นนกน้อย - รุ่นกสิฟ้า

แลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับสถานการณ์รุนแรง 2

บันทึกคำตอบลงในตารางทั้งก่อนและหลังหลักสูตร

“เขา/เธอ (เหยื่อ) รู้สึกอย่างไรในสถานการณ์ดังกล่าว”

บันทึกประเด็นสำคัญจากการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น

คำตอบก่อนหลักสูตร 	คำตอบหลังหลักสูตร

“(ผู้กระทำ)สมควรกระทำเช่นนี้หรือไม่”

บันทึกจำนวนคนที่เลือกแต่ละคำตอบ

	สมควร	ไม่สมควร
จำนวนคำตอบก่อนหลักสูตร		
จำนวนคำตอบหลังหลักสูตร		

“ใครคิดวิธีจัดการกับสถานการณ์ดังกล่าวโดยไม่ใช้ความรุนแรงได้บ้าง ใครคิดว่าตัวเองไม่สามารถทำอะไรในสถานการณ์นี้ได้บ้าง”

บันทึกจำนวนคนที่เลือกแต่ละคำตอบ

	คิดวิธีจัดการโดยไม่ใช้ความรุนแรงได้	คิดว่าตัวเองไม่สามารถทำอะไรได้
จำนวนคำตอบก่อนหลักสูตร		
จำนวนคำตอบหลังหลักสูตร		

“คุณจะทำอย่างไรถ้าพบเห็นสถานการณ์เช่นนี้”

บันทึกการกระทำสำคัญ ๆ ที่ผู้เข้าร่วมพูดถึง

คำตอบก่อนหลักสูตร 	คำตอบหลังหลักสูตร

รุ่นคนน้อย - รุ่นคนสีฟ้า

กิจกรรม ค. “พูดออกมา”

ในกิจกรรมนี้ ให้ถามผู้เข้าร่วมว่าพวกเขารู้สึกสบายใจที่จะพูดเปิดใจกับใครและคิดว่าสามารถขอความช่วยเหลือจากใครได้ หากเผชิญความรุนแรง

ภาพที่ 1

เขียนบทบาทต่อไปนีลงบนกระดาษแผ่นใหญ่ แล้วติดไว้รอบห้อง	
ก. พ่อของจัน	ช. ผู้นำทางศาสนาของจัน
ข. แม่ของจัน	(เปลี่ยนคำให้เหมาะกับบริบทในชุมชนของคุณ)
ค. พี่สาว/น้องสาวของจัน	ญ. ผู้นำชุมชนของจัน
ง. พี่ชาย/น้องชายของจัน	(เปลี่ยนคำให้เหมาะกับบริบทในชุมชนของคุณ)
จ. เด็กผู้หญิงวัยเดียวกับจัน	ฎ. ผู้บำเพ็ญประโยชน์
ฉ. เด็กผู้ชายวัยเดียวกับจัน	(หรือคนที่อยู่ในกลุ่มทำนองนี้)
ช. ครูของจัน	ฐ. คนอื่น ๆ ที่คุณคิดว่าควรนำมาใส่

หมายเหตุ: หากผู้เข้าร่วมอ่านหนังสือไม่คล่อง ให้ใช้ภาพประกอบง่าย ๆ แทนคำต่าง ๆ ดังตัวอย่างในภาพที่ 3

- บอกคนในหมวดว่า “มีผู้คนมากมายในชีวิตที่คุณสามารถพูดคุยเรื่องต่าง ๆ ได้ เช่น คุณแม่ คุณพ่อ เด็กผู้หญิงวัยเดียวกัน และคนอื่น ๆ” [ใช้ไปที่กระดาษแต่ละแผ่นรอบห้อง] “ถ้าคุณประทับใจกับสถานการณ์ที่เราเพิ่งคุยกันหรือพบเห็นสถานการณ์ดังกล่าวเกิดขึ้นกับเพื่อน คุณจะบอกเรื่องนี้กับใคร”
- ให้ผู้เข้าร่วมติดสติ๊กเกอร์/ทำเครื่องหมายบนกระดาษแทนตัวคนที่พวกเขาจะบอกเรื่องนั้นให้ฟัง พวกเขาจะเริ่มจากกระดาษแผ่นไหนก่อนก็ได้ และจะเลือกบอกที่คนก็ได้ ถ้าพวกเขาไม่รู้จะเลือกใคร ให้ย้ำเตือนว่าพวกเขาไม่ได้อยู่ตัวคนเดียว โดยสามารถพูดคุยกับหัวหน้าหมวด หรือ ผู้บำเพ็ญประโยชน์สักคนได้

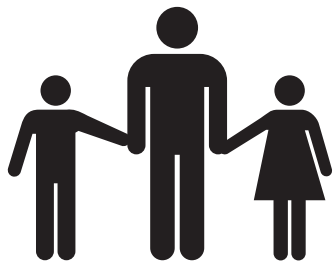
ให้เวลาเด็ก ๆ คิดทบทวนคำตอบก่อนที่จะบันทึกลงในตาราง

ภาพที่ 2

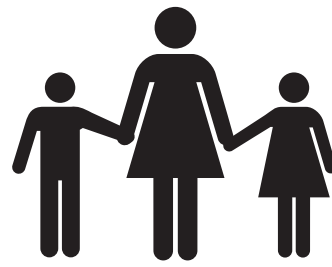
	คำตอบก่อนหลักสูตร	คำตอบหลังหลักสูตร
บทบาท ก.		
บทบาท ข.		
บทบาท ค.		
บทบาท ง.		
บทบาท จ.		
บทบาท ฉ.		
บทบาท ช.		
บทบาท ช.		
บทบาท ญ.		
บทบาท ฎ.		
บทบาท ฐ.		

รุ่นกนน้อยและรุ่นกสไฟฟ้า

ภาพที่ 3 การ์ดความคิดเห็นแบบใช้สัญลักษณ์

พ่อของจัน

แม่ของจัน

พี่สาว/น้องสาวของจัน

พี่ชาย/น้องชายของจัน

เด็กผู้หญิงวัยเดียวกับจัน

เด็กผู้ชายวัยเดียวกับจัน

ครูของจัน

ผู้นำทางศาสนาของจัน

ผู้นำชุมชนของจัน

สมาชิกผู้นำเพื่อประโยชน์
(หรือคนที่อยู่ในกลุ่มทำงานองนี้)

การประเมินผลหลังจบหลักสูตร

เมื่อจบหลักสูตรแล้ว ให้ทำกิจกรรม ก.-ค. ซ้ำอีกรอบเพื่อสำรวจว่าหลักสูตรได้เปลี่ยนความเข้าใจและทัศนคติของผู้เข้าร่วมหรือไม่ นอกจากนี้ให้ถามคำถามด้านล่างกับผู้เข้าร่วมและบันทึกคำตอบทั้งหมด คำถามเหล่านี้จะช่วยประเมินผลกระทบของหลักสูตรที่มีต่อผู้เข้าร่วม

ก่อนเริ่ม อย่าลืมบันทึกอายุและเพศของผู้เข้าร่วม

- ถามคำถามด้านล่างโดยใช้วิธี 'ก้าวอันทรงพลัง' (ดูคำอธิบายในข้อต่อไป) หรือวิธีหลับตา ยกมือ อธิบายให้พวกเขาเข้าใจว่าไม่มีคำตอบที่ถูกหรือผิด ขอแค่ตอบอย่างซื่อสัตย์ นี่คือเหตุผลที่ให้พวกเขาหลับตา พวกเขาเป็นตัวเลือกสามข้อคือ ใช่ ไม่ใช่ และไม่แน่ใจ คุณจะอ่านคำถามให้พวกเขาฟังแล้วให้พวกเขาก้าวออกมาข้างหน้าหรือยกมือหากเห็นด้วย
- วิธี 'ก้าวอันทรงพลัง' ทำได้โดยขอให้ทุกคนยืนเป็นวงกลมแล้วหลับตา ผู้ที่เลือกคำตอบเชิงบวกจะก้าวไปข้างหน้าหนึ่งก้าว (เช่น 'ถ้าคุณเห็นด้วย ให้ก้าวออกมาข้างหน้า')
- บันทึกจำนวนผู้เข้าร่วมที่ตอบว่าใช่ ไม่ใช่ และไม่แน่ใจในแต่ละคำถาม
- ก่อนอื่นคุณอาจต้องถามคำถามตัวอย่างหนึ่งหรือสองข้อเพื่อให้แน่ใจว่าพวกเขาเข้าใจกิจกรรม ตัวอย่างเช่น คุณสามารถถามว่า "คุณชอบเล่นกับเพื่อน ๆ ไหม คุณชอบทำงานบ้านไหม" ถ้าใช่ ให้ก้าวออกมาข้างหน้า/ยกมือ" [หยุดชั่วคราวและบันทึกคำตอบ จากนั้นขอให้พวกเขาถอยกลับไปเดิม] "ถ้าไม่ใช่ ให้ก้าวออกมาข้างหน้า/ยกมือ" [หยุดชั่วคราวและบันทึกคำตอบ จากนั้นขอให้พวกเขาถอยกลับไปเดิม] "ถ้าไม่แน่ใจ ให้ก้าวออกมาข้างหน้า/ยกมือ" [หยุดชั่วคราวและบันทึกคำตอบ จากนั้นขอให้พวกเขาถอยกลับไปเดิม]

คำถามที่ 1

"นึกถึงสิ่งที่คุณได้เรียนรู้ในหลักสูตรเสียงต้านความรุนแรง จากนั้นให้นึกถึงสิ่งที่เด็กผู้หญิงสามารถทำได้ ตอนนี้คำตอบของคุณต่างจากตอนก่อนเริ่มหลักสูตรหรือไม่"

คำถามที่ 2

"นึกถึงสิ่งที่คุณได้เรียนรู้ในหลักสูตรเสียงต้านความรุนแรง จากนั้นให้นึกถึงสิ่งที่เด็กผู้ชายสามารถทำได้ ตอนนี้คำตอบของคุณต่างจากตอนก่อนเริ่มหลักสูตรหรือไม่"

บันทึกจำนวนคนที่ตอบว่าใช่ ไม่ใช่ และไม่แน่ใจในแต่ละคำถาม แล้วรวมผลคะแนนนี้เข้าไปในรายงานผลการประเมินสุดท้าย

คำถาม	ใช่	ไม่ใช่	ไม่แน่ใจ
"นึกถึงสิ่งที่คุณได้เรียนรู้ในหลักสูตรเสียงต้านความรุนแรง จากนั้นให้นึกถึงสิ่งที่เด็กผู้หญิงสามารถทำได้ ตอนนี้คำตอบของคุณต่างจากตอนก่อนเริ่มหลักสูตรหรือไม่"			
"นึกถึงสิ่งที่คุณได้เรียนรู้ในหลักสูตรเสียงต้านความรุนแรง จากนั้นให้นึกถึงสิ่งที่เด็กผู้ชายสามารถทำได้ ตอนนี้คำตอบของคุณต่างจากตอนก่อนเริ่มหลักสูตรหรือไม่"			

รุ่นนกน้อย - รุ่นนกสีฟ้า

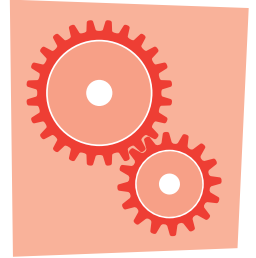
ใช้วิธีเดียวกับในหน้า 86 ถามผู้เข้าร่วมด้วยคำถามต่อไปนี้ ขอให้ผู้เข้าร่วมหลับตา อธิบายให้พวกเขาฟังว่าเหตุผลที่ให้หลับตาเป็นเพราะคุณต้องการให้พวกเขาตอบด้วยความซื่อสัตย์ เตือนพวกเขาว่าไม่มีคำตอบที่ถูกหรือผิด หากพิจารณาแล้วเห็นว่าพวกเขาไม่น่าจะทำกิจกรรมนี้ขณะหลับตาได้ คุณสามารถให้พวกเขาเขียนคำตอบลงในกระดาษว่าอยากพูดคุยกับใคร ตัวอย่างเช่น ถ้าพวกเขาไว้ใจ 'บ. แม่ของฉัน' ก็ให้เขียนตัว บ. ลงในกระดาษ อย่าลืมว่าคุณสามารถใช้สัญลักษณ์ในภาพที่ 3 หน้า 85 แทนได้

คำถามที่ 3

“นึกถึงการแลกเปลี่ยนความคิดของเราในช่วงสองสามสัปดาห์ที่ผ่านมา คุณได้เล่าสิ่งที่เรียนรู้ไปให้ใครฟังหรือไม่ กรุณายกมือ/เขียนคำตอบลงในกระดาษถ้าคุณได้เล่าสิ่งที่เรียนไปให้คนอื่นฟัง” จากนั้นก็อ่านรายชื่อชื่อบทบาทต่าง ๆ จาก ก.-จ. ทวนคำถามซ้ำได้หากจำเป็น

“คุณได้เล่าสิ่งที่เรียนรู้ในหลักสูตรให้ใครฟังหรือไม่”
ก. พ่อ
ข. แม่
ค. พี่สาว/น้องสาว
ง. พี่ชาย/น้องชาย
จ. เด็กผู้หญิงวัยเดียวกับฉัน
ฉ. เด็กผู้ชายวัยเดียวกับฉัน
ช. ครู
ซ. สมาชิกผู้บำเพ็ญประโยชน์ (หรือคนอื่น ๆ ที่เข้าร่วมหลักสูตรนี้)
ณ. ผู้นำทางศาสนา
ญ. ผู้นำชุมชน
ฎ. คนอื่น ๆ (โปรดระบุ)

เครื่องมือ: การวางแผนและการประเมิน: สำหรับรุ่นกลาง - รุ่นใหญ่

คุณจำเป็นต้องสำรวจความเข้าใจและทัศนคติของผู้เข้าร่วมที่มีต่อความรุนแรงต่อผู้หญิงและเด็กผู้หญิง ข้อมูลนี้จะช่วยให้คุณจัดหลักสูตรได้ตรงประเด็นโดยรู้ว่าต้องเน้นประเด็นใดเป็นพิเศษ นอกจากนี้ยังช่วยให้คุณประเมินความเสี่ยงในการจัดหลักสูตรได้อีกด้วย

คุณสามารถใช้แบบสอบถามนี้เพื่อประเมินผลกระทบของหลักสูตรที่มีต่อหมวดของคุณได้เช่นกัน

จับพร้อมดูแลให้ผู้เข้าร่วมทำแบบสอบถามหรือยัง?

ก่อนให้ผู้เข้าร่วมทำแบบสอบถาม คุณต้องศึกษาเนื้อหาส่วนที่ 2 รายการเตรียมความพร้อม ขั้นตอนที่ 2 ประเมินความเสี่ยงในการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตร ขั้นตอนที่ 3 ทำความเข้าใจกระบวนการคุ้มครองเยาวชน และขั้นตอนที่ 7 สร้างสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยและเกื้อหนุน ความรุนแรงเป็นหัวข้อที่ละเอียดอ่อนและท้าทาย คุณต้องเตรียมพร้อมรับมือกับคำถามของผู้เข้าร่วม หากสมาชิกในหมวดกังวลเกี่ยวกับเนื้อหาของแบบสอบถามหรือเปิดเผยเหตุการณ์ความรุนแรง คุณต้องปฏิบัติตามนโยบายคุ้มครองเยาวชนขององค์กรผู้บำเพ็ญประโยชน์

ใช้แบบสอบถามนี้สำรวจทัศนคติและความรู้ของผู้เข้าร่วม (รุ่นกลาง - รุ่นใหญ่) อ่านทวนคำถามทั้งหมดและดูว่าคุณพอใจกับคำถามหรือไม่ จากนั้นจึงแจกแบบสอบถามให้ผู้เข้าร่วมทำ เมื่อจัดหลักสูตรเรียบร้อยแล้ว ให้ผู้เข้าร่วมทำแบบสอบถามอีกครั้งเพื่อประเมินความเปลี่ยนแปลง ความรู้ และความเข้าใจของผู้เข้าร่วม

ก่อนเริ่มต้น ให้บันทึกจำนวน/เพศ/อายุของผู้ที่ทำแบบสอบถาม เมื่อพวกเขาทำเสร็จ ให้เก็บแบบสอบถามไว้เปรียบเทียบกับการประเมินหลังจัดหลักสูตร (ประมาณ 1-2 เดือนหลังจากจบขั้นตอนลงมือปฏิบัติ) หากมีข้อสงสัย ให้ดูรายละเอียดเพิ่มเติมที่หัวข้อข้อควรรู้เกี่ยวกับการใช้เครื่องมือประเมินผล (หน้า 76)

เคล็ดลับในการใช้แบบสอบถาม

1. เครื่องมือเกี่ยวกับแบบสอบถามและเน้นย้ำว่าข้อมูลทั้งหมดจะเป็นความลับและไม่เปิดเผยตัวตน อธิบายว่าคุณจะเก็บแบบสอบถามไว้ในกระเป๋ามิดชิด หรือแจกซองจดหมายให้ทุกคนใส่แบบสอบถามที่ทำเสร็จแล้ว
2. อธิบายว่าแบบสอบถามมีวัตถุประสงค์เพื่อปรับปรุงหลักสูตรและสำรวจทัศนคติและความเข้าใจของเยาวชนทั่วโลก เราต้องการคำตอบที่ซื่อตรงจากเยาวชน เนื่องจากเราสนใจมุมมองและความคิดของพวกเขาจริง ๆ เราให้ทุกคนทำแบบสอบถามนี้เพื่อรับฟังความคิดเห็นของเยาวชนและยุติความรุนแรงต่อผู้หญิงและเด็กผู้หญิง คุณในฐานะหัวหน้าหมวดจะใช้ผลการประเมินประกอบการตัดสินใจว่าจะเน้นความรู้รุนแรงรูปแบบใดและจะปรับปรุงหลักสูตรให้เหมาะสมกับหมวดได้อย่างไร ส่วน WAGGGS จะใช้ผลการประเมินจากแบบสอบถามเพื่อดูแนวโน้มทั่วโลกเกี่ยวกับทัศนคติและระดับความตระหนักที่เกี่ยวกับความรุนแรงต่อเด็กผู้หญิงและเยาวชน อย่าลืมขอบคุณผู้เข้าร่วมที่สละเวลาทำแบบสอบถาม
3. แจกรายละเอียดให้ทุกคนทราบว่าสามารถขอความช่วยเหลือได้จากที่ใดและพูดคุยกับใครได้บ้าง ในวันที่ทำแบบสอบถาม คุณควรจัดสรรเวลาว่างหลังจากนั้นเพื่อผู้เข้าร่วมอยากพูดคุยกับคุณหากพวกเขาได้รับผลกระทบจากคำถามในแบบสอบถาม
4. แจกรายการบริการช่วยเหลือให้ผู้เข้าร่วม
5. ตรวจสอบให้แน่ใจว่าทุกคนนั่งกันเจียม ๆ และจะมองไม่เห็นแบบสอบถามของกันและกัน
6. แจกแบบสอบถามและตรวจสอบว่าทุกคนมีพื้นที่ส่วนตัวเจียม ๆ ในการตอบคำถาม
7. ให้ทุกคนพับครึ่งแบบสอบถามแล้วเดินไปเก็บใส่กระเป๋ามิดชิดเมื่อพวกเขาทำเสร็จ
8. รวบรวมแบบสอบถามและวิเคราะห์ข้อมูลแบบไม่เปิดเผยตัวตน
9. กรอกแบบฟอร์มการประเมินออนไลน์หรือแบบฟอร์มในหน้า 96 แล้วส่งมาที่ WAGGGS

แบบสอบถามสำหรับรุ่นกลาง - รุ่นใหญ่

ข้อมูลเกี่ยวกับแบบสอบถาม

เรากำลังจะเริ่มจัดหลักสูตรเพื่อช่วยยุติความรุนแรงต่อเด็กผู้หญิงและเยาวชนสตรี เราจึงต้องการทราบความคิดเห็นของคุณ บางทีคำถามเหล่านี้อาจทำให้คุณนึกถึงสิ่งที่เกิดขึ้นกับคุณ เพื่อนสนิท หรือญาติทั้งในอดีตหรือในปัจจุบัน หรืออาจทำให้คุณนึกถึงสิ่งที่ตัวเองกังวลอยู่ ไม่ว่าจะเป็นอย่างไหน คุณก็สามารถพูดคุยกับเราได้ทุกเมื่อ

แบบสอบถามนี้ไม่มีคำตอบที่ถูกหรือผิด เราจะใช้คำตอบของคุณเพื่อพัฒนากิจกรรมที่เหมาะสมกับความต้องการของคุณ

แบบสอบถามนี้จะไม่มีการเปิดเผยตัวตน

ซึ่งหมายความว่าเราจะไม่ถามชื่อของคุณและไม่มีใครรู้ว่าคุณตอบคำถามอย่างไร

ส่วน ก. ข้อมูลเกี่ยวกับคุณ

1. คุณเป็น (โปรดทำเครื่องหมายหน้าคำตอบที่ตรงกับคุณ)

เพศชาย เพศหญิง อื่น ๆ _____

2. คุณอายุกี่ปี (โปรดทำเครื่องหมายหน้าคำตอบที่ตรงกับคุณ)

11 - 12 13 - 15 16 - 19 20 - 25 26 ขึ้นไป

ส่วน ข. ความเข้าใจ

คำสั่ง: พิจารณาข้อความด้านล่างและวงกลมคำตอบของคุณ

หัวหน้าหมวด: เลือกคำถามอย่างน้อย 3 ข้อเกี่ยวกับการเลือกปฏิบัติอันเนื่องมาจากเพศสภาพจากรายการด้านล่าง โดยควรใช้คำถามเดียวกันในแบบสอบถามก่อนและหลังหลักสูตร สบคำถามและเฉลยข้ออื่นออก อย่าลืมลบเฉลยของข้อที่เลือกด้วย

3. ความเข้าใจเกี่ยวกับการเลือกปฏิบัติอันเนื่องมาจากเพศสภาพ

	ตัวเลือกคำตอบ	เฉลย
เด็กผู้หญิงทั่วโลกได้เรียนหนังสือเช่นเดียวกับเด็กผู้ชาย	จริง / เท็จ	เท็จ
สมาชิกรัฐสภาทั่วโลกจำนวน 40% เป็นผู้หญิง	จริง / เท็จ	เท็จ
ทั่วโลกมีเด็กผู้ชายที่อ่านหนังสือออกมากกว่าเด็กผู้หญิง	จริง / เท็จ	จริง
คนในครอบครัวทั่วโลกพาเยาวชนสตรีที่ป่วยไปหาหมอบ่อยเท่ากับเยาวชนชาย	จริง / เท็จ	เท็จ
นางจ้างกำลังเลือกปฏิบัติหากบอกผู้หญิงว่าเธอจะได้รับค่าจ้างน้อยกว่าผู้ชายเพราะเธอตั้งครรภ์	จริง / เท็จ	จริง
เด็กผู้หญิงกำลังถูกเลือกปฏิบัติหากครูบอกเธอว่าเธอเรียนวิชาหนึ่ง ๆ ไม่ได้เพราะมันยากเกินไปสำหรับเด็กผู้หญิง	จริง / เท็จ	จริง
เด็กผู้ชายกำลังถูกเลือกปฏิบัติหากพ่อแม่บอกว่าเขาทำงานศิลปะไม่ได้เพราะเด็กผู้ชายควรเล่นกีฬา	จริง / เท็จ	จริง

รุ่นกลาง - รุ่นใหญ่

หัวหน้าหมวด: เลือกคำถามอย่างน้อย 3 ข้อเกี่ยวกับความรุนแรงต่อเด็กผู้หญิงและเยาวชนสตรีจากรายการด้านล่าง โดยควรใช้คำถามเดียวกันในแบบสอบถามก่อนและหลังหลักสูตร ลบคำถามและเฉลยข้ออื่นออก อย่าลืมลบเฉลยของข้อที่เลือกด้วย

4. ความเข้าใจเกี่ยวกับความรุนแรงต่อเด็กผู้หญิงและเยาวชนสตรี

	ตัวเลือกคำตอบ	เฉลย
เด็กผู้หญิงที่แต่งงานก่อนอายุ 18 ปีมีแนวโน้มสูงที่จะประสบความรุนแรงจากสามีหรือครอบครัว	จริง / เท็จ	จริง
เด็กผู้หญิงที่แต่งงานก่อนอายุ 18 ปีมักได้เรียนหนังสือต่อหลังจากแต่งงานแล้วและประสบความสำเร็จมากพอ ๆ กับเด็กผู้หญิงที่แต่งงานหลังอายุ 18 ปี	จริง / เท็จ	เท็จ
เด็กผู้หญิงและเยาวชนสตรีอายุต่ำกว่า 15 ปีทั่วโลกจำนวน 20% มีแนวโน้มที่จะประสบกับการล่วงละเมิดทางเพศ	จริง / เท็จ	จริง
ในแต่ละปีมีเด็กผู้หญิง (อายุ 5-15 ปี) น้อยกว่า 1 ล้านคนทั่วโลกถูกบังคับให้ค้าประเวณี	จริง / เท็จ	เท็จ
เด็กผู้หญิงและเยาวชนสตรีที่ประสบกับความรุนแรงทางเพศมีความเสี่ยงสูงที่จะติดเชื้อเอชไอวี/เอดส์และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ และมีแนวโน้มมากขึ้นที่จะตั้งครภ์แบบไม่พึงประสงค์	จริง / เท็จ	จริง
เด็กผู้หญิงและเยาวชนสตรีที่ประสบกับความรุนแรงทางเพศมีแนวโน้มมากขึ้นที่จะมีอาการซึมเศร้า นอนไม่หลับ มีอาการกินผิดปกติ รู้สึกเป็นทุกข์ และพยายามฆ่าตัวตาย	จริง / เท็จ	จริง
เด็กผู้หญิงและเยาวชนสตรีที่ประสบกับความรุนแรงทางเพศอาจออกจากโรงเรียนกลางคันหรือลาออกจากงาน แล้วปลีกตัวออกจากชุมชน	จริง / เท็จ	จริง
การข่มขืนหรือการล่วงละเมิดทางเพศไม่ส่งผลเสียต่อสุขภาพในระยะยาวของเด็กผู้หญิงและเยาวชนสตรี	จริง / เท็จ	เท็จ
การถูกเพื่อนกดดันให้มีเพศสัมพันธ์ด้วยการสอดใส่หรือมีเพศสัมพันธ์ทางปากไม่ใช่ความรุนแรง	จริง / เท็จ	เท็จ
การถูกคนรักข่มขู่หรือทำให้หวาดกลัวถือเป็นความรุนแรงรูปแบบหนึ่ง	จริง / เท็จ	จริง

หัวหน้าหมวด: เลือกคำถามอย่างน้อย 2 ข้อเกี่ยวกับสิทธิจากรายการด้านล่าง โดยควรใช้คำถามเดียวกันในแบบสอบถามก่อนและหลังหลักสูตร ลบคำถามและเฉลยข้ออื่นออก อย่าลืมลบเฉลยของข้อที่เลือกด้วย

5. ความเข้าใจเกี่ยวกับสิทธิ

ความรุนแรงต่อเด็กผู้หญิงและเยาวชนสตรีเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชน	จริง / เท็จ	จริง
ความรุนแรงต่อเด็กผู้หญิงและเยาวชนสตรีเป็นผลมาจากความไม่เท่าเทียมระหว่างผู้ชายกับผู้หญิงและเด็กผู้หญิงกับเด็กผู้ชาย	จริง / เท็จ	จริง
เด็กผู้ชายทุกคนมีสิทธิอันชอบธรรมที่จะได้เรียนหนังสือ แต่สำหรับเด็กผู้หญิงถือเป็นสิทธิพิเศษ	จริง / เท็จ	เท็จ
รัฐบาลมีหน้าที่รับผิดชอบดูแลไม่ให้กฎหมายและนโยบายทั้งหมดเลือกปฏิบัติต่อเด็กผู้หญิงและผู้หญิง แต่พวกเขาไม่ต้องดำเนินการลงโทษคนที่ฝ่าฝืนกฎหมายเหล่านี้	จริง / เท็จ	เท็จ
ผู้หญิงมีสิทธิในการเลือกตั้งและมีสิทธิลงเลือกตั้งเช่นเดียวกับผู้ชาย	จริง / เท็จ	จริง
ผู้หญิงมีสิทธิที่จะได้รับคำตอบแทนเท่ากับผู้ชายที่ทำงานในตำแหน่งเดียวกัน	จริง / เท็จ	จริง
ผู้หญิงมีสิทธิเลือกคนที่แต่งงานด้วยและจำนวนลูกที่อยากมีเช่นเดียวกับผู้ชาย	จริง / เท็จ	จริง
การแต่งงานเกิดขึ้นได้ในทุกวัยตราแต่ที่พ่อแม่ของเจ้าสาวและเจ้าบ่าวยินยอม ไม่ว่าจะเจ้าสาวและเจ้าบ่าวจะยินยอมหรือไม่ก็ตาม	จริง / เท็จ	เท็จ

รุ่นกลาง - รุ่นใหญ่

ส่วน ค. ทักษะคติ

หัวหน้าหมวด: เลือกข้อความอย่างน้อย 3 ข้อเกี่ยวกับการเลือกปฏิบัติอันเนื่องมาจากเพศสภาพจากรายการด้านล่าง โดยควรใช้ข้อความเดียวกันในแบบสอบถามก่อนและหลังหลักสูตร ลบข้อความที่ไม่ได้เลือกออก

คำสั่ง: ระบุว่าคุณเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยกับข้อความด้านล่างโดยทำเครื่องหมายถูกลงในช่องที่ตรงกับความคิดของคุณ

6. ทักษะคติเกี่ยวกับการเลือกปฏิบัติอันเนื่องมาจากเพศสภาพ

	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
โดยธรรมชาติแล้ว เด็กผู้ชายเก่งคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์มากกว่าเด็กผู้หญิง		
เด็กผู้ชายแข็งแกร่งกว่าเด็กผู้หญิงและไม่ควรร้องไห้		
เด็กผู้ชายเล่นกีฬาเก่งกว่าเด็กผู้หญิงโดยธรรมชาติ		
เยาวชนไม่จำเป็นต้องได้รับการศึกษาเหมือนชายหนุ่ม เนื่องจากผู้หญิงต้องอยู่หย่าร้าง		
ผู้ชายเท่านั้นที่ควรทำงานนอกบ้าน		
เด็กผู้หญิงและผู้หญิงทำงานบ้านได้ดีกว่าเด็กผู้ชายและผู้ชายโดยธรรมชาติ และควรรับผิดชอบงานบ้านส่วนใหญ่ เช่น ทำความสะอาดและทำอาหาร		
ผู้หญิงควรมีหน้าที่ดูแลลูกและคนแก่ในครอบครัว ส่วนผู้ชายมีหน้าที่หารายได้		
อาชีพบางอย่าง (เช่น ตำรวจ) ควรรับเฉพาะผู้ชายเพราะผู้หญิงทำไม่ได้เท่าผู้ชาย		
เนื่องจากเด็กผู้ชายและผู้ชายทำงานหนักนอกบ้าน พวกเขาจึงต้องการเวลาพักผ่อนที่บ้านมากขึ้น		
เป็นเรื่องปกติที่จะไม่จ้างผู้หญิงหรือจ่ายค่าตอบแทนให้เธอน้อยกว่าผู้ชายเพราะเธอวางแผนที่จะมีลูก		

หัวหน้าหมวด: เลือกข้อความอย่างน้อย 3 ข้อเกี่ยวกับความรุนแรงจากรายการด้านล่าง โดยควรใช้ข้อความเดียวกันในแบบสอบถามก่อนและหลังหลักสูตร ลบข้อความที่ไม่ได้เลือกออก

7. ทักษะคติเกี่ยวกับความรุนแรงต่อเด็กผู้หญิงและเยาวชน

	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
การเรียกเด็กผู้หญิงและเยาวชนด้วยฉายาที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศในที่สาธารณะเป็นเรื่องปกติและไม่เป็นอันตรายต่อพวกเขา		
การเล่นมุขเกี่ยวกับผู้มีหลากหลายทางเพศเป็นเรื่องปกติและไม่เป็นอันตรายต่อพวกเขา		
การหยิกเด็กผู้หญิง/เยาวชนในที่สาธารณะเป็นเรื่องล้อเล่นขำ ๆ ที่ไม่เป็นอันตราย		
ภาพของเด็กผู้หญิงและเยาวชนที่สอนีทางเพศในสื่อไม่ได้ทำให้เกิดอันตรายใด ๆ		
เด็กผู้หญิงควรแต่งงานกับคนที่พ่อแม่ของเธอเลือกให้		
เด็กผู้ชายและชายหนุ่มไม่สามารถป้องกันความรุนแรงต่อเด็กผู้หญิงและเยาวชนได้		
เด็กผู้หญิงและเยาวชนที่แต่งตัวเซ็กซี่เป็นฝ่ายผิดหากพวกเขาได้รับความสนใจที่ไม่พึงประสงค์หรือประสบความรุนแรง		
เด็กผู้หญิงและเยาวชนรับของขวัญ แกรด หรือเงินเพื่อแลกกับการมีเพศสัมพันธ์ นั่นไม่ถือเป็นการข่มขืน		
การข่มขืนที่กระทำโดยคนที่ผู้หญิงเคยมีเพศสัมพันธ์ด้วยหรือแต่งงานด้วยไม่ถือเป็นการข่มขืน		
ถ้าผู้หญิงไม่พูดปฏิเสธ นั่นไม่ถือเป็นการข่มขืน		
ผู้หญิงควรอดทนต่อความรุนแรงเพื่อให้ครอบครัวไม่แตกแยก		

รุ่นกลาง - รุ่นใหญ่

ส่วน จ. ความพร้อม

8. หากคุณพบเห็นหรือประสบกับการเลือกปฏิบัติอันเนื่องมาจากเพศสภาพและความรุนแรงต่อเด็กผู้หญิงและเยาวชนสตรี คุณจะอยากเล่าให้ใครฟัง [ตอบได้มากกว่าหนึ่งข้อ]

- พ่อของฉัน แม่ของฉัน พี่สาว/น้องสาวของฉัน พี่ชาย/น้องชายของฉัน
- เด็กผู้หญิงวัยเดียวกับฉัน เด็กผู้ชายวัยเดียวกับฉัน ครูของฉัน
- ผู้นำทางศาสนาของฉัน [หัวหน้าหมวด: ปรับให้ตรงกับบริบทในชุมชนของคุณ]
- ผู้นำชุมชนของฉัน [หัวหน้าหมวด: ปรับให้ตรงกับบริบทในชุมชนของคุณ]
- ผู้นำพิณประโยชน์ [หัวหน้าหมวด: ปรับให้ตรงกับบริบทของคุณ]
- อื่น ๆ (โปรดระบุ): _____

9. หากคุณต้องเล่าเหตุการณ์การเลือกปฏิบัติอันเนื่องมาจากเพศสภาพหรือความรุนแรงต่อเด็กผู้หญิงและเยาวชนสตรีให้บุคคลต่อไปนี้ฟัง คุณคิดว่าใครจะช่วยเหลือคุณและช่วยจัดการกับสถานการณ์ดังกล่าว [ตอบได้มากกว่าหนึ่งข้อ]

- พ่อของฉัน แม่ของฉัน พี่สาว/น้องสาวของฉัน พี่ชาย/น้องชายของฉัน
- เด็กผู้หญิงวัยเดียวกับฉัน เด็กผู้ชายวัยเดียวกับฉัน ครูของฉัน
- ผู้นำทางศาสนาของฉัน [หัวหน้าหมวด: ปรับให้ตรงกับบริบทในชุมชนของคุณ]
- ผู้นำชุมชนของฉัน [หัวหน้าหมวด: ปรับให้ตรงกับบริบทในชุมชนของคุณ]
- ผู้นำพิณประโยชน์ [หัวหน้าหมวด: ปรับให้ตรงกับบริบทของคุณ]
- อื่น ๆ (โปรดระบุ): _____

10. คุณคิดว่าคุณสามารถลดการเลือกปฏิบัติอันเนื่องมาจากเพศสภาพและความรุนแรงต่อเด็กผู้หญิงและเยาวชนสตรีได้หรือไม่

- ได้ ไม่ได้

ถ้าได้ คุณคิดว่าคุณจะทำอะไรได้บ้าง กรุณาเขียนอธิบายในช่องด้านล่าง

ถ้าไม่ได้ เหตุผลเป็นเพราะอะไร กรุณาเขียนอธิบายในช่องด้านล่าง

การประเมินหลังหลักสูตร

เมื่อคุณจัดหลักสูตรจบแล้ว ให้แจกแบบสอบถามข้างต้นให้ผู้เข้าร่วมตอบอีกครั้งพร้อมแบบสอบถามเพิ่มเติมด้านล่างนี้ แล้วบันทึกคำตอบทั้งหมด คำถามเหล่านี้จะช่วยคุณประเมินประโยชน์ของหลักสูตร

ส่วน จ. ประเมินตนเอง

14. คุณคิดว่าคุณรู้เรื่องการเลือกปฏิบัติอันเนื่องมาจากเพศสภาพและความรุนแรงต่อเด็กผู้หญิงและเยาวชนสตรีดีกว่าหรือแย่กว่าเพื่อนของคุณ

แย่กว่า เท่ากัน ดีกว่า

15. หลัก ๆ แล้วคุณได้ความรู้เรื่องการเลือกปฏิบัติอันเนื่องมาจากเพศสภาพและความรุนแรงต่อเด็กผู้หญิงและเยาวชนสตรีจากการเข้าร่วมหลักสูตรเสียงต้านความรุนแรงใช่หรือไม่

ใช่ ไม่ใช่

ส่วน จ. การกระทำ

16. คุณได้ทำสิ่งใดต่อไปนี้เพื่อมีส่วนร่วมในการยุติการเลือกปฏิบัติอันเนื่องมาจากเพศสภาพและความรุนแรงต่อเด็กผู้หญิงและเยาวชนสตรีหลังจบหลักสูตรหรือไม่ [กรุณาเลือกทุกข้อที่ตรงกับคุณ พร้อมทั้งระบุโดยประมาณว่าคุณทำไปกี่ครั้งและทำที่ไหน]

- เปลี่ยนพฤติกรรม/การกระทำเพื่อมีส่วนร่วมในการยุติการเลือกปฏิบัติอันเนื่องมาจากเพศสภาพและ/หรือความรุนแรงต่อเด็กผู้หญิงและเยาวชนสตรี
- พูดคุยกับเพื่อนหรือครอบครัวเกี่ยวกับการเลือกปฏิบัติอันเนื่องมาจากเพศสภาพและความรุนแรงต่อเด็กผู้หญิงและเยาวชนสตรี โปรดระบุจำนวนครั้ง _____
- พูดในที่สาธารณะ (เช่น ในโรงเรียนหรือในกิจกรรมชุมชน) เกี่ยวกับการเลือกปฏิบัติอันเนื่องมาจากเพศสภาพและความรุนแรงต่อเด็กผู้หญิงและเยาวชนสตรี โปรดระบุจำนวนครั้งและสถานที่ _____
- เขียนเกี่ยวกับการเลือกปฏิบัติอันเนื่องมาจากเพศสภาพและความรุนแรงต่อเด็กผู้หญิงและเยาวชนสตรี (เช่น ที่โรงเรียนหรือในบล็อก) โปรดระบุจำนวนครั้งและสถานที่ _____
- โปสต์ในโซเชียลมีเดียเกี่ยวกับการเลือกปฏิบัติอันเนื่องมาจากเพศสภาพและความรุนแรงต่อเด็กผู้หญิงและเยาวชนสตรี (เช่น ในทวิตเตอร์ เฟซบุ๊ก มายสเปซ หรือบล็อก) โปรดระบุจำนวนครั้งและสถานที่ _____
- ไม่ได้ทำอะไร

17. ถ้าคุณทำบางสิ่งในข้อที่แล้ว คุณจะทำสิ่งเหล่านั้นหรือไม่ หากไม่ได้เข้าร่วมหลักสูตรเสียงต้านความรุนแรง

ใช่ ไม่ใช่

รุ่นกลาง - รุ่นใหญ่

18. ตั้งแ่ตบหลักสูตร คุณได้ทำสิ่งต่อไปนี้หรือไม่ [ตอบได้มากกว่าหนึ่งข้อ]

- ขอให้เพื่อน ครอบครัว หรือคนอื่น ๆ ลงมือทำบางสิ่งเพื่อจัดการกับการเลือกปฏิบัติอื่นเนื่องมาจากเพศสภาพและความรุนแรงต่อเด็กผู้หญิงและเยาวชน
- ประสบความสำเร็จในการโน้มน้าวให้เพื่อน ครอบครัว หรือคนอื่น ๆ ลงมือทำบางสิ่งเพื่อจัดการกับการเลือกปฏิบัติอื่นเนื่องมาจากเพศสภาพและความรุนแรงต่อเด็กผู้หญิงและเยาวชน
- ก่อตั้งโครงการชุมชนเพื่อจัดการกับการเลือกปฏิบัติอื่นเนื่องมาจากเพศสภาพและความรุนแรงต่อเด็กผู้หญิงและเยาวชน

19. คุณคิดว่าการกระทำของคุณช่วยลดการเลือกปฏิบัติอื่นเนื่องมาจากเพศสภาพและความรุนแรงต่อเด็กผู้หญิงและเยาวชนหรือไม่

- ช่วย ไม่ช่วย

ถ้าช่วย คุณคิดว่าการกระทำของคุณช่วยลดการเลือกปฏิบัติอื่นเนื่องมาจากเพศสภาพและความรุนแรงต่อเด็กผู้หญิงและเยาวชนได้อย่างไรบ้าง

20. ตั้งแ่ตบหลักสูตร คุณได้ติดต่อผู้มีอำนาจในการตัดสินใจ (เช่น ผู้นำชุมชนของคุณหรือผู้อำนวยการโรงเรียนของคุณ) เกี่ยวกับการเลือกปฏิบัติอื่นเนื่องมาจากเพศสภาพและความรุนแรงต่อเด็กผู้หญิงและเยาวชนหรือไม่

- ติดต่อ ไม่ได้ติดต่อ

ถ้าช่วย คุณคิดว่าการกระทำของคุณช่วยลดการเลือกปฏิบัติอื่นเนื่องมาจากเพศสภาพและความรุนแรงต่อเด็กผู้หญิงและเยาวชนได้อย่างไรบ้าง

ขอบคุณที่ช่วยทำแบบสอบถาม
กรุณาพับแบบสอบถามและส่งให้หัวหน้าหมวด

แบบสอบถามสำหรับรุ่นกลาง - รุ่นใหญ่

แบบฟอร์มรวบรวมข้อมูลสำหรับหัวหน้าหมวด

กรอกแบบฟอร์มนี้หลังจากรวบรวมแบบสอบถามของผู้เข้าร่วมครบแล้ว คุณต้องกรอกแบบฟอร์มสองครั้ง ครั้งแรกเมื่อให้ผู้เข้าร่วมทำแบบสอบถามก่อนจัดหลักสูตรและครั้งที่สองเมื่อให้ผู้เข้าร่วมทำแบบสอบถามหลังจัดหลักสูตร หากคุณกำลังประเมินผลก่อนจัดหลักสูตร ให้ข้ามส่วนที่เกี่ยวข้องกับแบบสอบถามหลังหลักสูตรไปก่อน คุณสามารถกรอกแบบฟอร์มออนไลน์ผ่านลิงก์ด้านล่างนี้ คุณสามารถกรอกรายงานหลังจบหลักสูตรของรุ่นกลางและรุ่นใหญ่สำหรับหัวหน้าหมวดได้ที่ <http://waggs.Voices-Against-Violence-Middle-Older-Years-Leaders.sgizmo.com/s3/> หรือส่งแบบฟอร์มมาที่ Voices against Violence Project Coordinator, World Association of Girl Guides and Girl Scouts, Olave Centre, 12c Lyndhurst Road, London NW3 5PQ, UK หรือที่อีเมล stoptheviolence@waggsworld.org

(ลบข้อมูลที่ไม่ตรงกับคุณออก)

แบบฟอร์มรวบรวมข้อมูลก่อนจัดหลักสูตร แบบฟอร์มรวบรวมข้อมูลหลังจัดหลักสูตร

ส่วน ก. ข้อมูลเกี่ยวกับผู้เข้าร่วม

1. มีผู้เข้าร่วมทำแบบสอบถามกี่คน

เด็กผู้หญิงและเยาวชนสตรี เด็กผู้ชายและชายหนุ่ม

2. ผู้เข้าร่วมตามกลุ่มอายุต่อไปนี้ทำแบบสอบถามกี่คน

ต่ำกว่า 10 ปี 11 - 12 13 - 15 16 - 19 20 - 25 26 ปีขึ้นไป

ส่วน ข. ความเข้าใจ

3. ความเข้าใจเกี่ยวกับการเลือกปฏิบัติอันเนื่องมาจากเพศสภาพ

กรุณากรอกข้อความจริง/เท็จที่คุณใช้ในแบบสอบถาม จำนวนผู้เข้าร่วมที่ตอบถูก และจำนวนผู้เข้าร่วมทั้งหมดที่ทำแบบสอบถาม จากนั้นกรอกจำนวนรวมในแต่ละช่องที่ด้านล่างสุดของตาราง

3. ความเข้าใจเกี่ยวกับการเลือกปฏิบัติอันเนื่องมาจากเพศสภาพ	จำนวนผู้ที่ตอบถูก	จำนวนผู้ตอบทั้งหมด
รวม		

4. ความเข้าใจเกี่ยวกับความรุนแรงต่อเด็กผู้หญิงและเยาวชนสตรี

กรุณากรอกข้อความจริง/เท็จที่คุณใช้ในแบบสอบถาม จำนวนผู้เข้าร่วมที่ตอบถูก และจำนวนผู้เข้าร่วมทั้งหมดที่ทำแบบสอบถาม จากนั้นกรอกจำนวนรวมในแต่ละช่องที่ด้านล่างสุดของตาราง

4. ความเข้าใจเกี่ยวกับความรุนแรงต่อเด็กผู้หญิงและเยาวชนสตรี	จำนวนผู้ที่ตอบถูก	จำนวนผู้ตอบทั้งหมด
รวม		

รุ่นกลาง - รุ่นใหญ่

5. ความเข้าใจเกี่ยวกับสิทธิ

กรุณารอกข้อความจริง/เท็จที่คุณใช้ในแบบสอบถาม จำนวนผู้เข้าร่วมที่ตอบถูก และจำนวนผู้เข้าร่วมทั้งหมดที่ทำแบบสอบถาม จากนั้นกรอกจำนวนรวมในแต่ละช่องที่ด้านล่างสุดของตาราง

5. ความเข้าใจเกี่ยวกับสิทธิ	จำนวนผู้ที่ตอบถูก	จำนวนผู้ตอบทั้งหมด
รวม		

ส่วน ค. ทักษะ

6. ทักษะต่อการเลือกปฏิบัติอันเนื่องมาจากเพศสภาพ

กรุณารอกข้อความจริง/เท็จสามข้อความที่คุณใช้ในแบบสอบถามและจำนวนผู้เข้าร่วมที่ตอบตัวเลือกแต่ละข้อ จากนั้นกรอกจำนวนรวมในแต่ละช่องที่ด้านล่างสุดของตาราง

6. ทักษะต่อการเลือกปฏิบัติอันเนื่องมาจากเพศสภาพ	จำนวนผู้ที่ตอบถูก	จำนวนผู้ตอบทั้งหมด
รวม		

7. ทักษะต่อความรุนแรงต่อเด็กผู้หญิงและเยาวชนสตรี

กรุณารอกข้อความจริง/เท็จสามข้อความที่คุณใช้ในแบบสอบถามและจำนวนผู้เข้าร่วมที่ตอบตัวเลือกแต่ละข้อ จากนั้นกรอกจำนวนรวมในแต่ละช่องที่ด้านล่างสุดของตาราง

7. ทักษะต่อความรุนแรงต่อเด็กผู้หญิงและเยาวชนสตรี	จำนวนผู้ที่ตอบถูก	จำนวนผู้ตอบทั้งหมด
รวม		

รุ่นกลาง - รุ่นใหญ่

ส่วน ง. ความพร้อม

8. ความมั่นใจในการพูดเรื่องการเลือกปฏิบัติอันเนื่องมาจากเพศสภาพและความรุนแรง
กรุณารวมจำนวนผู้ที่เลือกคำตอบแต่ละข้อด้านล่างและรวมจำนวนทั้งหมดใส่ในช่องล่างสุดของตาราง

กลุ่มคน	จำนวนผู้ที่เลือก
พ่อของฉัน	
แม่ของฉัน	
พี่สาว/น้องสาวของฉัน	
พี่ชาย/น้องชายของฉัน	
เด็กผู้หญิงวัยเดียวกับฉัน	
เด็กผู้ชายวัยเดียวกับฉัน	
ครูของฉัน	
ผู้นำทางศาสนาของฉัน	
ผู้นำชุมชนของฉัน	
สมาชิกผู้นำเพื่อประโยชน์	
คนอื่น ๆ (โปรดระบุ)	
รวม	

8 ก. ถ้าผู้เข้าร่วมเลือกคนอื่น ๆ ให้สรุปคำตอบที่มีคนตอบมากที่สุด

9. เครือข่ายผู้ช่วยเหลือ

กรุณารวมจำนวนผู้ที่เลือกคำตอบแต่ละข้อด้านล่างและรวมจำนวนทั้งหมดใส่ในช่องล่างสุดของตาราง

กลุ่มคน	จำนวนผู้ที่เลือก
พ่อของฉัน	
แม่ของฉัน	
พี่สาว/น้องสาวของฉัน	
พี่ชาย/น้องชายของฉัน	
เด็กผู้หญิงวัยเดียวกับฉัน	
เด็กผู้ชายวัยเดียวกับฉัน	
ครูของฉัน	
ผู้นำทางศาสนาของฉัน	
ผู้นำชุมชนของฉัน	
สมาชิกผู้นำเพื่อประโยชน์	
คนอื่น ๆ (โปรดระบุ)	
รวม	

9 ก. ถ้าผู้เข้าร่วมเลือกคนอื่น ๆ ให้สรุปคำตอบที่มีคนตอบมากที่สุด

รุ่นกลาง - รุ่นใหญ่

10. การตัดสินใจความสามารถของตัวเอง

รวมจำนวนผู้ที่ตอบแต่ละตัวเลือกและบันทึกลงในตารางด้านล่าง

คำถาม	ได้	ไม่ได้
คุณคิดว่าคุณสามารถลดการเลือกปฏิบัติอันเนื่องมาจากเพศสภาพและความรุนแรงต่อเด็กผู้หญิงและเยาวชนสตรีได้หรือไม่		

10 ก. สรุปการกระทำหลัก ๆ ที่ผู้เข้าร่วมรู้สึกว่าคุณทำได้เพื่อลดการเลือกปฏิบัติอันเนื่องมาจากเพศสภาพและความรุนแรงต่อเด็กผู้หญิงและเยาวชนสตรี

10 ข. สรุปเหตุผลหลัก ๆ ที่ผู้เข้าร่วมอธิบายว่าทำไมพวกเขาถึงรู้สึกว่าตัวเองไม่สามารถลดการเลือกปฏิบัติอันเนื่องมาจากเพศสภาพและความรุนแรงต่อเด็กผู้หญิงและเยาวชนสตรี

11. ความตระหนักเกี่ยวกับโอกาสในการลงมือปฏิบัติ

รวมจำนวนผู้ที่ตอบแต่ละตัวเลือกและบันทึกลงในตารางด้านล่าง

ระดับโอกาส	จำนวนผู้ที่ตอบ
ในครอบครัว	
โลกออนไลน์/โซเชียลมีเดีย	
กับคนรัก	
กับเพื่อน	
ในโรงเรียน/ที่ทำงาน	
ในระดับชาติ	
ในชุมชนของตน	
ในระดับนานาชาติ	
ในหมวดผู้นำหญิงประโยชน์	
อื่น ๆ	
รวม	

11 ก. ถ้าผู้เข้าร่วมเลือกอื่น ๆ ให้สรุปคำตอบที่มีคนตอบมากที่สุด

รุ่นกลาง - รุ่นใหญ่

12. ผู้เข้าร่วมรู้สึกมั่นใจเกี่ยวกับความสามารถของตัวเองในการรับมือกับสถานการณ์ดังต่อไปนี้มากแค่ไหน (บันทึกจำนวนผู้ตอบแต่ละข้อลงในตารางด้านล่าง)

					
	มั่นใจมาก	มั่นใจ	ไม่แน่ใจ	ไม่มั่นใจ	ไม่มั่นใจมาก
รู้ว่าจะขอความช่วยเหลือได้ที่ไหนหากคุณประสบความรุนแรง					
รู้วิธีช่วยเพื่อนที่ประสบความรุนแรง					
สามารถบ่งชี้การทำร้ายในความสัมพันธ์ของคุณ					
รู้วิธีเข้าแทรกแซงอย่างปลอดภัยหากพบเห็นหรือได้ยินเกี่ยวกับเหตุการณ์ความรุนแรง					
รวม					

13. บันทึกแนวคิดเกี่ยวกับวิธีที่ดีที่สุดในการยุติความรุนแรงต่อเด็กผู้หญิงและเยาวชนสตรี

กรอกข้อมูลในส่วนต่อไปนี้ เฉพาะในการประเมินหลังหลักสูตร

14. ระดับความเข้าใจ

รวมจำนวนผู้ตอบแต่ละตัวเลือกและบันทึกลงในตารางด้านล่าง

คำถาม	แย่กว่า	เท่ากัน	ดีกว่า
คุณคิดว่าคุณรู้เรื่องการเลือกปฏิบัติอันเนื่องมาจากเพศสภาพและความรุนแรงต่อเด็กผู้หญิงและเยาวชนสตรีดีกว่าหรือแย่กว่าเพื่อนของคุณ			

15. ผลกระทบของหลักสูตรที่มีต่อความเข้าใจ

รวมจำนวนผู้ตอบแต่ละตัวเลือกและบันทึกลงในตารางด้านล่าง

คำถาม	แย่กว่า	เท่ากัน	ดีกว่า
คุณมีความรู้ เรื่องการเลือกปฏิบัติอันเนื่องมาจากเพศสภาพและความรุนแรงต่อเด็กผู้หญิงและเยาวชนสตรีมากขึ้น จากเข้าร่วมหลักสูตรเสียงต้านความรุนแรงใช่หรือไม่			

รุ่นกลาง - รุ่นใหญ่

ส่วน จ. การกระทำ

16. การกระทำของผู้เข้าร่วมที่มีส่วนในการร่วมยุติการเลือกปฏิบัติอันเนื่องมาจากเพศสภาพและความรุนแรงต่อเด็ก ผู้หญิงและเยาวชน

รวมจำนวนผู้ที่ตอบแต่ละตัวเลือกและบันทึกลงในตารางด้านล่าง

การกระทำ	จำนวนผู้เข้าร่วมที่ทำ	จำนวนการกระทำทั้งหมด
เปลี่ยนพฤติกรรม		
พูดคุยกับเพื่อนหรือครอบครัว		
พูดในที่สาธารณะ		
เขียน		
โพสต์ในโซเชียลมีเดีย		
รวมจำนวนการกระทำทั้งหมด		
ไม่ได้ทำอะไร		

16 ก. ถ้าผู้เข้าร่วมพูดในที่สาธารณะ กรุณาสรุปสถานที่ที่พวกเขาพูด

16 ข. ถ้าผู้เข้าร่วมเขียนบางสิ่ง กรุณาสรุปสถานที่ที่พวกเขาเขียน

16 ค. ถ้าผู้เข้าร่วมโพสต์ในโซเชียลมีเดีย กรุณาสรุปสถานที่ที่พวกเขาโพสต์

17. ผลกระทบที่หลักสูตรมีต่อการกระทำ

รวมจำนวนผู้ที่ตอบแต่ละตัวเลือกและบันทึกลงในตารางด้านล่าง

คำถาม	ใช่	ไม่ใช่
ถ้าคุณทำบางสิ่งในข้อที่แล้ว คุณจะทำสิ่งเหล่านั้นหรือไม่ หากไม่ได้เข้าร่วมหลักสูตรเสียงต้านความรุนแรง		

รุ่นกลาง - รุ่นใหญ่

18. อิทธิพลที่ผู้เข้าร่วมมีต่อผู้อื่น

รวมจำนวนผู้ที่ตอบแต่ละตัวเลือกและบันทึกลงในตารางด้านล่าง

การกระทำที่มีอิทธิพล	จำนวนผู้เข้าร่วมที่ทำการกระทำดังกล่าว
ขอให้คนอื่นลงมือทำ	
ประสบความสำเร็จในการโน้มน้าวให้คนอื่น	
ลงมือทำ	
ก่อตั้งโครงการชุมชน	
จำนวนการกระทำทั้งหมด	

19. อิทธิพลจากการกระทำของผู้เข้าร่วม

รวมจำนวนผู้ที่ตอบแต่ละตัวเลือกและบันทึกลงในตารางด้านล่าง

คำถาม	ช่วย	ไม่ช่วย
คุณคิดว่าการกระทำของคุณช่วยลดการเลือกปฏิบัติอื่นเนื่องมาจากเพศสภาพและความรุนแรงต่อเด็กผู้หญิงและเยาวชนสตรีหรือไม่		

19 ก. สรุปว่าหลัก ๆ แล้วผู้เข้าร่วมคิดว่าการกระทำของพวกเขามีส่วนช่วยลดการเลือกปฏิบัติอื่นเนื่องมาจากเพศสภาพและความรุนแรงต่อเด็กผู้หญิงและเยาวชนสตรี อย่างไรบ้าง

20. อิทธิพลของผู้เข้าร่วมที่มีต่อผู้มีอำนาจตัดสินใจ

รวมจำนวนผู้ที่ตอบแต่ละตัวเลือกและบันทึกลงในตารางด้านล่าง

คำถาม	ติดต่อ	ไม่ได้ติดต่อ
ในช่วง 1-2 เดือนที่ผ่านมา คุณได้ติดต่อผู้มีอำนาจในการตัดสินใจ (เกี่ยวกับการเลือกปฏิบัติอื่นเนื่องมาจากเพศสภาพและความรุนแรงต่อเด็กผู้หญิงและเยาวชนสตรี)		

20 ก. ถ้าผู้เข้าร่วมได้ติดต่อผู้มีอำนาจในการตัดสินใจ กรุณาสรุปว่าพวกเขาติดต่อใครและทำอะไรไปบ้าง (เช่น ยื่นคำร้องขอเข้าพบ)

ความคิดเห็นที่หัวหน้าหมวดมีต่อ หลักสูตรต่อต้านความรุนแรง

เราให้ความสำคัญกับความคิดเห็นของคุณเกี่ยวกับหลักสูตรและจะนำความคิดเห็นดังกล่าวไปปรับปรุงหลักสูตรเสียงต้านความรุนแรงรุ่นต่อ ๆ ไป โปรดส่งเวลารอกแบบสำรวจความคิดเห็นต่อไปนี้และส่งไปที่ WAGGGS (stoptheviolence@wagggsworld.org)

หรือคุณจะทำแบบสำรวจออนไลน์ก็ได้ โดยแบบสำรวจจะอยู่ถัดจากรายงานหลังจบหลักสูตรสำหรับหัวหน้าหมวด

คุณสามารถเข้าหน้าเว็บไซต์รายงานสำหรับหัวหน้าหมวดหลังจบหลักสูตรของรุ่นน้อย - รุ่นกสิฟ้าได้ที่
<http://waggggs.Voices-Against-Violence-Early-Younger-Years-Leaders.sgizmo.com/s3/>

คุณสามารถเข้าหน้าเว็บไซต์รายงานสำหรับหัวหน้าหมวดหลังจบหลักสูตรของรุ่นกลาง - รุ่นใหญ่ได้ที่
<http://waggggs.Voices-Against-Violence-Middle-Older-Years-Leaders.sgizmo.com/s3/>

หากคุณต้องการทำแบบสำรวจในรูปแบบดิจิทัล สามารถขอแบบฟอร์มได้ทาง stoptheviolence@wagggsworld.org

ส่วนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับผู้เข้าร่วม

1. เมื่อเทียบกับความมั่งคั่งของครอบครัวทั่วไปในประเทศของคุณ คุณคิดว่าสมาชิกส่วนใหญ่ในหมวดมาจากครอบครัวที่...
(กรุณาเลือกเพียงข้อเดียว)

ยากจนกว่าค่าเฉลี่ย

อยู่ในระดับค่าเฉลี่ย

มั่งคั่งกว่าค่าเฉลี่ย

2. ในระหว่างการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในหลักสูตร มีผู้เข้าร่วมเปิดเผยประสบการณ์ความรุนแรงหรือไม่

มี

ไม่มี

ถ้ามี มีกี่คน

กระบวนการคุ้มครองเยาวชนจากสมาคมในประเทศของคุณเป็นตัวกำหนดแนวทางที่คุณควรปฏิบัติ กรุณาอธิบายสั้น ๆ ว่าคุณจัดการกับสถานการณ์ดังกล่าวอย่างไรโดยไม่เปิดเผยตัวตนของเหยื่อ

3. คุณเน้นย้ำหัวข้อและ/หรือความรุนแรงรูปแบบใด กรุณาอธิบายสั้น ๆ ในพื้นที่ด้านล่าง

4. โปรดระบุกิจกรรมที่คุณทำในหลักสูตรตามลำดับ
 กรุณาให้คะแนนคุณภาพโดยรวมของแต่ละกิจกรรมโดยดูตัวอย่างจากแถวแรก

หัวข้อ	กลุ่มอายุ	ลำดับกิจกรรม	คุณภาพของกิจกรรม				
			แย่มาก	ต่ำกว่าค่าเฉลี่ย	ปานกลาง	ดี	ดีเยี่ยม
เช่น ไตร่ตรอง	นกลีฟ้า	ก. หุ่นมือ ข. ดูกตา ค. เรืองเล้า	1	2	3	4	5
1.			1	2	3	4	5
2.			1	2	3	4	5
3.			1	2	3	4	5
4.			1	2	3	4	5
5.			1	2	3	4	5
6.			1	2	3	4	5

ถ้าคุณให้คะแนนหัวข้อใด 'ต่ำกว่าค่าเฉลี่ย' หรือ 'แย่มาก' กรุณาอธิบายเหตุผลสั้น ๆ ประกอบคำตอบ

5. ในบรรดากิจกรรมทั้งหมดในหลักสูตร คุณคิดว่ากิจกรรมใดได้ผลดีที่สุดและเพราะเหตุใด

6. ในบรรดากิจกรรมทั้งหมดในหลักสูตร คุณคิดว่ากิจกรรมใดไม่ได้ผลและเพราะเหตุใด

7. คุณปรับกิจกรรมในหลักสูตรก่อนที่จะนำไปใช้มากน้อยเพียงใด (กรุณาเลือกเพียงข้อเดียว)

☐ ไม่ได้ปรับเลย (ข้ามไป คำถามข้อ 8)	☐ ปรับเล็กน้อย	☐ ปรับปานกลาง	☐ ปรับเยอะมาก
---	---------------------------------------	--------------------------------------	--------------------------------------

7 ก. ถ้าคุณปรับกิจกรรมในหลักสูตร คุณปรับอะไรบ้าง

8. คุณเพิ่มกิจกรรมใหม่ ๆ เข้าไปเองบ้างหรือไม่

เพิ่ม ไม่ได้เพิ่ม (ข้ามไปข้อ 9)

8 ก. (ถ้าเพิ่ม) กรุณาบรรยายกิจกรรมดังกล่าวสั้น ๆ

9. ในหัวข้อ 'ลงมือปฏิบัติ' หมวดของคุณได้วางแผนกิจกรรมเพื่อลงมือปฏิบัติหรือไม่

วางแผน ไม่ได้วางแผน (ข้ามไปข้อ 10)

9 ก. (ถ้าวางแผน) กรุณาอธิบายกิจกรรมดังกล่าวสั้น ๆ โดยพูดถึง (1) ภาพรวมของกิจกรรม (2) ได้ลงมือทำจริงหรือไม่ (3) ถ้าลงมือทำแล้ว มีผู้เข้าร่วมทำกิจกรรมดังกล่าวกี่คน และ (4) ความคิดเห็นต่อกิจกรรม (เช่น ความสำเร็จหรือความท้าทายระหว่างทำ)

10. กรุณาให้คะแนนหลักสูตรเสียงด้านความรุนแรงในด้านต่อไปนี้

ด้าน	คุณภาพของหลักสูตร				
	แย่มาก	ต่ำกว่าค่าเฉลี่ย	ปานกลาง	ดี	ดีเยี่ยม
ความเกี่ยวข้อง หลักสูตรมีความเกี่ยวข้องกับสถานการณ์ของเด็กผู้หญิงและเยาวชนในประเทศ/ภูมิภาคของคุณมากเพียงใด	1	2	3	4	5
ความครอบคลุม หลักสูตรพูดถึงทุกหัวข้อที่คุณต้องการรู้หรือไม่	1	2	3	4	5
ความชัดเจน หลักสูตรและกิจกรรมเข้าใจง่ายเพียงใด	1	2	3	4	5
ความเข้าถึงง่าย หลักสูตรและกิจกรรมใช้งานและปรับใช้ได้ง่ายเพียงใด	1	2	3	4	5
ความเหมาะสมสำหรับช่วงวัย หลักสูตรและกิจกรรมเหมาะสมกับช่วงวัยของคนในหมวดมากแค่ไหน	1	2	3	4	5
ความเหมาะสมต่อวัฒนธรรม หลักสูตรและกิจกรรมเหมาะสมกับสถานการณ์ในประเทศ/ภูมิภาคของคุณมากเพียงใด	1	2	3	4	5
การประเมินอิทธิพล การให้ผู้เข้าร่วมทำแบบสอบถามก่อนและหลังจัดหลักสูตรและการกรอกแบบประเมินทำได้ง่ายเพียงใด	1	2	3	4	5

11. อะไรคือแง่มุมที่ดีที่สุดเป็นหลักสูตร

12. หลักสูตรควรปรับปรุงเรื่องใดบ้าง

13. คุณคิดว่าคุณได้รับการฝึกอบรมอย่างเพียงพอหรือไม่

☐ ไม่เพียงพอ	☐ เพียงพอประมาณหนึ่ง แต่น่าจะมีการอบรมมากกว่านี้	☐ เพียงพอ	☐ เกินพอ น่าจะมีการอบรมน้อยกว่านี้
-------------------------------------	---	----------------------------------	---

13 ก. จำนวน เนื้อหา และ/หรือการจัดการอบรมมีข้อควรปรับปรุงอย่างไรบ้าง

14. คุณได้ติดต่อกับองค์กรสมาชิกเกี่ยวกับการจัดหลักสูตรนี้หรือไม่

ติดต่อกัน ไม่ได้ติดต่อกัน (ข้ามไปข้อ 15)

14 ก. (ถ้าติดต่อกัน) กรุณาให้คะแนนคุณภาพความช่วยเหลือในการจัดหลักสูตรจากองค์กรสมาชิก

ด้าน	คุณภาพของหลักสูตร				
	แย่มาก	ต่ำกว่าค่าเฉลี่ย	ปานกลาง	ดี	ดีเยี่ยม
ความเข้าถึงง่าย เข้าถึงองค์กรสมาชิกได้ง่ายเพียงใด	1	2	3	4	5
ความมีประโยชน์ การอบรมและความช่วยเหลือจากองค์กรสมาชิกช่วยคุณได้มากน้อยเพียงใด	1	2	3	4	5
ความตรงต่อเวลา องค์กรสมาชิกให้ความช่วยเหลือในเวลาที่คุณต้องการหรือไม่	1	2	3	4	5
ภาพรวม โดยภาพรวมแล้ว คุณจะให้คะแนนความช่วยเหลือจากองค์กรสมาชิกเท่าไร 1-5		2	3	4	5

14 ข. (ถ้าติดต่อกัน) องค์กรสมาชิกจะปรับปรุงความช่วยเหลือในการจัดหลักสูตรได้อย่างไรบ้าง

15. คุณได้ติดต่อกับหัวหน้าหมวดคนอื่น ๆ ในประเทศของคุณหรือในประเทศอื่น ๆ เกี่ยวกับการจัดหลักสูตรหรือไม่

ติดต่อกัน ไม่ได้ติดต่อกัน (ข้ามไปข้อ 16)

15 ก. (ถ้าติดต่อกัน) ความช่วยเหลือจากหัวหน้าหมวดคนอื่น ๆ มีประโยชน์เพียงใด (กรุณาวางกลมคะแนนจาก 1-5)

ไม่มีประโยชน์เลย		มีประโยชน์		มีประโยชน์อย่างยิ่ง	
1	2	3	4	5	

15 ข. (ถ้าติดต่อกัน) หัวหน้าหมวดคนอื่น ๆ จะปรับปรุงความช่วยเหลือในการจัดหลักสูตรได้อย่างไรบ้าง

16. คุณถูกต่อต้านจากผู้ปกครอง องค์กรท้องถิ่น ผู้นำ หรือกลุ่มอื่น ๆ ในขณะที่จัดหลักสูตรหรือไม่ (กรุณาเลือกเพียงข้อเดียว)

☐ ไม่ถูกต่อต้านเลย (ข้ามไปข้อ 17)	☐ ถูกต่อต้านเล็กน้อย	☐ ถูกต่อต้านปานกลาง	☐ ถูกต่อต้านอย่างมาก
--	---	--	---

16 ก. ถ้าคุณถูกต่อต้าน กรุณาอธิบายว่าใครเป็นผู้ต่อต้านและคุณรับมืออย่างไร

17. คุณได้ร่วมมือกับองค์กรท้องถิ่น ผู้นำ หรือกลุ่มอื่น ๆ ในการจัดหลักสูตรหรือไม่

ร่วมมือ ไม่ได้ร่วมมือ (ข้ามไปข้อ 18)

17 ก. ถ้าคุณร่วมมือ กรุณาอธิบายสั้น ๆ ว่าร่วมมือกับใครและได้ผลอย่างไรบ้าง

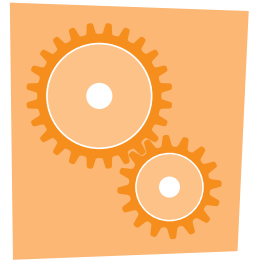
18. คุณเคยได้ยินเกี่ยวกับสมาคมผู้นำหญิงประโยชน์แห่งโลก (WAGGGS) มาก่อนหรือไม่

เคย ไม่เคย

18 ก. ถ้าเคย คุณรู้หรือไม่ว่าหลักสูตรนี้เป็นส่วนหนึ่งของโครงการระหว่างประเทศเพื่อยุติความรุนแรงต่อเด็กผู้หญิงและผู้หญิงภายใต้ WAGGGS

รู้ ไม่รู้

เครื่องมือ: เชิญชวนชุมชนเข้ามามีส่วนร่วม

ใช้เครื่องมือนี้ในการเสาะหาพันธมิตรภายในชุมชนที่สามารถช่วยให้คุณจัดหลักสูตรได้ คุณควรใช้เครื่องมือนี้ประกอบกับเนื้อหาในสัปดาห์ที่ 2 การเตรียมความพร้อมขั้นตอนที่ 4 สานสัมพันธ์ในระดับท้องถิ่น
ติดต่อ

เขียนรายชื่อผู้นำชุมชนสามคนที่สามารถสนับสนุนหลักสูตรเพื่อยุติความรุนแรงต่อเด็กผู้หญิงและเยาวชนสตรี

ตัวอย่างเช่น ลองนึกถึงผู้นำทางศาสนา วัฒนธรรม และรัฐบาลท้องถิ่น ตัวแทนขององค์กรเพื่อสตรี บุคคลที่มีชื่อเสียง หรือกลุ่มหรือบุคคลอื่นที่อาจเป็นแนวร่วมสำคัญได้ เช่น โรงเรียนหรือตำรวจ

- 1 _____
- 2 _____
- 3 _____

เขียนชื่อเจ้าหน้าที่บริการคุ้มครองเยาวชนหรือกลุ่มเพื่อเด็กหรือสตรีที่คุณสามารถร่วมมือด้วยได้

ถามคำถามต่อไปนี้กับบุคคลในรายชื่อด้านบน

- เด็กผู้หญิงและเยาวชนสตรีมีความเสี่ยงด้านใดมากที่สุด
- อะไรคืออุปสรรคที่สำคัญที่สุดในการยุติความรุนแรงต่อเด็กผู้หญิงและเยาวชนสตรี
- เราจะทำอะไรร่วมกันได้บ้างเพื่อสร้างความตระหนักในการยุติความรุนแรงต่อเด็กผู้หญิงและเยาวชนสตรี
- คุณจะสนับสนุนงานป้องกันและรับการส่งต่อและช่วยเหลือเด็กผู้หญิงที่ถูกทำร้ายได้อย่างไร
- โครงการระดับท้องถิ่นหรือระดับชาติใดบ้างที่เราสามารถเข้าร่วมได้
- เราจะช่วยพัฒนากิจกรรมและพฤติกรรมเชิงบวกให้เด็กผู้ชายได้อย่างไรบ้าง

เขียนรายชื่อผู้ปกครองสามคนที่ คุณจะปรึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตร

- 1 _____
- 2 _____
- 3 _____

คุณจะทำกิจกรรมใดร่วมกับผู้ปกครอง

- 1 _____
- 2 _____
- 3 _____

ครูในโรงเรียนในพื้นที่ของคุณกำลังทำอะไรบ้างเพื่อยุติความรุนแรงต่อผู้หญิงและเด็กผู้หญิง ส่งเสริมความเท่าเทียมระหว่างเพศ หรือสร้างความสัมพันธ์ที่ให้เกียรติกัน

เขียนรายชื่อกิจกรรม 3 อย่างที่คุณสามารถทำได้เพื่อให้ครูในโรงเรียนในพื้นที่มีส่วนร่วมในหลักสูตรนี้

- 1 _____
- 2 _____
- 3 _____

สำรวจวิธีที่ดีที่สุดในการติดต่อและร่วมมือกับทุกคนในรายชื่อข้างต้น

อภิธานศัพท์

Consent

ความยินยอม หมายถึง การที่บุคคลหนึ่งสามารถตอบรับหรือปฏิเสธบางสิ่งได้อย่างอิสระ โดยมีสติรู้ตัวว่ากำลังตอบรับอะไรและไม่ได้อยู่ใต้อิทธิพลกดดันให้ต้องตอบรับ การนิ่งเฉยหรือการไม่สามารถปฏิเสธไม่นับเป็นความยินยอม

Control

การควบคุม หมายถึง การบังคับให้บุคคลหนึ่งทำหรือไม่ทำอะไรบางอย่าง ทั้งนี้รวมถึงการบังคับให้ปฏิบัติตามค่านิยมหรือทำตามขนบธรรมเนียมบางอย่าง การตัดสินใจเรื่องคู่ครองให้ การสิงหวงหรือทำตัวเป็นเจ้าของจนเกินพอดี การคอยตรวจสอบหรือจับตามอง และอาจรวมถึงการบังคับให้บุคคลหนึ่งมีเพศสัมพันธ์กับใครบางคน

Convention

อนุสัญญา หมายถึง ข้อตกลงหรือคำสัญญาระหว่างประเทศต่าง ๆ ว่าด้วยการยึดมั่นในบรรทัดฐาน หลักการ ข้อกฎหมาย และมาตรฐานหนึ่ง ๆ เพื่อปกป้องสิทธิและความเป็นอยู่ของประชาชน อนุสัญญาอาจมีชื่อเรียกต่างกันไปตามบริบท เช่น สนธิสัญญา ข้อสัญญา ความตกลงระหว่างประเทศ หรือตราสาร เมื่อประเทศหนึ่ง ๆ ให้สัตยาบันอนุสัญญาแล้ว รัฐบาลของประเทศดังกล่าวจะมีข้อผูกพันทางกฎหมายและต้องทำทุกวิถีทางเพื่อแสดงความเคารพต่อสิทธิที่ระบุในอนุสัญญา

Disclosure

การเปิดเผย หมายถึง การที่เด็กหรือผู้ใหญ่พูดหรือแสดงให้รู้ว่าพวกเขาถูกการุณหรือทำร้าย รวมถึงการเปิดเผยความการุณหรือความรุนแรงที่เกิดขึ้นกับเด็กหรือผู้ใหญ่คนอื่น (การเปิดเผยโดยบุคคลที่สาม)

Discrimination

การเลือกปฏิบัติ หมายถึง การจำกัดสิทธิ โอกาส และการมีส่วนร่วมในสังคม โดยเกิดขึ้นได้ในหลายมิติ เช่น การเลือกปฏิบัติเพราะเชื้อชาติ ชนชั้น เพศ อายุ ศาสนา ความพิการ ชาติพันธุ์ หรือสเนียมทางเพศ การเลือกปฏิบัติครอบคลุมถึงทัศนคติ พฤติกรรม และขนบธรรมเนียมที่ส่งผลให้คนกลุ่มหนึ่งได้รับการปฏิบัติที่แตกต่างเนื่องจากลักษณะทางสังคม ทั้งยังถูกมองข้ามทักษะ ความสามารถ และสิทธิไปอย่างสิ้นเชิง นอกจากนี้ การปฏิบัติต่อคนกลุ่มหนึ่งเหมือนคนกลุ่มอื่นทั้งที่พวกเขาจำเป็นต้องได้รับการปฏิบัติที่แตกต่างเพื่อให้บรรลุผลลัพธ์แบบเดียวกันก็ถือเป็นการเลือกปฏิบัติเช่นกัน บางครั้งการเลือกปฏิบัติก็เกิดขึ้นจากนโยบายและกฎหมายที่ประกาศใช้ เด็กผู้หญิงมักเผชิญกับการเลือกปฏิบัติในหลากหลายรูปแบบ เช่น การเลือกปฏิบัติเพราะอายุและเพศ

Dowry

สินเดิม หมายถึง สินทรัพย์ที่ครอบครัวฝั่งเจ้าสาวต้องมอบให้ตามคำเรียกร้องหรือความคาดหวังของเจ้าบ่าวหรือครอบครัวของเจ้าบ่าว ไม่ว่าจะเงิน ของกำนัล เงิน วัตถุมีค่า หรือสังหาริมทรัพย์ โดยอาจมอบให้ก่อน ระหว่าง หรือหลังแต่งงาน⁹⁰

Dowry-related Violence

ความรุนแรงอันเนื่องมาจากสินเดิม หมายถึง การกระทำใด ๆ เช่น การฆาตกรรม การข่มขืน การทุบตี การคุกคาม รวมถึงการทำร้ายทางร่างกายและจิตใจ โดยที่เกี่ยวเนื่องกับการมอบหรือรับสินเดิมในช่วงก่อน ระหว่าง หรือหลังแต่งงาน

Duty-bearer

ผู้มีหน้าที่รับผิดชอบ หมายถึง บุคคลและสถาบันที่มีหน้าที่คุ้มครองและปกป้องสิทธิของเด็กผู้หญิง รัฐบาลเป็นผู้มีหน้าที่รับผิดชอบหลัก ในขณะที่เดียวกันเราทุกคนล้วนมีหน้าที่ในการสนับสนุน เคารพ และปกป้องสิทธิของกันและกัน ดังนั้น ในเรื่องนี้จึงกล่าวได้ว่ามนุษย์ทุกคนต่างเป็นผู้มีหน้าที่รับผิดชอบพ่อแม่ ผู้ดูแล ครอบครัว คนรัก สมาชิกในชุมชน องค์กรภาคประชาสังคม (เช่น WAGGGS) องค์กรระหว่างประเทศ (เช่น สหประชาชาติ) ล้วนต้องรับผิดชอบสนับสนุนสิทธิของเด็กผู้หญิง

Economic violence

ความรุนแรงทางเศรษฐกิจ หมายถึง การควบคุมบุคคลหนึ่งด้วยเงินและทรัพยากรทางการเงินอื่น ๆ เช่น การจำกัดการเข้าถึงทรัพย์สินในครัวเรือน การจับตามองการใช้จ่ายของบุคคลหนึ่งอย่างใกล้ชิด การนำเงินของอีกฝ่ายไปใช้โดยไม่ได้รับอนุญาต รวมถึงการขัดขวางไม่ให้บุคคลหนึ่งหารายได้ ได้รับการศึกษา หรือแสวงหาความก้าวหน้าด้านอาชีพการงาน

Emotional violence

ความรุนแรงทางอารมณ์ หมายถึง การดูถูก ล้อเลียน พุดจาหยาบคายใส่ ทำให้บุคคลหนึ่งรู้สึกอับอายหรือไร้ค่า ปฏิบัติต่อพวกเขาอย่างไม่สุภาพ (เช่น คอยวิจารณ์หรือถากถางตลอดเวลา) ทำให้บุคคลหนึ่งเกิดความไม่มั่นคงทางจิตใจ นินทา กลั่นแกล้งหรือบงการ คุกคาม และสะกดรอยตาม

Empowerment

การมอบพลัง หมายถึง การกระตุ้นให้บุคคลหนึ่งสามารถควบคุมชีวิตของตัวเองและตัดสินใจเรื่องสำคัญได้เอง โดยจุดประกายให้พวกเขาเกิดพลังหรือช่วยให้พวกเขาค้นพบพลังที่ซ่อนอยู่ในตัว

Female infanticide

การฆาตกรรมทารกหญิง หมายถึง การกระทำใด ๆ ที่ทำให้ทารกหญิงถึงแก่ชีวิต

Female foeticide

การทำลายทารกหญิงในครรภ์ หมายถึง การทำแท้งเพราะทารกเป็นเพศหญิง

Gender

เพศสภาพ หมายถึง ลักษณะทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมซึ่งเกี่ยวข้องกับความเป็นชายหรือความเป็นหญิง ความสัมพันธ์ระหว่างผู้หญิงกับผู้ชาย และเด็กผู้หญิงกับเด็กผู้ชาย รวมถึงความสัมพันธ์ในหมู่ผู้หญิงหรือผู้ชายด้วยตนเอง ลักษณะ โอกาส และความสัมพันธ์เหล่านี้เกิดขึ้นจากโครงสร้างทางสังคมและได้รับการปลูกฝังผ่านกระบวนการขัดเกลาทางสังคม โดยขึ้นอยู่กับบริบทและเวลาจึงสามารถเปลี่ยนแปลงได้เสมอ เพศสภาพเป็นตัวกำหนดว่าผู้หญิงและผู้ชายถูกคาดหวังอย่างไร สามารถทำอะไรได้บ้าง และมีบทบาทสำคัญอย่างไรในบริบทหนึ่ง ๆ ในสังคมส่วนใหญ่ผู้หญิงและผู้ชายมักมีความแตกต่างและไม่เท่าเทียมกันในหลายแง่มุม เช่น หน้าที่รับผิดชอบ สิ่งที่ต้องทำ การเข้าถึงและควบคุมทรัพยากร และโอกาสในการตัดสินใจ เพศสภาพเป็นส่วนหนึ่งของบริบททางสังคมและวัฒนธรรมเช่นเดียวกับปัจจัยอื่น ๆ อย่างชนชั้น เชื้อชาติ ระดับความยากจน กลุ่มชาติพันธุ์ และอายุ⁹¹

Gender equality

ความเท่าเทียมระหว่างเพศ หมายถึง การที่เด็กผู้หญิง เด็กผู้ชาย ผู้ชาย และผู้หญิงได้รับสิทธิหน้าที่รับผิดชอบ และโอกาสที่เท่าเทียมกัน ความเท่าเทียมไม่ได้หมายความว่าผู้หญิงและผู้ชายเหมือนกัน แต่หมายความว่าสิทธิหน้าที่รับผิดชอบ และโอกาสที่ผู้หญิงและผู้ชายได้รับจะไม่ขึ้นอยู่กับว่าพวกเขาเกิดเป็นเพศชายหรือเพศหญิง ความเท่าเทียมระหว่างเพศไม่ได้ให้ความสำคัญกับผู้หญิงเท่านั้น แต่ยังคงครอบคลุมถึงผู้ชาย เด็กผู้ชาย และเด็กผู้หญิงด้วย โดยสังคมจะตระหนักว่าสิ่งที่ผู้หญิงและผู้ชายสนใจ จำเป็นต้องมี และให้ความสำคัญนั้นแตกต่างกัน ความเท่าเทียมระหว่างผู้หญิงและผู้ชายเป็นสิทธิมนุษยชนรูปแบบหนึ่ง⁹²

Gender inequality

ความไม่เท่าเทียมระหว่างเพศ หมายถึง ความแตกต่างและความไม่สมดุลระหว่างผู้หญิงกับผู้ชายและเด็กผู้หญิงกับเด็กผู้ชายในแง่อำนาจ สถานะ สิทธิ และโอกาส เพศสภาพเป็นแนวคิดที่สังคมประกอบสร้างขึ้นมาใช้ตัดสินว่าผู้หญิงและผู้ชายถูกคาดหวังอย่างไร สามารถทำอะไรได้บ้าง และมีบทบาทสำคัญอย่างไรในบริบทหนึ่ง ๆ ในสังคมส่วนใหญ่ผู้หญิงและผู้ชายมักมีความแตกต่างและไม่เท่าเทียมกันในหลายแง่มุม เช่น หน้าที่รับผิดชอบ สิ่งที่ต้องทำ การเข้าถึงและควบคุมทรัพยากร และโอกาสในการตัดสินใจ ส่งผลให้ผู้หญิงและเด็กผู้หญิงถูกเลือกปฏิบัติและไม่ได้รับสิทธิมนุษยชนอันพึงมี⁹³

Gender discrimination

การเลือกปฏิบัติทางเพศ หมายถึง การเลือกปฏิบัติเพราะเพศภาวะของบุคคลหนึ่ง

Gender-based violence

ความรุนแรงอันเนื่องมาจากเพศสภาพ หมายถึง ความรุนแรงที่เกิดขึ้นกับบุคคลหนึ่งเนื่องจากเพศสภาพและบทบาทที่สังคมหรือวัฒนธรรมคาดหวังจากบุคคลนั้น ความรุนแรงอันเนื่องมาจากเพศสภาพมีสาเหตุสำคัญมาจากเพศสภาพ โดยเฉพาะการที่ผู้หญิงถูกมองว่ามีสถานะต่ำกว่าในสังคมจึงทำให้พวกเขามีโอกาสตกเป็นเหยื่อของความรุนแรงมากกว่า ด้วยเหตุนี้ คำว่า 'ความรุนแรงอันเนื่องมาจากเพศสภาพ' จึงมักหมายถึง 'ความรุนแรงต่อผู้หญิง' อย่างไรก็ตาม ผู้ชายและเด็กผู้ชายก็ตกเป็นเหยื่อของความรุนแรงอันเนื่องมาจากเพศสภาพเช่นกัน โดยเฉพาะความรุนแรงทางเพศ

Girl

เด็กผู้หญิง หมายถึง บุคคลที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปีและเกิดหรือระบุตนเองว่าเป็นเพศหญิง คำว่าเด็กผู้หญิงครอบคลุมถึงทั้งทารก เด็ก และวัยรุ่น เด็กผู้หญิงแต่ละคนมีลักษณะแตกต่างกันไป พวกเขาอาจมีความจำเป็นและประสบการณ์แตกต่างกันตามปัจจัยต่าง ๆ เช่น อายุ คนที่อาศัยอยู่ด้วย สภาพชุมชนที่อาศัยอยู่ สถานะทางการเงินของพวกเขาหรือครอบครัว ความศรัทธา ชาติพันธุ์ สุขภาพ ความสามารถ และสถานะความสัมพันธ์

Homophobia

อาการเกลียดกลัวผู้มีความหลากหลายทางเพศ หมายถึง ความกลัว การไม่ยอมรับ หรือความเกลียดชังที่มีต่อผู้ที่มีความหลากหลายทางเพศและ/หรือความหลากหลายทางเพศ โดยมักแสดงออกผ่านทัศนคติที่เป็นการตีตราผู้อื่นหรือผ่านพฤติกรรมเลือกปฏิบัติ

Human rights

สิทธิมนุษยชน ดูเพิ่มเติมที่สิทธิ

Incest

การร่วมประเวณีร่วมสายโลหิต หมายถึง การมีเพศสัมพันธ์กับคนในครอบครัวที่มีสายเลือดใกล้ชิดกัน อย่างไรก็ตาม แต่ละวัฒนธรรมมีการนิยามความสัมพันธ์ที่ถือเป็นการร่วมประเวณีร่วมสายโลหิตแตกต่างกันออกไป

Neglect

การละเลย หมายถึง การปฏิเสธหรือไม่สนใจที่จะให้ความรัก อาหาร การดูแลสุขภาพ ความปลอดภัย ที่พิทักษ์ และทรัพยากรอื่น ๆ ซึ่งจำเป็นต่อการเจริญเติบโตของบุคคลหนึ่ง

Perpetrator

ผู้กระทำ หมายถึง คนที่ลงมือทำร้าย ในกรณีความรุนแรงที่เกิดขึ้นกับเด็กผู้หญิงและเยาวชน ผู้กระทำมักเป็นผู้ชายที่เหยื่อรู้จักเป็นอย่างดี

Physical violence

ความรุนแรงทางร่างกาย หมายถึง การใช้กำลังกายทำร้ายบุคคลหนึ่งหรือทำลายบางสิ่ง หรือการข่มขู่บุคคลหนึ่งด้วยกำลังกาย ทำทาง และสีหน้า

Policy

นโยบาย หมายถึง แผนการกระทำที่รัฐบาลกำหนดขึ้นเพื่อเป็นแนวทางในการตัดสินใจ ใช้จ่าย ดำเนินโครงการ หรือจัดสรรบริการต่าง ๆ

Power

อำนาจ หมายถึง การมีอิสระในการเลือกและลงมือหล่อหลอมชีวิตตัวเอง รวมถึงความสามารถในการควบคุมทรัพยากร การตัดสินใจ และสถาบันต่างๆ เพื่อให้เป็นไปตามที่วางแผนไว้

Prejudice

อคติ หมายถึง ความคิดเห็น ทัศนคติ หรือการตัดสิน (มักเป็นไปโดยอัตโนมัติ) เกี่ยวกับบุคคลหรือกลุ่มคนหนึ่งโดยปราศจากเหตุผล

Reproductive rights

สิทธิอนามัยเจริญพันธุ์ หมายถึง สิทธิมนุษยชนซึ่งสนับสนุนสิทธิพื้นฐานของคู่รักและปัจเจกบุคคลในการตัดสินใจได้อย่างอิสระและมีความรับผิดชอบว่าจะมีบุตรกี่คนและมีเมื่อไหร่ สิทธิในการรับรู้ข้อมูลและสิทธิในการมีสุขภาพทางเพศและอนามัยเจริญพันธุ์ที่แข็งแรงที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ รวมถึงสิทธิในการตัดสินใจเกี่ยวกับอนามัยเจริญพันธุ์โดยปราศจากการถูกเลือกปฏิบัติ การบีบบังคับ และความรุนแรง สิทธิเหล่านี้ล้วนเป็นสิทธิที่ได้รับการยอมรับในระดับสากล

Rights

สิทธิ หมายถึง อิสรภาพและสิทธิโดยชอบธรรมที่มนุษย์ทุกคนพึงมี สิทธิมีขึ้นเพื่อให้ทุกคนเคารพศักดิ์ศรีของกันและกัน รวมถึงเพื่อรับประกันว่าทุกคนจะได้รับทรัพยากรที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต พัฒนาการ และการมีส่วนร่วมในสังคม

Rights-based approach

แนวทางตามหลักสิทธิ หมายถึง กิจกรรม โครงการ และบริการที่ได้รับการออกแบบมาเพื่อสนับสนุน เติบโต และเคารพสิทธิมนุษยชน แนวทางดังกล่าวสนับสนุนให้บุคคลที่ไร้อำนาจลุกขึ้นมาทวงคืนสิทธิของตน ในขณะที่ด้วยกันก็กระตุ้นให้ผู้มีหน้าที่รับผิดชอบดูแลให้ผู้หญิงได้รับสิทธิได้รับสิทธิอื่นพึงมี

Root causes

ต้นตอ หมายถึงสาเหตุที่ทำให้เกิดผลลัพธ์หนึ่ง ๆ และทำให้ผลลัพธ์นั้นดำรงอยู่ต่อไป โดยส่วนมากปัจจัยทางเศรษฐกิจ การเมือง สังคม และวัฒนธรรมมักเป็นต้นตอของความไม่เท่าเทียมระหว่างเพศและความรุนแรงต่อผู้หญิงและเด็กผู้หญิง

Sex

เพศสรีระ หมายถึง ความแตกต่างทางชีววิทยาระหว่างเด็กผู้หญิงกับเด็กผู้ชายและผู้หญิงกับผู้ชาย

Sexual abuse

การล่วงละเมิดทางเพศ หมายถึง การกระทำหรือการข่มขู่ด้วยการล่วงล้ำทางเพศ โดยอาศัยการบังคับขู่ข่ม สภาวะที่ไม่เท่าเทียมกัน หรือการขู่ข่ม เช่น การพยายามข่มขืน การข่มขืน การบังคับขู่ข่มให้มีเพศสัมพันธ์โดยที่อีกฝ่ายไม่ยินยอม รวมถึงพฤติกรรมทางเพศอื่น ๆ ที่ทำให้เหยื่อรู้สึกอับอาย หรือเสื่อมเสีย การล่วงละเมิดทางเพศมักเกิดขึ้นกับเด็ก โดยผู้กระทำคือผู้ใหญ่หรือเด็กที่อายุมากกว่า ทั้งนี้อาจมีการใช้กำลังข่มขู่ ข่มขู่ หรือใช้ประโยชน์จากสถานะที่เหนือกว่าหรือความเชื่อใจ

Sexual exploitation

การแสวงหาประโยชน์ทางเพศ หมายถึง การฉวยโอกาสหรือพยายามฉวยโอกาสจากความอ่อนแอของอีกฝ่าย อำนาจในมือ หรือความเชื่อใจเพื่อวัตถุประสงค์ทางเพศ โดยอาจเป็นไปเพื่อผลประโยชน์ทางการเงิน ทางสังคม ทางการเมือง หรืออื่น ๆ บางครั้งผู้แสวงหาประโยชน์ทางเพศจะสัญญาว่าจะให้รางวัลหากอีกฝ่ายยอมตอบสนองความต้องการทางเพศหรืออาจข่มขู่หากอีกฝ่ายขัดขืน ทั้งนี้รางวัลดังกล่าวอาจเป็นการให้เกรดสูง ๆ การยกเว้นค่าเทอม หรือสิ่งของอื่น ๆ

Sexual harassment

การคุกคามทางเพศ หมายถึง “พฤติกรรมทางเพศที่ไม่พึงประสงค์และไม่พึงปรารถนาที่รบกวนชีวิตของคุณ การคุกคามทางเพศเป็นพฤติกรรมที่คุณไม่ยินยอมหรือต้องการ เช่น การจู่โจม การสัมผัส และการตามจับที่คุณไม่สมัครใจ รวมถึงการสะกดรอยตาม”⁹⁴ บางครั้งก็เกิดขึ้นในรูปแบบของการรุกรานล้ำทางเพศและคำร้องขอเรื่องเพศที่ไม่พึงปรารถนา หรือการคุกคามทางร่างกายหรือวาจาที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ

Sexual rights

สิทธิทางเพศ หมายถึง สิทธิในการเลือกเพศวิถี อนามัยทางเพศ และเพศสภาพของตัวเอง สิทธิในการแสดงพฤติกรรมทางเพศด้วยความยินยอม และชอบด้วยกฎหมาย สิทธิในการมีสุขภาพทางเพศที่แข็งแรงที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ โดยสามารถเข้าถึงบริการสุขภาพทางเพศและอนามัยเจริญพันธุ์ สิทธิในการเข้าถึงและถ่ายถอดข้อมูล ข่าวสาร และความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ สิทธิที่จะได้รับความเคารพด้านร่างกาย สิทธิในการเลือกคู่ครองได้อย่างอิสระ สิทธิในการเลือกที่จะมีหรือไม่มีเพศสัมพันธ์ สิทธิในการมีเพศสัมพันธ์อย่างปลอดภัย และอื่น ๆ สิทธิเหล่านี้บางสิทธิตั้งอยู่บนพื้นฐานของสิทธิที่ได้รับการยอมรับในระดับสากล

Sexual violence

ความรุนแรงทางเพศ หมายถึง “การกระทำทางเพศ การพยายามกระทำทางเพศ หรือการกระทำอื่น ๆ เพื่อข่มขู่ข่มขืนทางเพศ โดยไม่จำกัดระดับบริบทและความสัมพันธ์ระหว่างผู้กระทำและเหยื่อ เช่น การข่มขืน ซึ่งหมายถึงการใช้กำลังข่มขู่หรือการบังคับขู่ข่มสอดใส่อวัยวะเพศชาย อวัยวะส่วนอื่น ๆ หรือวัตถุแปลกปลอมเข้าไปในช่องคลอดหรือทวารหนักของอีกฝ่าย”⁹⁵

Social change

การเปลี่ยนแปลงทางสังคม หมายถึง การแก้ปัญหาในสังคมด้วยการกระทำบางอย่างเพื่อให้สังคมโดยรวมดีขึ้น การเปลี่ยนแปลงทางสังคมแตกต่างจากงานการกุศล (ซึ่งให้บริการและจัดสรรทรัพยากรที่ประชาชนต้องการอย่างเร่งด่วน) เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงทางสังคมมุ่งเน้นไปที่การจัดการต้นตอของปัญหา

Stereotypes

การเหมารวม หมายถึง ภาพในใจที่มีต่อบุคคลหรือกลุ่มคนหนึ่ง โดยภาพดังกล่าวก่อให้เกิดคำจำกัดความที่ตีขึ้นเกินไปจนนำไปสู่การเลือกปฏิบัติ และอคติ การเหมารวมด้านเพศสภาพ หมายถึง ความเชื่อที่แพร่หลายในสังคมเกี่ยวกับลักษณะนิสัย พฤติกรรม และบทบาทที่ตายตัวของเด็กผู้หญิง เด็กผู้ชาย ผู้หญิง และผู้ชาย

Stigma

การตีตรา หมายถึง อคติ ทัศนคติแง่ลบ การทำร้าย และการกีดกันต่อบุคคลหรือกลุ่มคนซึ่งอยู่ในสถานการณ์หรือมีลักษณะหนึ่ง ๆ การตีตรามักเกิดจากการเหมารวมและอคติที่มุ่งร้าย

Transphobia

อาการเกลียดกลัวคนข้ามเพศ หมายถึง ความกลัว การไม่ยอมรับ หรือความเกลียดชังที่มีต่อผู้ที่ผ่านการแปลงเพศ คนข้ามเพศ และผู้ที่ชอบแต่งตัวข้ามเพศ โดยมักแสดงออกผ่านทัศนคติที่เป็นการตีตราผู้อื่นหรือผ่านพฤติกรรมเลือกปฏิบัติ

Violence against girls and young women

ความรุนแรงต่อเด็กผู้หญิงและเยาวชน หมายถึง การกระทำความรุนแรงต่อเพศหนึ่ง ๆ ส่งผลให้ผู้หญิงและเด็กผู้หญิงได้รับความกระทบกระเทือนหรืออันตรายทางร่างกาย ทางเพศ หรือทางจิตใจ เช่น การข่มขู่ข่มขืน การข่มขืน หรือการลิดรอนเสรีภาพของอีกฝ่ายตามอำเภอใจ ไม่ว่าจะในที่สาธารณะหรือในที่ส่วนตัวก็ตาม⁹⁶

Young woman

เยาวชน (ตามนิยามของ WAGGGS) หมายถึง บุคคลที่มีอายุต่ำกว่า 30 ปีและเกิดหรือระบุตนเองว่าเป็นเพศหญิง ในทำนองเดียวกับเด็กผู้หญิง และเยาวชนแต่ละคนมีลักษณะแตกต่างกันไป

ดูรายละเอียดเพิ่มเติมได้จาก <http://www.endvawnow.org/en/articles/347-glossary-of-terms-from-programming-essentials-and-monitoring-and-evaluationsections.html>

นโยบายคุ้มครอง เยาวชนของ WAGGGS

กันยายน 2011

สารบัญ

นโยบายคุ้มครองเยาวชนนี้มีจุดประสงค์เพื่อ	90
คำแนะนำในกระบวนการ.....	91
ความตระหนักรู้	91
การป้องกัน	91
การรายงานและการส่งต่อ.....	92
การตอบสนอง	93
การสรรหาและการคัดเลือก	93
จรรยาบรรณและพฤติกรรมตามแนวทางของ WAGGGS	94

WORLD ASSOCIATION OF GIRL GUIDES AND GIRL SCOUTS
World Bureau, Olave Centre
12c Lyndhurst Road, London NW3 5PQ, England

โทร.+44 (0)20 7794 1181
แฟกซ์: +44 (0)20 7431 3764
อีเมล: ourworld@waggs.org

www.waggs.org

นโยบายคุ้มครองเยาวชนนี้มีจุดประสงค์เพื่อ

- ดำเนินตามมาตรฐานสูงสุดและขั้นตอนที่สมเหตุสมผลทั้งหมดเพื่อความปลอดภัยและสวัสดิภาพของเด็กที่ WAGGGS ร่วมมือด้วย
- ถึงแม้เราจะไม่สามารถรับประกันได้ว่าจะไม่มียุติกรรมใดได้รับอันตรายในระหว่างที่ร่วมมือกับ WAGGGS การปฏิบัติตามนโยบายและคำแนะนำต่อไปนี้จะช่วยให้ผู้ที่ทำงานร่วมกับเด็กมั่นใจว่าพวกเขาได้ป้องกันอันตรายทั้งหมดที่อาจเกิดขึ้นและเตรียมพร้อมรับมือกับเหตุการณ์ที่มีโอกาสเกิดขึ้นแล้ว
- WAGGGS คาดหวังว่าทุกคนที่ทำงานร่วมกับเด็กและเยาวชนที่อายุต่ำกว่า 18 ปี ไม่ว่าจะในฐานะเจ้าหน้าที่อัตรากำลังหรืออาสาสมัคร จะปฏิบัติตามนโยบายนี้ นโยบายดังกล่าวมีผลบังคับใช้กับเจ้าหน้าที่ ผู้พิทักษ์อาสาสมัคร และพนักงานสัญญาจ้างทุกคน
- ทุกคนที่อยู่ภายใต้นโยบายนี้มีหน้าที่และความรับผิดชอบในการทำตามอย่างตามอำนาจของตนอย่างสมเหตุสมผลเพื่อความปลอดภัยและสวัสดิภาพของเด็กที่ร่วมมือกับ WAGGGS
- WAGGGS ได้มอบหมายให้เจ้าหน้าที่ระดับสูงรับผิดชอบเรื่องการคุ้มครองเยาวชนโดยเฉพาะ ตัวแทนคุ้มครองเยาวชนของ WAGGGS มีดังต่อไปนี้

นายกสมาคม ผู้อำนวยการฝ่ายปฏิบัติการระดับโลก ผู้อำนวยการ World Centre ผู้จัดการฝ่ายทรัพยากรบุคคล และผู้จัดการ World Centre

ควรรายงานข้อสงสัยเรื่องการล่วงละเมิดในทุกกรณีไปยังตัวแทนคุ้มครองเยาวชนในทันที หากไม่สามารถรายงานต่อตัวแทนได้ ให้รายงานต่อนายกสมาคมโดยตรง หากไม่สามารถรายงานต่อใครได้เลย คุณควรติดต่อหน่วยบริการสังคมที่เกี่ยวข้องหรือหน่วยงานกฎหมาย

คำแนะนำในกระบวนการ

ความตระหนักรู้

WAGGGS จะตรวจสอบให้แน่ใจว่าเจ้าหน้าที่ อาสาสมัคร และคนอื่น ๆ ทุกคนตระหนักถึงปัญหาการทารุณกรรมเด็กและความเสี่ยงที่เด็กได้รับการ

การทารุณกรรมและความเสี่ยงดังกล่าวอาจเกี่ยวข้องกับการทำร้ายร่างกาย การล่วงละเมิดทางเพศ การละเลย หรือการทำร้ายทางอารมณ์ การทำร้ายร่างกาย หมายถึง การทำให้เด็กบาดเจ็บหรือมีแนวโน้มที่จะบาดเจ็บทางร่างกาย หรือการไม่ป้องกันเด็กจากการบาดเจ็บทางร่างกาย การล่วงละเมิดทางเพศเกิดขึ้นเมื่อเด็กพบหรือมีแนวโน้มที่จะพบกับกิจกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสม ไล่ตั้งแต่การลวนลาม การมีเพศสัมพันธ์ การพบเห็นสื่อลามกอนาจาร ไปจนถึงการถูกแสวงหาประโยชน์ทางเพศ

การละเลย หมายถึง การไม่สนใจตอบสนองความต้องการพื้นฐานและ/หรือความต้องการทางจิตใจของเด็กอย่างต่อเนื่อง ซึ่งมีโอกาสส่งผลให้สุขภาพและพัฒนาการของเด็กบกพร่องอย่างร้ายแรง ตัวอย่างการละเลย เช่น พ่อแม่หรือผู้ดูแลเด็กไม่ให้เด็กกินอาหารอย่างเพียงพอ ไม่ให้พักผ่อนหรือเครื่องนุ่งห่ม ไม่ปกป้องเด็กจากการอันตรายทางร่างกาย หรือไม่ให้เด็กเข้ารับบริการทางการแพทย์หรือการรักษาที่เหมาะสม

การทำร้ายทางอารมณ์ หมายถึง การทำให้เด็กบอบช้ำทางอารมณ์อย่างต่อเนื่อง เช่น การกระทำที่ทำให้เด็กมีพัฒนาการทางอารมณ์บกพร่องอย่างรุนแรง

โดยรวมแล้วสิ่งเหล่านี้ถือเป็นปัญหาที่เด็กต้องได้รับการคุ้มครอง โดยอาจเกิดขึ้นทันทีหลังเหตุการณ์หนึ่ง ๆ หรือสะสมไปเรื่อย ๆ จนถึงจุดหนึ่ง ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาเหล่านี้อาจมาจากแหล่งต่าง ๆ เช่น การสังเกตจากสมาชิกในครอบครัว เพื่อน เจ้าหน้าที่ หรืออาสาสมัคร

การป้องกัน

WAGGGS จะตรวจสอบให้แน่ใจว่าเจ้าหน้าที่ อาสาสมัคร และคนอื่น ๆ มีความตระหนักรู้และดำเนินงานอย่างเหมาะสมจนสามารถลดความเสี่ยงที่เด็กได้รับให้เหลือน้อยที่สุดได้

เจ้าหน้าที่ อาสาสมัคร และคนอื่น ๆ ที่ติดต่อกับเด็กจะต้อง

- ระวังสถานการณ์ที่อาจก่อให้เกิดความเสี่ยงและจัดการสถานการณ์เหล่านี้ให้ดี
- วางแผนและจัดระเบียบงานและสถานที่ทำงานเพื่อลดความเสี่ยงให้เหลือน้อยที่สุด
- ทำทุกอย่างให้โปร่งใสเมื่อทำงานกับเด็ก
- ตรวจสอบให้แน่ใจว่ามีวัฒนธรรมในการเปิดกว้างซึ่งเอื้อต่อการหยิบยกประเด็นหรือข้อกังวลใด ๆ มาพูดคุยกัน
- คอยตรวจสอบกันและกันเพื่อป้องกันไม่ให้ใครปฏิบัติตัวไม่เหมาะสมโดยปราศจากการห้ามปราม
- พูดคุยกับเด็กเกี่ยวกับการติดต่อกับเจ้าหน้าที่หรือคนอื่น ๆ และกระตุ้นให้พวกเขาเล่าปัญหาที่พบเจอ
- เพิ่มพลังให้เด็กด้วยการพูดคุยกับพวกเขาเกี่ยวกับสิทธิ์ที่พวกเขาพึงมี สิ่งที่ยอมรับไม่ได้ และสิ่งที่พวกเขาสามารถทำได้หากเผชิญปัญหา

การรายงานและการส่งต่อ

WAGGGS จะตรวจสอบให้แน่ใจว่าเจ้าหน้าที่ อาสาสมัคร และคนอื่น ๆ เข้าใจขั้นตอนในการปกป้องความปลอดภัยของเด็กเมื่อเกิดข้อกังวลต่าง ๆ ขึ้น

ตัวแทนคุ้มครองเยาวชนของ WAGGGS มีดังต่อไปนี้

นายกสมาคม ผู้อำนวยการฝ่ายปฏิบัติการระดับโลก ผู้อำนวยการ World Centre ผู้จัดการฝ่ายทรัพยากรบุคคล และผู้จัดการ World Centre
ตัวแทนคุ้มครองเยาวชนของ WAGGGS มีหน้าที่จัดการกระบวนการส่งต่อการคุ้มครองเยาวชนไปยังหน่วยบริการสังคมหรือหน่วยงานตามกฎหมายคุ้มครองเยาวชนที่เกี่ยวข้อง

หากหน่วยงานภายนอกต้องการติดต่อ WAGGGS เกี่ยวกับการคุ้มครองเยาวชน ตัวแทนคุ้มครองเยาวชนจะเป็นตัวกลางในการรับเรื่อง นอกจากนี้ พวกเขายังมีหน้าที่สำรวจว่าพนักงานหรืออาสาสมัครต้องการความช่วยเหลือด้านใดในขณะจัดการกับเหตุการณ์ความรุนแรง แล้วประสานงานไปยังฝ่ายที่เกี่ยวข้องเพื่อดูว่าจะช่วยเหลือได้อย่างไรบ้าง

ไม่ว่าข้อกังวลและข้อกล่าวหาทั้งหมดจะมีที่มาอย่างไรก็ต้องได้รับการพิจารณาอย่างจริงจังด้วยใจที่เปิดกว้างและไม่อคติ

ในสถานการณ์ที่เด็กเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับการทารุณกรรม สิ่งสำคัญคือต้องรับฟังอย่างตั้งใจ อย่าถามหรือพูดแทรกขณะที่เด็กเล่าเหตุการณ์ให้ฟัง และอย่าขอให้พวกเขาเล่าเรื่องดังกล่าวให้เจ้าหน้าที่คนอื่นฟังซ้ำอีกครั้งหรือเขียนเกี่ยวกับเหตุการณ์ดังกล่าว

รับรู้ความรู้สึกของคนที่เปิดเผยมือเรื่องราว ปล่อยให้คนคนนั้นอธิบายในแบบของตัวเองและตามจังหวะของตัวเอง

ในสถานการณ์ที่เด็กได้รับบาดเจ็บแต่ไม่อธิบายสาเหตุด้วยตัวเอง คุณสามารถถามสาเหตุจากพวกเขาได้ หากสาเหตุเกี่ยวข้องกับความปลอดภัย คุณต้องส่งเรื่องต่อไปยังตัวแทนคุ้มครองเยาวชนของ WAGGGS เพื่อให้พวกเขาดำเนินการต่อไป

ต้องมีการบันทึกข้อมูลโดยเร็วที่สุด พร้อมทั้งใส่ชื่อผู้บันทึก วันและเวลาที่บันทึก สถานที่ บุคคลที่อยู่ในเหตุการณ์ รวมถึงการแทรกแซงของหน่วยบริการหรือหน่วยงานทางกฎหมาย

เจ้าหน้าที่ อาสาสมัคร หรือบุคคลอื่น ๆ ควรแจ้งกระบวนการและขั้นตอนทุกอย่างแก่เด็กที่เปิดเผยมือเรื่อง

อย่าสัญญาว่าจะรักษาความลับ หากเป็นไปได้ ให้โน้มน้าวเด็กให้ตกลงยอมส่งเรื่องต่อไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง หากเด็กไม่ต้องการเปิดเผยให้ผู้ปกครองทราบ ให้คุณส่งเรื่องต่อไปยังหน่วยบริการสังคมหรือหน่วยงานทางกฎหมายก่อน แล้วให้ฝ่ายนั้นดำเนินการตามเหมาะสม

หากการเปิดเผยนั้นเป็นเรื่องในอดีตและไม่มีความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นอีกในปัจจุบัน ให้พูดคุยกับผู้ดูแลเด็กว่าควรดำเนินการต่อไปหรือไม่ อย่างไรก็ตาม ต้องแจ้งให้พวกเขาเข้าใจอย่างชัดเจนว่า WAGGGS อาจมีหน้าที่ต้องรายงานเรื่องไปยังหน่วยงานทางกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

เมื่อคุณส่งเรื่องต่อไปยังหน่วยงานคุ้มครองเยาวชน คุณต้องบอกให้เด็กรับรู้ด้วย ในรายงานการส่งต่อ ให้ใส่ข้อมูลดังต่อไปนี้

- ชื่อ วันเกิด สัญชาติ เพศ ที่อยู่ และหมายเลขโทรศัพท์ของเด็ก
- สาเหตุของเรื่อง
- การบาดเจ็บและ/หรือตัวบ่งชี้อื่น ๆ ที่สังเกตเห็น
- ภาษาแม่ของเด็ก
- รายละเอียดความต้องการเฉพาะของเด็ก เช่น ความพิการ
- รายละเอียดเกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัวหากทราบ
- องค์กรสมาชิก
- แพทย์เวชศาสตร์ครอบครัว

คุณอาจต้องบอกข้อมูลเหล่านี้กับหน่วยงานอื่น ๆ และ/หรือตำรวจ จากนั้นพวกเขาจะประเมินจากข้อมูลที่ได้รับว่าควรดำเนินการอย่างไรจึงจะเหมาะสม การส่งต่อด้วยวาจาจะต้องได้รับการบันทึกเป็นลายลักษณ์อักษรภายใน 24 ชั่วโมง

เมื่อมีการเปิดเผยหรือสงสัยว่าเจ้าหน้าที่ อาสาสมัคร หรือคนอื่น ๆ ใน WAGGGS ก่อความรุนแรงเสียเอง หรือมีคนสงสัยว่าพฤติกรรมของพวกเขาอาจเข้าข่ายการก่อความรุนแรง ให้ดำเนินการตามขั้นตอนต่อไปนี้

ส่งเรื่องไปยังนายกสมาคมเพื่อให้เขา/เธอแจ้งให้ประธานผู้พิทักษ์ทราบ ลงบันทึกประจำวันหรือแจ้งความไว้ก่อนในทุกกรณีเนื่องจากอาจมีการกระทำผิดทางอาญาเกิดขึ้น และปฏิบัติตามกระบวนการคุ้มครองเยาวชนตามที่ระบุไว้ข้างต้น

พนักงานเจ้าหน้าที่หรืออาสาสมัครที่ถูกกล่าวหาหรือตกเป็นผู้ต้องสงสัยในทันทีแต่ยังจ่ายค่าตอบแทนตามปกติ โดยไม่ได้หมายความว่าข้อกล่าวหาเป็นจริง แต่จำเป็นต้องดำเนินการเช่นนี้เพื่อปกป้องเด็กที่อาจเป็นเหยื่อ ป้องกันข้อครหาอื่น ๆ ในภายภาคหน้า หรือป้องกันไม่ให้เด็กหรือพยานถูกคุกคาม/ข่มขู่

ระบบการสอบสวนทางวินัยขององค์กรไว้ก่อนจนกว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจ หน่วยบริการสังคม หรือหน่วยงานทางกฎหมายจะดำเนินงานเสร็จสิ้น

การตอบสนอง

WAGGGS จะตรวจสอบให้แน่ใจว่าได้ช่วยเหลือและคุ้มครองเยาวชนที่อาจเป็นเหยื่อของความรุนแรง

เจ้าหน้าที่หรืออาสาสมัครไม่ควรตรวจสอบรายงานการล่วงละเมิดทางร่างกายหรือทางเพศด้วยตัวเอง ผู้เสียหาย ผู้กระทำความผิด ผู้ที่รายงานการละเมิด และคนอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องไม่ควรตอบคำถามนอกเหนือจากประเด็นที่เกี่ยวข้องกับข้อกล่าวหา

เด็กควรได้พบแพทย์ทันทีหากจำเป็น บุคคลที่ได้รับรายงานข้อกล่าวหาควรปฏิบัติตามขั้นตอนต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1

จำกัดการซักถามให้เหลือน้อยที่สุด ถามแค่เพื่อขอรายละเอียดที่จำเป็นเท่านั้น หลีกเลี่ยงการชี้นำเด็กหรือถามคำถามชี้นำโดยเด็ดขาด

ขั้นตอนที่ 2

หยุดถามคำถามใด ๆ ทันทีที่เด็กเปิดเผยว่าเธอ/เขาเชื่อว่าตัวเองหรือคนอื่นถูกทำร้ายในทางใดทางหนึ่ง

ขั้นตอนที่ 3

บอกเด็กว่าคุณจำเป็นต้องรายงานเรื่องนี้ไปยังตัวแทนคุ้มครองเยาวชนหรือเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง

ขั้นตอนที่ 4

หากเด็กอยู่ในช่วงวัยที่เหมาะสม ให้ถามว่าพวกเขาอยากให้คุณดำเนินการอย่างไรบ้างและรับรองว่า WAGGGS จะพยายามทำตามความต้องการเหล่านั้น

ขั้นตอนที่ 5

รายงานเรื่องดังกล่าวไปยังตัวแทนคุ้มครองเยาวชนทันที หากตัวแทนคุ้มครองเยาวชนเป็นผู้ต้องสงสัย ให้รายงานไปยังนายกสมาคมแทน

การสรรหาและการคัดเลือก

WAGGGS ใช้ขั้นตอนต่อไปนี้ในการสรรหาและคัดเลือกเจ้าหน้าที่ทุกคน ไม่ว่าจะเป็นพนักงานชั่วคราว พนักงานประจำ หรืออาสาสมัคร

- ผู้สมัครทุกคนต้องกรอกใบสมัครให้ครบถ้วน
- ฝ่ายทรัพยากรบุคคลควรตรวจสอบตัวตนของบุคคลนั้นจากสูติบัตร หนังสือเดินทาง หรือเอกสารทางการอื่น ๆ ที่มีรูปถ่าย ทั้งยังควรตรวจสอบสิทธิ์ของผู้สมัครในการอาศัยและทำงานในประเทศนั้น ๆ
- ฝ่ายทรัพยากรบุคคลควรตรวจสอบคุณสมบัติที่ระบุไว้ในใบสมัคร
- ผู้สมัครที่ทุกคนผ่านการคัดเลือกในรอบแรกจะต้องสัมภาษณ์ (ตัวต่อตัวหรือทางโทรศัพท์) กับสมาชิกสองคนในทีมสรรหา
- หากผู้สมัครมีช่วงที่ว่างงานหรือประวัติบางส่วนไม่สอดคล้องกัน ผู้สมัครจะต้องอธิบายเหตุผลให้ชัดเจน
- ต้องมีการอ้างอิงที่เป็นลายลักษณ์อักษร (ขั้นต่ำสองรายการ) ก่อนการจ้างงาน และจะไม่มี การจ้างงานก่อนตรวจสอบการอ้างอิง
- ควรขอคำแนะนำก่อนที่จะจ้างงานบุคคลที่มีประวัติอาชญากรรมหรือมีประวัติการกระทำความผิดอื่น ๆ
- พนักงานใหม่ต้องผ่านช่วงทดลองงานภายใต้การดูแลของผู้รับผิดชอบ รวมทั้งต้องได้รับการปฐมนิเทศอย่างครบถ้วน (โดยเนื้อหาต้องครอบคลุมนโยบายและกระบวนการคุ้มครองเยาวชน)

ผู้สมัครที่ผ่านการคัดเลือกรวมถึงอาสาสมัครที่อาจได้ใกล้ชิดกับเด็กและเยาวชนต้องผ่านการตรวจสอบประวัติอาชญากรรมโดยละเอียด

การแต่งตั้งจะดำเนินการได้ก็ต่อเมื่อการตรวจสอบได้ผลลัพธ์ที่น่าพอใจและผ่านเกณฑ์ความเหมาะสมในการทำงานร่วมกับเด็ก

จรรยาบรรณและพฤติกรรมตามแนวทางของ WAGGGS

พนักงานและอาสาสมัครทุกคนของ WAGGGS มีหน้าที่และความรับผิดชอบในการปฏิบัติตามนโยบายและจรรยาบรรณต่อไปนี้

พนักงานและบุคลากรอื่น ๆ ต้องไม่

- ตีหรือทำร้ายร่างกายเด็ก
- พัฒนาความสัมพันธ์ทางร่างกายหรือทางเพศกับเด็ก
- พัฒนาความสัมพันธ์กับเด็กในแบบที่อาจถูกมองว่าเป็นการแสวงหาประโยชน์หรือการละเมิด
- กระทำการในลักษณะที่อาจเป็นการละเมิดหรืออาจทำให้เด็กเสี่ยงต่อการถูกละเมิด
- ใช้ภาษา เสนอแนะ หรือให้คำแนะนำที่ไม่เหมาะสม ดุหมั่น หรือละเมิด
- ประพฤติภายในลักษณะที่ไม่เหมาะสมหรือช่วยทางเพศ
- พาเด็กที่ตนเองดูแลไปค้างที่บ้านโดยไม่มีคนอื่นอยู่ด้วย
- นอนในห้องหรือบนเตียงเดียวกับเด็กที่ตนเองดูแลโดยไม่มีคนอื่นอยู่ด้วย
- ทำเรื่องส่วนตัวให้เด็กทั้งที่เด็กสามารถทำเองได้
- สนับสนุนหรือมีส่วนร่วมในพฤติกรรมที่ผิดกฎหมาย ไม่ปลอดภัย หรือละเมิดต่อเด็ก
- กระทำการในลักษณะที่มุ่งให้เด็กอับอาย ถูกดูแคลน หรือเสื่อมเสีย หรือทำร้ายทางอารมณ์ในทุกรูปแบบ
- เลือกปฏิบัติ แสดงการปฏิบัติที่แตกต่าง หรือเข้าข้างเด็กบางคนเป็นพิเศษจนคนอื่นรู้สึกเหมือนเป็นส่วนเกิน

รายการข้างต้นไม่ได้ครอบคลุมทุกประเด็นที่ต้องระวัง แต่หลัก ๆ แล้วเจ้าหน้าที่ควรหลีกเลี่ยงการกระทำหรือพฤติกรรมที่ไม่ดีหรือเสี่ยงที่จะทำร้ายเด็ก

เจ้าหน้าที่และบุคลากรอื่นที่ทำงานร่วมกับเด็กต้อง

- ระวังสถานการณ์ที่อาจก่อให้เกิดความเสี่ยงและจัดการสถานการณ์เหล่านี้ให้ดี
- วางแผนและจัดระเบียบงานและสถานที่ทำงานเพื่อลดความเสี่ยงให้เหลือน้อยที่สุด
- ทำทุกอย่างให้โปร่งใสเมื่อทำงานกับเด็ก
- ตรวจสอบให้แน่ใจว่ามีวัฒนธรรมในการเปิดกว้างซึ่งเอื้อต่อการหยิบยกประเด็นหรือข้อกังวลใด ๆ มาพูดคุยกัน
- คอยตรวจสอบกันและกันเพื่อป้องกันไม่ให้ใครปฏิบัติตัวไม่เหมาะสมโดยปราศจากการห้ามปราม
- พุดคุยกับเด็กเกี่ยวกับการติดต่อกับเจ้าหน้าที่หรือคนอื่น ๆ และกระตุ้นให้พวกเขาเล่าปัญหาที่พบเจอ
- เพิ่มพลังให้เด็กด้วยการพุดคุยกับพวกเขาเกี่ยวกับสิทธิที่พวกเขาพึงมี สิ่งที่ยอมรับได้ สิ่งที่ยอมรับไม่ได้ และสิ่งที่พวกเขาสามารถทำได้หากเผชิญปัญหา

อนุมัติโดยทีมประธาน มิถุนายน 2011

ให้สัตยาบันโดยคณะกรรมการโลก กันยายน 2011

เอกสารอ้างอิง

- 1 Adapted from Garcia-Moreno, C. et al, WHO Multi-Country Study on Women's Health and Domestic Violence against Women (2005), World Health Organization, Geneva

(Figures are based on data from 40 countries obtained through three leading international surveys on prevalence, with most survey sites reporting that between 20 and 60 percent of women had experienced physical and/or sexual violence in their lifetime)
- 2 United Nations, Convention on the Elimination of Discrimination Against Women (1979)
<http://www.un.org/womenwatch/daw/cedaw/>
- 3 UN Secretary-General's campaign to end violence against women (UNiTE), UNiTE to end violence against women, Available at www.un.org/en/women/endviolence/situation.shtml [downloaded July 2013]
- 4 Expect Respect, Expect Respect Program Evaluation - Executive Summary (2008). Available at <http://www.safeplace.org/Document.Doc?id=52> [downloaded July 2013]
- 5 Tutty, L. et al. School based violence Prevention Programs (revised edition: 2005), Available at http://www.academia.edu/1597984/School_based_violence_prevention_programs_Preventing_violence_against_children_and_Youth_Revised_Ed._ [downloaded July 2013]
- 6 Division for the Advancement of Women and UNICEF, Elimination of all forms of discrimination and violence against the girl child - Report of the Expert Group Meeting (2006). Available at http://www.un.org/womenwatch/daw/egm/elim-disc-viol-girlchild/EGM%20Report_FINAL.pdf [downloaded July 2013]
- 7 UK Home Office, Violence against women opinion polling (2009), London
- 8 UNICEF, Monitoring the Situation of Children and Women, 2013 Available from <http://www.childinfo.org/attitudes.html> [downloaded July 2013]
- 9 World Association of Girl Guides and Girl Scouts, WAGGGS Child Protection Policy (2011), London
- 10 ibid
- 11 ibid
- 12 European Youth Centre Budapest, Gender Matters Manual on gender based violence affecting young people Available from http://eycb.coe.int/gendermatters/chapter_3/1.html#10 [downloaded July 2013]
- 13 United Nations, UN Violence against the Child Report (2006) Available from <http://www.unviolencestudy.org/?3e3ea140> [downloaded July 2013]
- 14 World Health Organization, What is Gender? Available from <http://www.who.int/gender/whatisgender/en/> [downloaded July 2013]
- 15 UN Women Available from <http://www.un.org/womenwatch/osagi/conceptsanddefinitions.htm> [downloaded July 2013]
- 16 World Health Organization Available from <http://www.who.int/gender/whatisgender/en/> [downloaded July 2013]
- 17 UN Women Available from <http://www.un.org/womenwatch/osagi/conceptsanddefinitions.htm> [downloaded July 2013]
- 18 UNICEF, CEDAW in Brief for Adolescents, Gender, Rights and Civic Engagement, Policy and Practice (2011), New York
- 19 UN Women Available from http://www.unifem.org/gender_issues/women_poverty_economics/ [downloaded July 2013]
- 20 Inter Parliamentary Union (2012) Available from <http://www.ipu.org/wmn-e/world.htm> [downloaded July 2013]
- 21 Watkins, K. Water and Human Development Report (2006) United Nations Development Programme, Basingstoke
- 22 United Nations Development Programme, The Millennium Development Goals Report, (2012) United Nations Development Programme Available from http://www.undp.org/content/dam/undp/library/MDG/english/The_MDG_Report_2012.pdf [downloaded July 2013]
- 23 International Trade Union Federation, Frozen in time: Gender Pay Gap, (2012) Available from <http://www.ituc-csi.org/frozen-in-time-gender-pay-gap.html?lang=en> [downloaded July 2013]
- 24 ibid
- 25 World Health Organization and Liverpool John Moores University, Violence prevention: the evidence, (2010) Available from http://www.who.int/violence_injury_prevention/violence/4th_milestones_meeting/publications/en/ [downloaded July 2013]
- 26 UN Women, Progress of the World's Women 2011, (2011)
- 27 UN Women, Investing in Gender Equality: Ending Violence against Women and Girls, (2010)
- 28 Garcia-Morena et al., Prevalence of intimate partner violence: findings from the WHO multi-country study on women's health and domestic violence (2006), *The Lancet* 2006; 368: 1260–69

- 29 World Health Organization, Multi-Country Study on Women's Health and Domestic Violence against Women: Initial Results on Prevalence, Health Outcomes and Women's Responses (2005), Geneva
- 30 United Nations, The UN Interagency Task Force on Adolescent Girls, Factsheet (2009), 31 Loaiza, E. and Wong, S. Marrying too Young – End Child Marriage, (2012) United Nations Population Fund, New York
http://www.endvawnow.org/uploads/browser/files/marryingtooyoung_unfpa_2012.pdf [downloaded July 2013]
- 32 World Health Organization, Fact sheet N°241 Female Genital Mutilation
- 33 International Labour Organization, ILO Global Estimate of Forced Labour: Results and Methodology (2012), Geneva
Figure derived from data based on a 2002-2011 reference period.
- 34 UNiTE, UNiTE to end violence against women and girls factsheet, (2008)
- 35 American Association of University Women, Hostile Hallways: Bullying, Teasing, and Sexual Harassment in School 2001, cited in UN General Assembly, In-depth study on all forms of violence against women: Report of the Secretary-General. (2006) New York
- 36 United Nations, UN Interagency Task Force on Adolescent Girls Factsheet (2009)
- 37 United Nations, UN Study on the Status of Women, (2000) New York
- 38 National Society for the Prevention of Cruelty to Children, Partner exploitation and violence in teenage intimate relationships (2009) London
- 39 United Nations General Assembly In-depth study on all forms of violence against women: Report of the Secretary-General, (2006)
- 40 UNAIDS, World AIDS Day report (2011)
- 41 ibid
- 42 Human Rights Watch, (2001)
- 43 The Advocates for Human Rights, (2006)
- 44 World Health Organization, WHO Multi-Country Study on Women's Health and Domestic Violence against Women, (2005)
Figures are based on data from 52 countries primarily obtained through the three leading international surveys on prevalence.
- 45 Department of Health, (2002) UK
- 46 UNICEF, Behind Closed Doors, (2006)
Available from <http://www.unicef.org/protection/files/BehindClosedDoors.pdf> [downloaded July 2013]
- 47 American Association of University Women, Hostile hallways: bullying, teasing and sexual harassment in school, (2001)
Available from <http://www.aauw.org/learn/research/upload/hostilehallways.pdf> [downloaded July 2013]
- 48 Directorate-General for Employment, Industrial Relations and Social Affairs, Sexual harassment at the workplace in the European Union, (1998) European Commission, Brussels, cited in UN General Assembly, In-depth study on all forms of violence against women: Report of the Secretary-General, (2006) New York
- 49 and 50 ibid.
- 51 UN General Assembly, In-depth study on all forms of violence against women: Report of the Secretary-General, (2006) New York
- 52 Stein, Classrooms and Courtrooms: Facing Sexual Harassment K-12 Schools. (1999) Teachers College Press and Columbia University, Columbia.
- 53 World Health Organization, Violence against Women Intimate Partner and Sexual Violence against Women Factsheet No. 239 (2012), World Health Organization, Geneva.
- 54 World Health Organization, Violence against women factsheet (2012), World Health Organization, Geneva
- 55 United Nations, UN Interagency Task Force on Adolescent Girls Factsheet (2009)
- 56 Council of Europe, 2012
Available from http://www.coe.int/t/dg3/children/1in5/statistics_en.asp [downloaded July 2013]
- 57 UNICEF Democratic Republic of Congo, cited in United Nations, Report of the Secretary-General pursuant to Security Council resolution 1820, S/2009/362, (2009), United Nations, New York
- 58 UNICEF Swaziland and CDC, National Survey on Violence Against Children in Swaziland. Atlanta: CDC; UNICEF Tanzania, CDC, and Muhimbili University of Health and Allied Sciences. 2011. Violence Against Children in Tanzania: Findings from a National Survey 2009. Dar es Salaam, Tanzania; Zimbabwe National Statistics Agency (ZIMSTAT). 2012. National Baseline Survey on Life Experiences of Adolescents in Zimbabwe 2011: Preliminary Report
- 59 UNICEF Swaziland and CDC, National Survey on Violence Against Children in Swaziland. Atlanta: CDC; UNICEF Tanzania, CDC, and Muhimbili University of Health and Allied Sciences. 2011. Violence Against Children in Tanzania: Findings from a National Survey 2009. Dar es Salaam, Tanzania; Zimbabwe National Statistics Agency (ZIMSTAT). 2012. National Baseline Survey on Life Experiences of Adolescents in Zimbabwe 2011: Preliminary Report
- 60 Adapted from Garcia-Moreno, C. et al, WHO Multi-Country Study on Women's Health and Domestic Violence against Women (2005), World Health Organization, Geneva
- 61 National Society for the Prevention of Cruelty to Children, Partner exploitation and violence in teenage intimate relationships (2009) London
- 62 ibid
- 63 Committee on Women's Rights and Gender Equality, Draft Report on the Sexualisation of Girls, (2012), European Parliament
Available from http://www.europarl.europa.eu/meetdocs/2009_2014/documents/femm/pr/904/904064/904064en.pdf [downloaded July 2013]

- 64 Girlguiding UK, Teenage mental health: Girls Shout out! A generation under stress? (2008) London
- 65 New York University, the University of Massachusetts, and the University of Rhode Island
- 66 Livingstone, S., Haddon, L., Görzig, A., and Ólafsson, K., Final Report, EU Kids Online, (2011) EU Kids Online
- 67 Channel 4 (2009), London UK
Available from <http://sexexperienceuk.channel4.com/tv-shows/sex-education> [downloaded July 2013]
- 68 Marvin, K. Not in Front of the Children - Sexualisation: Impacts and Interventions (2012), National Health Service, Sheffield UK
Available from <http://www.sexualhealthsheffield.nhs.uk/wp-content/uploads/2011/05/Not-in-front-of-the-children.pdf> [downloaded July 2013]
- 69 Papadopoulos, L. Sexualisation of Young People Review (2010) Home Office, UK
- 70 American Psychological Association, Taskforce Report on the Sexualisation of Girls (2007)
- 71 World Health Organization, Female genital mutilation factsheet no.241 (2013), World Health Organization, Geneva
- 72 ibid
- 73 Orchid Project. Available from <http://orchidproject.org/category/about-fgc/how-fgc-is-ending/> [downloaded July 2013]
- 74 Loaiza, E. and Wong, S. Marrying too Young – End Child Marriage, (2012) United Nations Population Fund, New York
http://www.endvawnow.org/uploads/browser/files/marryingtooyoung_unfpa_2012.pdf [Downloaded July 2013]
- 75 Early marriage, a harmful traditional practice (2005), UNICEF
- 76 Plan UK
<http://www.plan-uk.org/early-and-forced-marriage>
- 77 <http://www.prb.org/Publications/Datasheets/2013/youth-datasheet-2013.aspx/>
- 78 Loaiza, E. and Wong, S. Marrying too Young – End Child Marriage, (2012) United Nations Population Fund, New York.
Available from http://www.endvawnow.org/uploads/browser/files/marryingtooyoung_unfpa_2012.pdf [downloaded July 2013]
- 79 Cheetham, P., Gregory, T., Wind-Cowie, M. Ending Forced Marriage, (2012) Demos, London
Available from <http://www.plan-uk.org/assets/Documents/pdf/Demos-Ending-Forced-Marriage.pdf> [downloaded July 2013]
- 80 Committee on the Elimination of Discrimination against Women, General Recommendations on the Convention on the Elimination of All Forms of Violence Against Women, United Nations.
Available from <http://www.un.org/womenwatch/daw/cedaw/recommendations/recomm.htm#recom19> [downloaded July 2013]
- 81 UNFPA and UNICEF, Women & Children's Rights: Making the connection, (2010)
Available from http://www.unfpa.org/webdav/site/global/shared/documents/publications/2011/Women-Children_final.pdf [downloaded July 2013]
- 82 United Nations, Declaration on the Elimination of Violence Against Women, (1993)
- 83 United Nations, Fourth World Conference on Women - Beijing Declaration, (1995)
- 84 UNFPA, Programme of Action of the International Conference on Population and Development, (1994)
Available from <http://www.unfpa.org/public/home/sitemap/icpd/International-Conference-on-Population-and-Development/ICPD-Programme> [downloaded July 2013]
- 85 Lorente, M., Global Symposium on Engaging Men and Boys in Gender Equality, (2009) cited in UN Women, Men and Boys, Virtual Knowledge Centre to End Violence Against Women (2013)
Available from <http://2www.endvawnow.org/en/modules/view/9-men-boys.html> [downloaded July 2013]
- 86 M. Kaufman, Breaking men's silence to end men's violence: Statement of principles (2009), The White Ribbon Campaign
Available from <http://www.michaelkaufman.com/wp-content/uploads/2009/01/whiteribbon.pdf> [downloaded July 2013]
- 87 Virtual Knowledge Centre to End Violence Against Women, Men & Boys, (2013) UN Women
Available from <http://2www.endvawnow.org/en/modules/view/9-men-boys.html> [downloaded July 2013]
- 88 World Association of Girl Guides and Girl Scouts, WAGGGS Leadership Manual, (2009)
- 89 ibid
- 90 The Advocates for Human Rights, Dowry-related violence, (2010)
Available from http://www.stopvaw.org/dowry-related_violence [downloaded July 2013]
- 91 UN Women
Available from <http://www.un.org/womenwatch/osagi/conceptsanddefinitions.htm> [downloaded July 2013]
- 92 ibid
- 93 UNICEF, CEDAW in Brief for Adolescents, Gender, Rights and Civic Engagement, Policy and Practice, (2011) UNICEF New York
- 94 American Association of University Women, Hostile hallways: bullying, teasing and sexual harassment in school, (2001) American Association of University Women
Available from <http://www.aauw.org/learn/research/upload/hostilehallways.pdf> [downloaded July 2013]
- 95 World Health Organization, Violence against Women Intimate Partner and Sexual Violence against Women Factsheet no. 239, (2012) World Health Organization Geneva
- 96 United Nations, UN Declaration on the Elimination of Violence against Women, (1993) United Nations

WORLD ASSOCIATION OF GIRL GUIDES AND GIRL SCOUTS
World Bureau, Olave Centre
12c Lyndhurst Road, London NW3 5PQ, England

โทร. +44 (0)20 7794 1181
แฟกซ์: +44 (0)20 7431 3764
อีเมล: waggs@waggs.org
www.waggs.org

Registered Charity No.306125 in England and Wales

World Association
of Girl Guides
and Girl Scouts

This translation of the “*Voices against Violence*” curriculum from English into Thai was supported by the UN Women Regional Office for Asia and the Pacific, with funding from the Government of the Republic of Korea. (2023)

